

HIS 38

க. ப. க. (G. C. E) சாலைம் III

1219

இலங்கையும் தற்கால உலகமும்

(1776இலிருந்து இன்றுவரை)

1219

முதலாம் பாகம்

193

1219

கன்னகம் :
ஸ்வகாத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

1971

Indra Sevaranam

HIS 38

க. போ. த. (G. C. E.) சரித்திரம் III

~~104~~

இலங்கையும்
தற்கால உலகமும்
(1776இலிருந்து இன்றுவரை)

முதலாம் பாகம்

193

புன்னோலைக்கட்டுவன்

இ. தர்மலிங்கம்

[சரித்திர கதாவாசகம், இலங்கைச் சரித்திரமும் உலக சரித்திரமும், சரித்திரச் சகுக்கம் VI, VII, VIII, இலங்கைச் சரித்திர வினாவிடை, உலக சரித்திர வினாவிடை முதலை நூல்களின் ஆக்கியோன்.]

வேல் முருகன் புத்தககாலை
கலை பகுத்திக்குத்தான் ரூபம்
நல்லூர் - யாழ்ப்பாணம்.

சன்னகம்:

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

1971

1219

முதற் பதிப்பு — 1971

900 5493

எஹ

[உரிமை பதிப்பகத்தாருக்குரியது.]

சன்னகம் : வட - இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகத்தினருக்காக,
குரும்பசிட்டி, சிரு. முத்தைபா சபாரத்தினம் அவர்களால், சன்னகம்,
திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

புகவுரை

சென்ற 35 வருடங்களாக நமது சரித்தீர கதாவாசகத் தோடர் நூல்களையும் அவற்றைத் தொடர்ந்து வெளி யிட்ட ஆரூந்தர, ஏழாந்தர, எட்டாந்தரச் “சரித்தீரச் சுருக்கம்” என்னும் நூல்களையும் உவந்தேற்று உபயோகித்து வந்த அன்பர்களின் பேராதரவின் பயஞக க. பொ. த. (சாதாரணம்) (G. C. E. O/L) பரிட்சைக் குரிய இந் நூல் வெளிவருகின்றது.

இந்நால் க. பொ. த. பரிட்சைக்குரிய சரித்தீர பாடத்திட்டம் மூன்றாம் பகுதிக்கமைய வகுப்புக்கேற்ப விரிவாகவும் தெளிவாகவும் மாணவர் தாமே வாசித்துப் பயண்டையக் கூடியதாக இலகுவான இனிய மொழி நடையிலும் இலங்கைச் சரித்தீரத்தையும், உலக சரித்தீரத்தையும் தொடர்புபடுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நாலிலே 1776ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1912ஆம் ஆண்டு வரையுமுள்ள இலங்கைச் சரித்தீரமும் இலங்கை யுடன் தொடர்புடைய உலக நாடுகளின் அதேகாலச் சரித்தீர சம்பவங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நாலைக் க. பொ. த. வகுப்பு முதலாம் வருடத்தில் உபயோகிக்கலாம். 3ஆம் பகுதிப் பாடத்திட்டத்துக் குரிய ஏனைய விடயங்கள் இரண்டாம் பாகத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுங்காலி எய்தும் ஊறகற்றி ஊக்கந்தரும் திருவருட் சக்தியை வழுத்தி நாம் முன்னர் வெளியிட்ட நூல்களை ஆதரித்து எமக்கு ஊக்கமளித்தது போல மாணவருக்குத் தக்க ஒரு வழி காட்டியாக ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் முக்கியமான குறிப்புக்களுடன் புதிய முறையிற் தயாரிக்கப்

பெற்ற இச் சிறு நாலையும் கல்வியுலகு ஆதரித்து இன்னும் இத்தகைய முயற்சியில் எம்மை ஈடுபட உதவி புரியுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

தமிழ் நூல்களைச் சிறந்த முறையில் ஆக்கவும் பதிப் பிக்கவும் உதவிபுரிதல் எம் பணியெனக் கருதி இதை வெளியிடத் துணிந்தோமாதலின் இதன் ஆக்கங் கருதிச் செய்யப்படுந் திருத்தங்களை உவந்தேற்று ஆராய்ந்து அடுத்த பதிப்பில் ஏற்ற திருத்தங்களைச் செய்வாம்.

இ. தர்மவிங்கம்

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	அமெரிக்க சுதங்திரப்போர்	1
2.	பிரான்சிய அரசியற் புரட்சி	13
3.	நெப்போலியன் பொனப்பாட்	24
4.	நெப்போலியப் போர்கள்	30
5.	இலங்கையைப் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய சங்கம் கைப்பற்றுதலும் பரிபாலித்தலும் ...	41
6.	இலங்கையில் இரட்டை ஆட்சியும் நோத் ஆள்பதியும் ...	56
7.	சேர் தோமஸ் மெயின்லங்து, சேர் ரூபேட் பிறவுண்ணிக் ஆள்பதிகள் ..	65
8.	கண்டி இராச்சியமும் அதை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றுதலும் ...	70
*9.	கண்டி உடன்படிக்கையும் கண்டிக் கலகமும்	85
*10.	சேர் எட்வட் பாண்ஸ் ..	94
*11.	இங்கிலங்தின் கைத்தொழிற் புரட்சி ...	99
*12.	கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின் தகவுரைகள்	129
*13.	சேர் ரூபேட் வில்மட் ஹோட்டன், சேர் இசுருவர்ட் மக்கன்சி, சேர் கொவின் கம்பல், பிரபு ரொறிங்ரன் ஆள்பதிகள் ...	143
14.	1848ஆம் ஆண்டுக் கலகம் ...	154
15.	இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்க் செய்கையின் அபிவிருத்தி ...	164
16.	போக்குவரவு, தபால் தந்தி முறைகளின் அபிவிருத்தி ...	192
17.	கல்வி விருத்தியும் பெளத்த, இந்துசமய மறுமலர்ச்சியும் ...	209
18.	பாலன விருத்தி	226

	பக்கம்
19. 1850—1913ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிலே ஆண்ட ஆங்கில ஆள்பதிகள் சிலர் ...	233
20. இலங்கையில் நடுவருப்பினரின் செல்வாக்கும் அரசியற் சீர்திருத்தங்களும் ...	240

* திருத்தம்

பாட எண் 10, 11, 12, 13, 14 என்பவற்றை முறையே
பாட எண் 9, 10, 11, 12, 13 என மாற்றுக.

பக்கம் 53: 1897, 1898ஆண்டு என்பவற்றை முறையே
1797, 1798 ஆண்டு என மாற்றுக.

1. அமெரிக்க சுதந்திரப்போர்

1776ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 4ஆங் திகதி, அமெரிக்க ஐக்ஷிய நாடுகளின் வரலாற்றில் புனிதமான ஒரு பொன்னளாகும். வட அமெரிக்காவில் அத்திலாந்திக் கலையோரமாக அமைக்க 13 ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாடுகளும், அன்று பெரிய பிரித்தானியப் பேரரசிலிருந்தும் பிரிந்து சுதந்திர நாடாகப் பிரகடனஞ் செய்தன. அப்போது பிரபு நோத் பெயரளவில் பெரிய பிரித்தானியாவின் பிரதமமங்கிரியாக விருந்தார். மன்னன் சோச்சிதான் விரும்பியவர்களைபே மந்திரிகளாகத் தெரிந்தெடுத்து, பிரதமமங்கிரியைத் தனது சொந்தப் பிரதமராகப் பாவித்துத் தான் விரும்பியவாறு பிரதமர்களைப் பதவியினின்றும் நீக்கித் தன் விருப்பப்படி அரசாட்சி செய்தான். நோத் பிரபுவின் மைந்தாரில் அதி இளையவரும் மூன்றாவது மைந்தனுமான பிரபுடரிக் நோத் என்பவரே எமது தேசத்தை ஆளுவதற்காக மூன்றாவது சோச்சினால் 1798ஆம் ஆண்டு அனுப்பப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரே எமது தேசத்தை ஆட்சிசெய்த முதலாவது ஆங்கில ஆள்பதியாவர்.

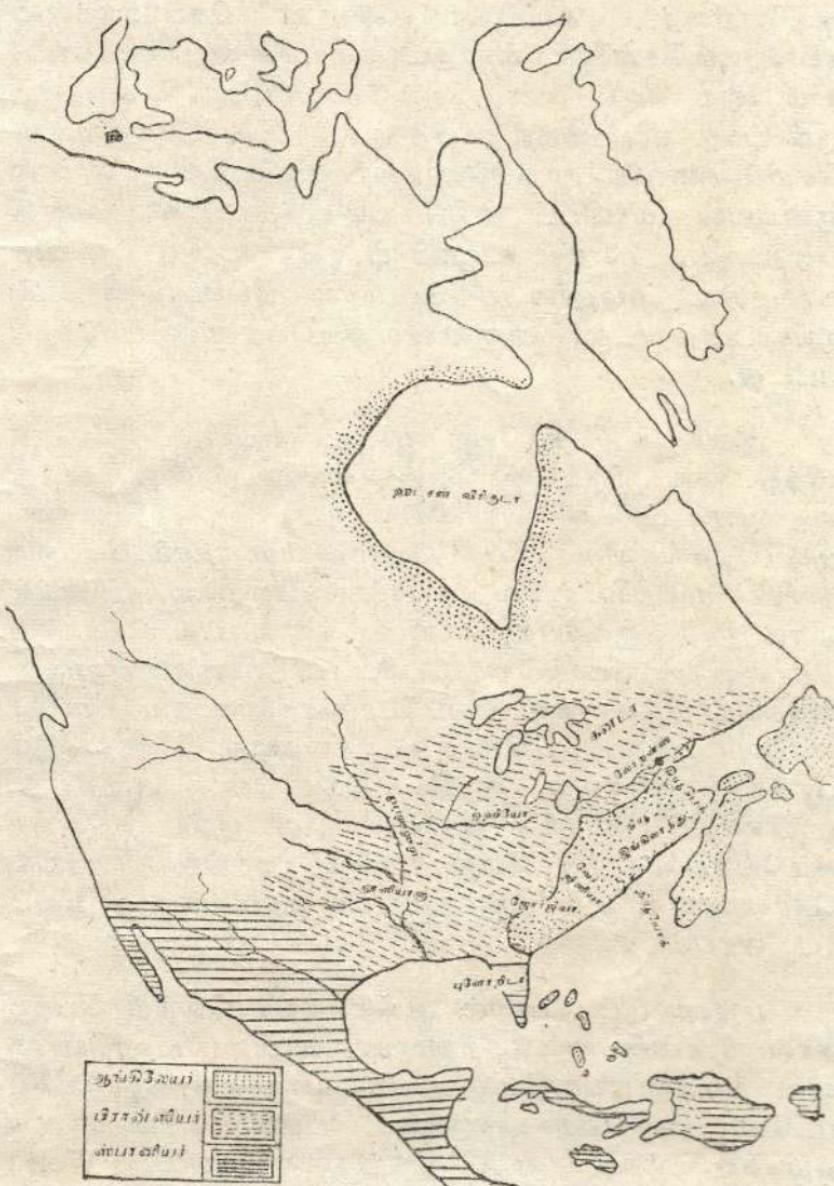
யூலை மாதம் 4 ஆங் திகதி செய்யப்பட்ட பிரகடனத்தின் பாயிரத்தில் “மனிதர் எல்லோரும் கடவுளாலே சமமாகப் படைக்கப்படுகின்றனர். வெற்றுமீமையாக்க இயலாத இயல் புரிமைகள் சிலவற்றைக் கடவுள் அவர்களுக்கு அளித்துள்ளார். இவ்வுரிமைகளில் உயிர்வாழ்வு, சுதந்திரம், இன்பத்தை நாடேல் என்பன சிலவாம். இவ்வுரிமைகளைப் பேறுவதற்காகவே மனிதரிடையே அரசாங்கங்கள் நியலுப்படுகின்றன. இவ்வரசாங்கங்கள் தமது நீதியான அதிகாரங்களை ஆளுப்போரின் சம்மதத்திலிருந்து பேறகின்றன. இக்குறிக்கோள்களை எத்தனைய அரசாங்கமாவது எப்போதாவது அழிப்பின், அதை மாற்றியேனும் அழித்தேனும் அவ்விதத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக்கோண்டு புதிய ஓர் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் உரிமை மக்களுக்குண்டு”

“.....ஆகவே இந்த ஜக்கியக் குடியேற்றங்கள் கட்டில்லாத சுயவாட்சி அரசுவளாகின்றன. அவை பிரிட்டிஸ் முடிமீதுள்ள எல்லாவகை விசுவாசத்திலிருந்தும் நீக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கும் பேரிய பிரித்தானிய அரசுக்குமிடையேயுள்ள எல்லாவகையான அரசியற்றோட்புகளும் ஒழிக்கப்படுகின்றன; அவை ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையே”.

இவ்விதமாகப் பிரெடென்டு செய்து தாய்க்கட்டு ஆட்சியிலிருந்தும் தாமே பிரித்து அமெரிக்கக் குடியேற்றநாடுகள் சுதங்கிரும் பெற்று ஜக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் ஆன வரலாற்றை இப்போது அறிவாம்.

பதினேழாவது நாற்றுண்டில் மத வேற்றுமைகளாலும் உள்ளாட்டுப் போர்களாலும் அரசியற் சுச்சுவுகளாலும் ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே குடியேற்றப் படார்ச்சி வேண்டியும் வர்த்தக விருத்தி அவசியமும் ஐரோப்பியர் பலர் வெளிநாடுவிற்குடியேற்றினர். இவ்விதமாக இங்கிலாந்து வட அமெரிக்காவிலே அத்திலாந்திக் கலூர்போர்மாகப் பதின்மூன்று குடியேற்றங்களையும் இந்தியாவில் வர்த்தக நிலையங்களையும் பெற்றது. பிரான்சும் அமெரிக்காவிலே கனடாவிலும் மிசிசிப்பிப் பள்ளத்தாக்கிலும் சனங்களைக் குடியேற்றியதுடன் வர்த்தக பண்டசாலைகளைத் தாயித்தது. இந்திபாவிலே முகலாய இராச்சியம் சீர்குலைய ஆங்கிலேயரும் பிரான்சியரும் தத்தமக்கு நாடுகள் சேர்க்கும் போட்டியிலிடுபட்டு, சற்றில் அமர் தொடுத்து ஆங்கிலேயர் வெற்றி பெற்றனர். ஏழாண்டுப் போர் முடிவில், அமெரிக்காவிலே பிரான்சியருக்குச் சொந்தமான கனடாவும் உலாசியானுவின் கிழக்குப் பகுதியும் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. இங்கிலாந்திலும் பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் விழுசியுற, ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்றது.

ஒன்றாக்கநூம் அமெரிக்காவிற் குடியேற்றினர். என்றி அட்சன் என்பான் அட்சன் நிலைப்பக் கண்டுபிடித்து, நியூ அமெரிஸ்தடாம் கலூர் கிருமாணித்தான். இங்கெரே இப்போது நியூயாக் எஸ் சொல்லப்படுகின்றது.

வட அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள்

ஆங்கிலேயர், ஒல்லாந்தர் மாத்திரமன்றி முன்பு சாம் கூறியபடி (பக்கம் 2) பிராண்சியரும் வட அமெரிக்காவிற் குடியேறினார். காட்டியர் என்பான் சென்லோற்ஸ் நடியையும் சென்லோற்ஸ் குடாவையும் கண்டுபிடித்தான். சாம்பிளேன் என்பான் சென்லோற்ஸ் நதிக்கரையில் குவிபெத்து நகரத்தைத் தாபித்தான். இதைச் சூழவுள்ள செழிப்பான பிரதேசத்திலே பலர் குடியேறினர். லாகால் என்பவன் மிசிசிப்பி நதிப் பள்ளத்தாக்கைக் கண்டுபிடித்தான். 14ஆம் உலூயி பிரான்சை ஆட்சி செய்த காலத்தில் அவனுடைய பெயரால் மிசிசிப்பி நதியின் சங்கமத்தில் உலூசியானு என்ற குடியேற்றம் ஏற்படுத்தப் பட்டது.

ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களுக்கிடையில் அநேக வித்தியாசங்களிருந்தன. அவை எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமைப்பாட்டுடன் கருமங்கள் ஆற்ற இயலாதிருந்தன. குடியேற்றங்களில் பெரும்பாலானவை தனிப்பட்டவர் களின் முறைசியினாலே தாபிக்கப்பெற்றவை. ஆங்கில அரசாங்கம் குடியேற்றங்களின் நன்மையில் அக்கறை கொள்ளாது அவற்றைப் பெரிய பிரித்தானியாவிலுள்ள கைத்தொழில்களுக்கு மூலப்பொருள்களை உதவும் நாடுகளாகவும் அங்கு பயிரிடக்கூடாதவற்றை விளைவிக்கும் பிரதேசங்களாகவும் கருதிக் கருமங்கள் ஆற்றியது. ஏழாண்டுப் போரில் பிரான்சியரை முறியடித்ததனால் குடியேற்றக்காரர் தமது பராக்கிரமத்திற் கர்வங்களாண்டனார். அவர்களுக்கிடையில் ஓரளவுக்கு ஒற்றுமை பும் ஏற்பட்டது.

ஏழாண்டுப் போரில் ஆங்கிலேயர் வெற்றி பெற்ற தால் பிரான்சிய குடியேற்றமான கண்டாவும் உலூசியானு சின் கிழக்குப் பகுதியும் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுக்கப் படவே குடியேற்றக்காரருக்குப் பிரான்சியரின் பயம் தீநிந்தது. “ஆபிரகாம் குன்றுகளில் ஊல்ப (Wolf) பெற்ற வெற்றியுடன் ஜக்கிய நாடுகளின் சரித்திரம் தொடங்கினது” என்னும் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஆங்கிலேயருக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சி இயல்பாகவே

உண்டு. பிரான்சியரின் அபாயம் நீங்கவே, ஆங்கிலே யரின் பரம்பரையிலுள்ள குடியேற்றக்காரரும் தாய் நாட்டிலிருந்தும் பிரிந்து தாம் சுதந்தியமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். ஏழஞ்சூப் போரில் அமெரிக்கரைக் காப்பாற்றுவதற்கு யுத்தச் செலவு ஏற்பட்டதால் அச்செலவின் ஒருபகுதியை அமெரிக்கக் குடியேற்றக்காரர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கருதி இங்கிலாந்து பல வரிகளையும் சட்டங்களையும் ஏற்படுத்தச் செய்த முயற்சிகளைப் பிளவுபட்டிருந்த பலதரப்பட்டவர்கள் (அஃதாவது பிழுரித்தன் மதத்தவர், - Puritans - பிரபு வமிசத்தவர், பெருந்தோட்ட முதலாளிமார் ஆகியோர்) ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தனர். 10,000 ஆங்கிலேயப் படைவீரர் அமெரிக்காவிற் சேவை செய்வதற்குரிய செலவுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டது. குடியேற்றக்காரர் தமக்கு ஆங்கிலேயப் படையின் பாதுகாப்புத் தேவையற்ற தெனவும் தமக்கு அங்கத்துவமில்லாத பிறதேசத்துப் பாராளுமன்றம் தம்மீது வரி விதிக்க உரிமையுடைய தன்றெனவும் விளம்பினர்.

அமெரிக்க மூலப்பொருள்கள் இங்கிலாந்துக்கனுப் பப்பெற்ற ஆங்கில தொழிற்சாலைகளில் உபயோகத்துக் குரிய பொருள்களாக ஆக்கப்பெற்று மண்டும் அமெரிக்கா வுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அமெரிக்காவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்கள், ஆங்கிலேய கப்பல்களிலன்றி வேறு கப்பல்களிற் கொண்டு செல்லக்கூடாதென்றும் விதிக்கப்பட்டது. இச்சட்டங்களெல்லாம் இங்கிலாந்தின் கன்மைக்காகத் தம்மீது அசியாயமாக விதிக்கப்பட்டன வெனக் குடியேற்றக்காரர் கருதினர்.

கிரென்வில் பெரிய பிரித்தனின் பிரதமமங்திரியாக விருந்தபோது 1764ல் சருக்கரை வரியென்றெருகு புதுவரி விதிக்கப்பட்டது. இதன்படி அமெரிக்காவில் இந்குமதி செய்யப்பட்ட சருக்கரைக்கும் வேறுசில பொருள்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டது. குடியேற்றக்காரர் இதை எதிர்த்தனர். சிலர் தீர்வைகொடாது சோரமாக இந்குமதி செய்தனர். வீடுகளில் மறைத்து விவத்தனர். இவற்றைத்

தடுப்பதற்கு ஆங்கிலேயர் பல முறைகளைக் கைக்கொண் டார்கள். கப்பல்களிலேயே வரியைச் சேர்ப்பதற்குத் தமது உத்தியோகத்தைரத் துறைமுகங்களில் வியமித்தனர். பொதுசனங்களின் விடுகளைச் சோதிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்கினர்.

தமது விடுகளுக்கால் அங்கீயர் புகுவதைக் குடியேற்றக்காரர் வெறுத்தனர். அதனால் பெருஞ்சினங்கோண்டனர்.

1765ல் முத்திரைவரியென்றேரு வரியை ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம் விதித்தது. இதன்படி சட்டாதியான சாதனங்கள், புதினப்பத்திரிகைகள் முதலியவற்றிற்கு அரசாங்க முத்திரைகள் பதிக்கப்பட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. இதைக் குடியேற்றக்காரர் எதிர்த்தனர். கிரென்வீலின் பின்பு பிரதமமங்திரியான உரொக்கிங்காம் 1766ல் இவ்வரியை நீக்கினார். ஆனால் ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதன் குடியேற்ற நாட்டின்மீது வரியீதிப்பதற்கு அதிகார முன்னடென்பதை நிலைநாட்டுவதற்குக் கண்ணுடிவரி, கடதாசிவரி, தேயீலீவரி முதலிய வரிகள் பிரபு சதாம் பிரதமமங்திரியாக இருந்தாலும் தில், அவர் நோயுற்றிருந்த வேளையில், அவருடைய கருவுல நாயகன் தவுன் செங்கிளின் என்பவரால் 1767இல் விதிக்கப்பட்டன.

1770இல் பிரபு நோத் பிரதமமங்திரியானார். அவருடைய அமைச்ச கண்ணுடி, காசித வரிகளை நீக்கி மண்டமைத்தனமாகத் தேயீலீவரியை ஒரேயோரு அதிகப்படியான வாக்கால் நீக்காது விடத் தீர்மானித்தது. (தந்தை இவ்விதம் செய்யத் தனயன் எமது தேசத்திலே ஆபரணங்கள் அணிவோர்மீது மகிழ்ச்சிவரி என்றேரு புதுமையான வரியை 1800ஆம் ஆண்டு விதித்தாரரென்பதைப் பின்பு படிப்பாம்.) பெரிய பிரித்தனுக்கு அதன் குடியேற்ற நாடுகள்மீது வரியீதிக்க உரிமை உண்டென்ற விதியை நிலைநாட்டவே இங்ஙனம் செய்யப்பட்டது. இவ் வரியினால் பிரித்தன் பெறக்கூடிய வருமானம் ஆண்

டூஞ்றுக்கு 16,000 பவண் மாத்திரமோகும். இந்த வரி அற்பவரியாக இருந்தபோதும் இது “கெருப்பிடை கெய் சொரிங்தாற் போல” க் குடியேற்றக்காரருக்குத் தாய்நாட்டின் மீது சீற்றத்தையும் பக்கமையையும் ஏற்படுத்தியது. பொசுதன் துறைமுகத்தில் ஸின்ற தேயிலைக் கப்பல்ளளில், மச்சுகுசெட்ஸ் குடியேற்றக்காரர் மாறு வேடம் பூண்டு, 1773ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் 16ஆங் திகதி புகுந்து, அக்கப்பலீவிருந்த எவ்வாத் தேயிலைப் பெட்டிகளையும் கடவில் எறிந்தனர். இச்சம்பவம் “பொசுதன் தேநீர் விருந்து” எனப்படும். இதற்குப் பழிவாங்கு வதற்காகப் பிரிட்டிசுப் பாராளுமன்றம் அடக்கமுறைகள் வலவற்றைக் கைக்கொண்டது. அவற்றை வகுத்தறிவாம்:

- (1) பொசுதன் துறைமுகம் முடப்பட்டது.
- (2) மச்சுகுசெட்ஸ் குடியேற்றப் பிரதிவிதித்துவ சிறுவனங்கள் ஒழிக்கப்பெற்றுப் படையீபற் சட்டம் வற்புறுத்தப்பட்டது. கேசு என்ற தளபதி ஆள் பதியாக மியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய அநுமதி யின்றிப் பொதுக்கூட்டங்கள் நடைபெறக்கூடாதென விதிக்கப்பட்டது.
- (3) மச்சுகுசெட்ஸ் குடியேற்றத்திலே மரணதண்டனை விதிக்கப்படக்கூடிய குற்றச்சாட்டை யுடையோரை விசரரைனை செய்வதற்குப் பெரிய பிரித்தன் அன்றேல் வேறு குடியேற்றத்துக்கு அனுப்புவதற்குச் சட்டமியற்றப்பட்டது.

1774ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் மாதம் 5ஆம் திகதி ளோச்சீயா ஒழிந்த மற்றைய 12 குடியேற்ற நாடுகளின் மாசுபை (Congress) பிலடெஸ்பியாவிலே கூடிப் பிரிட்டிசு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குத் திட்டமிட்டன. குடியேற்றக்காரரின் எதிர்ப்பு அரசாங்கத்தை ஓரளவுக்கு இழக்க செய்தது. ளோத் பிரபு குடியேற்றக்காரருக்குச் சில சலுகைகளை வழங்குவதற்கு அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ள முயன்றாரெனினும்

அதற்கிடையில் பொசுதன் ஆள்பதி, போர்த்தனபாடங்கள் சிலவற்றை அழிப்பதற்கு அனுப்பிய ஒரு சிறு படை இலைச்சின்றன் என்ற இடத்தில் தாக்கப்பட்டதால் 1775ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் போர் முண்டது.

ஸோச்சு உவாசின்றன் அமெரிக்கக் குடியேற்ற காடுகளின் சேணைக்குத் தலைவரானார். அவர் யுத்தப் பயிற்சி சிறிதேனுமில்லாத சனங்களைப் படையிற் சேர்த்துப் பயிற்றி, அவர்களைச் சிறந்த யுத்த வீரர்களாக்கினார். போர் முதன் முதல் பொசுதனில் நடந்தது. இப்போரிலே உவாசின்றன் பிரித்தானியப் படைகளைப் பொசுதனில் விருந்து பதிபெழுச் செய்தார். இதன் பின்பு பிரித்தன் பிரதேசப் படைகளை, முக்கியமாகச் சேர்மானியப் படைகளைக் கூலிக்கமர்த்தியது. இதனால் சீற்றமடைந்த அமெரிக்க மரசபை 1776ஆம் ஆண்டு சுதங்கிரப் பிரகடனம் செய்தது. இப்பிரகடனத்தை அமைப்பதற்கு அண்மையில் அமெரிக்காவை அடைந்த தோமஸ் பெயின் என்ற ஆங்கிலேய திவிரவாதி 1776ஆம் ஆண்டு சனவரியில் வெளியிட்ட “பகுத்தறிவு” என்னும் கண்டுப் பிரசரம் உதவியாக இருந்தது. அப்பிரசரம் அரசாங்கங்களில் முடியாட்சி அரசாங்கமே கேடுகெட்டது எனக் கண்டித்தது. அரசர் ஆளுவதற்கு எனத் தெய் வத்தால் அனுப்பப்பெற்றவர்கள் என்னும் கொள்கையை இகழ்ந்துரைத்தது. அரசர் “வேத்தியல் விலங்குகள்” என இழிவாகக் கூறியது.

பிரித்தன் கடலுக்கப்பால் 3000 மைல் தொலையில், காடுகள் அடர்ந்த ஆயிரம் மைல் நீளமான பிரதேசத்தில் எட்டு ஆண்டுகளாக (1775—1783) நடத்திய போரில் முற்பகுதியில் வெற்றிபெற்றதேனும், ஈற்றிலே தோல்விழுற்று அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களை இழந்தது.

போரின் விபரங்களை விரிவாக அறிதல் பயனுடைத் தன்று, முக்கியமான சம்பவங்களைத் தொகுத்து அறிவாம்:

1775

- (1) முதன் முதலாகப் பிரிட்டிசுப் படைகள் கேச என்பவரின் தலைமையில் அமெரிக்கரைத்தாக்கிப் பண்டசாலைகளைக் கைப்பற்றின. குடியேற்றக் காரர் வீரத்துடன் எதிர்த்தனராக்கயால் போர் கடுமையாக நடந்தது.
- (2) பங்கர்குன்றுப் போரில் பிரிட்டிசார் தமது போர் வீரரில் கீ பங்கை இழந்து குன்றைக் கைப்பற்றினர்.
- (3) குடியேற்றக்காரர் மொன் றிலைப் பிடித்துக் கணடா வுக்குட் படையெடுத்துச் சென்றனர். குவீபெக் கைத் தாக்கி அதைப் பிடிப்பதில் தோல்வி யுற்றுக் கணடாவிலிருந்தும் பின்வாங்கினர்.

1776

- (1) அமெரிக்கரின் படைத்தலைவராக சோச்சு உவா சின்றன் கியமிக்கப்பட்டார்.
- (2) கேகக்குப் பதிலாகப் பிரபு ஓள் (Howe) பிரிட்டிசுப் படைகளின் தலைவராக கியமிக்கப்பட்டார்.
- (3) பொசுத்தனிலிருந்து பிரபு ஓள் பதியெழுந்தார்; கலிக்கமர்த்தப்பட்ட (முக்கியமாக சேர்மானியர்) போர்ப்படை ஓளவின் உதவிக்கு அனுப்பப் பட்டதாற் சீற்றமடைந்த அமெரிக்கர் யூலை 4 இல் சுதந்திரப் பிரகடனஞ்சு செய்தனர்.
- (4) பிரபு ஓள் உவாசின்றனைப் பென்று வென்று நியூயோக் ககரைக் கைப்பற்றி, நியூசேஸிலை வென்றார்.

1777

- (1) பிரபு ஓள் உவாசின்றனைப் பிராண்டிலைவன் போரில் வென்றார்.

(2) பேரெயின் என்னும் ஆங்கிலத் தளபதி 4000 போர்வீரருடன் ராடோகா என்னும் இடத்தில் ஒற்றேபர்மாதம் அமெரிக்கரிடம் சரணடைந்தார்.

1778

(1) பிரான்ஸ் அமெரிக்காவின் உதவிக்குச் சென்று இங்கிலாங்கூடன் போர் தொடுத்தது.

1779

(1) இசுப்பெயின் பிரான்ஸ்டன் சேர்ந்து இங்கிலாங்கூடன் போர் தொடுத்து சிப்ரேட்டரைத் தாக்கியது.

1780

(1) ஒல்லாங்கூடு இங்கிலாங்கூடன் போர் தொடுத்தது.

(2) எதிரிகளின் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லும் நடுங்கிலைமை நாடுகளின் கப்பல்களைப் பிரித்தன் கைப்பற்றும் என்ற பிரகடனஞ் செய்ததால் இரசியா, சுவிடன், தென்மாக்கு ஆகிய மூன்று நாடுகளும் பிரித்தனுக்கெதிராகப் படை பூண்ட நடுங்கிலைமை வகித்தன.

(3) இங்கியாவிலே ஐதரவிஎன்னும் கைகூர் மன்னன் பிரான்ஸ்டன் சேர்ந்து கருஞ்சுகத்தின்மீது படை எடுத்தான்.

1781

(1) ஆங்கிலேய தளபதி கோன்வாலிச யோகுதெளன் (Yorktown) என்னும் இடத்தில் அமெரிக்கரிடம் சரணடைந்தார். இதனால் நியுயோக்கு நகர் மாத்திரம் பிரித்தானியர் வசம் இருந்தது. இத்துடன் அமெரிக்காவில் போர் முடிந்தது.

1782

பிரித்தானின் சிலை மோசமாகவே பிரபு நோத் பிரதமர் பதவியிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டுச் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கப்பெற்றன.

(2) சிபுரோட்டரை பிரான்சியரும் இசுப்பானியரும் தாக்கினார். ஆனால் அவர்கள் முறியடிக்கப்பட, சிபுரோட்டரின் முற்றுக்கை முற்றுப்பெற்றது.

1783

வேர்கை (Versailles) அமைதிப் பொருத்தனையின்படி அமெரிக்க சுதங்கிரப் போர் முடிவுற்றது.

வேர்கை அமைதிப் பொருத்தனை பரிசுநகரில் 1783ஆம் ஆண்டு செத்தெழ்பார் மாதம் ஒப்பமிடப்பட்டது. அதன்படி :

(1) 13 அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளின் சுதங்கிரப் பெரிய பிரித்தன் குணித்தது. அதனால் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் என்னும் குடியரசு உதயமாகி சோச்சு உவாசின்றன அதன் முதல் குடிப்பதியானார்.

(2) பிரான்சு தோபாகோ, செனிகல் என்பவற்றை மீண்டும் பெற்றது.

(3) இசுப்பானியா புளோரிடா, மினேக்கா என்பவற்றை மீண்டும் பெற்றது.

அமெரிக்க சுதங்கிரப் போரின் பயனாகக் குடியேற்ற நாடுகள் சம்பந்தமாகப் பெரிய பிரித்தனின் மனப்பான்மையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதுமன்றி ஐரோப்பாவில், முக்கிய மாக அமெரிக்காவின் உதவிக்குச் சென்ற பிரான்சில் விடுதலைத் தாக்கம் பரவியது. இதைப்பற்றி அடுத்த பாடத்தில் விரிவாக அறிவாய்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. வட அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளின் தோற்றம்.
2. அமெரிக்க அரசியற் புரட்சிக்குரிய காரணங்கள் :
  - i. பொருளாதார சம்பந்தமானவை
  - ii. அரசியல் சம்பந்தமானவை
  - iii. நிதி சம்பந்தமானவை
3. பொசுதன் தேநீர் விருந்து.

4. அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரும் சுதந்திரப் பிரகடனமும்;
  - i. போரின் நிலைகள் : 9, 10ஆம் பக்கங்களிலுள்ள விபரம்
  - ii. சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் பாயிரம் - பக்கம் 1.
5. வேர்சை அமைதிப் பொருத்தனை - பக்கம் 11.
6. போரின் பலாபலன்கள்.

வினாக்கள்

1. அமெரிக்க சுதந்திரப்போரின் காரணங்கள் யாவை?
2. பொசுதன் “தேநீர் விருந்து” என்பதைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
3. பொசுதன் அதன் தேநீர் விருந்துக்காக எவ்விதம் தண்டிக்கப்பட்டது?
4. பெரிய பிரித்தன் 1878ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1883ஆம் ஆண்டுவரையும் எதிர்த்துப் போராடிய தேசங்கள் யாவை?
5. அமெரிக்க சுதந்திரப்போரை முற்றுப்பெறச் செய்த அமைதிப் பொருத்தனை யாது? அதன் பலாபலன்கள் யாவை?

2. பிரான்சிய அரசியற் புட்சி

வட அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட 13 ஆங்கிலேய குடியேற்ற நாடுகளும் ஆங்கில அரசனுக் கெதிராகப் போர் புரிந்து சுதந்திரம் பெற்று, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் என்னும் குடியரசு உதயமானது என்றும்; அமெரிக்க சுதந்திரப் போரிற் பிரான்சியர் ஆங்கிலேயருக்கு மாருத அமெரிக்கருக்கு உதவி செய்தனர் என்றும் அறிந்தோம். அமெரிக்க சுதந்திரத்தால் பிரான்சியரும் வல்லாட்சி புரிந்த தமது அரசனுக்கெதிராகத் தூண்டப்பட்டனர்.

பிரான்ஸில் ‘வரம்பிலா முடியாட்சி’ நிலவியது. நாட்டின் நன்மையைக் கருதித் தமது அதிகாரத்தைச் செலுத்தக் கூடிய மன்னரின் கீழ் இவ்வகை ஆட்சி நன்மை பயக்க அதிகாரம் செலுத்த உறுதியில்லாத மன்னர்களின் கீழ் திமை விளைவிக்கும்.

தனது வீரத்திலும் திறமையிலும் ஆதிக்கத்திலும் கர்வங்கொண்ட 14 மூழு ஹூயி மதியீனமான பல செய்கைகளில் ஓடுபட்டான். இராச மாஸிகைகள் அமைப்பதிலும். சிங்காரத் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதிலும் தன் செல்வத்தின் பெரும்பாகத்தைச் செலவழித்தான். பல போர்களில் ஈடுபட்டான். மாபெரும் படையையும் ஆதரித்தான். அவற்றால் வாணிபம் ஞன்றியது. குடியேற்ற நாடுகள் சிர்குலைந்தன. பெருந்தொகைப் பணம் செலவானமையீன் பிரான்சிபர் பலவித வரிகளுக்குள்ளாகித் தூண்புற்றனர்; பஞ்சமும், பிணியும் நாடெந்கும் படவின.

“ உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு ”

பசியும் பிணியும் பகையும் சேர்ந்து பிரான்சின் ஆதிகத்தைக் குன்றச் செய்தன. 14 மூழு ஹூயி மன்னனுக்குப் பின் ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் ஆட்சித்திறமை அற்றவர்களாக இருக்கனர். 15 மூழு ஹூயி போகவாழ்க்கையீலீடு பட்டுப் பணத்தை விணே செலவிட்டான்றி அரசியற்

கருமங்களைக் கவனித்தானல்லன. அவன் அம்மை நோயினால் 1774இல் இறக்கபோது அவனுடைய மக்களும், மனைவிமாரும், அவனுடைய மறைவினால் தமது வீழ்ச்சி பைக் கண்ணுற்ற மந்திரிமாருமே சூக்கங்கொண்டாடி னர். அவனுடைய காலத்திலே பிரான்ஸ் ஏழாண்டு யுத்தத்தில் தோல்வியுற்ற ஜோப்பாவில் தன் மதிப்பை இழந்து அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் குடியேற்றப் படார்ச்சியைக் கைவிடவேண்டி நேரிட்டது. 15ஆம் உலூயிகாலத்தில் ஏற்பட்ட யுத்தத் தோல்விகளினாலே தனி முடியாட்சி என்னும் கொள்கை தளரத்தொடங்கியது. சனங்கள் மன்னன்மீது கொண்ட பற்றறுதி குன்றியது. முடியாட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றியது. 16ஆம் உலூயிதன் பிரதானிகளின்தும் ஆசத்திரிய இளவரசியான தன் மனைவியின்தும் ஆசிக்கத்தூக்குட்பட்டு ஒருவித சீர்திருத்தமேனும் செய்ய இயலாதவனுனன். அவனுடைய சிதிமந்திரி தேகொற் (Turgot) என்பான் மிகவும் திறமைசாலி. அவன் பற்பல சீர்திருத்தங்களைத் தீவிரமாகச் செய்து சிதிக்கூலமயைச் சீர்செய்ய முயன்றன. ஆனால் தமது சிறப்புரிமைகளை இழக்க விரும்பாத பிரபுகள் செய்த குழ்ச்சியீனால் அரசன் அவனைப் பதவியிலிருந்தும் நீக்குனன். பீன்பு நெக்கர் (Necker) என்பான் சிதிமந்திரியாகிப் பெருந்தொகைப் பணத்தைக் கடனுக வாங்கி, பெரிய பிரித்தனுக்கெதிராகப் போர்ப்புரிந்த அமெரிக்கக் குடியேற்றக் காரருக்குப் பண உதவி அளித்தான். பிரபுகளும் உயர்தர குருமாரும் தாம் அநுபவித்த சிறப்புரிமைகளைக் கைவிட்டு, தேசத்தின் சிதிக்கூலமயைச் சீர்ப்படுத்த விரும்பினார்வலர். நெக்கர் தேகொற்றுறப் போலவே பதவியினின் ரும் நீக்கப்பட்டான். சாதாரணமக்கள் பற்பல கஷ்டங்களுக்காளாகவே ஆசிக்கமுள்ள மேல் வகுப்பினர் சுகபோகங்களை அநுபவித்தனர்.

அக்காலத்திலே பிரான்சிய சமுதாயத்தில் (1) பிரபுகள், (2) உயர்தர மதகுருமார், (3) சாதாரணமக்கள். (பட்டணவரசிகள், வீயாபாரிகள், உழவர், அடிமைகள், முதலியோர்) என மூப்பிரிவுகள் இருந்தன. குருமாரும் பிரபுக்களும் சுகபோகங்களை அநுபவிக்கச் சதாரண

மக்கள் பற்பல வரிகள், சட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள், அட்டேழியங்களுக்காளாக விருந்தனர். அவர்களுடைய வருமானத்தில் 81 விதம் அரசாங்கத்துக்கு வரியாகவும், பிரபுக்களுக்குக் கப்பமாகவும், திருச்சபைக்குக் காணிக்கையாகவும் கொடுக்கப்பட்டது. குடியானவர்கள் தமது பண்ணைகளைக் கூற்றி வேலி அடைத்துத் தமது பயிரைப் பாதுகாக்க முடியாது தடுக்கப்பட்டனர். அவர்களுடைய பண்ணைகளில் விளாந்த தாணியங்கள் பிரபுக்களின் வளர்ப்புப் புருக்களால் அழிக்கப்பட்டன. பிரபுக்கள் வேட்டையாடும்போது மிருகங்களால் பயிர்கள் சேதஞ் செய்யப்பட்டன. இச் சேதங்களையல்லாம் குடியான வர்கள் முறையிடின்றிப் பொறுக்கவேண்டும்.

சாதாரண குருமார் பல கண்டங்களை அனுபவித்தும் ஆத்மீகக் கடமைகளைச் செய்துவர, உயர்தர குருமார் ஆத்மீகக் கடமைகளைப் புறக்கணித்து இன்பம் நுகர்ந்தனர். பிரபுக்களின் பிள்ளைகளே பெரும்பாலும் உயர்தரகுருமார் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள். சதாரண சணங்கள் காணிவரி, தலைவரி, உப்புவரி, சுங்கவரி, போக்குவரத்து வரி முதலிய வரிகளுக்கும் கட்டாய ஊழியத்துக்கும் ஆளானுர்கள். தமது வருமானத்தில் 55 விதத்தை அரசாங்க வரியாகக் கொடுத்தார்கள்.

இங்கிலையில் மொன்ரிக்கியூ (Montesquieu), வோல்டேர் (Voltaire), உருசோ (Rousseau) போன்ற பேரறிஞர்கள் அக்கால நிலையைக் கண்டித்துப் பல பிரசரங்களை வெளி யிட்டனர். அவற்றில் புதிய கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் தெளிவாக விளக்கினர். மொன்ரிக்கியூ தனி முடியாட்சியின் தீமைகளை பெடுத்து விளக்கினார். அவர் இங்கிலாந்தில் நிலவுவதுபோன்ற யாப்புற முடியாட்சியே சிறந்ததெனப் புகழ்ந்துரைத்தார். வோல்டேர் நியாத்தின் ஆதிக்கத்தை எடுத்து விளக்கி நியாயத்தின்பாற்படாத எல்லாவற்றையும் கண்டித்தார். அரசாங்கத்தின் தீச் செயல்களையும் திருச்சபையின் சுபிபுத்தன்மையின் மையையும் கண்டித்தார். உருசோ தாழ் வெளியிட்ட சமுதாய ஒப்

பங்கம் என்னும் நூலை 1762 இல் வெளியிட்டார். அந்த நூலில் மனிதரின் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பன நன்றாக விளங்கப்பட்டுள்ளன.

உருசோ

“மனிதன் பிறக்கும்போது சுதந்திரமுள்ளவனுக்கு பிறக்கிறுன்; அழுனுல் அவன் அழிமைச்சங்கிலியாற் பினிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறுன்” என்றும், “சனங்களே நாடு; நாட்டை ஆளும் அரசன் அந் நாட்டேச் சனங்களின் சம்மதத்தினாலேயே அதிகாரத்தைப் பேறுகிறுன்; உண்மையான அதிகாரி அரசனன்று, போதுச் சம்மதம்” அதாவது பிரான்சிய மக்களின் சம்மதம்” என்றும்; எழுதியுள்ளார்.

உருசோவின் மொழிகளை வாசித்த ஏழைமக்கள். பிரான்ஸில் நடைபெற்ற கொடுங்கோலீ எதிர்த்து நல்லாட்சி விலைநாட்ட அவாவினர். அரசியலில் பொதுமக்களுக்குக் கூடிய பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று விசா வேசங் கொண்டனர். பிரான்சியரின் உதவியுடன் அமெரிக்க சூடியேற்றக்காரர் ஆங்கில அரசனுக்கெதிராகப்

போர்புரிந்து சுதந்திரம் பெற்றனர். அதன்பின் பிரான்சில் பரும் வல்லாட்சிபுரிந்த தமது அரசனுக்கெதிராகத் தூண்டப்பட்டார்கள்.

இவ்வீத சிலைமகள் நிலவிய காலத்தில் பண்டில் வாது நளிந்த 16ஆம் ஹூயி பணம் பெறுவதற்காக, 175 வருடங்களாகக் கூடாதிருந்த பிரான்சிப் பாராளுமன்ற மாஜிய “பொதுநாட்டுச்சபை”யை 1789ஆம் ஆண்டு கூட்டினான். “பொதுநாட்டுச்சபை”, பிரபுக்கள், சமயத்துரூபார், பொதுமக்கள் என்னும் முப்பெரும் வகுப்பினரைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் தனித் தனிச் சபையாகக் கூடினார். பிரபுக்கள் சபையும் குருமார் சபையும் பெரும் பான்மையும் ஒன்றேடொன்று இணங்கி நடந்தன. அதனால் பொதுமக்களின் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

1789இல் பொதுநாட்டுச்சபை கூட்டப்பட்டபோது மூன்று சபைகளும் ஒரே இடத்திற் கூட்டப்படவேண்டுமென்றும், பாராளுமன்றம் ஒரு நாட்டு மன்றமாக (National Assembly) மாற்றிப்பைமக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஜிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. பிரபுக்கள் குடும்பத்திற் பிறந்தும் பொதுமக்களுடன் சேர்ந்து அவர்களின் தலைவர்களை விளங்கிய மிரபோ (Mirabeau) என்பவர் இக்கிளர்ச்சிக்கு உறுதுண்ணியாக இருந்தார். அரசனும் அவனைச் சார்ந்த பிரபுக்களும் அதை எதிர்த்தனர். அதுவுமன்றிப் பொது மக்களைக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவிடாது கூட்டமண்டபத்தின் கதவுகளை அரசன் முடுவித்தான். அதனாற் சிற்றங்கொண்ட மக்கள் அருகிலிருந்த தெனில் பந்தாட்ட மூதானத்திற் கூடி, பிரான்சுக்கு ஒரு தேசிய அரசியற் றிட்டத்தை அமைப்பதற்கு முன்பு அகல்வதிலில் எனச் சத்திப்பஞ் செய்தனர்.

பின்பு பொதுநாட்டுச்சபை ஒரேயிடத்தில் ஒன்று கூடியது. இப்படிக் கூடிய சபை “நாட்டு மன்றம்” ஆக மாறி முன்னிருந்த ஆட்சி-முறையை ஒழிக்கும் ஜிளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியது.

பசிபால் வாடிய பரிசுகள் மக்கள் முன்று நாட்களாகக் கலகம் விளைவித்து, 1789 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 14 ஆம் திங்கி பசிதில் சிறைக்கூடத்தைக் கைப் பற்றினர். (பிரான்சிபர் இன்றும் யூலை 14 ஆம் திங்கியைச் சிறந்த தேசிய வீடுதலை நாளாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.) இச் சிறைச்சாலை அரண் செய்யப்பட்ட ஒரு கோட்டையாகவும் விளங்கியது. இதன் வீழ்ச்சி “வரம்பிலா முடியாட்சி”யின் வீழ்ச்சியைக் குறித்தது. பரிசு நகருக்கு வெளியிலும் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. கலகக்காரர் பிரபுக்களின் மாளிகைகளைத் தகர்த்தனர். பிரபுக்கள் பலர் பிரான்சை விட்டு வேறு இடங்களிற் குடியேறினர்.

பயிர் விளைவு குன்றிபதனால் பஞ்சமேற்பட்டது. பரிசு நகர மாதர் பஞ்சப் பிணிக்கு அஞ்சி, “பாண்” கோரிக் கலகம் விளைவித்துப் பரிசிலிருந்து 12 கல் தொலைவிலுள்ள வேர்க்கைக்குச் சென்று அரண்மனையை முற்றுக்கை செய்து “பாண்! பாண்!” எனக் கூக்குரவிட்டனர். வேர்க்கையீலிருந்த மன்னானையும் அவன் மனைவி மக்களையும் பொது நாட்டுச் சமையையும் பரிசுக்கு இழுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் சென்ற வழியெல்லாம் “நாம் பாண்காரனையும் அவனுடைய மனைவியையும் மகனையும் கொண்டுவங்குவிட்டோம்; இப்போது எமக்குப் பாண் கிடைக்கும்” எனக் கூக்குரவிட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து பல இடங்களிலும் வன்செயல்கள் பரவின.

16 ஆம் உலூயீ மன்னான் பொதுநாட்டுச் சமையைக் கூட்டவே அது நாட்டு மன்றமாக மாறியதென அறிக் தோம். நாட்டுமன்றம் பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது. இச் சீர்திருத்தங்களின் பயனாக பிரபுக்களின் விசேட உரிமைகள், மானியபழுகை முதலியன் கீக்கப்பட்டுப் பிரான்சிபர் எல்லோருக்கும் ஒருவகையான வரி விதிக்கப்பட்டது. “மனிதனினதும் பிரசையினதும் உரிமை அறிக்கை” எனப்படும் ஓர் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இதனால் மனிதனின் பேச்சுச் சுதங்கிரம், சமய சுதங்கிரம், பத்திரிகைச் சுதங்கிரம், எவருக்கும் சமந்தி என்பன

உறுதிசெய்யப்பட்டன. பிரபுக்களின் பெருங் தோட்டங்கள் சாதாரண சனங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. திருச்சபைக்குச் சேர்ந்த சிலங்களை நாட்டுமன்றம் பறி முதல் செய்தது. சுற்றில் 1791ஆம் ஆண்டு நாட்டு மன்றம் “வரம்பிலா முடியாட்சியை” ஒழித்து “வரம்புடை முடியாட்சியை” ஏற்படுத்தியது. பிரான்சில் உண்டான புரட்சியாலேற்பட்ட மாற்றங்களை அறிந்த ஏனைய ஐரோப்பிய மன்னர் திகிலடைந்தனர். தத்தம் நாடுகளிலும் சனங்கள் தமது சுயேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்துக் கலக்கு செய்வாரென அஞ்சினர். பிரான்சைவிட்டு வேறு இடங்களிற் குடியேறிப் பிரபுக்கள், பிறநாட்டு அரசரைப் பிரான்சுக் கெதிராகப் போர் தொடுக்கும்படி நூண்டினர். ஆகையினால் புரட்சிக்காரருக் கெதிராகப் பிரான்சின்மீது படையெடுத்துச் செல்ல ஐரோப்பிய மன்னர் சிலர் தீர்மானித்தனர். அவர்களுள் 16ஆம் உலூயியின் மனைவி யான மாரி அந்துவானென்று (Marie Antoinette) என்ப வளின் சகோதரனான ஆசத்திரிய மன்னன் முக்கிய மானவன்.

இவ்வேணையில் 1791 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதத்தில் ஒரு நாளிரவு 11 மணிக்கும் நடுச்சாமத்திற்குமிடையில் அரசனும் அரசியும் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இருவரும் பிரான்சை விட்டு ஒளித்தோடும்போது கைதுசெய்யப் பட்டுப் பரிசுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர்கள் தேசத் துரோகிளாகக் கருதப்பட்டனர். 1791ஆம் ஆண்டு ஒக்தூ மாதம் ஆசத்திரிய பேரரசனும் பிரசிய மன்னனுமாகச் சேர்ந்து பிரான்சில் முடியாட்சியையும் ஒழுங்கையும் சிலைநாட்டுவதில் எல்லா மன்னரும் கரிசனை கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரகடனங்கு செய்தனர். பிரான்சிலிருந்து வெளிபேறியவர்களைக்கொண்ட ஒரு படையும் எல்லைப் புறத்தில் சிறுத்தப்பட்டது. ஆசத்திரிய பேரரசன், தன் நாட்டில் தஞ்சம்புகுந்த பிரான்சியரை நாட்டிலிருந்தும் புறப்படுத்துவதற்கும் எல்லைப்புறத்திலிருந்து தனது படைகளைப் புறக்கிடுசெய்வதற்கும் தவறிய தால், 1792ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் 20ஆம் திகதி

ஆகத்திரியா மீதும் பிரசியா மீதும் பிரான்சு போர்ப் பிரகடனங்க் கெய்தது. ஆகத்திரிய - பிரசியப் படையோன்று பிரான்சுவிக் கோமகன் (Duke of Brunswick) தலைமையில் பிரான்சின் மீது படையெடுத்துச் சென்றது. கோமகன், வேத்தியல் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதும் கலகக்காரராத் தண்டிப்பதுமே தனது கோக்கமென்றும், அரசு குடும்பத்தாருக்கு எவ்வகையிலேனும் இகழ்ச்சி ஏற்படின் பரிசுநகரை அழிப்பதாகவும் பிரகடனங்க் கெய்தார். படையெழுச்சிக்காரர் எல்லைப்புறப் பட்டினங்கள் பலவற்றைப் பிடித்து முன்னேறினர். பிரான்சியர் அவர்களை வாஸி என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தனர்.

இவ்வெற்றி பரிசுநகரை எட்டிய தினத்தன்று முடியாட்சி ஒழிக்கப்பெற்று, பிரான்சு ஒரு குடியரசு நாடாக 1792ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் மாதம் 22ஆக் தித்தி பிரகடனங்க் கெய்யப்பட்டது. புரட்சியின் பயனாகத் தோன்றிய இரண்டாவது பெரிய குடியரசு பிரான்சியக் குடியரசாகும். குடியரசுக்கு விரோதமாகச் சதிசெய்தானேன் அரசன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, 1793ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 21ஆம் தித்தி சிரச்சேதங்க் கெய்யப்பட்டான். அரசன் சிரச்சேதங்க் கெய்யப்பட்டதாலும் தமது மன்னருக்கு எதிராகப் புரட்சி கெய்து சுதந்திரம் பெறக் கிளர்ச்சி கெய்யும் எத்தேசத்துக்கும் தாம் உதவி கெய்வதற்கு முன் வருவதாகப் புரட்சிக்காரர் பிரகடனங்க் கெய்ததாலும், முன்னரே பிரான்சிய குடியரசுக் கெதிராகப் படையெடுத்துச் சென்ற ஆகத்திரியா, பிரசியா முதலிய நாடுகளுடன் பிரித்தன், ஒல்லங்கு, இசுப்பானியா, சாடினியா என்பன சேர்ந்தன. இவை சேர்ந்து முதற் கூட்டமைப்பை அமைக்கவே, பிரான்சு இங்காடுகளைத் தனித்துப் போர்புரிய வேண்டியதாயிற்று. பிரான்சிய படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டுப் புதிய குடியரசு ஒழியும் நிலையேற்பட்டது. பிரான்சிலும் உள்நாட்டுக் கலகங்கள் ஏற்பட்டன.

மேற்குப் பிரான்சிலுள்ள லாவென்டீ (La Vendee) பகுதியிலுள்ள சனங்கள், அரசன் சிரச்சேதங்க் கெய்யப்

பட்டதாலும் திருச்சபை தாக்கப்பட்டதாலும் சீற்றங் கொண்டு, குடியாட்சியாளருக் கெதிராக எழுந்தனர். இலேயன்சு, நூலன் முதலிய பகுதிகளிலும் குழப்பங்களேற்பட்டன.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் “யக்கோபினர்” என்னும் தீவிரவாதிகள் அதிகாரம் பெற்றனர். இவர்கள் அமெரிக்கதீவிரவாதிகளை ஒத்தவர்கள். இவர்களின் தலைவர்களில் உறைபெசபியர் பிரசிந்தி பெற்றவர். கலகக்காரர் இரக்கமில்லாது அழிக்கப்படவேண்டு மென்று தீவிரவாதிகள் கருதினர். அதற்காகப் பன்னிருவரைக்கொண்ட “பொதுசனா பாதுகாப்புச்சபை” ஒன்றைத் தாபித்தனர். குடியரசுக்கெதிராகச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர்கள் இச்சபையால் இரக்கமின்றிச் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். “பயங்கர ஆட்சி” லிலஷியது. பரிசு நகரில் 2,500 பேர்களும் பிரான்சின் ஏணைய பகுதிகளில் 10,000 பேர்களும் சிரச்சேதஞ்செய்யப்பட்டார்களெனக் கூறப்படுகிறது. உரௌபெசபியர் காலத்தில் இப்பயங்கர ஆட்சி உச்சத்திலேயடந்தது. யூன் 1793 — யூலை 1794 ஆம் ஆண்டு கூடாசி ஏழு வாரங்களில் பரிசில் மாத்திரம் 1,400 பேர்வரையில் கொல்லப்பட்டார்களாம். சிரச்சேதஞ்செய்யப்பட்டவர்களில் இராணியும் ஒருவராகும். தீவிரவாதிகளுக்கிடையிலேற்பட்ட பகைமையால் உரௌபெசபியர் 1794இல் சிரச்சேதஞ்செய்யப்பட்டான். அவனுடன் பயங்கர ஆட்சியும் விரைவில் ஓழிந்தது.

பிரான்சிப புதிய குடியரசு, படைபெழுச்சிக்காரருக்கெதிராகப் படைத்திடப் பயிற்சியளித்துப் போரிடும் பொறுப்பைக் காண்து என்னும் மேதாவியிடம் ஒப்படைத்தது. அவன் படைத்திரட்டிப் பயிற்சியளித்துச் சிறந்த சேனைத்தலைவர்களை கியமித்துப் பகைவர்களை முறியடித்துப் புகழ் பெற்றான். பிரான்சிப படைகள் எல்லா இடத்திலும் வெற்றிபெற்றன. ஆசத்திரியாதோற்கடிக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்து பிடிக்கப்பட்டு, “பத்தேவிய குடியரசு” என 1795இல் மாற்றம் பெற்றது. ஒல்லாந்து மன்னன் இங்கிலாந்தில் அடைக்கலம் புகுந்தான்

பிரசியாவும் பிரான்சுடன் சமாதானங்களையும் செய்தது. காண்டு வின் கீர்த்திவாய்ந்த சேனைத்தலைவர்களில் கொப்போலியன் பொனப்பாட் சிறப்புகடையவன்.

பிரான்ஸிய அரசியற் புரட்சியின் பயனாகப் பிரான்ஸிலே :

1. அடிமைத்தனமும் மாணியமுறையும் ஒழிக்கப்பட்டன; திருச்சபைக்கும் குருமாருக்கும் பிரபுக்களுக்கும் இருந்த விசேட சலுகைகள் நீக்கப்பட்டன.
2. சாதாரண சனங்கள்மேல் விதிக்கப்பட்ட கொடுரை மான வரிகள் நீக்கப்பட்டன.
3. வரம்புகடைய முடிபாட்சியும் பின்பு குடியாட்சியும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வலிமையும் ஒழுங்கும் திறமையும் உள்ள மத்திய அரசாங்கம் ஒன்று சிறுவப்பட்டது.
4. பிரபுக்களின் பெருங்கோட்டங்கள் சிறுச்சிறு குறுகளாகச் சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதால் அவர்கள் நிலச்சொந்தக்காரராகி ஊக்கத்துடன் பயிரிட்டனர்.
5. மனிதனின் பேச்சுச் சுதங்கிரம், சமய சுதங்கிரம் முதலியனவும் பத்திரிகைகளின் சுதங்கிரம், எவருக்கும் சமீதி என்பனவும் உறுதிசெய்யப்பட்டன.
6. பிரான்ஸில் மாதங்கிரமன்றி ஐரோப்பா எங்கனும் தேசிய உணர்ச்சி விருத்தியடைந்தது.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. புரட்சிக்குமுன் பிரான்ஸில் நிலவிய :
  - i. சமுதாய ஒழுங்கு.
  - ii. வரிகள்.
2. புரட்சிக்குரிய காரணங்கள் :
  - i. பிரான்ஸிய மன்னரின் திறமைபற்ற வல்லாடசி.
  - ii. பிரான்ஸில் நிலவிய சமுதாய ஒழுங்கு.
  - iii. பிரான்ஸில் நிலவிய வரிகள்.
  - iv. பேரரிஞரின் அரசியல் அறிக்கைப் பிரசரங்கள்.
  - v. அமெரிக்க சுதங்கிரப் போரில் பங்குபற்றியதை.
  - vi. அரசாங்க வருமானம் குன்றியமை.

3. 16ஆம் உலூயி 1789 ஆம் ஆண்டு பொதுநாட்டுச் சபையைக் கூட்டுதல். பொதுநாட்டுச்சபை நாட்டு மன்றமாக மாறி முன்னிருந்த ஆட்சிமுறையை ஒழிக் கும் கிளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டுதல்.
4. பசிதில் சிறைக்கூடத்தின் வீழ்ச்சி — யூலை 14
5. 1791இல் அரசன் ஒளித்தோடுதல்; சிறை செய்யப் படுதல்.
6. 1792ஆம் ஆண்டு ஆசுத்திரியாவும் பிரசிபாவும் பிரான்சின்மீது படையெடுத்தல்.
7. 1793ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் மாதம் 22ஆங் திகதி பிரான்சு ஒரு குடியரசு நாடாதல்.
8. 1793இல் அரசன் சிரசேதஞ் செய்யப்படுதல்.
9. முதற் கூட்டமைப்பின் உதயம்.
10. யக்கோபினரின் எழுச்சி.
11. பயங்கர ஆட்சியும் உரைபெசபீயர் சிரசேதஞ் செய்யப்படுதலும்.
12. காணதும் நெப்போலியனும்.
13. புரட்சியின் பலாபலன்கள் : — பக்கம் 22.

வினாக்கள்

1. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது பிரான்சிலே நிலவிய சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
2. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் காரணங்கள் பாவை?
3. சரித்திரக் குறிப்பெழுதுக :
  - (அ) பசிதில் வீழ்ச்சி
  - (ஆ) பிரான்சிய பயங்கர ஆட்சி
  - (இ) “சமுதாய ஒப்பந்தம்”
  - (ஈ) காணது
4. பிரான்சிய அரசிபற் புரட்சியின் பலாபலன்கள் பாவை?

3. நெப்போலியன் பொனப்பாட்

நெப்போலியன் கோசிக்காத் திவிலே 1769ஆம் ஆண்டு சட்டவாணர் ஒருவருக்கு மகனுகப் பிறந்தான். அவன் பிறந்த அந்த ஆண்டில் கோசிக்காத்திவு செனேவா வினால் பிரான்சுக்கு விற்கப்பட்டமையால் நெப்போலியன் பிரான்சிய பிரசையானுன். அவன் பிரான்சிலுள்ள இராணுவ பாடசாலையில் இளமையிற் கற்றுத் தனது 17ஆம் வயதிலே வெடிப்படையில் உபசேநதி பதியாகச் சேர்ந்தான். 1793இல் தூலன் முற்றுகையில் ஆங்கிலேயரைப் புறங்காட்டச் செய்வதற்குக் காணது என்பாலுக்கு உறுதுணையாக இருந்தான். 1796 இல் பரிசில் கலகேமேற்றப்பட்ட காலீ கலகத்தை யடக்கிக் கூடியாகை காப்பாற்றிப் புகழ்பெற்றார். அதனால் சேநதி பதியாக உயர்வு பெற்றார். 1793இல் ஆசத்திரியருக்கெதிராக இத்தாலிக்குப் படையெடுத்துச் சென்றான். அங்கே சாடினிய, ஆசத்திரியப் படைகளை எதிர்த்துப் போராடினான். முதன் முதலாகச் சாடினியப் படைகளை வென்று, சாடினிய மன்னனைப் போரிலிருந்தும் விவகச் செய்து கவோய் (Savoy), நீச (Nice) என்னும் இரு இடங்களையும் பிரான்சுக்குரியதாக்கினான். பின்பு ஆசத்திரியப் படைகளை முறியடித்து வட இத்தாலியை அடிப்படைத்தினான். அதன் பின்பு பாப்பரசரின் பிரதே சத்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்ற பாப்பரசரை அழைதி உடன்படிக்கை செய்வதற்குக் கட்டாயப்படுத்தினான். உடன்படிக்கையின்படி பாப்பரசர் நடுஷ்டிலைமை வகிக்கவும், பல பகுதிகளை நெப்போலியனுக்குக் கையளிக்கவும் இச்தாலியிலே அவற்றை தாபிக்கப்பெற்ற இரண்டு கூடியரசுகளைக் கணிக்கவும் ஒப்புக்கொண்டார்; மேலும் விலைமதிப்பதற்கரிய கலீசுசெல்வங்களையும் 30,000,000 பிராங்குகளையும் கொடுத்துதலீனார். ஆசத்திரிய மன்னன் இரண்டாம் பிரான்சிசு நெப்போலியனுடன் 1797இல் செய்த சமாதான உடன்படிக்கையின்படி:

(1) பெங்சியம் பிரான்சுக்குரியதாயிற்று.

(2) நெற்றந்தி பிரான்சின் எல்லீயாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

நெப்போவியனின் வெற்றிகளால் பிரான்சு இயற்கை எல்லீல் அரண்களை, அஃதாவது : இதை நடியையும் அல்பசு மலைகளையும் பெற்றது யன்றி இத்தாலியிலும் ஒல் வந்திலும் தன் ஆதிக்கத்தை கிளிநாட்டியது. இத்தாலியிலிருந்தும் நெப்போவியன் பிரான்சுக்கு மின்டதும் தன் பலம் முழுவதையும் இங்கிலந்துக் கெதிராக உபயோகிக்கத் திட்டமிட்டான். கடல் ஆதிக்கம் பெற்ற இங்கிலந்தை நேரே தாக்குவது இயலாதென உணர்ந்த நெப்போவியன் கிழக்குத் தேசத்தில் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, அங்கே அவர்களுடைய வாணிபத்தை அபகரித்து இங்கிலந்தை அடிபணியச் செய்யலாமென்று நினைத்தான். அவ்விதம் செய்வதற்கு முதற்படியாக கிழக்குத் தேசத்துக்குத் திறவுகோலாக இருந்த எகித்தைக் கூடப்பற்றத் தீர்மானித்தான்.

1798ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 38,000 பேர்கொண்ட படையுடனும் விஞ்ஞானிகள், பொறியியல் நிபுணர்கள் என்போருடனும் தூலனிலிருந்து எகித்துக்குப் புறப்பட்டான். வழியில் மோல்தாஸுவப் பிடித்தான். பிரமிட்டுப் போரில் எகித்தியகர முறியடித்தான். கைப்ரோகவக் கைப் பற்றினான். அவனுடைய விரத்தையும் திறமையையும் பிரான்சிய புதிளப் பத்திரிகைகள் போற்றிப் புகழ்ந்தன.

ஆனால் கந்திச் சண்டையில் அபூகிர்குடாவில் ஆங்கில தளபதி நொல்சன் பிரான்சிய படையை ஸிர்மூல மாக்கினான். இதனால் ஆங்கிலேயர் மத்தியதரைக் கடவின் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றனர். இதன் காரணமாக நெப்போவியனின் இந்தியப் படையெடுப்புப் பாதிக்கப்பட்டது.

பிரான்சுப் புரட்சியாளர் காலத்தில் இந்தியாவில் சில பகுதிகளில் ஆங்கில கீழ்க்கிண்டிய கம்பனியின் பரி பாலனம் கிளவிபது. ஆனால் கம்பனியின் அதிகாரமும் மதிப்பும் குறைந்திருந்தன. பிரான்சியர் தொல்லைகள் விளைத்தனர். சிற்றரசர் நாடுகள் சிலவற்றில் அவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். சிற்றரசர் சிலர் ஆங்கிலேயரைத் தூரத்துவதற்குப் பிரான்சியரின் உதவியைக் கோரினர். உதாரணமாக, மைசூர் மன்னானா தீப்பு பிரான்சியரின் உதவியைப் பெறுவதற்கு முயன்றன. பிரான்சிய திசீரவாதிகளான யக்கோப்ரினரின் சங்கத்தில் தானும் ஓர் அங்கத்தவனாகச் சேர்ந்தான். பிரான்சிய குடியரசின் தேசியக்கொடியைப் பிரான்சிய கப்பற்றநாடு ஒருவனுல் ஏற்றுவித்தான். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக நடாத்தவிருக்கும் போரில் தனக்கு உதவி கோரிப் பலாடுகளுக்குத் தூது அனுப்பினான். பிரான்சிய ஆள்பதி ஒருவன் தீப்புவுக்கு உதவிசெய்யுமாறு வேண்டு கோள் விடுத்தான். இதை ஏற்றுப் பிரான்சியர் சிலர் 1798 ஆம்ஆண்டு ஏப்பிரல்மாதம் இந்தியாவிலே மங்களூர் என்னுமிடக்கில் வந்து இறங்கினர். இங்கிலைமையில் ஏப்பிரல் 26 ஆம் திங்கி உவெல்சிலிப் பிரபு இந்தியாவின் ஆள்பதியாகச் சென்னையை அடைந்தார். இதற்கு மூன்று திழுமையின்பின் 1798 ஆம் ஆண்டு, மே மாதத்தில் கெப்போலியனின் எகித்தியப் படையெடுப்புத் தொடங்கிபது. அவனுடைய எகித்தியப் படையெடுப்பு வெற்றி பெற்றிருப்பின் அவன் இந்தியாவுக்குப் படையுதவி யளித்து ஆங்கிலேயரை இந்தியாவிலிருந்தும் தூரத்தியிருக்கக்கூடும். அவன் தோல்வியுற்றதால் உவெல்சிலிப் பிரபு தீப்புவின் ஆசிக்கத்தை ஒழித்தார்; பிரான்சிய அதிகாரத்தைத் தொலைத்தார்; ஆங்கிலேயரைத் தூரத்து வதற்குக் கங்கணம் கட்டிய மராத்தியரின் வலிமையைச் சிதைத்தார்; இந்திப் மன்னர் பலருடன் “உதவி நட்புறவு” செய்து பிரான்சியராற் பயிற்றப்பட்ட சுதேச மன்னரின் படைகளைக் கலைத்துவிடச் செய்து, மன்னர்களின் இராச்சியங்களின் பாதுகாப்பை ஆங்கிலேய படைகளிடம் ஒப்படைக்கச் செய்து, படைகளின் பராமரிப்புச் செலவை

யும் மன்னர்களே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். இவ்விதம் உவெல்சிலி பிரான்சிய ஆதிக்கத்தை ஒழித்து ஆங்கிலேயரின் அதிகாரத்தை சிலைநாட்டினார்.

எமது தேசத்தைப் பரிபாலித்த நோக் கூள்பதியும் உவெல்சிலியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிக் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றச் செய்த முயற்சிகளைப் பின்பு அறிவாம்.

ஆசத்திரியாவும் இரசியாவும் தூருக்கியும் மீண்டும் பிரான்சுக்கெதிராக இங்கிலாங்குடன் 1798 இல் ஒப்பந்தம் செய்தன. இவ்விதம் இரண்டாவது கூட்டமைப்பு ஏற்பட்டது. நெப்போலியன் தன் பகடையை எகித்தில் விட்டுவிட்டுப் பிரான்சுக்குத் தப்பியோடினான். பிரான்சியர் தமது தேசியவீரர்களை நெப்போலியனே தமக்குக் கதியென அவனை அடைந்தனர். பிரான்சின் ஆட்சியை நடாத்திய “ஆண்மைக் குழுவை” ப் பகடப் பலத்தால் 1799 ஆம் ஆண்டு கவெம்பர் மாதம் 9 ஆம் திகதி வீழ்த்திக் “கொன்சலேஸ்” (Consulate) எனப்படும் காவற்றாதக ஆட்சிமுறையை ஏற்படுத்தி னான். இம் முறையென்பதி மூன்று கொன்சல்களால் (Consul) காவற்றாதர் ஆட்சி நடாத்தப்படும். இக் கொன்சல்கள் (காவற்றாதர்கள்) பத்து வருடங்களுக்குக் கடமையாற்றுவர்கள். இம் முவரில் ஒருவர் முதற் கொன்சலாக இராணுவம், சிலீல் அதிகாரம் முதலிய வற்றின் கிருவாகத்துக்குப் பொறுப்பாக இருப்பார். மற்றைய இருவரும் முதற் கொன்சலுக்குக் கீழ்ப்பட்ட வர்களாகவும், அன்னாருக்கு ஆலோசனைக்குறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். நெப்போலியன் முதற் கொன்சல் என்னும் தனிக்கலைமைப் பதவியைப் பெற்றுச் சருவாதிகாரியாக விளங்கினான். இதன்பேர் பிரான்சுக்கெதிராகப் பொருத்தஞ் செய்த நாடுகளை நோக்கினான். இரசியா ஒப்பந்தத்திலிருந்தும் விலகியது. 1800 இல் ஆசத்திரியாவை

நெப்போலியன் யுத்தத்தில் அடிபணியச் செய்தான். இப்போது பெரிய பிரித்தன் மாத்திரம் தனியே பிரான்சு எதிர்த்துப் போராடவேண்டி வீருந்தது. பிரித்தன் தனது கடற்படையின் ஆதிக்கத்தை வல்லான் மையாக உபயோகிக்கத் தொடங்கியது. தனது பயக நாடுகளுக்குரிய பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற தெனச் சந்தேகிக்கப்படும் எல்லாக் கப்பல்களையும் தடுத்துச் சோதிக்க உரிமை கோரியது. இதை பெப்போலியன் பயன்படுத்தி இரசியா, தென்மாக்கு, சவீடன், பிரசியா முதலை நாடுகளை 1800 இல் பிரித்தனுக்கெதி ராகப் படைபூண்ட நடுநிலைமை வகிக்கச் செய்தான்.

நடுநிலைமைக் கூட்டவை ஏற்பட்டதும் நெல்சனின் கலைமயின்கீழ் பிரிட்டிக்க கப்பற் படையோன்று 1801 இல் கோபனேகனைத் தாக்கித் தேனீய கப்பற்படை ஈயப் பிடித்தது. இத்துடன் தென்மாக்கு நடுநிலைமைக் கூட்டவையிலிருந்தும் விலகியது. இதே காலத்தில் எகித்திலே நெப்போலியன் விட்டுச் சென்ற படை அப்கிரமியி என்ற ஆங்கில தனபதியின் கீழிருந்த படையால் அபுகிரில் முறியடிக்கப்பட்டுச் சரணாடந்தது. இரசிய மன்னானு முதலாம் பால் (Paul) கொலீ செய்யப்பட முதலாம் அலகுசாங்தர் (Alexander) அரசு மூலம் நடுநிலைமைக் கூட்டவையிலிருந்தும் விலகிபதுமன்றி பிரித்தனுடன் பொருத்தனையும் செய்தான். இதைத் தொடர்ந்து நெப்போலியனும் பிரித்தனும் சமாதானத்தை விரும்பவே 1802 இல் *அமியன்சு உடன்படிக்கையின்படி சமாதானம் ஏற்பட்டது. இதனால் பிரித்தன் இலங்கையையும் திரநிடாட்டையும் தவிர்ந்த பிரான்சு, ஒல்லங்கு, இசுப்பானியா என்பவற்றிலிருந்து தான் ஒகப்பற்றிய நாடுகளைத் திருப்பிக்கொடுத்தது.

* இவ்வடன்படிக்கையின்படி இலங்கையிலே ஒள்ளாந்தர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த கரையோரப் பகுதிகள் ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமாயின.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. நெப்போலியனின் பிறப்பும் இளமைக் காலமும்.
2. காணது எனப்படும் பிரான்சிய தளபதியின்கீழ் தாலன் முற்றுகையில் ஆங்கிலையரை முறியடித்தல்.
3. இத்தாலியப் போரில் நெப்போலியன் பிரசித்தி பெறுதல்.
4. 1798இல் எகித்துக்குப் படையெடுத்துச் செல்லுதல்- மோல்தாவைக் கைப்பற்றுதல்; பிரமிட் போரில் எகித்தி பரை முறியடித்தல்.
5. அடிகார் குடாவீல் நெல்சனுலே தோற்கடிக்கப்படுதல்.
6. இரண்டாவது கூட்டமைப்பு; நெப்போலியன் எகித்திலே தன் படையைக் கைவீட்டுவிட்டுப் பிரான்சுக்குத் தப்பி யோடுதல்.
7. 1799இல் முதல் கொன்சலரதல்; கொன்சலேற் ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்துதல்.
8. 1800இல் பிரித்தனுக்கெதிராகப் படைபூண்ட நடு நிலைமைக் கூட்டமை ஏற்படுத்தப்படுதல்.
9. அமியன்சு உடன்படிக்கை.

வினாக்கள்

1. முதற் கொன்சலாகும்வரையும் நெப்போலியன் ஈடுபட்ட போர்களையும் அவற்றின் பலாபலன்களையும் எழுதுக.
2. சரித்திரக் குறிப்பெழுதுக:
  - (அ) இரண்டாவது கூட்டமைப்பு.
  - (ஆ) கொன்சலேற் ஆட்சிமுறை.
  - (இ) 1800இல் ஏற்பட்ட படைபூண்ட நடுநிலைமைக் கூட்டமை.
  - (ஈ) அமியன்சு உடன்படிக்கை.

4. நெப்போலியப் போர்கள்

அமியன்ஸ் டடன்படிக்ஷகயின்படி செய்துகொண்ட சமாதானம் ஓர் ஆண்டுக்குமேல் நீடித்திலது. நெப்போலியன் இத்தாலியிலுள்ள பிட்டுமன்றைப் பிடித்தான். கவிற்சலாந்துக்குப் போர்வீரர்களோ அனுப்பி அங்காட்டு அலுவல்களிலே தலையிட்டுப் புதிப் அரசமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் வழியாகப் பிரான்சிய செல்வாக்கை விலவச் செய்தான். மேலும் ஒல்லங்கை ஏறக்குறைய பிரான்சுடன் இணைத்தான். இந்திய சிற்றாச்சரைப் பிரித்தனுக் கெளிராகக் களர்ச்சி செய்யத் தூண்டுமாறு தூஷு அனுப்பினான். எகித்துக்கு ஒரு தளபதியை வேவுபார்க்க அனுப்பினான். அவன் 6000 போர்வீரருடன் மிக இலகுவாக எகித்தைக் கைப்பற்றலாம் என வெளி யிட்ட அறிக்கை நெப்போலியனுல் பிரான்சிய பத்திரிகை களிற் பிரசரிக்கப்பட்டது. இக்காரணங்களால் பிரித்தன் முன் ஒப்புக்கொண்டதற்கு மாருக மத்தியத்தைக் கடவில் விருத்தானாக வீளங்கிய மொல்தாவை விட்டகல் மறுத்தது. ஆங்கிலச் செய்தித் தாள்கள் நெப்போலியனை நின்தித்து எழுதினான்.

1803ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பிரான்சுக்கும் இங்கிலங்களும் இடையில் மீண்டும் போர் மூண்டது. நெப்போலியனின் பேரசின்மீது இப்போர் தொடுக்கப் பட்டதால் இது நெப்போலியப் போர் எனப்பட்டது. நெப்போலியன் 1803ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இரண்டு ஆண்டுகளாக இங்கிலங்கின் மீது படையெடுத்துச் செல்ல ஆயத்தம் செய்தும் ஆங்கிலக்கால்வாயின் ஆதிக்கத்தைப் பெற முடியாதவருள்ளன. 1805ஆம் ஆண்டு ஒர்ரூபர் மாதம் 21ஆங் திகதி திரபல்கார் போரில் ஆங்கில தளபதியான கெல்சன் பிரான்சிய — இசுப்பானிய படைகளை அறவழித்துப் பிரித்தானிய கப்பற்படையின் ஆதிக்கத்தை விலைநாட்டினான். கெல்சன் இப்போரிலே உயிர்நீத்தானெனினும், நெப்போலியன் பிரித்தன்மீது படையெடுக்கும் திட்டம்

சிதைந்தது. இச்சமயத்தில் பெரியசிறித்தன், சவீடன், ஆசத்திரியா, இரசியா ஆகிய நான்கு நாடுகளும் பிரான்ஸுக் கெதிராக முன்றுவது கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்தினா. இதையறிந்த நெப்போலியன் ஆசத்திரியாவை அடிப்படைத்த ஒரு பெரும் படைபை அனுப்பினான். அஸ்ம (Ulm) என்னும் இடத்தில் ஒற்றேபேர் மாதத்தில் நடந்த போரில் ஆசத்திரிய தளபதியான மாக் (Mack) என்பான் 33,000 போர்வீரருடன் சரணமடைந்தான். 1805ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 2ஆக் கிக்கி ஒசுத்தலிற்க என்னும் இடத்தில் ஆசத்திரிய படைகளும் இரசியப் படைகளும் நெப்போலியனால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. இத் தோல்வி பிரித்தனின் பிரதம மங்கிரியாக இருந்த பிற்று என்பவருக்குப் பேரிடியாகவிருந்தது. தோல்வியால் நகிஞ்த பிற்று ஒரு மாதத்துக்குள் மரணமடைந்தார்.

ஒசுத்தலிற்க வெற்றி முன்றும் கூட்டமைப்பை முறியச் செய்ததுமன்றி நெப்போலியனுக்குப் பெருஞ் செல்வாக் கையும் ஏற்படுத்தியது. பத்தேவிய குடியரசு, ஓல்லங்கு இராச்சியமாக மாற்றப்பட்டது. நெப்போலியனின் கோதரனை உலூயி பொனபாட் அதன் அரசனாக நெப்போலியனால் நிபமிக்கப்பட்டான். மேற்கு சேமனியிலிருந்த சிறுச்சிறு அரசுகள் “இறைன் கூட்டமைப்பு” என ஒன்றுக் கூடமைக்கப்பட்டுப் பிரான்ஸிய ஆதிக்கத் தக்குட்படுத்தப்பட்டன. நெப்போலியன் 1806ஆம் ஆண்டு ஒற்றேபேர் மாதம் 14ஆம் திக்கி சேனு என்ற இடத்தில் பிரசியப் படையோன்றைத் தோற்கடித்தான். இது சிக்கந்து இரண்டு வாரங்களுள் பேளின் கருக்குட்பிரான்ஸிய படை வெற்றியுடன் புகுந்தது. இங்கிருந்து பிரித்தனை அடிப்படைத்துவதற்கு நெப்போலியன் புதைத் திட்டங்களை வழுக்கத் தொடங்கினான். சிறந்த நாவாய்ப் படையீன்மையால் பிரித்தன்மீது படையெடுத்து அதை அடிப்படைத்த முடியாதென அவன் கண்டான். “கடைக்காரச் சாதியாரான்” ஆங்கிலேயரை அவர்களுடைய வர்த்தகத்தை அழிப்பதன்மூலம் பணியச் செய்யலாமெனக் கருதினான். அதனால், தனது ஆதிக்கத்துக்குட

பட்ட ஜோராப்பிய துறைமுனிங்களில் ஆங்கில நாட்டுப் பொருள்களை இங்குமதி செய்யக்கூடாதென்றும் இங்கிலங்களினதும் அதன் குடியேற்ற நாடுகளினதும் கப்பல் களைப் பிரான்சிய ஆசிக்கத்தைக்குட்பட்ட துறைமுனிங்களில் அனுமதிக்கக் கூடாதென்றும் ஆஞ்சங்களைப் பிறப்பித்தான். இவை பேளினிலிருந்து பிரகடனம் செய்யப்பட்டதால், “பேளின் ஆஞ்சங்கள்” (Berlin Decrees) எனப்படும். இங்கிலங்து இதற்கெதிராகப் பிரான்சிய அன்றேல் பிரான்சின் நேசநாடுகளுக்குரிய துறைமுனிங்களில் நடுசிலைம் நாடுகளின் கப்பல்கள் நுழையக் கூடாதென 1807ஆம் ஆண்டு “கழப் பணிக்கைகள்” மூலம் தடை விதித்தது. இதை அறிந்த நெப்போலியன் ஆங்கிலேயத் துறைமுனிங்களை அடையும் ஏத்தேசக் கப்பலும் பிரான்சால் பிடிக்கப்படுமென மிலன் கட்டளை கள் மூலம் அறிக்கை செய்தான். நெப்போலியன் விதித்த இக்கட்டளைகள் “ஜோராப்பியக் கண்டத் திட்டம்” என்றும் “நெப்போலியனின் பொருள் முறை” என்றும் அறியப்படும்.

1807ஆம் ஆண்டு கெப்போலியன் இரசியாவைப் பிரித்திலங்குப் போரிலே வென்றான். இரசிய சார் நெப்போலியனுடன் தீவிரம் என்ற இடத்தில் சமாதான உடன் படிக்கை செய்தான். இதன்படி:

1. இரசிய பிரான்சுடன் சமாதானமாகிப் பிரகடனின் பகுதி நாடுகளுக்கெதிராகப் பிரதானமாகப் பெரிய பிரித்தனுக்கெதிராகச் செய்யுங் திட்டங்களை ஆதரிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டது.
2. பிரான்சுக்கும் பெரிய பிரித்தனுக்கு மிடையில் நடுக்கூற வாக்களித்தது. அதற்குப் பெரிய பிரித்தன் இணங்காவிடின் இரசியா அதற்கெதிராக நெப்போலியனுடன் சேருவதற்கு இணங்கியது.
3. பிரசியா துண்டாக்கப்பட்டு அதன் மேற்குப் பகுதி நெப்போலியனின் சகோதரன் ஒருவனுக்கு அளிக்கப்பட்டது; சிறக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த போலீசுப் பிரதேசங்கள் சாக்ஸனி மன்ன் னுக்குவழங்கப்பட்டன.

போத்துக்கல் நாடு பேளின் ஆஞ்சங்களுக்கு இணங்காது மறுக்க அங்காட்டின்மீது போர் தொடுத் தான். போத்துக்கல் நாட்டு அரச�ுடும்பத்தார் பிரித்தா ஸியரின் உதவியுடன் பிறேசிலுக்குத் தப்பியோடினர்.

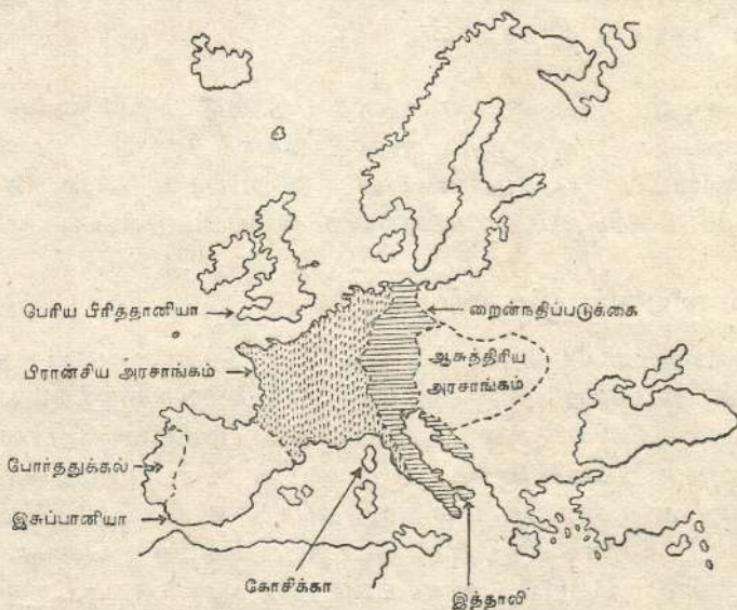
இசுப்பெயின் தேசத்தரசனான 4ஆம் சாள்ஸ் என்பா னுக்கும் அவன் மகனுக்கும் ஏற்பட்ட சச்சரவைப் பயன்படுத்தி நெப்போலியன் தன் சகோதரனான யோசேவ் என்பானை இசுப்பானிய அரசனுக்கினுன். இசுப்பானிய மக்கள் எல்லோரும் ஒருங்க சேர்ந்து இதை எதிர்த்தார்கள். தேசீய உணர்ச்சி நாடெங்கும் பரவியது. “தேசீய சபைகள்” ஏற்படுத்தப் பட்டு எதிர்ப்பு இயக்கம் வழுப்பெற்றது. 1808இல் பேலன் போரில் பிரான்சிப் பகட இசுப்பானியரால் முறியடிக்கப்பட்டுச் சரண்புகுந்தது. யோசேவ் இசுப்பானிய தலைநகரிலிருந்து ஓடினான். இசுப்பானியரின் விண்ணப்பத்தை ஏற்ற, இங்கிலங்து சேர் ஆர்தர் உவெல்சிலியின்கீழ் ஒரு பண்டையப் போத்துக்கலுக்கனுப்பிபது. இத்துடன் தீபகற்பப்போர் ஆரம்பமானது. அப்போது போத்துக்கல் பிரான்சுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது. சேர் ஆர்தர் உவெல்சிலி பிரான்சியரை வென்று போத்துக்கலைப் பிடித்தார். இதையறிந்த நெப்போலியன் இசுப்பானியாவுக்குப் பகடடியுடன் சென்று வெற்றிபெற்ற மீண்டும் போசேவ்வை அரசனாக்கினான். ஆசத்திரியரின் குழப்பத்தால் நெப்போலியன் பிரான்சுக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியவனானான். 1809இல் உவெல்சிலி பிரான்சிய தளபதியை வென்று அவனுடைய பகடையப் போத்துக்கலிலிருந்து துரத்தி இசுப்பானியாவுக்குட் பகடடியுடன் சென்றார். அங்கே தல்லேராப் போரில் வெற்றி பெற்றார். இவ்வெற்றிக்காக அவர் பிரபு ஆக்கப்பட்டு உவெலின்றன் பிரபு என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றார். உவெலின்றன் தலைநகரை நோக்கிச் செல்லும்போது பிரான்சிய பகடைளின் எதிர்ப்புக்காற்றாது போத்துக்கலுக்கு மீண்டார். 1812இல் உவெலின்றன் சலமங்கா யுத்தத்தில் பிரான்சியரை முறியடித்தார். 1813 இல்

விற்கோறியாவில் போசேவ்வைத் தோற்கடித்துப் பிரான் சுக்குட் பிரவேசித்தார். எமது கேசத்தை ஆட்சிசெய்த ஆங்கிலேய ஆண்பதிகளில் ஒருவரான சேர் எடவட்பான்ஸ் என்பவர் விற்கோறியாப் போரில் ஒரு படைப் பகுதியின் தலைவராக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவர், நெப்போலியன் சுண்டைந்த உவாட்ட ஹப் போரிலும் உவெலின்றனின் படைத்தலைவர்களில் ஒருவராகச் சேவைசெய்து படுகாயமுற்றார். 1814ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் உவெலின்றன் தாலுகாவில் பெற்ற வெற்றியுடன் தீபகற்பப்போர் முற்றுப் பெற்றது.

1809இல் ஆசத்திரியாவில் குழப்பம் ஏற்பட்டதென அறிந்தோம். ஏப்பிரல் மாதத்தில் ஆசத்திரியப் படையொன்று பவேரியாமீது படையெடுத்துச் சென்றது. நெப்போலியன் மீண்டும் படைத்திரட்டி ஆசத்திரியரைத் தோற்கடித்தான். பின்பு தனது மனைவியை விலக்கி, ஆசத்திரிய இளவரசியை மணம் முடித்தான்.

பெரிய பிரித்தனுக் கெதிராக விடுத்த ஐரோப்பியக் கண்டத் திட்டம் எனப்படும் விபாராத்தடை சம்பந்த மாக இரசியாவின்மே வேற்பட்ட பகைமையால் அதன் மீது 1812இல் நெப்போலியன் 5,00,000 விரகுடன் படையெடுத்துச் சென்றான். இரசியப் படைகள் தந்திர மாகப் புறங்காட்டின. வழியிலிருந்த இடங்கள் அவர்களால் அழிக்கப்பட்டன. நெப்போலியன் மொக்கோவைச் செத்துமெப்பர் மாதத்தில் அடைந்தான். நகரம் இரசியரால் திடிடப்பட்டது. மாரி பிறந்தது. நெப்போலியன் குளிராலும் உணவுப் பொருள்களின்றியும் கஷ்டமுற்றான். இரசியாவிலிருந்து செல்வதுதான் தப்புவதற்கு வழியாக இருந்தது. அவன் தனது படையைக் கூகவிட்டுவிட்டுத் திசெம்பர் 5ஆம் திங்கி பரிசுக்கோடினான். நெப்போலியனின் இத்தோல்வி அவனுடைய விரோதிகள் மீண்டும் அவனுக்கெதிராகக் கிளம்புவதற்குத் துணிகவு அளித்தது. இரசியா, பிரசியா, ஆசத்திரியா, சுவீடன், இங்கிலங்கு முதலிய தேசங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு நான்காவது கூட்டமைப்பை அழைத்து நெப்போலியனுக் கெதிராக மீட்சீப்

போர்த் தொடங்கின. 1813இல் இலீச்சிக் என்ற இடத்தில் முற்கூறப்பட்ட பல நாடுகளையும் சேர்ந்த 3,00,000 போர்வீரர் நெப்போலியனுடைய 1,85,000 போர்வீரர்கள் மூன்று நாட்களாக எதிர்த்துப் போராடி முறியடித்துப் பெருஞ் சேதம் விளைத்தனர். இலீச்சிக் போர் பல நாடுகளின் போர் (Battle of the Nations) எனப்படும்.

நெப்போலியன்கால ஜூரோப்பா

தோல்வியுற்ற நெப்போலியன் பிரான்சுக்குப் பின் வாங்கினான். கூட்டமைப்பு நாடுகள் கிழக்குத் தெற்குத் திசைகளால் பிரான்சுக்குள் முன்னேறித் தாங்கின. 1814 ஆம் ஆண்டு மாச்ச மாதம் 30 ஆம் திகதி பரிசுக்குட் சென்றன. நெப்போலியனுடைய படைத் தளபதிகள் அவனைக் கைவிட்டனராகையால் அவன் தனது பதவியைத் திறந்தான். பின்பு எல்பா திவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டான். ஆனால் அவன் 11 மாதங்களின் பின்பு அங்கிருந்து தப்பி போடி 1815 ஆம் ஆண்டு மாச்ச முதலாந் திகதி பிரான்சை யடைந்து படை திரட்டி, ஜூரோப்பாவை நூறு நாட்களாகக் கலங்க வைத்தான். தன்மை எதிர்த்துப் போர்ப்புந்த

ஆங்கில தளபதி உவெலின்றன் என்பானால் 1815ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 18ஆக் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை உவாட்டலூப் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டுப் பரிசுக் கோடினான். அங்கிருந்து அமெரிக்காவுக்குத் தப்பியோடு வதற்கு முயன்றான். ஆனால், ஆங்கிலக் கப்பற்றளபதி யொருவனால் கைதியாக்கப்பட்டு சென் எல்லாத் திவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டான். அங்கேபே அவன் 1821இல் புற்றுநோபால் இறந்தான்.

அவன் சென் எல்லாத் திவில் தன்னுடைய “நினைவுகள்” என்னும் நாலைத் தயாரித்தான். அதில் அவனுடைய வாழ்க்கையின் சிறப்பான பகுதிகள் மிகவும் கவர்ச்சியான முறையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

நெப்போலியனிப்பற்றிய மத்தியிடு :

நெப்போலியன் சிறந்த ஒரு போர்த்தலைவன் மாத்திர மன்றி ஒப்பற்ற இராசதங்கிரியாகவும் சீர்திருத்தக்கார ஞாகவும் விளங்கினான். பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பின்பு அழிவுறும் நிலையிலிருந்த ஆட்சியைச் சீர்ப்படுத்தினான். தலதாபன முறையிற் பல திருத்தங்களைச் செய்து அதை மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பின்கீழ்க் கொண்டு வந்தான். மத்திய அரசாங்கம் திறமையாக ஆட்சியை நடாத்த வேண்டுமென்று விரும்பி, திறமையுடையவர் களையே அரசாங்க சேவையில் வியமித்தான். 1799இல் முதற் கொண்டல் ஆகவும், 1802இல் சிவியகாலம் முழுவ தும் கொண்டலாகவும், 1804இல் பேரரசனாகவும் தன்னைத் தெரிவுசெய்யச் செய்தான். பாப்பரசர்குடன் சமாதானஞ் செய்து திருச்சுறைபக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையே இருந்த பல்கலை ஒழித்துக் கத்தோலிக்க சமயத்தை அரசாங்க சமயமாக ஏற்ற, அதை அரசாங்க அதிகாரத்துக்குட்படுத்தித் தனது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தினான். பிரெஞ்சு வங்கியைத் தாபித்தான். வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றை விருத்தி செய்தான். பெருஞ்சாலைகளையும் கால்வாய்களையும் அமைப்பித்தான். பிரான்சிய பல்கலைக் கழகத்தைப் பரிசிலே தாபித்து மாகாணங்களில் அதன்

கிளாக்கமுகங்களை ஏற்படுத்தினான். இவை எல்லாவற்றை ஓம் “நெப்போலியன் சட்டத் தொழுப்பு” அவன் ஆட்சியால் பெற்ற பெரும் பேரூரூபம். இது புரட்சியின் முன்பு நிலவிப் மானிய முறையைச் சட்டங்களை ஒழித்து “சமநிதி, சமத்துவம், சுதங்கிரம்” என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நெப்போலியன் சருவாதிகாரியாக விளங்கி ஐரோப்பா எங்கனும் தனது ஆட்சியை நிலைநாட்ட அவானிப் பல்லாயிரம் உயிர்களைப் பல்கொடுத்துத் தானும் வீழ்ச்சியடைந்தான். அவனுடைய வீழ்ச்சிக்கு இங்கி ஸங்கு, இசுப்பானியா, திருச்சபை, இரசியா என்பன காரணங்களாகும்.

இங்கிலங்கு: திரப்ள்கார் போரில் தோல்வியுற்றதால் பேளின் கட்டளைகளை விதித்து ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளின் பகுகமைக்கு ஆளாகினான். சுற்றில் அங்காடுகளால் முறியடிக்கப்பட்டான்.

இசுப்பானியா: இசுப்பானிய தேசத்தரசனை 1808இல் துரத்தித் தன் சானோதரனை அரசனுக்கிப்போது, இசுப்பானிய மக்கள் தேசிய உணர்ச்சி பெற்ற நெப்போலியனுக் கெதிராக எழும்பி, பேஸ் போரில் வெற்றிபெற்றதால் 18,000 போர் வீரருடன் பெரிய தோர் பிரெஞ்சுப்படை இசுப்பானியரிடம் சரண் புனுத்து.

திருச்சபை: பாப்பரசருக்குரிய துறைமுகங்களில் ஆங்கிலக் கப்பல்கள் தங்காது தடைசெய்ய பாப்பரசர் மறுக்க அவரைச் சிறைசெய்தான். அதனால் திருச்சபையைச் சேர்ந்தோர் நெப்போலியனுக் கெதிராகினர்.

இரசியா: நெப்போலியன் இரசியாவின் மேற் படையெடுத்துப் படுதோல்லி யடைந்து பிரான்சுக்கோடி னன். ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் அவனுக் கெதிராக இரசியாவுடன் சேர்ந்தன.

நெப்போவியப் போர்முடியில் வெற்றிபெற்ற நாடுகள் வீபன்னு நகரிலே 1814இல் கூடி,

- (1) பிரான்சு ஆதிக்கம் பெருமலும்;
- (2) வெற்றிபெற்ற நாடுகளுக்கிடையில் கில உரிமை பற்றி சடு செய்யவும்;
- (3) ஐரோப்பாவில் சமாதானம் கிலவவும் ஏற்பாடுகள் செய்தன.

நெப்போவியன் எல்பாதிவிலிருந்து பிரான்சுக்கு மீண்டதும் வீபன்னு நாட்டு நடவடிக்கைகள் சிறிது காலத்துக்கு கிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. உவாட்டலாப் போரின் பின்பு மகாநாடு மீண்டும் கூடிப் பின்வரும் ஏற்பாடுகளை 1815இல் செய்தது:

- (1) பிரான்சின் எல்லீகள் புரட்சிக்கு முன்பு இருந்த எல்லீகளாகக் குறைக்கப்பட்டன.
- (2) முன்பு ஆசத்திரிய மாகாணமாக இருந்த, விடுதலை பெற்ற பெல்சியம் ஒல்லங்துடன் ஒரு தேசமாக இணைக்கப்பட்டது.
- (3) தென்மாக்கிலிருந்து நோவே பிரிக்கப்பட்டுச் சுவீடனுடன் சேர்க்கப்பட்டது.
- (4) ஆசத்திரியா பெல்சியத்தை இழந்ததற்கு ஈடாக வினைபாவையும் உலோம்பாடியையும் பெற்றது.
- (5) சுவீற்சலங்து சுதங்கிரம் பெற்றது. அதன் கடு கிளைமையை ஏனைய நரடுகள் ஏற்று அதைக் காப்பாற்றுவதற்கு உறுதி செய்தன.
- (6) சேமனியிலிருந்த 300க்கு மேற்பட்ட சிறு நாடுகள் 39 ஆக்கப்பட்டு ஒரு நாட்டுக் “கூட்டினைப்பு” தாபிக்கப்பெற்றது. இது ஆசத்திரிய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட கூட்டாட்சி சபை (Federal Diet) பின் பாலனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது.

(7) பெரிய பிரித்தன் கெவிகொலந்து, மோல்தா, திரினிதாத், மாரிசசு, தொட்டாய்க்கோ, இலங்கை, நன்னம்பிக்கைமுனை என்பவற்றைப் பெற்றது. அதனால் கடலாதிக்கமுடைய வல்லர் சாகத் திகழ்த்து.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. 1803ஆம் ஆண்டு இங்கிலங்கும் பிரான்சுக்கு மிடையில் மீண்டும் போர் முனுதல்; அதற்குரிய காரணங்கள்; நெப்போலியப் போர் எனப்படுவதற்குரிய காரணங்கள்.
2. திரபல்கார் போர்.
3. மூன்றாவது கூட்டமைப்பு; அல்ம் போர்; ஒசுத்தலிற்கப் போரும் நெப்போலியனின் செல்வாக்கும்.
4. பேளின் ஆஞ்சங்கள்; கழகப் பணிக்கைகள்; மிலன் கட்டளைகள்; ஐரோப்பியக்கண்டத் திட்டம்.
5. தில்சிற் உடன்படிக்கை.
6. போத்துக்கல், இசுப்பெயின் நாடுகளை நெப்போலியன் தாக்குதல்.
7. தீபகற்பப் போர்.
8. தலவேராப் போரும் உவெளின்றன் பிரபுவும்.
9. நெப்போலியன் இரசியாமீது படையெடுத்துத் தோல்வி யடைதல்.
10. நான்காவது கூட்டமைப்பு; இலீக்சிக் போர்.
11. நெப்போலியன் நாடு கடத்தப்படுதல்.
12. உவாட்டலூப் போர்.

13. நெப்போவியன் பிராண்சுக்குச் செய்த சேவைகள் :

- i. தலதாபனச் சீர்திருத்தம்.
- ii. மத்திய அரசாங்கத்தின் திறமையும் அதிகாரமும்.
- iii. பாப்பரசருடன் இணக்கம்.
- iv. பிரசன்சிய வங்கி.
- v. பிராண்சிய பல்கலைக்கழகம்.
- vi. நெப்போவியனின் சட்டத்தொகுப்பு.

14. நெப்போவியனின் வீழ்ச்சியும் அதற்குரிய காரணங்களும்.

i. இங்கிலந்து	iii. திருச்சபை
ii. இசுப்பாரியா	iv. இரசியா.

15. வீயன்ன உடன்படிக்கை.

வினாக்கள்

1. நெப்போவியப் போர்களுக்குரிய காரணங்கள் யாவை?

2. பேளின் ஆஞ்சஞ்சுக்கொப்பற்றி யாது அறிவீர்?

3. தில்சிற் உடன்படிக்கையின் பிரதானமான அமிசங்கள் யாவை?

4. சரித்திரக் குறிப்பெழுதுக :

- (அ) தீபகற்பப் போர்   (ஆ) இலீச்சிக் போர்
 (இ) வீயன்ன உடன்படிக்கை.

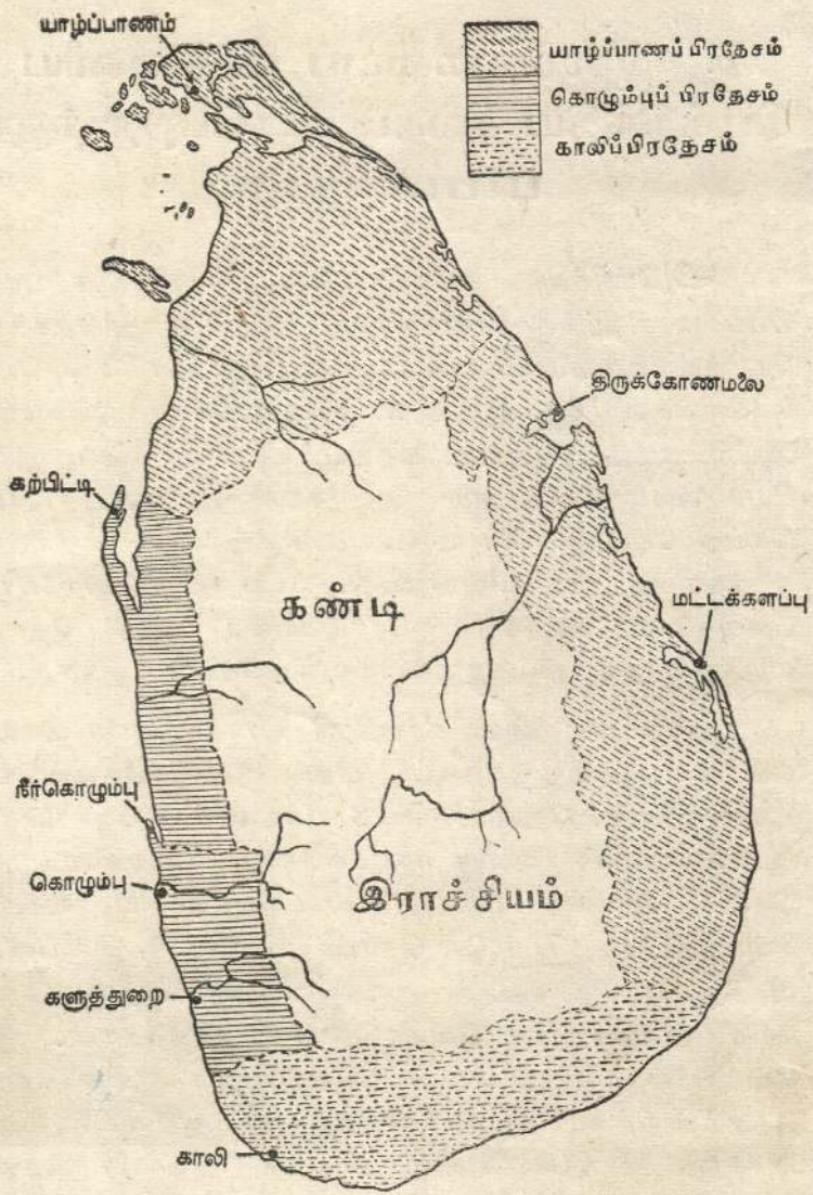
5. நெப்போவியனின் சிவிப் சரிஷத்தை :

- (1) போர்கள், (2) அரசியற்றிட்டம், (3) வீழ்ச்சினான்னும் அமிசங்களை அடக்கி எழுதுக.

5. இலங்கையைப் பிரித்தானிய மியக்கிந்திய சங்கம் கைப்பற்றுதலும் பரிபாலித்தலும்

அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போர், பிரெஞ்சுப்புரட்சி என்பன கிழம்ந்த காலத்திலும் பின்பும் எமது தேசத்தில் கிகழ்க்கவற்றை அவதானிப்போம். எமது தேசக் கரையோர மாநிலங்கள் 1656 ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. மத்தியபகுதியான கண்டி இராச்சியம் ஒல்லாந்தரினாதும் அவர்களுக்கு முன்பு ஆட்சி செய்த பேரத்தூக்கீசரினாதம் தாக்குதல்களை எதிர்த்துச் சுதந்திர அரசாக விளங்கியது. அன்றியும் கரையோரப் பகுதிகளைக் கவர்ந்த ஐரோப்பியரை எமது தேசத்திலிருந்தும் தூரத்துவதற்கும் முயன்றுகொண்டிருந்தது.

கண்டி அரசனான கீர்த்தியீ இராசசிங்கன் ஒல்லாந்தரைத் தூரத்துவதற்குப் பிறர் உதவி தேவையென உணர்ந்தான். தென்னிந்திய நாயக்க வமிசத்தைச் சேர்ந்த இம் மன்னன், தனது நாயக்க வமிச உறவினர்மூலம் சென்னையிலிருந்த பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தை 1761 இல் தொடர்புகொண்டு, இலங்கையிலிருந்து ஒல்லாந்தரைத் தூரத்துவதற்கு உதவி செய்ய மாறு அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தான். இவ் வேண்டியில் ஐரோப்பாவில் ஒல்லாந்தரும் ஆங்கிலேயரும் புத்தயின்றிச் சமரதானமாக இருந்தனர். ஆதவினால், கண்டி அரசனுக்குப் படையுதவி அளிக்க இயலாதிருந்தனர். எனினும், இங்கிபாவிலே பிரான்சுப் பேரட்டியைத் தகர்ப் பதற்கு இலங்கை தேவையாக இருந்தது. இத்தேவை இருவகைத்து. ஒன்று அரசியற் சம்பந்தமானது; மற்றையது வியாபாரம் சம்பந்தமானது.

இலங்கை 1796இல்

அரசிப்ரேவை: இந்தியாவின் கிழக்குக் கரூபில் ஆங்கிலேயருக்கு நல்ல துறைமுகம் இல்லை. கிளைவு பெற்ற வெற்றிகளினால் இந்தியாவிலே பிரித்தனின் செல்வாக்கு மேற்கொள்ளுகிறது கிழக்குக் கரூபோரமாக வலுப்பெற்றது. வங்காளவிரிகுடாவில் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரான்சியருக்குமிடையில் பல கடற்போர்கள் கிடைந்தன. போர்களிற் சேதமுற்ற கப்பல்களை மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள பம்பாய்த் துறைக்கு அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. வடகிழ்ப் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலத்தில் வழமையாக ஏற்படும் புயற் காற்றுக்களின் அபாயத்தினால் எல்லாக் கப்பல்களும் கிழக்குப்பகுதியிலிருக்கும் பெயர்ந்து, மேற்குப்பகுதித் துறைமுகங்களில் ஒதுங்கி நிற்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இக் காலத்தில் கிழக்குக் கரூப்பகுதியில் ஆங்கிலேயருக்க் கெதிராகக் கலகம் ஏற்படின், கடலாதிக்கத்திற் சிறந்து விளங்கிய பிரித்தன் தனது தரைப்படைக்குக் கப்பற்படைத்துணை அளிக்குமுடியாத பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறது. மேலும் பிரித்தனின் கடல் ஆதிக்கத்துக்கு இழங்கிச்சிக்குரியசம்பவம் ஒன்று நிகழ்கிறது. 1758ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய, பிரான்சிய கப்பற்படை மோதல்களின் பின்பு, சேதமுற்ற பிரித்தானிய கப்பல்கள் மேற்கேயீருந்த துறைமுத்தை ஒற்றேபரித் சேர்ந்தன. அங்கிருந்து அடுத்த ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 30ஆங் திகதி வரையும் கிழக்குப் பகுதிக்கு மீண்டும் செல்ல இயலாதிருந்தன. இவ்வேளையில் பிரான்சிய கப்பற்படை யொன்று வங்காளவிரிகுடாவை படைந்து சென்னையை முற்றுக்கையிட்ட பிரான்சிய தரைப்படைக்கு உதவியளித்தது. அதிட்ட வசமாகக் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியின் கப்பல்கள் சில அங்கு வந்ததால் சென்னை காப்பாற்றப்பட்டது.

மேலும் பிரான்சியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றின் அதை இந்துசமுத்திரத்திலே தளமாகக்கொண்டு இந்தியாவைத் தாக்கி ஆங்கில ஆதிக்கத்தைச் சிகித்தக வாய்ப்புண்டாரும். இதுவன்றி மேற்கொள்ளுகிறது கிழக்குக் தேசங்களுக்குச் செல்லும் கப்பற்பாதைகளின் மையத்தில் இலங்கை விருத்தானமாக விளங்கியது. திருக்கோண

மலைப்பெயும் கொழும்பையும் கைப்பற்றுவோர் இலகுவாக இந்தியாவின் கிழக்கு மேற்குக் கரையோரங்களைக் கண் காணிக்கவும் ஆங்குள்ள துறைகளிற்றங்கும் கப்பல் களுக்கு உதவிசெய்யவும் வரய்ப்புக்களைப் பெறவர். இக் காரணங்களால் இலங்கையின் இப்பற்றகைத் துறைமுக மான திருக்கோணமலையில் ஆங்கிலேயருக்கு நாட்டஞ் சென்றது. அது ஏடன், பம்பாய், சிங்கப்பூர் போல முக்கியமான தாக விளங்கியது. ஆனால், திருக்கோணமலை ஒல்லாந்தருக்குரியதாக இருந்தது. அதைக் கைப்பற்று வதற்கு முன்பு கண்டி மன்னனின் நட்பையும் அவனுடைய பகுதியில் ஒரு குடியிருப்பையும் பெறுதல் நன்றென ஆங்கிலேயர் கருதினர்.

வியாபாரத் தேவை: 1762 ஆம் ஆண்டளவில் கிழக் கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனி ஆதிக்கத்தூடன் விளங்க, ஒல்லாந்த கம்பனியின் ஆதிக்கம் அருகியது. இலங்கைக் கறுவா உலகப் புகழ் பெற்றது. கறுவா ஒல்லாந்தப் பகுதியிலும் சேர்க்கப்பட்டது. கறுவா வியாபாரத்தையும் குடியேற்றத்தையும் பெறுவதற்காக சென்னையரசாங்கம், முன்பு கண்டி மன்னன் ஒல்லாந்தருக்கெதிராக உதவி செய்யுமாறு விடுத்த வேண்டுகோளைச் சாட்டாகக் கொண்டு பைபஸ் என்பவனிக் கீர்த்தியீர் இராசசிங்க னிடம் தூதனுப்பியது. கண்டி அரசன், ஒல்லாந்தருக்கெதிராக ஆங்கிலேயர் உதவி அளிப்பின் அவர்களுக்கு விபாபார வசதியும் துறைமுக வசதியும் வழங்குவதாகக் கூறினான். பைபஸ் தூதுவனேயன்றி சிறைவதிகார முடிடையவனால்லன். ஆதவினாலே ஒல்லாந்தருக்கெதிராக உதவிபளிக்க உத்தரவாதம் செய்ய இயலாதுபோகவே அவனுடைய தூது பயனற்றதாயிற்று.

அமெரிக்க சுதங்கிரப் போரில் ஒல்லாந்து அமெரிக்காவின் உதவிக்குச் சென்று, 1780இல் இங்கிலங்குடன் போர் தொடுத்தது என (பக் 10) முன்பு அறிந் தோம். இதனால் ஒல்லாந்துக்குக் கிழக்குத் தேசங்களில் சங்கடமான ஸிலைமை ஏற்பட்டது. இலங்கையின் பாதுகாப்புக்காகக் கூலிக்கமர்த்திய முன்று படைகளை அனுப்

பியது. அகிலோன்று முரான் பிரபுவுக்குச் சொந்த மானது. இப்படை பின்பு ஆங்கிலேயரைச் சேர்ந்த வகையைப் பிறித்தார் இடத்தில் அறிவாம். சென்னையிலிருந்த ஆங்கிலேய ஆள்பதி இந்தியாவில் ஒல்லாந்தர் வசமிருந்த நாகபட்டினத்தை 1781இல் பிடித்தார். 1782இல் திருக்கோணமலையைப் பிடிப்பதற்கு ஒரு படையை அனுப்பினார். அப்படை திருக்கோணமலையைச் சனவரி ஐந்தாம் தித்தி பிடித்தது. இதன் பின்பு சென்னை ஆள்பதி தனது அந்தரங்க செபலாளன் பொயிட் என்ப வனைக் கண்டிமன்னனுடன் உடன்படிக்கை செய்யுமாறு தாது அனுப்பினார். பொயிட் கண்டியை அடைவதற்குச் சிலாட்களின் மூன்பு ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடிய கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் மரணமஷடந்தான். அவன் பின்பு இராசாதி இராசசிங்கன் அரசனானான். அவனின், பிரித்தானிய மன்னானால் அனுப்பப்பெறாத ஒருவனுடன் தான் உடன்படிக்கை செய்ய இயலாதென மறக்கவே பொயிட் தாதும் பயனற்றாயிற்ற. இவ்வேண்டியில் இந்தியாவிலிருந்த பிரான்சிய கடங்படை ஒன்று சப்ரன் என்னும் பிரான்சிய தளபதியின்கீழ் 1782ஆம் ஆண்டு ஒக்து மாதம் 25ஆம் தித்தி திருக்கோணமலையைத் தாங்கி 30ஆம் தித்தி அதைக் கைப்பற்றியது. 1783ஆம் ஆண்டு மீண்டும் திருக்கோணமலை ஒல்லாந்தரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கண்டியிலிருந்து திருக்கோணமலைக்குத் திரும்பிவந்த பொயிட்டும் பிரான்சியராற் கதுசெய்யப் பட்டான்.

பிரஞ்சுப் புரட்சியின் பின்பு பிரான்சு குடியரசு நாடானதென்றும், அது ஒல்லங்கை வெற்றிகொண்டு அங்கே பத்தேவியக் குடியரசைத் தாபித்தது என்றும், ஒல்லங்கை மன்னன் இங்கிலங்கில் அடைக்கலம் புகுந்தான் என்றும் (பக்கம் 21) அறிந்தோம். இத்தருணத்தை ஆங்கிலேபர் பயன்படுத்தினார். பத்தேவியக் குடியரசு ஒல்லாந்த ஜிம்கிங்டியக் கம்பனியின் பரிபாவனத்தை ஏற்றது. அதன் பின்பு ஜாவா, இலங்கை, கேப்னாடு முதலியவற்றைப் பிரான்சு பிடிப்பதற்குத் திட்டமிட்டது. இதையற்ற பிரித்தானிய பிரான்சியராற் கூட்டுறவுகள் மந்திரி,

ஒவ்வங்குக்குரிய கோட்டைகள், பெப்பல்கள் முதலியவற் றைப் பிரித்தானிய பாதுகாப்பை ஏற்குமாறு கட்டளை யிடும்படி, இங்கிலங்கில் அடைக்கலம் புகுந்த ஒவ்வங்கு மன்னானை ஜந்தாம் உவில்லியத்தகதக் கோரினான்.

உவில்லியம் 1795ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 7ஆம் திகதி, இலங்கையிலிருந்த ஒல்லங்கு தேசாதி பதிக்கு ஒரு சிருபத்தைச் சென்னையிலிருந்த ஆங்கில ஆள்பதி மூலம் அனுப்பினான். அதில் பிரித்தானிய மன்னாரின் படைகளைத் திருக்கோணமலையிலும், இலங்கையிலே ஒல்லங்குக்குரிய ஏனைய பகுதிகளிலும் அனு மதித்து அவர்களுடைய பாதுகாப்பைப் பெறுமாறு கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. சென்னை ஆள்பதி ஒரு படையை ஜோஸ் இசுருவர்ட் என்னும் தளபதியின்கீழ் இலங்கைக்கு அனுப்பினார். அப்படை 1795ஆம் ஆண்டு ஒக்டோம்பர் முதலாங் திகதி திருக்கோணமலையை அடைந்தது. அதற்கு முன்பாக ஆள்பதி மேஜர் அக்னியூ என்பவர் மூலம் உவில்லியத்தின் கட்டளைக் கடிதத்துடன் தானும் ஒரு சிருபத்தையும் இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாங்கு ஆள்பதிக்குக் கொடுத்தனுப்பினார். அக்னியூ இவற்றை வான் அஞ்செஸ்பிக் என்னும் ஒல்லாங்கு ஆள்பதியிடம் யூலைமாதம் கொடுத்தான். ஆள்பதி தனது கடிதத்தில் உவில்லியத்தின் கட்டளைப்படி பிரித்தானிய படைகள், இலங்கைக்கு அனுப்பப்படும் என்றும் அவற்றை அனு மதிப்படுத்தன இலங்கையின் பாதுகாப்பைப் பிரித்தானியரிடம் ஒப்படைக்குமாறும் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவற்றை ஏற்கத் தவறின் படைப்பலம் உபயோகிக்கப்படும் என்றும் அச்சுறுத்தினார்.

ஒல்லாங்கு ஆள்பதி அரசியற் கழகத்தைக் கூட்டி ஆலோசித்ததன் பின்பு உவில்லியத்தின் கட்டளைப்படி 800 ஆங்கிலேயப் போர்வீரரைத் திருக்கோணமலையிலுள்ள ஒஸ்ரென்பேர்க் கோட்டைக்கு 300 பேரும், நீர்கொழும்பு களுத்துறைக் கோட்டைகளுக்கு 300 பேரும், மாத்துறைக் கோட்டைக்கு 200 பேருமாக அனுமதிக்கச் சம்மதம் என்றும்; இலங்கையின் பாதுகாப்பை ஆங்கிலேயரிடம்

ஒப்படைக்குமாறு அரசன் கட்டளையிடாதமையினால் தமது அதிகாரத்தை எக்காரணம் கொண்டும் ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைக்க முடியாது என்றும் பதிலளித்தான். நாம் முன்பு அறிந்தவாறு (பக்கம் 46) சென்னை ஆள்பதி ஒரு படையை இசூருவர்ட் தளபதியின் கீழ் திருக்கோணமலைக்கு அனுப்பினார். அப்படையில் இந்தியச் சிப்பாய்களும் ஆங்கிலப் போர்வீரருமாக 300 பேர் இருந்தனர். திருக்கோணமலையிலிருந்த ஒல்லாந்த தளபதியான போன் போவர் என்பவன் பல சாட்டுக்களைச் சொல்லி ஆங்கிலேய படையை அனுமதியாது தாமதம் செய்தான். இதற் கிடையில் பத்தேவியக் குடியரசு ஒல்லாந்து மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனரென்றும் அதுவே முறைமையான அரசாங்கம் என்றும் இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்து அதிகாரிகள் அறிந்தார்கள். அதன்பின்பு ஒல்லாந்த ஆள்பதி ஆங்கிலேயப்படையை அனுமதிக்க மறுத்து ஆங்கிலேயரின் தாக்குதலை எதிர்த்துப் போராட முடிவு செய்தான். பத்தேவியக் குடியரசு பிரான்சிய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்ததால் இப்போது ஒல்லாந்தரும் ஆங்கிலேயரும் பகவர்களாயினார்.

ஆங்கிலேயர் 1795 ஆம் ஆண்டு ஒக்துமாதம் 23 ஆம் திகதி பிரடரிக்கோட்டையைத் தாக்கி, 26 ஆம் திகதி அதைக் கைப்பற்றினார். ஒஸ்ரென்பேர்க் கோட்டையை 31 ஆம் திகதி கைப்பற்றினார். இதைத்தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு செத்தெம்பர் 18 இலும், பாழ்ப்பாணம் 28 இலும், மூல்லைத்தீவு ஒற்றேபர் முதலாந் திகதியிலும், மன்னார் 5 ஆம் திகதியிலும், கந்பிட்டி நெவம்பர் 13 ஆம் திகதியிலும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆங்கிலேயராற் கைப்பற்றப்பட்டன. 1795 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, மன்னார், வன்னிப் பகுதிகள் ஆங்கிலேயரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டன.

இப்போது ஆங்கிலேயர் கொழும்பைக் கைப்பற்ற ஆயத்தங்கள் செய்தனர். இந்தியாவிலிருந்து உந்த படைகளுடன் திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களிலிருந்த ஆங்கிலேய படைகள் சீர்கொழும்புக்குச்

சென்று, அங்கிருந்து தரைமார்க்கமாகக் கொழும்புக்குச் சென்றன. இதற்கிடையில் கூலிக்கமர்த்தப்பட்ட ஒ முரான் படை ஹியூ கிளோகன் என்பவரின் தந்திரத்தால் ஒல்லாந் தரின் சேவையிலிருந்தும் கீங்கி ஆங்கிலேயரைச் சேர்ந்தது. (கியூ கிளோகன், ஆன்பதி நோத அவர்களின் செயலாள னகப் பின்பு இலங்கைக்கு வந்தார்.) இதனால் ஒல்லாந்த ரின் படைப்பலம் குன்றிப்பது. அவர்களிடத்தில் இப் போது 2520 போர்வீரர் மாத்திரம் இருந்தனர். அவர்களில் ஐரோப்பியர் 830 பேர் மாத்திரம் ஆவர். ஆங்கிலேயரிடத்திலிருந்த ஐரோப்பிய போர்வீரரின் தொகை 2300 ஆகும்; இந்தியச் சிப்பாய்களின் தொகை 4200 ஆகும். இவர்களுடன் ஏனையோரும் சேர்ந்து ஆங்கிலேயரின் படைத்தொகை பத்தாயிரத்துக்கு மேலாகும்.

கொழும்பைத் தாக்குவதற்கு முன்பு கண்டி அரசனின் நட்பைப் பெறுதல் நலம் எனக் கருதிய ஆங்கிலேயர், சென்னை குடியியற் பரிபாலன துக்காரிபாக இருந்த அன்ட்ராஸ் என்பவனைக் கண்டி அரசனுடன் ஒப்பந்தம் செய்யுமாறு திருக்கோணமலையைப் பிடித்ததும் தூது அனுப்பினார். அவன் கண்டிக்குச் சென்று அரசனைச் சந்தித்து, அரசனுடைய தூதுவர்கள் இருவருடன் சென்னைக்குச் சென்றன. இருபகுதியாகுக்கும் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்த போதும் 1796 ஆம் ஆண்டு பெப்புறுவரி 12 ஆம் திகதி சென்னையிலே ஓர் உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அதன்படி ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்த பிரதேசங்களைப் பிடித்த பின்பு, கண்டியரசன் உப்பும் மீனும் பெறுவதற்காக இலங்கைக் கரையோரமாக ஓர் இடத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும்; தீர்க்கவில்லாதும் ஆங்கிலேயரின் சோதனைக்குட்படாதும் பத்துக் கூப்பல்களை அரசன் வைத்து வியாபாரம் செய்யலாம் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையுடன் அன்ட்ராஸ் இரண்டாவது முறையாக 1796 ஆம் ஆண்டு, ஒக்டோபர் 4 ஆங்கிலேயர்களுக்கு வந்தான். கண்டி அரசன் உடன்படிக்கையை ஏற்பதற்கு மறுக்கவே ஆங்கிலேயருக்கும் அரசனுக்கும் ஒப்பந்தம் செய்யும் வாய்ப்பு பிறிதொருங்கால் ஏற்பட்டிலது.

ஒல்லாந்தர் பத்தேவியாவிலிருந்தும் பிராண்சியரிட மிருந்தும் தமக்குப் படை உதவி கிடைக்கும் என்ற கருதினர். அத்துடன் இந்தியாவிலிருந்து திப்பு சல்தானும் ஆங்கிலேயருக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்துத் தமக்கு உதவி செய்யக்கூடும் என எண்ணினர். இக் காரணங்களால் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடத் தீர்மானித்தனர். ஆனால், எண்ணிய எண்ணியரங்கு எய்துதல் எளிதன்று. காத்திருந்த் உதவி கிடைத்திலது. இந்திய சிப்பாய்களும் ஏணைய சுதேச துருப்புக்களும் ஒல்லாந்தரை விட்டு நீங்கின. ஆகவே சிலநாள் எதிர்ப்பின்பின்பு ஒல்லாந்தர் சரணடைந்தனர். இலங்கையிலே ஒல்லாந்தருக்குரிய இடங்களைவிடாம் 1796ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 16ஆம் திகதி ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குட்பட்டன. இவ்வாருக 1796ஆம் ஆண்டு எழுது தேசத்தில் முன்றுவது முறையாகப் பிறிதோர் ஜூரோப்பிய சாதியாரின் (அஃதாவது ஆங்கிலேயரின்) ஆட்சி தொடங்கிப்பது.

ஆங்கிலேய ஆட்சி தொடங்கிய காலத்தில் இலங்கையின் கரைபோர் மாங்கிளனின் பாலனத்தை ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திப் பர்த்தக கம்பனியின் பொறுப்பில் விடவேண்டியிருந்தது. அதற்குக் காரணங்கள் பலவாம். இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்த ஆள்பதியைப் பிரித்தானியரின் பாதுகாப்பை ஏற்கும்படி பணித்த கடிதத்தைப் பிரித்தானிய பிறநாட்டலுவங்கள் மந்திரியே ஒல்லாந்த மன்னனிடமிருந்து பெற்றார்; எனினும், அக் கடிதம் சென்னையிலே கம்பனியின் கீழே ஆள்பதியாக இருந்த கோபாட் பிரபு மூலமாகவே இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. சென்னை ஆள்பதி இலங்கையைப் பிடிப்பதற்குக் கட்டணையிடக் கம்பனியின் படைகளே இலங்கையைப் பிடித்தன. இலங்கையைப் பிடிப்பதில் கைபனி பெருக்கதாகைப்பணத்தைச் செலவிட்டதுடன் பல போர் வீரர்களையும் பலிகொடுத்தது. மேலும் ஜூரோப்பாவில் நடைபெற்ற நேப்போலியப் போர்கள் முடிந்ததன் பின்பு இங்கிலங்கும் ஒல்வங்கும் சமாதானம் ஏற்பட, மீண்டும் இலங்கை ஒல்லாந்தரிடம் ஒப்படைக்கப்படுதல்

குடும். இக்காரணங்களால் கம்பனியிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இலங்கை, சென்னை அரசாங்கத்தின் சார்நாடாக்க (Dependency) கம்பனியால் இராணுவ ஆள்பதிகள் மூலம் பரிபாலிக்கப்பட்டது. சென்னை ஆள்பதியான கோபாட்பிரபு, தளபதி இசுகுவர்ட் என்பவரை இலங்கையின் ஆள்பதி யாக 1796ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் முதலாங் திகதி விபமித்தார். * அவர் இராணுவத்துக்கும் பொதுப் பாலனாத்துக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். எழுத்தளவில் அவ்விதம் இருந்தபோதும் நடைமுறையில் பொதுப்பால னாம் நெடுப்பெட்டுநட்டிறாஸ் என்பவரின் தலைமையில் சென்னைக் குடியியற் பாலனை சேவைப் பகுதியினரால் நடாத்தப் பெற்றது. அந்திறாஸ் கண்டிக்குத் தூது சென்று திரும்பி யதும், 1796ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி 12ஆம் திகதி இலங்கையின் தானிகர் (Resident) ஆவும் வருமானப் பகுதித் தலைவராகவும் விபமிக்கப்பட்டார். அவருக்குப் பொதுப்பாலனை, சிதி, மீதிபாலன அதிகாரங்கள் வழங் கப்பட்டன. அவர் 60 பவுண் மாதவேதனாத்துடன் இலங்கையின் வருமானத்தில் 1/2சதவீசிதக் கழிவையும் பெற்றார். அந்திறாஸாக்கு உதவியாக மூன்று உதவியாளர் வியமிக்கப் பட்டனர். அவர்கள் கலெக்டர் (Collector) எனப்பட்டனர். கலெக்டருடைய அலுவலகம் கச்சேரி எனப்பட்டது. கலெக்டர்கள் தத்தம் பகுதியில் பொதுப்பாலனாத்துக்கு மாத்திரமன்ற அரசினரை சேர்ப்பதற்கும் பொறுப்பாக இருந்தனர். இலங்கையின் கரைபோர் மாஸ்லங்கள் (1) கொழும்புக் கலெக்டர் பிரிவு, (2) திருக்கோணமலைக் கலெக்டர் பிரிவு, (3) யாழ்ப்பாணக் கலெக்டர் பிரிவு, எனப் பகுக்கப்பட்டது. கொழும்புப் பிரிவு மாத்தலையிலிருந்து சிலாபம் வரையிலும் மூன்று பகுதிகளைப் பரிபாலித்தது. திருக்கோணமலைப் பிரிவு திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளைப் பரிபாலித்தது. யாழ்ப்பாணப்பிரிவு யாழ்ப்பாணம், மன்னூர், கந்பிட்டிப் பகுதிகளைப் பரிபாலித்தது.

* இவரின் பின்பு மேஜர் [ஜெனரல்/பொயிலி] (1-1-1797 — 2-7-1797)யும், அவரின் பின்பு பிரிகேடியர் ஜெனரல் டி முரான் (6-8-1797 — 12-10-1798) என்பவரும் வியமிக்கப்பட்டனர்.

கலெக்டர்களின் கீழே சென்னையிலிருந்து வரவழைக்கப் பெற்ற பலதரப்பட்ட உத்தியோகத்தர் சேவை செய்தனர். அவர்களிலே கலெக்டருக்கு அடுத்ததாக அதிகாரம் உடையவன் அமில்தார், இவன் இதுவரையும் ஆதிக்கத்திலிருந்த முதலியார் எனச் சொல்லப்பட்ட சிங்கள அதிகாரிக்கு ஒப்பானவன். 1796 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபுஸ் மாதம் சுதேச முதலியாரினதும் ஏனைய தலைமைக்காரரினதும் அதிகாரங்கள் கீத்திக்கப்பட்டன. முதலியாருக்குப் பதிலாக அமில்தார் நிபமிக்கப்பட்டனர். அமில்தாருக்குதலியாக கொத்வால் (Kotwal) எனப்பட்ட உத்தியோகத்தர் ஒழுங்கை நிலை நட்டும் பொலிசுச் சேவைக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். குமாஸ்தாக்கள் என்போர் எழுதுவினாகுர் சேவைக்கு நிபமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் எல்லோரும் சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னையிலிருந்து நல்லவரும் வல்லவரும் இங்கே சேவை செய்ய வந்தாரல்லர். அவர்கள் இலங்கையில் நடந்துகொண்ட வகையில் அருவருப்புற்ற சென்னை ஆள்பதி கோபாட் பிரபு அவர்களைப் போக்கிரிகள் என்றும் கொள்ளிக்காரர் என்றும் கூறியது இங்கு நோக்கத்தக்கது. அவர்கள் இலங்கை மக்களின் நலனில் சிறிதேனும் அக்கறைகொண்டாரல்லர். ஐரோப்பிய யுத்தங்கள் விரைவில் முடிவுறின் இலங்கையை ஒல்லாந்தர் மீண்டும் பெறுதல்கூடும். அவ்விதம் நிகழின் வர்த்தக சங்க ஆட்சியும் முடிவுறும். போர் சீடிப்பின் பிரித்தானிய அரசு இலங்கையைத் தனது நேர்த்துடியின் கீழ்க் கொண்டுவருதல் கூடும். இக்காரணங்களால் இலங்கையிலே சிறக்கின்றிய வர்த்தக கம்பனியின் பரிபாலனம் நிலையற்றதாக இருந்தது. கம்பனியாரின் ஒரேயொரு நோக்கம் குறியீடு காலத்தில் இலங்கையில் பெருஷ்தி சேர்ப்பதாகும். ஆகவே, சென்னை உத்தியோகத்தர் இலங்கையில் நிலவிய பாலனமுறையைப் படித்தறிவதற்கு நோக்கம் கொண்டிலர். தமக்குப் பழக்கமான சென்னைப் பரிபாலனமுறையை இங்கும் ஏற்படுத்தினர். சிங்களமக்களின் மொழியையும் தேவைகளையும் விருப்பு வெறுப்புக்களையும் அறியாத அங்கியரான அவர்கள்,

இலங்கையிலே தொன்றுதொட்டு சிவவி வந்த நிலமானிய முறை, சேவைமானியமுறை என்பனவற்றை நீக்கிச் சென்னையில் நிலவிய வரிசேர்க்கும் முறையை இங்கும் வழுவிற்புத்தினர். விளைபொருள்களின் அரைப்பங்கை வரி யாக விதித்தனர். டப்பு, மீன், புகையிலை, பாக்கு, கள்ளு, சாராயம், ஆபரணங்கள், கோழிச்சண்ணட, ஆகமபிடித்தல், இரத்தினக்கற்கள் எடுத்தல் என்ப வற்றின்மீதும் வரி விதித்தனர். இவற்றைத் தவிர தலைவரியும் விதிக்கப்பட்டது. இவ்வரிகளை அறவிடும் உரிமையைத் தனிப்பட்ட முறையில் விற்றனர். சென்னையிலிருந்து வந்த உத்தியோகத்தாலே பெரும்பாலும் வரி அறவிடும் உரிமையைப் பெற்றனர். உதாரணமாக அந்த றசின் சிரேட்ட கலெக்டரான ஜேர்விஸ் என்பான் வரி அறவிடும் உரிமையை விலைக்குப் பெற்றவர்களிலொருவரை வான். வரி அறவிடுவோர் சனங்களைத் துண்புறுத்தியே வரியைப் பெற்றனர். வரி இறுக்கும்வரையும் நெற்றியிலே கல்வைத்தும் சனங்கள் துண்புறுத்தப்பட்டனராம். சென்னை உத்தியோகத்தாலே நீதிபாலனத்துக்கும் பொறுப்பாக இருந்தனர். பொதுப் பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக விருந்தவர்களே சில சமயங்களில் வரி அறவிடுவோராகவும் நீதிபதிகளாகவும் இருந்தனர். அதனால் சனங்கள் ஆட்சிபாளரின் அட்டுழியங்களுக்கெதிராக நீதிமன்றுகளில் நீதிபெற முடியாதிருந்தனர். இதனால் சனங்கள் சென்னை பாளரின் பாலனத்தின்மேல் வெறுப்புற்று அரசாங்கத்திற்கு எதிராகக் கீளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர்.

இலங்கையிலே சென்னை ஆட்சிக்கு எதிராக நான்கு பெரும் சத்திகள் கருமங்கள் ஆற்றத் தொடங்கின. முதலாவதாகச் சென்னைப் பாலனத்தால் நனிவுற்ற பொதுசனங்கள். இரண்டாவதாகத் தொன்று தொட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்துவந்து இப்போது தமது ஆதிக்கத்தை இழந்த சிங்களப் பிரதானிகள். முன்றாவதாகக் கரை நாட்டுப் பாலனத்தைக் கைப்பற்றிய அங்கீயரை எப் போதும் எதிர்த்து இன்ற கண்டிமன்னன். நான்காவதாக மின்னும் இலங்கையைப் பெறுவதற்கு அவாவற்ற இலங்கையில் தங்கிப் பூல்லாந்தர். கடைசிபாகக் கூறப்பட்ட முன்று சத்திகளும் மீக வல்லமை பொருந்தியதும்

முதலாவதாகச் சொல்லப்பட்டதுமான பொதுசனசத்தியை ஆட்சியாளருக்கு எதிராகத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தன. இவ்வேளையில் 1796 ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் மாதம் முதலாங் திகதி தென்னைவரி என்று ஒரு புதுவரியை ஆட்சியாளர் விதித்தனர். அதன்படி ஒவ்வொரு தென்னை மரத்துக்கும் ஒரு பணம் வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டணையிடப்பட்டது. சில மரங்களிலிருந்து சனங்கள் வரிப்பணத்துக்கேஞும் பிரயோசனம் எடுக்க முடியாதிருந்தனர். இதன் விளைவாக இலங்கையின் பயபாக்களிலும் சனங்கள் கலகம் விளைத்தனர். திருக்கோணமலையில் அமில்தார் ஒருவன் கலகக்காரராற் கோல்லப்பட்டான். வன்னிநாட்டின் கடைசி வீரபுருஷரூப விளங்கிய பண்டார வன்னியன் எனப் பொதுவாக அழறக்கப்பெற்ற நுகருகளாவி குலசேகர வைரமுத்து வன்னியகுமார் பண்டாரனின் வாருக்கு வேறெரு அமில்தார் பவியானுன். கடுவெளி, கண்வெலப் பகுதிகளிற் கலகங்கள் ஏற்பட்டன.

ஆட்சியாளர், ஆட்சிசெய்யப்படுவோரின் சம்மத மின்றி விதிக்கும் வரிகளினால் ஏற்படும் பயங்கர மான விளைவுகளை இத் தென்னை வரியும், அமெரிக்கக் குடியேற்றக்காரர்மீது விதிக்கப்பெற்ற தேயிலை வரியும், பிரான்சிய பொதுசனங்கள் மீது திணிக்கப்பெற்ற வரிகளும் இன்றும் எமக்கு நினைவுட்டுகின்றன.

1897 ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் தொடங்கிய இக்கலகம் 1898 ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் வரை நீடித்தது.

ஆட்சியாளர் கலகத்தை அடக்கினார்களினும் இலங்கையின் பாலனத்தைப் பற்றியும் அரசினரயின் விலைமை பற்றியும் விசாரணை செய்யுமாறு ஒரு விசாரணைக் குழுவைக் கோபாட்பிரபு 1897 ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் ஒன்பதாங் திகதி நியமித்தார். இக்குழு முன்று பேரைக் கொண்டது. இதற்கு பிரிக்கேடியர் ஜென்றல் டெ முரான் தலைவராக இருந்த காரணத்தால் இது “முரான் விசாரணைக் குழு” எனப்படும். இக்குழு மிகவும் விரிவாக விசாரணைசெய்து ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துப் பின் வரும் தகவுரைகளைச் செய்தது.

1. தென்னை வரி டடஞ்சியாக கீக்கப்படுதல் வேண்டும்.
2. சேவை மானியமுறை, சிலமானியமுறை என்பன மீண்டும் ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
3. சென்னை உத்தியோசத்தரும் வரி அறவிடுவோரும் இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுதல் வேண்டும்.
4. முதலியார்மார் மீண்டும் சியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். அவர்களுக்குச் சிறிய சிலீஸ், பாதகவியல் வழக்கு கண்டியும், வரி அறவிடுவோருக்கும் சுதேசிகளுக்கு மிகையில் ஏற்படும் தகராறுகளையும் வீளங்குவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும் அவர்கள் பொலிகப் பகுதிகளுப் பொறுப்பாக விருத்தல் வேண்டும்.
5. கேர்க்கையும் இணக்கமுறையை ஆட்சி ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

இத்தகவுரைகள் 1798ஆம் ஆண்டு மே மாதம், 16ஆங் திதி சென்னை அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அவ்வேளையில் இலங்கையின் ஆட்சிப்பொறுப்புப் ஏற்றும் முரசு ஆள்பதியால் யூலை மாதத்தில் இலங்கையில் பிரகடனஞ்சு செய்யப்பட்டன.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. ஆங்கிலேயருக்கு இலங்கை தேவைப்பட்டதற்குரிய காரணங்கள் :
  - (i) அரசியல் சம்பந்தமான காரணங்கள்.
  - (ii) வியாபாரம் சம்பந்தமான காரணங்கள்.
2. கூபபஸ் தூது.
3. பொயிட் தூது.
4. ஒல்லாந்த மன்னன் உவில்லியம் இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்த தேசாதிபதிக்கு அனுப்பிய நிருபம்.
5. ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றுதல்.
6. அந்ட்ராஸ் தூது.

7. இலங்கைக் கரையோர மாநிலங்களில் ஆங்கிலேய கீழ்க் கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியின் பரிபாலனை :
- (i) இலங்கை சென்னை அரசாங்கத்தின் சார் நாடாகப் பரிபாலிக்கப்படுதல்.
  - (ii) இராணுவ ஆஸ்பதிகளின் பாலனம்.
  - (iii) அன்ட்ராளின் கீழ் சென்னைக் குடியீற்பாலன சேவையின் ஆட்சி.
  - (iv) கலெக்டர்கள் நியமிக்கப்படுதல்.
  - (v) கலெக்டர்களின் பிரிவு.
  - (vi) சென்னைப் பாலனத்தின் தொடுமை.
  - (vii) புதிய வரிகளும் கலகரும்.
8. ஒ மூரான் விசாரணைக் குழுவும் அதன் தகவுகள் கணம்.

வினாக்கள்

1. பின்வரும் வினாக்களில் ஒன்றிற்கு மாத்திரம் விடை எழுதுக :
- (அ) “ஆங்கிலேயர் இலங்கையைப் பிடிப்பதற்கு ஐரோப்பாவிலும் இந்தியாவிலுமிருந்து நிலைபாரங்கள் உதவி அளித்தன.” இதை விபரிக்குக.
  - (ஆ) 1796ஆம் ஆண்டில் இலங்கையிலே அரசியல் சம்பந்தமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய உள்நாட்டு, பிறநாட்டுக் காரணங்களைப்பற்றி பாது அறிவீர்?
- அல்லது
- (இ) இலங்கையில் 1796ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குரிய காரணங்களை விரிவாக ஆராய்க.
2. சரித்திரக் குறிப்பெழுதுக.
- (i) பொயிட்தாது
  - (ii) அன்ட்ராஸ் தாது
  - (iii) அமில்தார்
  - (iv) 1897ஆம் ஆண்டுக் கலகம்
  - (v) ஒ மூரான் விசாரணைக் குழு.

6. இலங்கையில் இரட்டை ஆட்சியும் நோத் ஆள்பதியும்

இலங்கையிலேற்பட்ட கலகத்தைப்பற்றி இங்கிலங்கில் அறிவதற்கு முன்னாரே, முடிசார் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர் இலங்கையைப் பிரித்தானிய மன்னரின் நேரடியான ஆட்சியின் கீழே தொண்டுவர வேண்டுமென 1797-ஆம் ஆண்டு நவெம்பரிலே தீர்மானித்தார். தொடக்கத்திலே வர்த்தக சங்கத்தின் தொடர்பை முற்றுக கீக்கி, இலங்கையைப் பிரித்தானிய முடியின் கீழே ஒரு குடிசார் காடாக சிவில் ஆள்பதி மூலம் பரிபாலிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் வர்த்தக சங்கம் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு இலங்கையின் முக்கியத்துவத்தையும், பின்னுப்பாத ஆட்சியின் இன்றியமையாகமயையும் எடுத்துக்காட்டியதுமன்றி, இலங்கையைப் பிடிப்பதிற் செலவிடப்பட்ட பணத்தின் பெரும்பகுதியைச் சங்கம் இன்னும் பெற்றில்லை என்றும் கூறி இலங்கையின் பாலனத்தைச் சங்கமே நடாத்தவேண்டுமென்று கோரியது. முடிசார் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர் வர்த்தக சங்கத்திடம் முழுப்பொறுப்பையும் ஒப்படைப்பதற்கேனும் அன்றேல் அதனிடமிருந்து முற்றுக கீக்குவதற்கேனும் விரும்பாது இலங்கையின் குடியியற் பாலனத்தை அஃதாவது பொதுப் பாலனம், சிதிப்பாலனம், பாதுகாப்பு முதலியவற்றை முடியின் கீழும், அரசினர் பரிபாலனத்தை (முக்கியமாகக் கறுவாப்பகுதி) வர்த்தகசங்கத்திடமும் ஒப்படைத்து ஒரு “இரட்டை ஆட்சி” முறையை ஏற்படுத்தினார்.

இதன் பிரகாரம் பிரெடரிக் நோத் இலங்கையின் முதல் சிவில் ஆள்பதியாக சிபமிக்கப்பட்டார். அவர் மன்னராலே சியமிக்கப்பட்டபோதும் இந்தியாவிலேயுள்ள (வங்காளம்) ஆள்பதி நாபகத்தினதும் வர்த்தக சங்கத்தினதும் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவராகச் சேவை செய்வாரென விதிக்கப்பட்டது.

இரட்டை ஆட்சிமுறை தொடக்கத்திலிருந்தே தோல்வி யிலேயே முடிந்தது. அதற்குரிய காரணங்கள் பலவாம்,

அகவ :

1. இலங்கையிலே சேவைசெய்த ஆங்கில அரசாங்கத் தின் உத்தியோகத்தர்களும் ஆங்கில வர்த்தகக் கம் பனியின் உத்தியோகத்தர்களும் ஒத்துழைக்காது முரண்பட்டனர்.
2. கம்பனியின் உத்தியோகத்தர் தமது உத்தியோகத் தரில் ஒருவருக்கே இலங்கையின் ஆள்பதிப் பதவி யைக் கொடுத்திருக்க வேண்டுமெனக் கருதினராகை யால், கம்பனி உத்தியோகத்தர்கள், நோத் ஆள் பதிக்குப் பகையை காட்டியதுமன்றி அவருடைய முயற்சிகளையும் தடைசெய்தனர்.
3. தாம் பொருளீட்டுவதையே ரேக்கமாகக்கொண்ட கம்பனி உத்தியோகத்தர், நோத் ஆள்பதியின் சீர் திருத்தங்களை வெறுத்தனர்; தடை செய்தனர்.
4. இலங்கை மக்களின் பழக்கவழகங்களையும் மொழி யையும் அறியாத கம்பனி உத்தியோகத்தர் நாட்டுடைப் பரிபாவிப்பதற்குத் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தனர்.

பிரடெரிக் நோத் அவர்கள், வட அமெரிக்கக் குடி பேற்றங்களை, மடையைமத்தனமான தேயிலை வரியால் இழந்த பிரிட்டிசுப் பிரதம மந்திரி நோத் பிரபுவின் மூன்று வதும் அதி இனைய மகனுமாவார் என நாம் (பக்கம் 1) அறிவோம்.

நோத் பம்பாஸ்ய விட்டு 12 நாட்களின் பின்பு 1798 ஆம் ஆண்டு ஒற்றேபர் மாதம் 12 ஆக் திகதி கொழும்பை அடைந்தார். அவருடன் வேறு ஒன்பது உத்தியோகத்தரும் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் கியூகிளேகன் என்பவர். அவர் பிரதம செயலாளர் என்னும் பதவியை வகித்தார். குடியியற் பாலன சேவையின் தலைவன் பிரதம செயலாளனுவார். இப் பதவி இவருக்கு, முரான் பிரபுவின் படைகளை இலங்கையில் ஒல்லாந்தரின் சேவையை விருந்தும் விலக்கி ஆங்கிலையகரச் சென்றடையச் செய்த தந்துச் சங்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்டதாம்.

நோத் பண்புள்ளவர்; பரந்த மனப்பான்மையுடையவர்; பல மொழிகளைப் பேசும் ஆற்றலுள்ளவர். ஆனால் பாலன ஆற்றலில்லாதவர். மற்றவர்களை மட்டிட்டறிய வேணும், வகுத்த திட்டங்களைச் செயற்படுத்தவேணும் ஆற்றலற்றவர். அவர் எல்லாரிடத்தும் எவ்விடத்திலும் கொடுமையையும் எதிர்ப்பையும் கண்டார்.

நோத் பாலனத்தைச் சீர்செய்யப் பெறிதும் முயன் ரூர். அமில்தார் போன்ற சென்னை உத்தியோகத்திற்கே மூரான் தகவுகரகளின்படி முதலியார், முகாங்கிரம் முதலிய சுதேச உத்தியோகத்திற்கை நியமித்தார். அண்ட மூசிஸ் தானிகர் பதவியையும் அரசிறை மேற்பார்வை பாளர் பதவியையும் 1798இல் ஒழித்து இலங்கையின் கரையோர மாங்கிலங்களை (1) கொழும்பு, (2) காவிமாத்திரை, (3) பாழ்ப்பாணம், (4) மட்டக்களப்பு-முன்கூத்திவு என நான்கு மாவட்டங்களாக வகுத்தார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் ஒவ்வொரு கலெக்டரை நியமித்தார். கலெக்டரின் காரியகலையான கச்சேரியிலே அத்தப்பத்து முதலியார் எனப்படும் சிங்கள பிரதான அதிகாரி வரம்பில்லாத அதிகாரத்துடன் விளங்கினார். அவர் மாவட்டத்தின் பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக இருக்கார். மாவட்டம் (கலெக்டர் சிரிவு) பல கொறணிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கோறணியின் பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக முதலியார் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அத்தப்பத்து முதலியாரின் அதிகாரத்துக்குப்பட்டவராக விருந்தார். எல்லோரும் ஆள்பதியின் மகாமுதலியாருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கோறணிகள் பற்றுக்களாகவும்; பற்றுக்கள் கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. பற்றுக்கு ஆராச்சியும் கிராமத்துக்கு விதானையும் பொறுப்பாகவிருந்தனர். இத்தகைய உத்தியோகத்தர் சிங்களப்பகுதிகளுக்குரியவர் என அறிக. தமிழ்ப்பகுதி யிலே மணியகாரரும் வன்னிப்பகுதியிலே வன்னியரும் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் கீழே உடையார், விதானைமார் என்போர் கடமை புரிந்தனர். நோத் 1801ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 28ஆங் திதை “அரசிறை வணிக சபை” என்றெருரு சபையை ஏற்படுத்திப் பொதுப்

பாலனம், கறுவாத் தினைக்களாம், முத்துக்குளிப்பு என்ப வற்றை அதனிடம் ஒப்புவித்தார். கலெக்டர் பிரிவுகளை நீக்கி 13 மாவட்டங்களை ஏற்படுத்தி மாவட்டப்பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக அசிறை முகவர (Agents of Revenue) கியமித்தார். இம் முகவரே இன்று அரசாங்க அதிபர் (Govt. Agent) எனச் சொல்லப்படுகிறார்.

நோத் நீதிப்பாலனம் சம்பந்தமாக அளப்பரிப சேவை செய்தார். 1799ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் 23ஆம் திகதி சிலைல், கிறிமனங் (குடியியல், பாதகவியல்) நீதிமன்ற களைத் தாபித்தார். 1800ஆம் ஆண்டு பிசுக்கால் மன்ற களை ஏற்படுத்தினார். இம் மன்றங்கள் 1802இல் சமாதான நீதிபதிகளின் மன்றங்களாக மாற்றப்பெற்றன. இம்மன்ற களில் சமாதான நீதிபதிகள் வழக்குகளை விளங்கினார். இவைகள் பின்பு பொலிசுக் கோடுகள் ஆயின. கொழும்புப் பகுதிக்கு ஒரு டிஸ்திரிக்கோடும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பிரதானமான பட்டணங்களிலே மாகாணக் கோடுகளும் கிறுவப்பட்டன.

1801இல் அரசாங்க வழக்குகளை நடத்தவும், சட்டங்களை ஆக்கவும், அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறவும் ‘அத்வக்காத்-பிசுக்கால்’ என்ற ஒரு சட்ட அறிஞர் கிய மிக்கப்பட்டார்.

1801 ஏப்ரில் 18இல் உச்சமன்று (Supreme Court) ஒன்றையும் மேன்முறையீடு உயர்மன்றையும் (High Court of Appeal) தாபித்தார்.

1802ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் முதலாங் திகதி இரட்டை ஆட்சி நீக்கப்பட்டு, இலங்கை ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு முடிசார் குடியேற்ற நாடாகப்பட்டது. அதனால் இலங்கையின் பரிபாலனத்திற் பல திருத்தங்கள் செய்வதற்கு நோத் ஆள்பதிக்கு அநுலூலமேற்பட்டது. ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பனி சென்னையிலிருந்து பெரும்பாலான உத்தியோகத்தை இலங்கைக்கு அனுப்பி வந்தது. இலங்கை முடிசார் குடியேற்ற நாடானதும் நோத் ஆள்பதி இலங்கையிலே ஒரு பொதுப் பாலஜா

சேவைப்பகுதிகை (சிவில் சேர்விஸ் பகுதி) ஏற்படுத்தி அர். ஆள்பதிக்குதல்வியாக ஒரு 'சபை' ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச்சபையில் பிரதம நீதிபதி, படைத் தலைவன், பிரதம காரியதரிசி என்போரும் வேறு இருவரும் அங்கத் தினராக இருந்தனர். உபகாரியதரிசி இச் சபையின் காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றினார். ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பனியின் ஆம்ப ஆட்சிக்காலத்திலே சிபமிக்கப்பட்ட இராணுவ ஆள்பதிகள் கல்வியபிவிருத்தியில் அக்கறை கொண்டாரல்லர். நோத் ஆள்பதி கல்வியை விருத்தி செய்வதற்கு ஊக்கமெடுத்தார். 1801இல் 170 பாட சாலைகள் இருந்தனவாம், பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுத்தார். இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானியை 1802இல் பிரசரித்தார். அதிலே அரசாங்க விடயங்கள் மாத்திரமன்றி இலக்கியம், அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களும் பிரசரிக்கப்பட்டன.

நோத் அளவைப்பகுதி, பகிரங்க வேலைப்பகுதி, கணிப் பதிவுப்பகுதி, வைத்தியப்பகுதி, தபாற்கங்தோர்ப் பகுதி, கல்விப்பகுதி, கணக்குப் பரிசோதனைப் பகுதி முதலிய பல பகுதிகளை ஏற்படுத்தினார். இராசகாரிய முறையை ஒழித்து விளைபொருன்களுக்கு ஒரு வரியை விதித்தார். அரசாங்க உத்தியோகத்தருக்கு வேதனத் துக்குப் பதிலாக நிலம் வழங்கும் முறையை நீக்கி, வேதனம் கொடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார்.

இலங்கையிலே அம்மைப்பால் கட்டி வைக்குரி நோயைத் தடுக்கும் முறையை நோத் ஆள்திபதி 1802இல் ஏற்படுத்தினார்.

நெற் செய்க்கையை விருத்தி செய்வதற்காக முத்துராச வெளியிலுள்ள 6000 ஏக்கர் சதுப்பு நிலத்தைத் திருத்துவ தற்குத் தொடங்கினார். (ஆனால் இது 1805இல் கைவிடப் பட்டது.) குளங்களைச் சீரிய நிலையிற் பேணுவதற்கும் ஊக்க மெடுத்தார். இதற்காக முன்பு ஒல்லாந்தர் காலத்திலே கட்டுவேலையிலீடுபட்டிருந்த 200 பேரைக் கொண்ட ஒரு படையை ஏற்படுத்தினார். இவர்கள் கிராமங்கள் தோறுஞ் சென்று கிராமவாசிகளின் உதவியுடன் குளங்களைச் சீர்ப்படுத்திவந்தார்கள்.

“நோத் ஆள்பதியின் பரிபாலனம் பொதுவாகத் தோல்வியாக முடிந்தது” எனக் கூறுவர். இக்கூற்றை ஆராய்வாம்.

1802ஆம் ஆண்டு இலங்கை முடிசார் குடியேற்ற நாடா கப் பிரகடனஞ்சு செய்யப்பட்டதும் இரட்டை ஆட்சி நீக்கப் பட்டு, நோத் ஆள்பதி தனிப்பரிபாலனப் பொறுப்பை பேற்றுர். இலங்கையைப் பரிபாலித்த முதல் ஆங்கிலேய ஆள்பதி இவரேயாவர். இவர் இலங்கையில் சிலவிய சமூக, அரசியல் முறைகளை நன்றாக அறிந்திலராக்கயால் அக்காலம் இலங்கைக்கேற்காத, ஆனால் மிக உபயோக மான திட்டங்களை வகுத்து அவற்றை கிரைவேற்ற இயலாது தோல்வியுற்றர். சிருவாகத் திறமையின்கை, ஆற்றலின்கை, உறுதிபான கொள்கைகள் இல்லாமல் முதலியன அவருடைய தோல்விக்குக் காரணங்களாகும். அவற்றை ஒரு சில உதாரணங்களாலே விளக்குவாம்.

அக்காலத்திலே இலங்கையில் “இராசகாரியமுறை” சிலவியது. இங்கிலாந்தில் பரவிவந்த மனிதாபிமானங்க் கோள்கைகளாலே உந்தப்பட்டு, நோத் ஆள்பதி இராசகாரிய முறையை ஒர் அடிக்கைமுறை எனக் கருதினார். அதை நீக்கின், அடிக்கைமுறையை சிக்குவதுடன், குடியான வர்களுக்கு சிலம் சொந்தமாகுமெனவும் அதனால் அவர்கள் வீருப்புடன் திருந்திப் முறைகளைக் கைக்கொண்டு விளைச்சலைப் பெருக்குவாரெனவும் கருதினார். முன்பு ஆங்கில வர்த்தகக் கண்பனியின் சிருவாகத்தில் ஒருமுறை இராசகாரியமுறை கீக்கப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாக சென்னையில் சிலவிய வரிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு எதிரகாச் சனங்கள் கலகம் விளைத்தனராக்கயால் மூரான் விசாரணைச்சபையின் சிபாரிசின்படி மீண்டும் இராசகாரியமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதை அறிந்திருங்கபோதும் நோத் 1801ஆம் ஆண்டு இராசகாரிய முறையை கீக்கித் தோல்வியுற்றர்.

இத்தொடர்பிலே இராசகாரிய முறையைப் பற்றியும் அதை நீக்கியதால், ஏற்பட்ட பலாபலன்களைப்பற்றியும் விரிவாக அறிதல் உபயோகமாகும்.

சிங்கள மன்னர் காலங் தொடக்கமாக இராசகாரிய முறை இவங்களையில் நிலவிவந்தது. சனங்கன் நிலங்களைப் பெற்று அவற்றின் பயன்களைத் தாம் அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக வேதனம் பெறுது அரசாங்கத்துக்குச் சரீர ஊழி பம் செய்வார்கள். அதனால் அரசாங்கம் அதற்குத் தேவை யான எவ்வகை வேலைக்கும் இலகுவில் ஆட்களைப் பெற்றது. இச் சேவை இருவகைப்படும்; ஒன்று பாதைகள் பாலங்கள் முதலியன அமைத்தல், பராமரித்தல் போன்ற சாதாரண சேவை. மற்றையது, கறுவா உரிப்பதுபோன்ற விசேட சேவை. இச் சேவையைச் சிங்களரில் ஒரு சாதியினரே செய்தார்கள். இவ் விசேட சேவை சாதிப்பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நோத் தூள்பதி இம்முறையை விரும்பவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்களுள். முன் கூறியதுபோல இராசகாரிய முறையை ஓர் அடிமைமுறையென நோத் கருதினார். இங்கிளந்திலே மானிய முறை ஆட்சி ஒழிக்கத்து. இராசகாரியமும் அம்முறையை ஒத்திருந்தது. இங்கிளந்தில் உள்ள முறைகள் இலங்கைக்கும் ஏற்றனவென நோத் கருதினார். இராசகாரியம் நிலைத்திருந்ததனால் சுதேச அதிகாரிகள் சனங்களின் மேற் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் முடிடயவர்களாக இருந்தார்கள். இராசகாரியத்தை நீக்குவதால் நிலங்கள் சனங்களுக்குரியனவாகச் சனங்கள் கூடிய ஊக்கத்துடன் பயிர் செய்து விளைவைக் கூட்டுவார்கள். விளைவில் வரி அறவிடின் அரசாங்க வருவாய் கூடும். ஆகவே, நோத் தூள்பதி இராசகாரியத்தை நீக்கி மேட்டு நிலங்களில் விளையும் பொருள்களில் டீபங்கு வரியும் தாழ்ந்த நிலங்களில் டீபங்கு வரியும் விதித்தார்.

பாரம்பரியமாக வழங்கிவக்த இராசகாரிய முறையை விலக்கியலைத் தொந்த அரசாங்கத்துக்கு ஊழியம் செய்த தில்லை. அவர்கள் நாள் தோறும் அரசாங்கத்துக்கு ஊழியம் செய்த தில்லை. அவர்கள் செய்த வேலையின் அளவும் மிகக் குறைவாகும். இப்போது வரிகொடுத்தபோதும் தமது பகுதிகளிலுள்ள பிரதானிகளைத் திருத்திப்படுத்த முன்போல அவர்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டியவர்களானார்கள்.

அதுவுமன்றி வரி அறவிடும் உரிமை ஏனையோருக்குக் குத்தகைபாக விற்கப்பட, அக் குத்தகைக்காரர் வரியை அறவிட்டார்கள். அவர்கள் சனங்களை அசியாயமாக நடத்துவதுமுண்டு. கண்டப்பட்டு உழைத்து சிலத்தின் விணைவைக் கூட்டினால், விணைவிப்போர் கூடிய விணைவை அநுபவிக்காது கூடியபங்கு வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருந்தது. இரசகாரியமுறையை நீக்கியதால் அரசாங்கமும் கண்மை அடைக்கிலது. கட்டாயமுறையில் சிலங்களைப் பயிரிட்டுவந்தோர் இப்போது முன்போலைப் பயிரிட்டார்கள். சிலர் தமது சிலங்களை விற்றுக் காணி யற்றவர்களானார்கள். அதனால் நாட்டிற் குற்றங்கள் அதிகரித்தன; வருமானமுங் குறைந்தது. இதுவுமன்றிப் பணங்கொடுத்தும் வேலைகளைச் செய்யிப்பதற்குப் போதிய ஆட்களில்லாமல் அரசாங்கமும் கண்டமுற்றது. சில சமயங்களில் இந்தியாவிலிருந்து ஆட்களைச் சேர்க்கவேண்டியிருந்தது. உதாரணமாக நோத் 1803இல் கண்டிக் கெதிராக நடத்திய போரில் போதிய கலியாட்களில்லாது இந்திபாவிலிருந்து கலியாட்களை வரவழைத்தார்.

கல்வியை விருத்தி செய்யவேண்டு மென்ற உயர் நோக்கத்துடன் இலங்கையின் அக்காலப் பொருளாதாரத்துக் கொவ்வாத முறைகளைக்கொண்டு தோல்வியடைந்தார். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலே ஆசிரியர்களே வீவாகப் பதிவுகாரராகவும் கடமையாற்றினர். வீவாகப் பதிவுக்குச் சனங்களிடம் பெற்ற வரிப்பணத்தைபே தமக்கு வேதனமாகப் பெற்றனர். நோத் இரு சேலவகளுக்கும் வேறுவேறுக ஆட்சிகளை சியமித்து இருபகுதியாருக்கும் வேதனம் கொடுத்தார். இலங்கையின் பணங்களை குன்ற, பாடசாலைகளும் 1803ல் மூடப்பட்டன.

1800ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் ஆபரண வரி (மகிழ்ச்சி வரி) என்றோர் வரியை விதித்தார். அதன் பிரகாரம் ஆபரணங்களை அணிவதற்கு உத்தரவுச் சீட்டுப் பெறவேண்டியிருந்தது. தென்னை வரியைப் போலவே இந்த ஆபரண வரியும் நாட்டின் பல பாகங்களிலும்

குழப்பங்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. இக் குழப்பங்களுக்குக் கண்டிமன்னரின் முதல் அசிரீயாகிய பிலிமத்தலாவையும் ஆதரவாக இருக்கானெனச் சொல்லப்படுகிறது. பிலிமத்தலாவையின் குழச்சிபிற் சிக்குண்டும்; இந்தியாவிலே உவல்சிலிப்பிரபு சுதேசமன்னரின் இராச்சியங்களை அடிப்படுத்தியதுபோலவே, தானும் கண்டி இராச்சியத்தை அடிப்படுத்தவேண்டுமென்று அவாவுற்றும் கண்டிராச்சியத்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்று அடைந்த தோல்வியும் நட்டமும் நோத் ஆளபதியின் திறமையின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. இலங்கையில் இரட்டை ஆட்சிமுறை ஏற்படுத்தப் படுதல்.
2. இரட்டை ஆட்சிமுறையின் தோல்விக்குரிய காரணங்கள்.
3. நோத் ஆள்பதியின் பாலனம் :
  - (i) மாவட்டங்கள்;
  - (ii) மாவட்டத்தின் பாலனமும், கோறங்கள், சிராமங்கள், முதலியவற்றின் பாலனமும்.
  - (iii) நீதிப்பாலனம்.
  - (iv) சிவில்சேவிஸ் பகுதி
  - (v) பலவகை அரசாங்கப் பகுதிகள்.
4. நோத் ஆள்பதியின் பாலனம் தோல்வியுற்றதற்குரிய காரணங்கள்.

வினாக்கள்

1. இலங்கையிலே “இரட்டை ஆட்சிமுறை தோல்வியுற்றதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?
2. “நோத் ஆள்பதியின் பாலனம் பொதுவாகத் தோல்வியில் முடிந்தது”. இதை உதாரணங்களுடன் ஆராய்க.
3. இராச்காரியம் சம்பந்தமாக நோத் ஆள்பதி கைக்கொண்ட தோல்கைகளைப்பற்றி யாது அறிவிர?

7. சேர் தோமஸ் மெயிற்லந்து, சேர்ரூபேட் பிறவுண்டிக் ஆள்பதிகள்

நோத் ஆள்பதி உடல் நலத்தையும் உள் நலத்தையும் இழங்கவராய் இலங்கையைப்பிட்டு கீங்க, சேர் தோமஸ் மெயிற்லந்து அவர்கள் இலங்கையென் ஆள்பதியாக, 1805 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 18 ஆம் திகதி கொழும்பை வந்தடைந்தார். அவர் நோத் ஆள்பதியைப் போலப் படித்துப் பட்டம்பெற்றவர்கள். ஆனால் நிருவாக ஆற்ற வூம் பாலன அனுபவமும் உள்ளவர். பாடுபட்டு உழைப்பவர். நிதி நிபுணர்; ஆராய்ந்து திட்டமிடுபவர்; திட்டமிட்டவற்றைச் சோர்வின்றி நிறைவேற்றும் திறமைசாலி. “வாழ்க்கை என்பது வேலை” என்னும் தத்துவத்தை அவர் கடைப்பிடித்து ஒழுகினார். மெயிற்லந்து இலங்கையின் பாலனாத்தைக் கையேற்றபோது நாட்டின் நிதிநிலைபடுமோசமாக இருந்தது. நோத் ஆள்பதியிடமிருந்து அவர் பெற்றுக்கொண்ட நன்கொடைகள்: வெறுமையான இறைசேரி; மலைபோற் பாரிய கடன்; ஆண்டொன்றுக்கு 7,00000 பவுண் நிதிக் குறைவு; சீர்குலைந்த பாலனம் என்பனவாம்.

சீர்குலைந்திருந்த பாலனாத்தைத் திருத்தி அமைப்பதிலே மெயிற்லந்து திவிரமாக ஈடுபட்டார். செவ்வனே பாலனாத்தை டெத்துவதற்குத் தேசத்தின் நிலைப்ரம், சனங்களின் பாரம்பரிய வழக்கங்கள் முதலீயவற்றை நன்றாக அறிந்திருத்தல் வேண்டுமென்று அவர் உணர்ந்தார். இவற்றை நுனுக்கமாக அறிவதற்குத் தாம் பதவி யேற்றதும் நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் ஆறுமாத காலமாகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். குடியியற் பாலனச் சேவையைத் (சிவில் சேவிஸ்) திருத்தி யமைப்பதையே முதற் கடமையாகக் கொண்டார். நல்லாட்சிக்குத் திறமையும் நேர்மையுமின்னால் குடியியற்பாலன உத்தியோத்தர் தேவை.

குடியிப்பாலன பகுதியைத் திறமையிக்க ஒரு பகுதி யாக்குவதற்கு முன்று அதிற் சித்தியடைந்தார். அப் பகுதியிலே முன்று பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினார். முன்று வருடத் திருத்தியான சேவையின்பின் ஒருவர் முன்றுவது பிரிவிலிருந்து இரண்டாவது பிரிவுக்கு உத்தியோக உயர்வு பெற்று, 7 வருடத் திருத்திகரமான சேவையின்பின் இரண்டாவது பிரிவிலிருந்து முதலாவது பிரிவுக்கு உயர்த்தப்படுவர். இப்படியாக ஒருவர் முதலாம் பிரிவை அடைந்தபோது அதிக திறமையும் அங்பவழுமுடையவராக விளங்கினார். எவ்வளவு நீண்ட காலமாகச் சேவை செய்திருந்தபோதும் திறமையற்றவர்கள் உத்தியோக உயர்வு பெற்றார்கள். சனங்களுடன் பழகி அவர்களுடைய தேவைகளை அறிவதற்குச் சுதேச மொழிகளில் கல்லபயிற்சிபெறுதல் இன்றியமையாததென மெயிற்லங்கு உணர்ந்து, அம் மொழிகளில் பயிற்சியடைய உத்தியோகத் தர்களுக்குக் குறைந்த காலத்தில் உத்தியோக உயர்வு அளித்தார். அவர்களுடையசம்பளத்தைக் கூட்டி உபகாரச் சம்பள (பெண்சன்) முறையை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடாது தடுத்துச் சேவையைச் சீர்திருத்தினார்.

கந்தோரிலிருந்து மாத்திரம் கருமங்களாற்றுது அவர்களைத் தத்தம் பகுதிகளைத் தரிசித்துச் சனங்களின் தேவைகளை அறிந்து தமக்கு அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்கச் செய்தார். அவற்றைத் தாமே படித்துச் சனங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் தேவையான கட்டளை களை இட்டார். அவர்கள் வியாபாரம் முதலீய தொழிலை இடுபடாது தடுத்து முழுநேரத்தையும் பொதுச் சேவைகளிக்கும்படி செய்தார்.

சிங்கள முதலியார்மார் அக்காலத்தில் அதிகம் ஆதிக்கமுடையவர்களாக விளங்கினார். அவர்கள் மூலம் சனங்கள் தங்கள் தேவைகளை ஆங்கிலேய பாலன உத்தியோகத்தர்களுக்குக் கூறவேண்டியவர்களானார்கள்.

ஆங்கிலேப உத்தியோகத்தர் சுதேச மொழிகளைக் கற்றிட என்ற அவர்கள் சனங்களுடன் நேர்த்தொடர்புகளைள்ளக் கூடியவர்களானாற்கள். அதனால் முதலியார்மாரின் ஆசிக்கம் குறைந்தது. தகப்பனின்பின்பு மகன் மரபுரிமையாக முதலியார் பதவியைப் பெறும் முறையை மாற்றி, முதலியார் அல்லாத குடும்பங்களிலிருந்தும் முதலியார் மாரை வியமித்தும்; முதலியார்மாருக்கிறந்த நீதிசெலுத்தும் அதிகாரத்தை நீக்கி, நீதவான்மாரை வியமித்து; விதானைமாரையும் வியமித்து அவர்களுக்குப் பொலிசு அதிகாரம் வழங்கி முதலியாரின் ஆசிக்கத்தை மேன் மேலும் குறைத்தார். அதனால் அவர்களினுலே அபாய மேற்படாத சிலைகள் விலவிபது. மதகுருமாரினுலே இடர் ஏற்படாது ஆங்கிலேபருக்குரிய பிரித்தானும் தந்திரத்தினுலே அவர்களுக்கிடையிலே பிளவையும் பக்கயையும் ஏற்படுத்தினார்.

கத்தோலிக்கருக்கெதிராக ஏற்படுத்தப்பட்ட தண்டச் சட்டங்களை 1806ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 4ஆங்கிலத்தில் நீக்கினார். அதனால் அக்காலத்தில் ஆங்கிலேபருக்குரிய பகுதிகளில் வசித்ததாகச் சொல்லப்படும் 83,000 கத்தோலிக்க மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றார். நோத் ஆஸ்பதி நீக்கிய “இராசகாரிய முறை”யை மீண்டும் ஏற்படுத்தினார். தபாறக்கத்தோர்ப் பகுதியைத் திருத்தியமைத்தார். உப்புக்கத்தோரை ஏற்படுத்தினார். கொழுஷ்பு, யாழ்ப்பாணம், காலி, திருக்கோணமலை - மட்டக்களப்பு, புத்தளம் - சிலாபம் என்னும் பகுதிகளில் சிவில், ஜிரிமினல் அதிகாரமுள்ள ஜெக்டு மாகாணக் கோடுகளை ஏற்படுத்தினார். யூரித் தீர்ப்பு முறையும் இவர்காலத்திலேயே 1811இல் முதன்முதலாகக் கிழக்குத் தேசங்களில் இலங்கையிலேற்படுத்தப்பட்டது. முஸ்லிம்களின் வழமைகளையும் வழக்காறுகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு முஸ்லிம் சட்டக்கோவை ஒன்றை சேர் அவைக்காண்டெடர் ஜோன்ஸ்ரான் என்னும் பிரதம நீதிபரசர் அவர்களைக்கொண்டு தொகுப்பித்தார்.

நோத் ஆள்பதிபால் தாமிக்கப்பெற்ற அரசினர் வணிக சமையை கீக்கி, அரசினர் ஆணையாளர் ஒருவரை நியமித்தார். அவருக்கு இறைவரி சேர்ப்பதற்கு முழு அதிகாரத்தையும் வழங்கினார். ஆனால் தனது அங்கிகாரத்துடனேயே செலவுகள் செய்யப்பட வேண்டுமென விதித்தார். ஆணையாளரின் கீழ் கலெக்டர்களை நியமித்தார். பாரியகட்டணத் தீர்த்தும் உத்தியோகத்தருக்குக் கூடிய சம்பளத்தைக் கொடுத்தும் செலவைக் கூட்டிய போதும் சிக்கனமுறைகளைக் கைக்கொண்டு வீண செலவை கீக்கி இலங்கையின் வரவு செலவைச் சமன் செய்தார்.

தொகுத்துக்கூறின், சனங்களின் குறைகளை அறிந்து ஆவன செய்தும்; தேசத்தின் செல்வத்தைப் பெருக்கி, செலவைக் குறைத்துச் சிரிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியும்; கேர்மையும் திறமையுமுள்ள பாலன முறையை ஏற்படுத்தி யும்; முதலியார், மதசூரமாரின் செல்வாக்கைக் குறைத்தும் மெயிற்ளந்து ஆள்பதி இலங்கையிலே ஆங்கில ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தினார்.

மெயிற்ளந்து ஆள்பதி புகழ்ச்சியும், மகிழ்ச்சியுமான பாலசுத்தின்பின்பு உடல்நலக் குறைவால் இலங்கையை 1811ஆம் ஆண்டு, யூலை 8ஆங் திகதி விட்டுப் புறப்பட்டுத் தாயகம் சென்றார். அவருடன் முதலியார் ஒருவரின் மக்கள் இருவர் உயர்தரப் படிப்புக்காக இங்கிலங்குக்குச் சென்றார்களாம். மெயிற்ளந்தின் பின்பு சேர் ஹெபேட் பிழவுன்றிக் அவர்கள் 1812ஆம் ஆண்டு மாச்ச மாதம் 12ஆங் திகதி ஆள்பதியாக இலங்கையின் பாலனப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவருடைய காலத்திலே கண்டி இராச்சியம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் குட்படுத்தப்பட்டு, இலங்கையின் கஜரயோர மாங்கிலங்களுடன் இணைக்கப் பெற்றது. அதனால் இலங்கை முழுவதிலும் ஆங்கிலேய ஆட்சி 1948ஆம் ஆண்டுவரையும் நிலவியது.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. சேர் தோமஸ் மெயிற்லங்கு அவர்களின் ஈறப்பான பால னாம் :
- (i) சுற்றுப்பிரயாணம் :
  - (ii) குழியியற்பாலனச் சீர்திருத்தம் :
    - (அ) பாலனப்பகுதியின் முன்று பிரிவுகள்.
    - (ஆ) சுதேசமொழிகளிலே தேர்ச்சி.
    - (இ) கூடியசம்பளம்.
    - (ஈ) உபகாரச் சம்பளம்.
  - (iii) இராசகாரியமுறையை மீண்டும் ஏற்படுத்துதல்.
  - (iv) மாகாணக் கோடுகள்.
  - (v) முஸ்லிம் சட்டக் கோவை.

வினாக்கள்

சேர் தோமஸ் மெயிற்லங்கு ஆள்பதி இலங்கையிலே ஆங்கில ஆட்சியை உறுதிப்படுத்திய வகையை விரிவாக ஆராய்க.

8. கண்டி இராச்சியமும் அதை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றுதலும்

போத்துக்கிசரும் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையின் கரை நாடுகளை ஆட்சி செய்த காலத்தில் மத்திய பகுதியில் கண்டி இராச்சியம் சுதங்கிரமாக விளங்கியது. செங்கடகலா நகர் அதன் இராசதானியாக இருந்தது. கண்டி இராச்சியம் அடர்ந்த காடுகளாலும் மலைகளாலும் இயற்கையாக அரண் செய்யப்பட்டிருந்தது. இராச்சியத்துக்குள் செல்வதற்கு இன்றைக்கிருப்பதுபோல அகன்ற விதிகள் இல்லை. மிகவும் சூற்றிய காற்பாறதகளே காணப்பட்டன. அதனால் கண்டிமீது அங்கியர் படையெடுத்துச் சென்றாலே பல கண்ட நஷ்டங்களுக்குள்ளானார்கள்.

கண்டி இராச்சியத்திலிருந்த ஸிலங்களென்லாம் அரசனுக்கேபுரியவை. அவை கப்டாகம் எனப்பட்டன. அரசன் சருவாதிகாரியாக விளங்கினான். ஆனால் அவன் பாரம்பரிய வழக்கங்களுக்கு மாறுக்க கருமமாற்றின் சனங்கள் அவனுக்கெதிராகக் கலக்க செய்வார்கள். அரசனுக்குதலியாக ஓர் ஆலோசனைச்சபை இருந்தது. ஆனால் அரசன் எப்பொழுதும் அச்சபையை ஆலோசித்துத்தான் ஆட்சி நடத்தினால்லன். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டமும் இல்லை.

அரசன் பிரதானிகளிருவரை “அதிகாரம்” ஆக கிபமித்தான். இராச்சியம் இருப்பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் பொறுப்பில் இருக்கத்து. அதிகாரம் இருப்பதும் தத்தம் பகுதி களில் படைகளை ஏற்றுவதித்தும் நீதிவழங்கியும் பிரதான மான அரசியற் கருங்களைப் பரிபாலித்தும் வந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கீழை தீசாவகைளும், நட்டேராளைமார் களும் (மட்டமலூத்தமயாக்கள்), கோருளைகள், அத்துக்கோருளைகள், விதானைமார் என்போகும் கடமையாற்றினர். இராச்சியம் 12 தீசாவனிலாகவும் 9 நட்டைகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. தீசாவனிக்குத் தீசாவயும்,

நட்டைக்கு நட்டமலூரத்மயாவும் பொறுப்பாகவிருந்தனர். இவர்கள் பணமாக வேதனம் பெருது கிராமங்களைப் பெற்றார்கள். இக்கிராமங்கள் ஸ்ந்தகம் எனப்பட்டன. இங்கிலங்களிலே சனங்கள் தானியங்களை விளைவித்து, விளைவின் ஒரு பகுதியைத் தாம் எடுத்துக்கொண்டு மிகுதியை அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தனர்.

அரசனுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் எல்லாம் கபடாகம் எனப்பட்டன என அறிந்தோம். கபடாகத்திலிருந்து கிடைத்த வருமானமும், அதிகாரிகள் தமது கியமனத்தின் போதும் பின்பு ஆண்டுதோறும் கொடுத்துவந்த திறைகளும் மரணவரியும் சுங்கவரியும் ஏராளமான அரசிறையைக் கொடுத்தன. உத்திபோகத்தருக்குக் கிராமங்கள் வழங்கிப்பதுபோல பெளத்த கோயில்களின் பராமரிப்புக்கும் கிராமங்கள் வழங்கப்பட்டன. இக் கிராமங்களுக்கு “விகாரகம்” என்ற பெயர்.

இக்காலத்திற் போலச் சனங்கள் வியாபாரத்துக்காகப் பயிரிட்டார் அல்லர். தமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வற்றையே விளைவித்தார்கள். கறவா, ஏலம், பாக்கு என்பனதான் பிரதான வியாபாரப் பொருள்கள். இவற்றையும் அங்கியர் மிகக் குறைந்தவிலைக்கே வாங்கி வார்கள். சிற்சிலவிடங்களில் கெல் விளைவித்தபோதும் சனங்களின் தேவைக்குப் போதியதாக இருக்கவில்லை. தமக்குத் தேவையான உப்பு, உப்பிட்டமீன், புடைவை முதலியவற்றைப் பண்டமாற்றுச் செய்து பெற்றனர்.

போத்துக்கிசெரும் ஒல்லாந்தரும் கண்டி இராச்சியத்தின் மீது பலமுறை படிடையெடுத்துச் சென்றும் அதைப் பிடித்தார்ல்லர். முதலாம் விமலதர்மகுரியன் என்னும் மன்னானுடன் தொடக்கமாக 145 வருடங்கள் வரையில் நிலவிய கண்டி அரசவமிசம் நரேந்திரசிங்கன் என்னும் அரசனின் ஆட்சியிடன் முடிவுற, நாயக்க அரசவமிச ஆட்சி ஆரம்பமாயிற்று. நரேந்திரசிங்கன் பிள்ளையேனும் தமிழ் யேனும் இல்லாது இறக்க நாயக்க வமிசத்தைச் சேர்ந்த அவன் மனைவியின் டடன்பிறந்தோன் பூஷிசை இராச-

சிங்கன் என்ற பெயருடன் கண்டிக்கு அரசனுன். இவனுடன் தொடங்கிய நாயக்க வமிச ஆட்சி 1815ஆம் ஆண்டு வரையும் நிலவியது. 1815 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் கண்டியைக் கைப்பற்றிப்பதுடன் நாயக்க வமிச ஆட்சியும் ஒழிந்தது. அதன் பின்பு 1948ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 4ஆங் திதி இலங்கை சுதந்திரம் பெறும்வரையில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நிலவியது.

1815இல் ஆங்கிலேயர் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிப் பகுதையையும் கைப்பற்றியதற்குரிய காரணங்களையும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அறிவதற்கு ஆங்கிலேயருக்கும் கண்டி மன்னானுக்கும் தொடக்கத்திலிருந்த தொடர்புகளைப்பற்றி அறிதல் உபயோகமானும். இத் தொடர்பில் ஆங்கிலேயர் கண்டி மன்னாரிடம் அனுப்பிய (i) பைபஸ் தூது (பக்கம் 44), (ii) போயிட தூது (பக்கம் 45), (iii) அண்ட்ரூஸ் தூது (பக்கம் 48) என்பனவற்றைப்பற்றி மீண்டும் அறிதல் உபயோகமானும்.

இப்போது ஆங்கிலேயர் கண்டி இராச்சியத்தைத் தம தாட்சீயின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்பியதற்குரிய நோக்கங்களையும் அவர்கள் அப்படிக் கொண்டுவருவதற்குச் செய்த முயற்சிகளையும் ஈற்றில் அநுகூலமாடந்ததற்குரிய காரணங்களையும் அறிவாம்.

நேர்க்கங்கள் :

1. கண்டி இராச்சியத்தில் விளைந்த கறவா, மிளா, பாக்கு முதலிய பொருள்களைப் பெறுவதற்கு விரும்பியமை.
2. கொழும்புக்கும் ஆங்கிலேயரின் பரிபானத்திலிருந்த திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம், காலி முதலிய இடங்களைக்கும் கண்டி இராச்சியப் பகுதிமூலம் தொடர்பு ஏற்படுத்தவேண்டியதாக இருந்தனம்.
3. கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லைப்புறங்களிலிருந்த தீர்வை வரிகளை கீக்க வியாபாரத்தால் அதிக இலாபம் பெற விரும்பியமை.

4. இலங்கை முழுவதும் ஆங்கில ஆட்சிக்குட்படின் சுதேச அதிகாரிகள், குருமார் முதலியோரின் ஆதிக கத்தை அடக்கி, அவர்களால் இடர் விளொயாது ஆட்சியை நடாத்தலாமெனக் கருதியமை.
5. கரைநாடுகளிலும் கண்டி இராச்சிய எல்லைப்புறங்களிலும் படைகளை வைத்திருக்குஞ் செலவில் பின்னைய தின் செலவை கீக்கிக் கரையோரப்படைகளைச் சிறந்த முறையில் அமைக்கலாமெனக் கருதியமை.

நோத் இலங்கையின் கரையோரமாங்களின் பாலனத் தகப் பொறுப்பேற்றபோது கண்டி இராச்சியத்தை பீடி விக்கிரம இராச்சியங்கள் ஆட்சிசெய்தான். நோத் கண்டி மன்னானுடன் சமாதானமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் உப்பு, உப்பிட்டமீன் முதலீயவற்றைக் கண்டிப்பகுதிக்கு அனுப்பி அவற்றிற்குப் பதிலாகக் கண்டி இராச்சியப் பகுதியில் விளொயும் கறவா, பாக்கு முதலீயவற்றைப் பெற்று வியாபாரத்தை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்றும் கோபாட்பிரபுவாற் பணிக்கப்பெற்றார். அவ்விதமிருந்தும் அக்காலத்தில் இந்தியாவின் ஆள்பதினாயகமாக இருந்த உவெல்லசிலியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிக் கண்டி இராச்சிய அலுவல்களிலே தலையிட்டார். உவெல்லசிலி இந்தியாவிலிருந்து பிராண்சிய ஆதிக்கத்தை ஒழித்து ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட உறுதிகொண்டான். உதாரணமாக: ஜூதரபாத்து ஸிசாமின் படைகள் பிரெஞ்சுக்காரராற் பயிற்றப்பட்டன. பிரெஞ்சு உத்தியோகத்தர் பலர் ஸிசாமின் சேவையிலிருந்தனர். உவெல்லசிலி, ஸிசாமை அப்படைகளைக் கலைத்துவிடச் செய்ததுமன்றி உத்தியோகத்தரையும் கீக்கும்படி செய்தான். ஸிசாமின் இராச்சியத்தின் பாதுகாப்பை ஆங்கிலேய படைகளிடம் ஒப்படைக்கச் செய்து, படைகளின் பராமரிப்புச் செலவையும் ஸிசாமையே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து ஸின்ற மைகுர் மன்னான் தீப்பு சுல்தான் ஆங்கிலேயராலே தோற்கடிக்கப்பட்டான். அவனுடைய இராச்சியத்தின் சிலபகுதிகள் ஆங்கிலேயருக்காயினா. பெரும் பகுதி பழைய மன்னர் வழிசத்திலுள்ள

இளைஞர் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அப் பகுதி ஆங்கிலேயரின் “சார்நாடு” போல விளங்கிபது. நோத் ஆள்பதியும் உவெல்சிலியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிக் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றத் தீர்மானித்தார்.

ஸ்ரீவிக்கிரம இராச்சிங்கன் மன்னானுள வகையை அறி தல், பின்பு கண்டியில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவதற்கு உபயோகமாகும். நாயக்கவமிச அரசனான இராசாதிராச சிங்கன் 1798இல் இறந்தான். இதை அரசனின் முதல் அதிகாரியான பிலிமத்தலாவை தக்க தருணமாகப் பயன் படுத்தினான். நாயக்க ஆட்சியை ஓழித்துக் கண்டி மரபை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதாகக் கூறித் தானே அரசனுக் கூறன்றான். அதை ஏனைய சிங்களப் பிரதானிகள் எதிர்த்தனார். ஆகையால் தனது சோற்படி நடக்கக் கூடியவனும் வாய்த்த நேரத்தில் தான் விலக்கக்கூடியவனுமான ஒருவனைக் கண்டுபிடித்தான். அவன் கண்ணுக்காமி என்னும் பெயருடையவன்; இராசாதி இராச்சிங்கனின் இரண்டாவது மனைவியின் சகோதரன்; குறைந்த வயதுடையவன்; இவனே ஸ்ரீவிக்கிரம இராச்சிங்கன் என்னும் பெயருடன் அரசனானான். இராசாதி இராச்சிங்கனின் மைத்தனன் முறையானவனும் கண்டி இராச்சியத்தின் உரிமைக்குரியவர்களி லொருவனுமான முத்துச்சாமி ஆங்கிலேயரிடம் அடைக்கலம் புகுந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வானுயினான்.

ஆங்கிலேயர் கண்டி மன்னானின் டட்டப்பெற்றத் தமக்கு வாய்ப்பான உடன்படிக்கை செய்வதற்குப் பயனற்ற பல தூதுகளை அனுப்பினார் என அறிந்தோம். நோத் ஆள்பதி இப்போதும் கண்டி மன்னானுடன் உடன் படிக்கை செய்ய விரும்பி, புதிதாக ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற அரசனுக்குத் தன் வாழ்த்துக்களை வழங்குவதைச் சாட்டாக்கக்கொண்டு மக்டோவல் தளபதியைப் பல பரிசுப் பொருள்களுடன் கண்டிக்கனுப்பினார். மக்டோவலின் தூது பிலிமத்தலாவையின் ஏற்பாட்டின்படி நிகழ்ந்தது எனப். பிலிமத்தலாவை அரசனைத் தொலைத்துத் தானே

ஆட்சியைப் பெறுவதற்கு அவாயி, ஆள்பதியின் ஆதரவைப் பலமுறை கோரினான். அரசனின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதை ஆள்பதி அங்கிகரித்தாரல்லர். ஆகவே, அரசனின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் நிலைமை உருவாகி பிருக்கின்றதென அரசனை அச்சுறுத்தி, அரசனுக்கு ஆபத்து நேராது காப்பதற்குக் கண்டியில் ஆங்கிலேய படை ஒன்றை கிருத்தி வைப்பதற்கு இணங்கச் செய்து, அரசனை ஆங்கிலேயரின் பாதுகாப்பை ஏற்குப்படி கோரும் நோக்கத்துடன் தூது அனுப்பப்பெற்றது.

மக்டோவல் 1800ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் 12ஆங்கிகத்தினால் பெரும் படையுடன் புறப்பட்டுக் கண்டிமன்னனை ஏப்பிரல் 9ஆங்கிகத்தின் சந்தித்தான். மக்டோவல் கண்டியைச் சேருவதற்கு முன்பு தனது படையின் பெரும் பகுதியை நுவான்வலையில் விட்டுச் செல்லவேண்டியவானான்.

அரசன் ஆங்கிலேயரின் படை உதவியேனும் பாதுகாப்பேனும் தனக்குத் தேவையில்லையென்றும்; அபாயம் ஏற்படின் ஆங்கிலேயரால் மாத்திரம் அபாயம் ஏற்படும் என்றும் கூறி உடன்படிக்கை செய்ய மறுத்தான். 5000 பவுண் செலவிற் சென்ற மக்டோவல் தூதும் பயனற்ற தாயிற்று.

நோத் ஆள்பதிக்கேனும் பிலிமத்தலாவைக்கேனும் தூதுகளினால் பயன் ஏற்பட்டில்லது. ஆனால் நோத் கண்டியைக் கைப்பற்றும் முயற்சியையேனும் பிலிமத்தலாவை, கண்டி அரசைப் பெறும் அவாவையேனும் கைவிட்டாரல்லர். நோத் தூதை விடுத்துத் தண்டத்தை உபயோகிக்கச் சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்தார். பிலிமத்தலாவை கண்டி அரசனுக்கும் நோத் ஆள்பதிக்குமிடையில் பகை கமைய ஏற்படுத்துவதில் மேன்மேஹும் திவிரமாக ஈடுபட்டான். இருவருக்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

கரை நாட்டிலுள்ளோர் உப்பு, உப்பிட்ட மீன், புடைவை முதலியவந்றைக் கண்டி இராச்சியப் பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்று பண்டமாற்றுச் செய்து, அங்கு விளையும் பொருள்களை வாங்கிவருவது வழக்கம். ஆங்கில ஆட்சியின்

கிழிருந்த புத்தளப் பகுதியிலிருந்து சில மூஸ்லிம்கள் 1802ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் கண்டிக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்து மீண்டு வரும்போது அவர்கள் கொண்டுவந்த ஆயிரம் பவுண் பெறுமதியான பாக்குகப் பிலிமத்தலாவையின் ஏவுதலினுடைய கண்டிப் பகுதியில் ஹஸ்தோர் சிலர் கொள்ளினா அடித்தனர். (கொள்ளினியிற் பறிக்கப்பட்ட பாக்குப் பின்பு பிலிமத்தலாவையின் ஆள் ஒருவனால் கொழும்பு வியாபாரிமார் சிலருக்கு ரூவான்வலை யில் விற்கப்பட்டதாம்.) நோத் ஆள்பதி பறிமுதல் செய்யப் பட்ட பாக்குக்கு கட்டாடு கொடுக்கும்படி கண்டி அரசனைக் கேட்டார். கட்டாடுகொடுப்பாமல் காலம்கழிந்தது. இதைத் தருணமாக உபயோகித்து நோத் ஆள்பதி, 1803ஆம் ஆண்டு கண்டிமீது படை எடுத்துச் சென்றார். 1803ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 31ஆம் திகதி கொழும்பிலிருந்து 1900 போர்வீரருடன் ஒரு படை மக்டோவல் தலைமையின் கீழ் ஏழுகோறனா, கலகெதர வழியாகச் சென்றது. இரண்டாவது படை அடுத்தமாதம் 4ஆங் திகதி கேணல் பாடுப் என்பவரின் தலைமையின்கீழ் திருக்கோணமலையிலிருந்து மாத்தனை வழியாகச் சென்று கொழும்புப் படையை மாகாவலிகங்கைக் கரையில் பெப்புருவரி 19ஆங் திகதி சந்தித்தது. 3344 போர்வீரரை மொத்தாகக் கொண்ட இரு படைகளும் பெப்புருவரி 20ஆங் திகதி கண்டி நகருட் பிரவேசித்தன. கண்டி மன்னன் நகரைவிட்டு ஒடினான். ஆங்கிலேயர் நகரைப் பிடித்து அங்கே படையை நிறுத்தி வைத்துத் தம்பதேனியாவிலும் மாத்தனைக்கண்மையிலும் கோட்டைகள் கட்டினர். தம்மிடத்தில் தஞ்சம் அடைந்த முத்துச்சாமி என்பானை மாச்ச முதலாங்கிக்கி கண்டி அரசனுக் கிபமித்தனர்.

✓ ஆங்கிலப்படைவீரர் காட்டுக்காய்ச்சலால் பிடிக்கப் பட்டனர். மழைக்காலம் ஆரம்பமானது; ஆற்றுப்பெருக்கு னால் பாதைகள் பேரக்குவரத்துக்களின்றித் தண்டிக்கப் பட்டன. உணவுப்பகுஞ்சமும் மருந்துத்தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டன. உணவுப்பொருள்களில் நெல்லுமாத்திரம் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. மக்டோவல் தளபதி கேணல் பாடுப்படையும் ஒரு சிறு படையையும் மாத்திரம்

கண்டியில் சிறுத்தி ஏப்பிரல் முதலாந்திகதி கொழும்புக்கு மீண்டான். அவனுடன் கண்டிக்குச் சென்ற 51ஆம் படையிலுள்ள 625 போர் வீரரில் 400 பேர் மாத்திரம் அவனுடன் கண்டியிலிருந்து மீண்டனர். ஏனையோர் நோயினால் இறந்தனர். இவர்களிலும் 300பேர் மூன்று மாதத்துள் கொழும்பிலே ஆசுபத்திரியில் இறந்தனர். பாடுட்டும் காட்டுக்காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டுக் கொழும்புக்குத் திரும்பி மே 21ஆக் திகதி இறந்தான்.

பாடுட்டின் படையின் பொறுப்பை மேஜர் டேவி ஏற்றுன். ஆனால் அப்படையிலிருந்த ஆங்கிலேய போர் வீரரிற் பெரும்பான்மையோர் நோயினால் மாண்டனர். ஏனைய போர்வீரரில் 75 சத விகிதமானானார் படையை விட்டு நீங்கினர். இங்கிலையில் டேவியின் படை சரணடையவேண்டியிருந்தது. சரணடைந்த படையில் நோயாற் பீடிக்கப்படாதவர்களும் காயமுறைதவர்களும் முத்துச்சாமியும் டேவியும் திருக்கோணமலைக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கு அநுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ஆற்றுப் பெருக்கினாலே மகாவலிகங்கைக்கரையிலுள்ள ஓர் இடத்திலே அவர்கள் தங்கவேண்டியவர்களானார்கள். டேவியின் பரிதாபமான கிலையை அறிந்த கண்டி மன்னன், முத்துச்சாமியைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு டேவியிடம் ஒரு தூதுவனை அனுப்பினான். வேறுவழியில்லை எனக் கண்ட டேவி, முத்துச்சாமியையும் அவனுடைய சகோதரனான கந்தசாமியையும் அரசனிடம் ஒப்புவித்து என்றுமழியாத வடுவுக்கும் பழிக்கும் ஆளானன். அவர்கள் இருவரும் அரசனாற் கொலை செய்யப்பட்டனர். அதன் பின்பு டேவியின் போர்வீரர் “டேவியின் மரம்” எனக் கொள்வப்படுமிடத்தில் இருவரிருவராகக் கொடு மாகக் கொலைசெய்யப்பட்டனர். டேவி சிறைசெய்யப்பட்டு 1812ஆம் ஆண்டு கண்டிச் சிறையிலே இறந்தான்.

இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற படைகளின் உதவியுடன் மீண்டுமொருமுறை கண்டிமீது படையெடுத்துச்செல்ல 1804இல் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு, ஈற்றிற் கைவிடப்

பட்டன. இதையறியாத ஜோன்ஸ்ரன் என்ற தளபதி மட்டக்களப்பிலிருந்து புறப்பட்டுக் கண்டிக்குச் சென்று பின் ஒருவாறு மீண்டனன். இவ்விதமாக நோதின் கண்டிப் படையெழுச்சி தோல்வியடைந்தது.

போத்துக்கீஸர், ஒல்லாந்தர் என்போரின் சித்திக்குத் தடையாக இருந்த காரணங்களே ஆங்கிலேயருக்கும் இடையூருக் கிருந்தன.

கண்டி இராச்சியம் இபற்கை அரண் கிறைந்தது. வனங்களாலும் மலைகளாலும் ஆறுகளாலும் பாதுகாக்கப்பட்டது. கண்டி இராச்சியத்துக்குட் பிரவேசிப்போர் காடுகள், மலைகள் வழியாகச் செல்லும் ஆடிப்பாறத்தகள் வழியே செல்லவேண்டும். அப்படிச் செல்லும்போது கண்டிப்படைவீரர் மரங்களுக்கிடையிலும் குகைகளிலும் மறைந்துங்கிற தாக்குவர். மழைகாலங்களிலேற்படும் ஆற்றுப்பெருக்கினால் அங்கியபடைகள் ஆறுகளைக் கடந்து செல்ல இயலாதும்; சில வேளைகளிற் கடந்துசென்ற படைகள் பின்னர் உணவு, போர்க்கருவிகள் பெறமுடியாதுங் கண்டமுறை. இப்படி உணவு, போர்க்கருவி பெற முடியாது அங்கியர் கண்டமுறை சமயம்பார்த்துக் கண்டிப் படைவீரர் தாக்குவர். அப்போது அங்கியர் சரண்டைவர்; அன்றேல் கண்டியைவிட்டு மீள்வர். மீண்டு செல்லும் போது கண்டியர் இவர்களைத் தாக்குவர். அதுவுமன்றி ஆங்கிலப்படையைச் சேர்ந்தோர் பலர் காட்டுக்காய்ச்சிலுக் காளானினர். 1803இல் நடந்த படையெழுச்சியில் தப்பிவந்த பாண்ஸ்லி என்ற ஆங்கிலேயன், கண்டிப் போர்வீரர் ஆங்கிலப்படையைச் சேர்ந்தோரை இவ்விரண்டுபேராகப் பிடித்துக்கட்டி மூன்றாரூந்க அடித்தனர் என்று கூறியதும்; மகாவலிகங்கைப் பெருக்கினால் டேவி திருக்கோணமலைக்குச் செல்லமுடியாது தடைப் பட்டு முத்துச்சாமி டயிரை இழந்ததும், மக்டோவல் தளபதியும் பாபுட்டும் காட்டுக் காச்சய்சலால் பீடிக்கப் பட்டுக் கொழும்புக்கு மீண்டதும் இங்கு நோக்கத் தக்கவ.

இவற்றைவிட ஆங்கிலேய டயர்தா அதிகாரிகளுக்கிடையிலே ஏற்பட்ட ஒற்றுமையீனமும் அவர்களின் தோல்விக்கேதுவாக இருந்தது. மக்டோவல் தளபதியின் பின்வந்த வெமிஸ் தளபதியும் நோத் ஆள்பதியும் ஒருவரோ டோருவர் சச்சரவிட்டனர். அதனால் இருவரும் இங்கிலாங்குக்குத் திருப்பி அழைக்கப்பட்டனர்.

1805ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரின் கண்டிப் படையெழுச்சி தோல்வியற்றதும், ஸ்ரீவிக்கிரம இராசசிங்கன் ஆங்கிலேய அரசின் பயம் ஒழிந்ததென்றும், தொன்றுதொட்டு அதிகாரம் வகித்து வந்த கண்டிப் பிரதானிகளினாலே தனக்குத் திங்கு நேரிடக் கூடு மென்றும் நினைத்து, அவர்களுடைய அதிகாரத்தைக் குறைப் பதற்குத் தனது இனத்தவர்களான நாயக்க வமிசத்தினருக்குக் கண்டி அதிகாரிகள் புரிந்துவந்த பல சேவைகளை வழங்கினார். அதனாலே வெறுப்புற்ற பிரதானிகள் அரசனுக்கெதிராகக் கருமங்களாற்றத் தொடங்கினார். அரசன் அவர்களை அடக்குவதற்குப் பலவிதமான கொடுஞ் செயல்களைப் புரிந்தான்.

கண்டி இராச்சியத்தின் ஆட்சியைப் பெறுவதற்குத் தான் வகுத்த திட்டங்கள் பலிக்காததைக் கண்ட பிலிமத்தலாவை அரசனைக் கொலைசெய்வதற்குச் சதிசெய்தான். இதையறிந்த அரசன் பிலிமத்தலாவையைச் சிரச்சேதஞ் செய்வித்தான். அவனுக்குப் பதிலாக எகிலப்பொலையை முதலதிகாரியாக நியமித்தான். எகிலப்பொலையும் அரசனுக்கெதிராகச் சதிசெய்து சம்பிரகமுவாப் பகுதியில் ஒரு கலவரத்தைக் கிளப்பினான். இக்கலவரத்தை மொல்லிகொடை அதிகாரம் முறியடித்தான். எகிலப்பொலை ஆங்கிலேயரைச் சரணடைந்தான். அதையறிந்த அரசன் எகிலப்பொலையின் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் உறவினரையும் கொரேமாகக் கொலை செய்வித்தான். ஏழு கோற்றிகளிலுள்ளவர்கள் தனக்கெதிராகக் கலக்கு செய்தன ரெனக் குற்றஞ்சாட்டி, அவர்களிற் பலரைச் சிரச்சேதஞ் செய்வித்தான். அரசனின் கொடுஞ் செயல்களினாலே களங்கள் அவனை வெறுக்கத் தொடங்கினார். அரசனிலே வெறுப்புற்ற பிரதானிகள் ஆங்கிலேயருக்கு ஒற்றராக உதவியதுமன்றி அவர்கள் 1815இல் படையெடுத்துச் சென்றபோது அவர்களை நல்வரவேற்று உதவியும் அளித்தனர்.

கண்டிப் பிரதானிகள் மாத்திரமன்றிப் பெளத்த குருமாரும் சனங்களும் அரசனுக்கு மாருகவிருந்தனர். தனக்கு எதிராகச் சூழ்சிசெய்கின்றனரென ஐயுற்று, பெளத்த குருமார் பலரை

அரசன் துன்புறுத்தினான். பஸர் சிலையிலிடப்பட்டனர். ஒருவர் சிரசேதஞ்செய்யப்பட்டார்.

பிரதானிகளினதும் மதகுருமாரினதும் ஆதரவை இழந்த அரசன் சனங்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காகப் பல நற் செயல் களைப் புரிந்தாண்னினும், அவன் கைக்கொண்ட முறைகளைச் சனங்கள் வெறுத்தனர். உதாரணமாகப் பல பொது வேலைகளை இராசகாரியமுறையிற் பலாத்காரமாகச் செய்வித்தான். ஏழு கோற்றிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் முன்றுபேர் வீதம் ஆட்கள் சேர்க்கப்பட்டுக் கண்டிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். இதைச் சனங்கள் வெறுத்தனர். பிரதானிகள் சனங்களைத் தூண்டித் தணக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யாது சனங்களை ஒரு கிராமத்திலிருந்து வேறொரு கிராமத்துக்கு இடம்பெயரச் செய்தான். தமக்குச் சொந்தமான விடுகளையும் கிராமங்களையும் விட்டுச் செல்லச் சனங்கள் விரும்பினால்ஸர். இவையன்றித் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிரதானிகளையும் மதகுருமாரையும் மதித்துவந்த மக்கள், அவர்களை அரசன் துன்புறுத்தியதை ஆதரித்தார்ஸர்.

இவ்விதமாகப் பிரதானிகள், மதகுருமார், சனங்கள் என்போரின் ஆதரவை இழந்து குழப்பமுற்ற அரசியல் நிலையிலே ஆங்கிலேயர் நல்ல வாய்ப்பைக் கண்டனர்.

கண்டி இராச்சியத்திலே நிலவிய குழப்பமான அரசியல் நிலையை அறிந்த ஆங்கிலேய ஆள்பதி பிறவுண்ணிக் கண்டி இராச்சியத்தின்மீது படைபெடுத்துச் செல்வதற்குத் தருணம் பார்த்திருந்தார். அவருக்கு அரியதெரரு தருணம் கிடைத்தது. ஆங்கிலேயரின் பிரதேசத்தில் வசித்த வியாபாரிகள் பதின்மர் கண்டிப்பகுதிக்கு வியாபாரத்துக்காக 1814ஆம் ஆண்டு நவெம்பர் மாதம் சென்றபோது, கண்டி அரசனின் அதிகாரிகள் அவர்களை ஒற்றர் எனச் சந்தேகித்துக் கைதுசெய்தனர். அவர்களுடைய மூக்கு, காது, கரங்கள் முதலியவற்றைத் துண்டித்துத் துன்புறுத்தினார். அவர்களில் ஏழுவர் இறக்க, எஞ்சிய மூவரும் கொழும்புக்குச் சென்றனர். தனது பிரசைகளுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அறிந்த ஆள்பதி கண்டிமீது படைபெடுத்துச் செல்வதற்கு ஆயத்தஞ்செய்தார். (இவ்வியாபாரிகள் எகிலப்பொலையின் கையாட்கள் எனப் பின்பு தெரியவந்ததாம்). இவ்வேளையில்

அரசனிற் பற்றுறுதிகொண்ட பதின்மர் கலக்காரர் சில ரைக் கலைத்துக்கொண்டு ஆங்கிலேயப் பிரதேசத்துக்குள் பிரவேசித்து அங்குள்ள குடிசைகள் சிலவற்றைக் கொள்ளுத்தி எரித்தனர். பிறவுண்ணிக் குள்பதி இவ்விரண்டு சம்பவங்களையும் உடன்காரணங்களாகக்கொண்டு கண்டிமீது படைபெடுத்துச் சென்றார். அவர் நோத் துள்பதிகையப்போல ஏற்ற போர் ஆயத்தங்கள் செய்யாது அவசரமாகப் படைபெடுத்துச் சென்றார்ஸ். அவர் இந்தியாவிலிருந்து படையுதவி பெற்றதுடன், கண்டிப் போர்வீரரின் போர்த்தங்கிரங்களை நன்றாக அறிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஜோராப்பாவிலிருந்து “கொரிலாப்படை” யின் உதவியையும் பெற்று நன்றாகத்திட்டமிட்டு, 1815ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 10ஆங் திகதி கண்டியின் மீது போர்ப்பிரகடனஞ்சு செய்தார். கொழும்பு, காலி, அம்பாங் தோட்டை, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, நீர் கொழும்புக் கோட்டைகளிலிருந்து எட்டுப் பிரிவுகளைக் கொண்ட போர்வீரர் கண்டிநோக்கிப் புறப்பட்டு ருவான்வலையை அடைந்தனர். அங்கே பிறவுண்ணிக் படைகளை 12ஆங் திகதி சந்தித்தனர். மொல்லிகாடை அதிகாரம், தனது ஆதிகத்திலிருந்த நாலு கோரண்களை ஆள்பதிக்கு அளித்து அவரிடம் சரணமடைந்தான். பெப்புருவரி 14ஆங் திகதி ஒருவித எதிர்ப்புமின்றிக் கண்டிதான் ஆங்கிலேயர் அடைந்தனர். அரசன் நகரவிட டோடினான். ஆனால் அவன் பெப்புருவரி 18ஆங்கதி எகிலப்பொலையை ஆட்களாற் கைதுசெய்யப்பட்டுக் கொழும்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்டான். பின்பு அவன் தென் இந்தியாவிலுள்ள வேலூருக்கு அனுப்பப்பட்டான். அங்கே 1832ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 30ஆங் திகதி 52ஆம் வயதில் அவன் மரணமடைந்தான்.

இப்போது பிறவுண்ணிக் குள்பதி கண்டியைப் பிடிப்பதில் சித்தி அடைந்ததற்குரிய காரணங்களை வகுந்து அறிவாம்.

1. கண்டி அரசனுக்கும் பிரதானிகளுக்கும் ஏற்பட்ட பகுதைம்.

2. பிரதானிகள் சிலர் நாமே அரசைக் கவுருவதற்குச் செய்த குழ்ச்சிகள்.
3. அரசன் பெளத்த குருமாருக்குச் செய்த கொடுஞ் செயல்களால் குருமாரின்தும் பெளத்தார்களின்தும் ஆதரவை இழந்தனம்.
4. இந்திய வமிச அரசனுடைய கொடுங்கோல் ஆட்சிக் கெதிராகச் சனங்கள் கலகஞ்செய்து அவ்வாட்சியை நீக்க முற்பட்டோருக்கு உதவி அளித்தனம்.
5. பிறவுண்ணிக் ஆஸ்பதியின் திறமையான திட்டமிடப் பட்ட போர் ஆயத்தங்கள்.

கண்டிப்பதுதியின் புதிய அரசியல் அமைப்பையும் எனைய நிகழ்ச்சிகளையும் அறிவதற்கு முன்பு கண்டி இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னைப்பற்றி அறிதல் உபயோகமாகும்.

பீவிக்கிரம இராசசிங்கன் (1798 – 1815) கண்டி இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னானுவான். இவன் அரசுரிமையினாலே அரசனானால்ஸன். பிலிமத்தலாவை அதிகாரம் தானே அரசைப்பெறவேண்டுமென்ற பேராசையினால் வயதில் இனைய வனும் ஆற்றலில்லாதவனும் கண்டி அரசனான இராசாதி இராசசிங்கனின் தூரத்து உரித்தவனுமான கண்ணுச்சாமியை அரசனாக்கினான். அக் கண்ணுச்சாமியே ஸ்ரீ விக்கிரம இராசசிங்கன் என்னும் அரசன்.

விக்கிரம இராசசிங்கன் ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் பயங்கர மான ஆட்சிக்காலமாகும். அதனால் விக்கிரம இராசசிங்கனைக் கொரேமான பாதகன் எனப் பலர் கருதுவதுண்டு. ஆனால் அவன் இயற்கையாகவே கொரேமானவனானால்ஸன். சூழ்நிலையினாலே கொடுங்கோலனுனுன். அவன் விவேகமற்றவன்; திறமையற்றவன். அவனுடைய ஆட்சிக்காலம் சூழ்சியியும் பக்கமையும் அரசவிச்வாசமின்மையும் நிறைந்த தொன்றுகும். அவனுடைய பிரதானிகள் அவனுக்கெதிராகச் செய்த சூழ்சிகளை அறிந்த அரசன் பாதுகாப்பற்றவனும் அச்சம் மேலிட்டினால் இரவில் ஒரேயிடத்தில் நித்திரைசெய்தானால்ஸன். மாறி மாறி வெவ்வேறிடத்தில் இராக்காலங்களைக் கழித்தான். துன்பங்களை மறக்க மிதமிஞ்சி மது அருந்தினான். தற்பாதுகாப்புக்காகப் பிரதானிகளைப் பயமுறுத்தி அடிப்பிடியச் செய்வதற்குப் பலவகை

யான கொடுரோமான துண்டனைகளை விதித்துக் கொடுங்கோல் என்றன. பிரதானிகளைக் கொடுரோமாக நடாத்திய மன்னன், மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்குப் பல நற்காரியங்களைச் செய்தான். நாளாந்த தேவைக்குரிய பொருள்களைக் குறிக்கப்பட்ட குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று 1812ஆம் ஆண்டில் விதித் தான். உதாரணமாகத் தேங்காய் ஒன்றின் விலை ஒரு சல்லியாக விதிக்கப்பட்டது. புதிதாகத் தெருக்களை அமைப்பித்தான். கண்டி வாவியை அமைப்பித்தான். ஆனால் இவற்றைச் செய்வதற்குக் கைக்கொண்ட பலாத்கார முறைகளைச் சனங்கள் வெறுத்தனர். தனது இராச்சியத்தை ஆங்கிலேயரின் படையெழுச்சியிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்குப் பொதுசனங்களிலிருந்தும் படை நிரட்டினான். படையிற் சேருவதற்கு மறுத்தவர்களைக் கொடுரோமாகத் தன்றித்தான். உதாரணமாகப் படையிலே சேரமறுத்ததற்காக ஒரு முஸ்லிம் கிராமத்தையே கட்டபெறித்தான். இத்தகைய கொடுஞ்செயல்கள் அவனுடைய நற்செயல்களையுந் திரையிட்டு மறைத்து அவனை ஒரு கோலஞ்சை நினைவுக்காரச் செய்தன.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. 18ஆம் நூற்றுண்டில் கண்டி இராச்சியத்தின் ஸிலைமை :
  - (i) காடுகளாலும் மலைகளாலும் ஆறுகளாலும் இயற்கையாக அரண் செய்யப்பட்டிருந்தது. அகன்ற விதிகள் இல்லை.
  - (ii) ஸிலங்கள் எல்லாம் அரசனுக்கே உரியலை : கப்டாகம், நிந்தகம், விகாரகம்.
  - (iii) அரசனின் பிரதான உத்தியோகத்தர் : அசீகாரம், திசாவை முதலியோர்.
  - (iv) பண்டமாற்றமுறை.
2. ஆங்கிலேயர் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு விரும்பிய காரணங்கள். (பக்கம் 72, 73)
3. கைப்பற்றுவதற்குச் செய்த முயற்சிகள் :
  - (i) தாதுகள்.
  - (ii) 1803இல் நோதின் படையெழுச்சியும் அதன் தோல்வியும்.
  - (iii) தோல்விக்குரிய காரணங்கள். (பக்கம் 78)

4. 180இலும் ஆண்டு நோதின் படையெழுச்சியின்பின் கண்டியின் குழப்பமான அரசியல் நிலைமையும் பிறவுண் றிக் ஆள்பதியின் கண்டிப் படையெழுச்சியும்:
  - (i) காரணங்கள். (பக்கம் 80, 81)
  - (ii) வெற்றியின் காரணங்கள். (பக்கம் 82)
5. பீவிக்கிரம இராசசிங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடு (பக்கம் 82, 83)

வினாக்கள்

1. 18ஆம் நூற்றுண்டில் கண்டியின் அரசியல்முறை, பொருளாதார நிலை என்பவற்றை விரிவாக ஆராய்க.
2. ஆங்கிலேயர் கண்டி இராச்சியத்தைத் தமது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்பிய நோக்கங்களையும், அவர்கள் அப்படிக் கொண்டுவருவதற்குச் செய்த முயற்சிகளையும், ஈற்றில் அஞ்சலம் அடைந்ததற்குரிய காரணங்களையும் கூறுக.

அல்லது

நோத் ஆள்பதி கண்டியைப் பிடிக்கச் செய்த முயற்சிகளையும், அதிற் சித்தியடையாததற்குரிய காரணங்களையும், பிறவுண்றிக் கண்டியைப் பிடிப்பதிலே சித்தியடைந்ததற்குரிய காரணங்களையுங் கூறுக.

10. கண்டி உடன்படிக்கையும் கண்டிக் கலகழும்

ஆங்கிலேயர் கண்டியைக் கைப்பற்றி அரசனைச் சிறைசெய்ததன் பின்பு, கண்டி வமிசத்தில் ஒருவணையேனும் அன்றேல் நாயக்க வமிச அரசனைக் கண்டிச் சிம்மாசனத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு ஆதரவளித்த அதிகாரிகளில் ஒருவணையேனும் ஆங்கிலேயர் அரசுகட்டிலேற வைத்தாரல்லர். இந்திய அரசனுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேய அரசனைக் கண்டி அதிகாரிகள் ஏற்கவேண்டிய பரிதாபமானங்கில் ஏற்பட்டது. கண்டிமீது படைளடுத்துச் செல்வதற்குச் சூழ்ச்சி செய்தவனும் கண்டி மன்னனைக் கைதுசெய்வதற்கு உதவிசெய்தவனுமான எகிலப்பொலை “இலவுகாத்த கிளி” யானான், 1815ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் 2ஆம் திதி பிறவுணரிக் குள்பதி மாட்சிமை தாங்கிய மன்னர்பிரானின் பிரதிநிதியாகக் கண்டிப் பிரதானிகளை அழைத்துக் கண்டி அரசனின் சமஸ்தான மண்டபத்தில் மரபு மன்றத்தைக் (Convention) கூட்டினார். அங்கே ஆள்பதியின் படைச் செயலாளனுக் கிளங்கிய மலூயிலி என்பவனுல் மொல்லிகொடை, எகிலப்பொலை அதிகாரங்களுடனும் ஏனைய பிரதானிகளுடனும் முன்பே தயாரிக்கப்பெற்ற உடன்படிக்கை வாசிக்கப்பட்டது.

இங்க உடன்படிக்கையிலுள்ள முக்கியமான ஏற்பாடுகளை வதுத்த அறிவாம் :

1. பிரீ விக்கிரம இராசசிங்கன் அரசபதவியிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டான். அவனுடைய வமிசத்தவரின் அரசரிமை முற்றுக நீக்கப்பட்டு முடிவுற்றது.
2. கண்டி ஆண்புலம் பிரிட்டிஸ்ப் பேரரசின் இறையின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது.

3. பிரித்தானிய மன்னன் கண்டி அரசனுக் கொள்ளப்பட்டார். அவருடைய ஆட்சி அவருடைய ஆள்பதிகள்மூலம் நடாத்தப்படும்.
4. கண்டிப் பிரதானிகளுக்கும் தலைமைக்காரருக்கும் முன்பு இருந்த சலவ உரிமைகள், சலுகைகள், அதிகாரங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டன. கண்டியின் பரிபாலனம் முன்பிருந்ததுபோலவே பிரதானிகள் மூலம் கண்டியரின் சட்டங்களின்படியும் வழகை களின்படியும் நடாத்தப்படும்.
5. பெளத்த சம்பழும் அதற்குரிய கிரியைகளும் மத குருமாரும் வழிபாட்டிடங்களும் பேணப்படும்; பாது காக்கப்படும்.
6. ஆள்பதிமாத்திரம் மரணதங்டனை விதிக்கலாம்.

“பிரதானிகளின் அழைப்பினால் வழிகாட்டப்பட்டுச் சனங்களின் ஆராவாரத்தினால் வரவேற்கப்பட்டு, மாட்சிமை தங்கிய பிரித்தானிய மன்னரின் படைகள் கண்டி ஆள் புலத்தினுட் புகுந்து இராசதானிக்குள் நழைந்துவிட்டன. இறை அருள் அவர்களுடைய முயற்சிகளுக்கு நிறைவான சித்தியை அளித்துள்ளது. உள் மாநிலங்களின் ஆட்சியான் அவர்களுடைய கைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டான். அரசம் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்பிரானின் பிரதிநிதி வசமாயிற்று.”

இவ்விதம் 1815 ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் 2 ஆம் திங்கில் பிரசித்தஞ் செய்யப்பட்ட பிரகடனத்தின் பிரகாரம் கண்டி இராச்சியம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டு இலங்கை முழுவதும் (அஃதாவது கரூபோர மாநிலங்களும் கண்டி இராச்சியப்பகுதியும்) பிரித்தானிய மன்னரின் ஆட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டது. எனினும் நோத் ஆள் பதி காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சுபைக்குக் (பக்கம் 60) கண்டி இராச்சியப்பகுதியின் அலுவலகங்களிலே தலையிட அதிகாரம் வழங்கப்படாது, கண்டி அலுவல்களை வெருக டட்டதுவதற்காக ஆங்கிலேயர் ஒருவர் கண்டி

யிலே தானிகர் ஆக வியமிக்கப்பட்டார். அவர் கண்டிக் கென வியமிக்கப்பட்ட ஒரு சபை மூலம் பாலனத்தை நடாத்தினார். அச்சபையின் தலைவர் தானிகர் ஆவர். அவருக்கு உதவியாக நீதி, அரசினர் ஆணையாளர்களும் பகடகளின் தலைவரும் அங்கத்தவர்களாக வியமிக்கப் பட்டனர்.

இச்சபையினரையும் கண்டி அதிகாரிமார், பிரதான மான பிரதானிகள் என்போரையுங் கொண்ட மகா நீதி மன்று (Great Court of Justice) எனப்படும் உச்சமன்ற நீதிபாலனத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தது. அதனுடைய தீர்ப்புக்கு மாருக ஆள்பதிக்கு மாத்திரம் மனுச் செய்யலாம். உள்ளுர்க் குடியியற் பாலனத்திற்கு முன் போலவே அதிகாரிமார், திசாவைமார் முதலியோர் பொறுப்பாக இருந்தனர். அவர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு ஊவா, சப்பிரதமுவா, முன்று கோறங்கள் முதலிய பதுதிகளுக்கு அரசாங்க முகவர்கள் வியமிக்கப் பட்டனர். மொல்லிகொடை மன்றும் முதல் அதிகாரம் ஆனங். கண்டி அரசனாக வேண்டுமெனக் கருக்கண்டு கொண்டிருந்த எகிலப்போலைக்கு முதல் அதிகாரம் என்னும் பதவியேனும் வழங்கப்படாததால் அவன் ஒரு பதவியையும் ஏற்காது ஆங்கிலேயரின் நட்புமாத்திரம் தனக்குப் போதுமெனச் சாட்டுச்சொல்லி ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கருமங்கள் ஆற்றத் தக்க தருணம் பார்த்திருந்தான்.

கண்டிப்பகுதியில் பிரிட்டிசுப் பாலனம் தொடங்கி இரண்டாம் வருடத்துள் கண்டி மக்கள் புதிய ஆட்சியில் வெறுப்புற்றனர். வெறுப்புற்றுக் கலகம் விணித்தனர். இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்.

ஆங்கிலேயர் கண்டியைப் பிடிப்பதற்குக் கண்டி மக்கள் ஆங்கிலேயரிற் கொண்ட விருப்பினுவன்றி, கண்டி அரசனிலேற்பட்ட வெறுப்பினுலேயே அவர்களுக்குதவி யளித்தனர். அங்கிய அரசனுடைய ஆட்சி ஒழிந்ததும் வேறொரு அங்கிய ஆட்சியைக் கண்டனர். அந்த அங்கியர்

பலவிதமான சட்டங்களையும் ஆக்கினர். துப்பாக்கி, வாள், ஈட்டி போன்ற போர்க்கருவிகளைக் கண்டிக் கச்சேரியில் ஒப்படைக்கும்படி கட்டணையிட்டனர். கண்டிக் காட்டுக்குள் செல்லும் பாதைகளில் கடலையிற் சேர்க் கப்பட்ட வரிகளை மீக்கினர். இவற்றால் கண்டிப் பிரதானிகள் தமக்கிருந்த கெளரவுத்தையும் அதிகாரத்தையும் வருமானத்தையும் இழந்தனர். ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் ஆசிக்கத்துக்குட்பட்டவர்களாகக் கண்டனர். அதனாலே பிரதானிகள் ஆங்கிலேயரை வெறுக்கத் தொடங்கினர்.

பெளத்த குருமாரும் ஆங்கிலேய ஆட்சியை விரும்பினார்கள். கண்டிமன்னர் காலத்தில் பிக்குகள் மிகவும் கெளரவிக்கப்பட்டனர். அரசர் விகாரைகளுக்குச் சென்ற வணங்கினர்; பெளத்த சமய விழாக்களில் பங்குபற்றினர். பெளத்த கோயில்களை ஆதரித்தனர். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின்கீழே பிக்குகள் தமது செல்வாக்கை இழந்தனர். புரட்டத்தாந்து மதத்தைப் பரப்புவதற்கு ஆங்கிலேயர் எடுத்த நடவடிக்கைகளினால் பெளத்தமதம் பாதிக்கப்படுமென அஞ்சினர். இக் காரணங்களினால் பிக்குகள் சங்கம் ஆங்கிலேய ஆட்சியை வெறுத்தது; சனங்களுக்கிடையே ஆங்கிலேயருக்கு மாருகப் பல வதங்களைப் படிப்பியது.

பொது சனங்களும் ஆங்கிலேயரை வெறுக்கத் தொடங்கினார்கள். சப்பிரகமுவா, நான்கு கோற்றை போன்ற சில பகுதிகளிலிருந்தோர் கண்டிப் பிரதானிகள் இப்போதும் அதிகாரமுடையவரா யிருங்கிறார்களென்று வெறுப்புற்றார்கள். சிலபகுதிகளி லிருந்தோர் காரணாட்டார் அங்கியரால் ஆட்சிசெய்யப்பட்ட காலத்தில் தாம் தொன்றுதொட்டுச் சுதங்கிரமாகத் தமது அரசின் ஆட்சியின் கீழிருந்தவர்களென்று பெருமைப் பட்டார்கள். இப்போது தாழும் தம் கணமுன்னே யில்லாத அங்கிய அரசனுக்குக் கீழ்ப்பட்டார்களென வெறுப்புக்கொண்டார்கள்.

கண்டிப் பிரதானிகளும் பிக்குகளும் சனங்களும் ஆங்கிலேயரில் வெறப்பற்ற மனம் புழுங்கிக்கொண் டிருந்தவேணாயில், “நெருப்பிடட நெய்சொரிந்தாற்போல்” ஒரு சம்பவம் யிருந்தது. வெல்லசப்பகுதியில் சோனக ரிலும் பார்க்கச் சிங்களரே தொகையிற் கூடியவராக இருந்தனர். சோனகர் வியாபாரத்தினால் செல்வராக விளங்கினர். அவர்களால் பிரதானிகளுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. சோனகர் ஆங்கிலேயருக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். பிரதானிய படைகளுக்கும் பற்பல சேவைகளைப் புரிந்தார்கள். இவற்றிற்குக்கைம்மாருக, சிங்கள திசாவைகளைத் தவிர்த்துத் தமக்கென ஒரு மூஸ்லிம் அதிகாரியை யியமிக்கும் படி வேண்டவே, ஹஜ்ஜி மரிக்காயர் என்னும் மூஸ்லிம் முகாந்திரமாக யியமிக்கப்பட்டான். அதனால் சிங்களப் பிரதானிகளும் சனங்களும் ஆத்திரமண்டந்தனர். அவ் வேணாயில் முன்பு புத்தபிக்குவாக இருந்த வில்பாவா என்பவன் துரைச்சாமி என்ற பொய்ப்பெயருடன் வெல்லசுவுக்குக் கிட்ட உள்ள காட்டில், 1817ஆம் ஆண்டு ஒற்றேபர் மாதம் தோன்றித் தான் கண்டி அரசனின் மைத்துணன் எனப் பிரகடனம் செய்து கலகம் விளைத்தான். வெல்லசப் பகுதிச் சிங்கள திசாவை யும் சிங்களரும் துரைச்சாமியை ஆதரித்துக் கலகக் காரரை ஊக்கப்படுத்தினர். அதை அறிந்த வதுணையி விருந்த ஆங்கில அதிகாரி போலி உரிமைக்காரர்களுக்கைதுசெய்யும்படி மூஸ்லிம்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை ஹஜ்ஜி முகாந்திரத்தையும் அவனுடைய ஆட்களையும் கைதுசெய்தனர். அதைக் கேள்வியுற் ற ஆங்கிலேய அதிகாரி ஹஜ்ஜி முகாந்திரத்தை மீட்பதற்குப் போர் வீரர் சிலருடன் சென்றுன். வழியிலே அவனும் ஆங்கிலேய போர்வீரர் மூவரும் கொலைசெய்யப்பட்டனர். கலகம் காட்டுத்தீபோலக் கண்டிப் பகுதி எங்கும் பரவி யது. ஊவாப் பகுதியின் திசாவையாக இருந்த கெப்பிழ் றிப்பொலையைக் கலகத்தை அடக்குமாறு கண்டியிலிருந்து ஆங்கிலேய அதிபதி அனுப்பினான். கெப்பிழ்றிப்பொலை

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆதிக்கத்திலிருந்து கண்டி அரசாங்கத்தை மீட்பதற்கு அதுவே தருணமென்பதை யுணர்ந்து கலகக்காரரைச் சேர்ந்தார். சிங்களரின் அன்றையும் ஆதரவுடைய பெற்ற கெப்பிற்றிப்பொலை தானே கலகக்காரருக்குத் தலைமை தாங்கவே வைகம் தீவிரமாகப் பரவியது. ஆங்கிலேயர் கலகத்தை அடக்குவதற்கு ஆயத்தமின்றி இருந்ததுமன்றிக் களனி ஆற்றுப் பெருக்கி னலே கொழும்பிலிருந்து உதவி அளிக்க இயலாதுமிருந்தனர். இபற்கை அரண் முதலியவற்றின் அங்குலத் தாலும், கலகக்காரர் புனித பெளத்த நந்ததாதுவைக் கைப்பற்றியமையின் சனங்கன் அப்புனித சின்னாத்தை வைத்திருந்தோரைச் சேர்ந்ததாலும், ஆரம்பத்திலே கலகக்காரர் சித்தி பெற்றனர்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற உதவியுடன் கலகக்காரரை எதிர்த்துத் தாக்கினார். கண்டிப் பிரதானி களுக்கிடையில் ஒற்றுமையீனம் ஏற்பட்டது. மொல்லி கொகூட அதிகாரம் ஆங்கிலேயருக்கு உதவி அளித்தான். அதனால் ஆங்கிலேயர் அவனுடைய பிரதேசத்துக்கூடாகக் கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குப் படைகள், ஆடுதங்கள், உணவு முதலியவற்றை அனுப்பினார்கள். ஆங்கிலேயர் கண்டிமக்களின் உணவுப் பொருள்களை அழித்தும் உணவு வெளியிடத்திலிருந்து வராது தடுத்தும், விடு களுக்குத் தீழுட்டியும் பலவாறுக்கக் கலகக்காரரை வருத்தினர். இவ்விதம் நிகழும்போது அரசுரிமை கொண்டாடிய தூரைச்சாமி அரசுரிமை அற்றவனென்றும் அவன் போலிப் புத்தகருவென்றும் கலகக்காரர் அறிந்தனர். முன்பு கலகக்காரர் கைப்பற்றிய புனித பெளத்த நந்ததாதுவை ஆங்கிலேயர் மீண்டும் கைப்பற்றிப் பெரியவிழா நிகழ்த்தித் தலதாமாளிகையில் வைத்தனர். புனித நந்ததாது ஆட்சி உரிமையீன் சின்னமாக அக்காலத்தில் விளங்கியது. தந்ததாதுவைக் கைப்பற்றிய தால் ஆங்கிலேயருக்கு ஆட்சி உரியதெனச் சனங்கள் நம்பினர். இவற்றால் கலகக்காரர் கலகத்தைக் கைவிட்டனர்.

கெப்பிற்றிப்பொலை கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். எகில்பிப்பொலை சிறைசெய்யப்பட்டு மொழிலூஸ் திவிற்கு நடுகூடத்தப்பட்டார். அங்கே அவர் 1829ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம், 56ஆவது வயதில் இறந்தார். இன்றும் அவருடைய கல்லறையை அங்கே பார்க்கலாம்.

கலகத்தை அடக்கிய ஆள்பதி பிறவுண்ணிக் கண்டிப் பிரதானிகளின் செல்வாக்கைப் பூரணமாக அடிப்படைத்தி உறுதியாக ஆட்சிசெய்ய விரும்பி, 1815ஆம் ஆண்டு செய்த கண்டி டடன்படிக்கையிலே பல மாற்றங்களைச் செய்து ஒரு புதிய பிரகடனத்தைப் பல நிபந்தனைகளுடன் 1818ஆம் ஆண்டு நவெம்பர் 21ஆங்கித்திரு வெளியிட்டார். அப்பிரகடனத்திலுள்ள நிபந்தனைகளின் பிரகாரம் :

1. கண்டியின் பரிபாலனமும் அதற்குரிய அதிகாரங்களும் பிரித்தானிய மன்னருக்குரியனவாகினா. பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் ஆணையின்பேரில் மாத்திரம் மற்றவர்கள் (அதிகாரிகள் முதலியோர்) அதிகாரம் செலுத்தலாம்.
2. பிரதானிகளுக்கு வேதனமாகப் பணம் கொடுக்கும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது.
3. பிரதானிகளுக்குரிய அதிகாரம் சட்டத்தினாலே வரையறுக்கப்பட்டது.
4. சனங்கள் பிரதானிகளுக்குச் செலுத்தவேண்டிய மரியாதைகளும், பிரதானிகள் ஆள்பதிக்கும் கண்டி அரசமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த பிரித்தானிய மன்னரின் படத்துக்கும் செலுத்தவேண்டிய மரியாதைகளும் வருக்கப்பட்டன.
5. கண்டியிலே பெளத்தமதம் மாத்திரமன்ற ஏணை மதங்களையும் விருத்திசெய்யும் உரிமை வளியுறுத்தப் பட்டது.

கலத்தின் பின்பு கண்டியின் பாலனத்திலூம் மாற்றம் ஏற்பட்டது. கண்டிப் பாலனத்திற்கென முன்பு தாபிக்கப்பெற்ற ஆணையாளர்சபை தொடர்ந்து தொழிற் பட்டபோதும் கண்டிப்பிரதேசம் ஆள்பதியின் இருஷயான பாலனத்துக்குக்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. கண்டி இராச்சியப்பகுதி பதினெடு பெரும்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொர் அரசாங்க முகவரின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. திசாவலாகன் ஆணையாளர் சபையினதும் அரசாங்க முகவர்களினதும் கட்டளைகளினபடி கடமைகள் புரியும் நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்களுக்கு மாதச்சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. முன்பு இருந்த வரிகள், சேவைமானியங்கள் என்பவற்றிற்குப் பதிலாக வீணைவில் பத்திலொன்றை வரியாகக் கொடுக்கும்முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இப்போது 1815ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட உடன் படிக்கையையும் 1818ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட பிரதானத்தையும் ஒப்புநோக்குவாம். 1815ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கை கண்டிப்பிரதானிகளும் ஆங்கிலேய ஆள்பதியும் மனமொத்துக் கைச்சாத்திடப்பட்ட தொன் ரென்றும், 1818ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனம் ஆங்கில ஆள்பதியினாலே கண்டிப் பிரதானிகள்மீது திணிக்கப்பட்டதொன்றென்றும் நாம் உணருதல் வேண்டும். பிரகடனத்தின் பிரகாரம் கண்டி ஆங்கில ஆள்பதியின் நேர்முக ஆட்சிக்குட்பட்டது. பிரதானிகளின் பாதம்பரியமான உரிமைகள் ஒழிக்கப்பட்டன. அவர்கள் ஏனைய அரசாங்க ஊழியர்போலச் சம்பளம் பெற்று ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ்ப் பணிபுரியவர்களானார்கள். ஏனைய மதங்களும் கண்டியில் விருத்தி செய்யப்படும் எனக்குறிக்கப்பட்டதினால், பெளத்த மதத்துக்கு அளிக்கப்பட்ட விசேட இடம் குறைக்கப்பட்டது. அதனாலே பெளத்த குருமாருக்கும் பிரதானிகளுக்குமிருந்த செல்வாக்குக்கட்டுப்பாடுத்தப்பட்டது. ஆங்கில ஆட்சி நிலைப்பதற்கு வழிவஞ்சல்கப்பட்டது. இக்காரணங்களினாலே 1815ஆம் ஆண்டு கண்டி பிடிக்கப்பட்டதென்றாலும் 1818ஆம்

ஆண்டிலேதான் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டதெனக் கூறுவது பொருத்தமாகும்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. 1815ஆம் ஆண்டிற் செய்த கண்டி உடன்படிக்கையின் விபரம் (பக்கம் 85).
2. 1817ஆம் ஆண்டு கண்டிக் கலகத்துக்குரிய காரணங்கள் :
  - (i) பிரதானிகளின் வெறுப்பு.
  - (ii) புத்தபிக்குகளின் வெறுப்பு.
  - (iii) சனங்களின் வெறுப்பு.
  - (iv) வெவ்லசப்பகுதிக்கு மூஸ்லிம் முகரங்கிரம் நியமிக்கப்படுதல்.
  - (v) வில்பாவாவின் கலகம்.
3. கண்டிப் பிரகடன விபரங்கள் (பக்கம் 91)
4. கண்டிப் பிரகடனத்தையும் உடன்படிக்கையையும் ஒப்புநோக்குதல். (பக்கம் 92)

வினாக்கள்

1. 1815ஆம் ஆண்டுக் கண்டி உடன்படிக்கை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் யாது? உடன்படிக்கையின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை? ஒவ்வொரு அமிசமும் எவ்வகையில் முக்கியமாகின்றது?
2. 1817ஆம் ஆண்டுக் கலகத்துக்குரிய காரணங்கள் யாவை? ஆரம்பத்திலே கலகக்காரர் அடைந்த சித்திக்கும் சுற்றில் ஆங்கிலேயர் அடைந்த வெற்றிக்குமுரிய காரணங்கள் யாவை?
3. 1818ஆம் ஆண்டு ஆள்பதியின் நேர் ஆட்சியின்கீழ்க் கண்டி இராச்சியத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஆங்கிலேயர் ஆரம்பத்திலிருந்து செய்த முயற்சிகளை ஒழுங்குமுறைப்படி வகுத்துக் கூறுத்.

11. சேர் எட்வட் பாண்ஸ்

இலங்கையின் கரூராடுகளையும் கண்டி இராச்சியத்தையும் வெற்றிகொண்டதன் பின்பு, பிரான்சிய கடற்படையினுலேனும், கண்டிப் பிரதானிகளாலேனும் தமது ஆட்சிக்குப் பங்கமேற்படாது பாதுகாத்து, தமது ஆட்சியைப் பலப்படுத்த ஆங்கிலேயர் இராணுவபலத்தை உபயோகித்தனர். அதற்காகக் கரூரோரப் பகுதியில் திருக்கோணமலையைத் தமது இராணுவத்துக்கும் கடற்படைக்கும் தலைமைக்காரியாலயமாகக் கொண்டதுமன்றிக் கேந்திரத்தானங்களிலே இராணுவத் தளங்களை அமைத்துப் படைகளை ஏற்றினார். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், புத்தளம், கற்பிட்டி, கீர்கொழும்பு, மூல்லூத்திவு, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, கழுத்துறை, காலி, மாத்துறை முதலிய இடங்களிலிருந்த கோட்டைகளைத் திருத்தி அவற்றில் படைகளை ஏற்றினார். பிறவுண்றிக் குள்பதி கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் பழைய பாதையிலே பல இடங்களில் (உ-ம்) சூவான்வலை, இட்டமல்பானை, எட்டிமூல்லை, அட்டாப் பிட்டி) காவல்மிகையங்களை அமைத்துப் படைகளை ஏற்றி வைத்தார். இவையன்றி கலகெத்தார, குருநாகல், வதுசை, இரத்தினபுரி, நுவரெலியா, வதுசை, கண்டி முதலிய இடங்களிலும் படைகள் ஏற்றத்தப்பட்டன.

சேர் எட்வட் பாண்ஸ், 1819ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 19ஆங் திகதி ஏவுந் முதல்வனுக இலங்கையை வந்துடந்தார். பிறவுண்றிக் குள்பதி இலங்கையை விட்டுச் செல்ல, பாண்ஸ் 1820ஆம் ஆண்டு பெப்ரூவரி முதலாந்திகதி இலங்கையின் துணை ஆண்பதி (Lieutenant Governor) ஆனார். அவர் டவாட்டலூப் போரில் உவெலிங்டனின் படைத்தலீவர்களில் ஒருவராகச் சேவைசெய்து படுகாயமுற்றர் என (பக்கம் 34) மூன்பு அறிந்தோம். போர்வீரரான அவர் போர்களி லீடுப்படாது இலங்கையின் மூன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவினார். இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்பு இந்திபாவின் ஏவுந் முதல்வனுக

அவர் சிபமிக்கப்படவே, 1822ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி 2ஆங் திகதி இலங்கைவிருந்து புறப்பட்டு இந்தியாவுக்குச் சென்றார். ஆனால் அவர் 1824ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 18ஆங் திகதி மீண்டும் எமது தேசத்தின் ஆள்பதி பாக் வந்தார். அவர் இராணுவக்கோட்டைகளைக் கட்டி ஆங்கு போர்ப்படுத்தினால் நிறத்தி வைத்துப் பெருங் தொகைப் பணத்தைச் சென்னிடுவதிலும் பார்க்கக் கொழும்பையும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளையும் கற்பாக்கத்தைமுலம் இரண்டத்துக் கொழும்பிலிருந்தும் திருக்கோணமலையிலிருந்தும் பற்பல இடங்களுக்கும் படைகளை விரைவில் அனுப்புவது சிறந்த முறையாகும் எனக் கருதினார்.

பிறவுண்றிக் குடும்பத்தை வெறுமையான இறைசேரியை விட்டுச் சென்றபோதும், பாண்ஸ் இராசகாரியமுறை கையெடும் இராணுவ என்சினியர்மாரையும் பயணபடுத்திக் கற்பாக்கத்தைம் பாலங்களும் அமைப்பதில் திவிரமாக ஈடுபட்டார். கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குக் களனி, வீயங்கோடை, அம்பேபுச, கேகாலீ, கடுகணைவக் கணவாய், போதனை வழியாக ஒருபாக்கத்தைப் புதைப்பதற்கு 1820இல் தொடங்கினார். இப்பாக்கத் 1825இல் முற்றுப்பெறுவதற்கு முன்பே, 1821ஆம் ஆண்டு போக்கு வரவுக்குத் திறக்கப்பட்டது. இப்பாக்கத்தைப் புதைப்பதில் கப்டின் பிரேசர், கப்டின் டோசன், மேஜர் ஸ்வினர் என்போர் பேருத்தியாக இருந்தனர். பிரேசர் இப்பாக்கத்தையைச் சுவடு வரை செய்தார். கப்டின் டோசன் கடுகணைவக் கணவாயில் கூரிய வணைவொன்றிற் பாரிய ஒரு காற்பறைக் குடைந்து பாக்கத்தைப் புதைத்தார். அவரை நீணவு கூருவதற்காகக் கணவாயின் உச்சியில் வீதி ஓரத்தில் 122 அடி உயரமுள்ள ஒரு கடுகல் நாட்டப்பட்டது. இதை இன்றும் பார்க்கலாம்.

மேஜர் ஸ்வினர் வீதி அமைக்கும் வேலையை மேற்பார்வை செய்தார். அவர் தமது 14ஆவது வயதில் இலங்கைப் படையைச் சேர்ந்தார். 1820ஆம் ஆண்டு கண்டிப்பதுதியில் கற்பாக்கத்தை அமைக்கும் சேவைக்குப் போறுப்பாக நியமிக்கப்

பட்டார். 1829ஆம் ஆண்டு பாண்ஸ் அவரைக் கற்பாதைகள் அமைக்கும் சேவைக்குப் போறுப்பாக ஜியமித்தார். அதைத் தோட்டந்து 1867ஆம் ஆண்டு இனைப்பாறும் வரையில் கற்பாதை களையும், பாலங்களையும் அமைக்கும் சேவையிலேபேட்டிருந்தார்.

பாண்ஸ் 1821இல் கண்டியிலிருந்து கலகதைரைக் கணவாய் வழியாகக் குருநாகலுக்கு ஒரு கற்பாதையை அமைப்பித்தார். இப்பாதை மலையைக் குடைந்து அமைத்த 500 அடி நீளமான குகையினாடாகச் செல்கின்றது. 1825ஆம் ஆண்டு குருநாகலிலிருந்து அம்பேடுச வழியாகக் கொழும்புக்கு ஒரு பாதை அமைக்கப்படவே கொழும்பி ஜிருந்து கண்டிக்குச் செல்லுவதற்கு இரண்டு பாதைகள் உபயோகமாகினார். கொழும்பு-குருநாகல் பாதை 1827இல் தம்புனைவரையும் நீடிக்கப்பெற்றது. கரையேரரமாகவும் அம்பாங்தோட்டடையிலிருந்து கொழும்புவழியாக நீர் கொழும்பு வரையுமின்ன பாதையையும் பாண்ஸ் திருத்தி அமைத்தார்.

பாண்ஸ் கற்பாதைகளை மாத்திரமன்றிப் பல பாலங் களையும் அமைப்பித்தார். அவர் அமைப்பித்த பாலங்களில் களனி ஆற்றின்மேல் அமைக்கப்பெற்ற தோணிப்பாலம், மகாந்தபாப் பாலம், மகாவளிகங்கையின் மேல் அமைக்கப் பெற்ற முதிர்ப்பலகைப் பாலம் என்பன விசேட மானவை. மகாவளிகங்கைப் பாலம் 205 அடி நீளமானது; ஒரேயொரு வீல்லுரு (Arch) உடையது; ஒர் ஆணியேனும் புரியேனும் இல்லாத பிரேசர் என்பவரால் அமைக்கப் பெற்றது.

பாண்ஸ் கோப்பிச் செய்கையை விருத்தி செய்வதற்கு ஊக்கமெடுத்தார். இவருடைய காலத்தில் ஜோஸ் பேட் என்னும் ஆங்கிலேய இராணுவ அதிகாரி முதன்முதலாக ஐரோப்பிய கோப்பித் தோட்டடத்தைக் கம்பனையிலே சிங்கப்பிடியில் 1823ஆம் ஆண்டு தொடங்கினார். ஆள்பதிக்காவுட்டார்பாண்ஸ் 1825ஆம் ஆண்டு பேராதனையில் கங்கறுவா கோப்பித் தோட்டடத்தைத் தன் சொந்தப் பொறுப்பில் ஏற்படுத்தித் திறம்பட நடாத்தினார். அத்

தோட்டத்திலிருந்து முதற்றமாலோ கோப்பிக்கொட்டகை ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் அந்தர் பெறப்பட்டதாம். பாண்ஸ் கோப்பிச் செய்கையை விருத்தி செய்வதற்காக ஏற்றுமதி வரியை நீக்கினார். கோப்பித் தோட்டங்களுக்குரிய விலவரியை 12 வருடங்களுக்கு நீக்கினார். விவசாய உபகரணங்களின் இறக்குமதித் தீர்வையை அறற்றினார். கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டோரை இராசாளிய சேவையிலிருந்து விலக்கினார். இவ்விதமாக அரசாங்கம் கோப்பிச் செய்கைக்கு அளித்த ஊக்கத்தினுலே கோப்பிச் செய்கையிற் பலர் ஈடுபட்டனர்.

பாண்ஸ் பணப்பயிர்ச் (கோப்பி) செய்கைக்கு மாத்திரமன்றித் தென்னைச் செய்கைக்கும் ஆதரவளித்ததார். அவருடைய காலத்திலே கொப்பரு, தேங்காய்கெய், தென்னஞ்ஜும்பு முதலிய தெங்குப்பொருள்களும்; புகை யிலை, மிளகு என்பனவும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. வருமானத்தை மேறும் கூட்டுவதற்காகச் சாராபம் விற்பனை செய்வதற்கு உத்தரவுச் சிட்டுப் பெறவேண்டுமென விதித்தார். பாலனத்தைச் செவ்வனே கடாத்துவதற்காகக் குடியியற்சேவை உத்தியோகத்தர் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் சித்திப்படைந்தாற்றுன் உத்தியோக உயர்வு அளிக்கப்படுமென விதித்தார். இயருடைய காலத்திலே சேர் உவில்லியம் கோல்புறாக் அவர்கள் இலங்கையின் பொதுப்பாலனம், சட்டங்கள், பிரமாணங்கள் என்பனவற்றைப்பற்றி ஆராயவும், செலவைக் கட்டுப்படுத்தி வருடங்கள் அரசாங்க வரவுசெலவைச் சீர்ப்புத்துவதற்குரிய வழிவகைகளை வகுப்பதற்கும் விரிவாக விசாரணை செய்து ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப் பதற்காக மாட்சிகம் தங்கிய 4 மூடு கோக்கு மன்னரால் நியமிக்கப்பெற்ற, 1829ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் 11ஆங்கிதி இலங்கையை அடைந்தார்.

பாண்ஸ் எண்டியிலுள்ள “பவிலியன்” எனப்படும் இராசமாளிகையையும் நுவரெவியாவில் பாண்ஸ் மண்டபத்தையும் கற்கிசையில் விசாலமான ஒரு மண்டபத்தையும் (இது இப்போது “மவண்ட் லவீனியா விடுதி” எனப்படும்) கட்டுவித்தார்.

இலங்கையிலே பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையை விருத்தி செய்வதற்கு முதன்முதல் முயற்சி செய்தவரும், பெரும் வீதிகளை அமைத்தவருமான பாண்ஸ் ஆள்பதி அவர்கள் இலங்கை மக்களின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரராக விளங்கிப் பண்பும் பயனுமுடைய பல்லாண்டு பாலனத்தின் பின்பு மீண்டும் இந்தியாவின் ஏவுநர் முதல்வனுக் கியமிக்கப்படவே, 1831ஆம் ஆண்டு இலங்கையை விட்டுச் சென்றார். அவர் சென்றதன் பின்பு நன்றியுள்ள இலங்கை மக்கள் அவருடைய அழகான உருவச் சிலை ஒன்றைக் கொழுங்கிலே நாட்டினார்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. கோர் எட்டவட் பாண்ஸ் அவர்களின் பாலனத்தின் விசேட அமிசங்கள்.

- (i) கற்பாலதகள்
- (ii) பாலங்கள்
- (iii) கோப்பிச்செய்கை
- (iv) உள்ளுரப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி
- (v) கட்டிடங்கள்.

2. மேஜர் ஸ்கினரின் சேவை,

வினாக்கள்

1. பாண்ஸின் பாலனம் எவ்வெவ்வகைகளிற் சிறந்ததென உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

2. சரித்திரக் குறிப்பெழுதுக:

- (அ) கப்பின் பிரேசர் (ஆ) கப்பின் டோசன்
- (இ) மேஜர் ஸ்கினர்.

12. இங்கிலந்தின் கைத்தொழிற் புரட்சி

புரட்சி என்பது இதுவரையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முறைகளில் குழப்பத்தைக் குறிப்பதாகும். அது கடந்த காலத்திலே தங்கி இருக்காது வருங்காலத்தில் நன்மையை எதிர்பார்த்திருக்கும். புரட்சி இரண்டுவகையான காரியங்களைச் செய்யும். அது பழைய முறையை விழ்த்தி அதற்குப் பதிலாகப் புதிய முறையை ஏற்படுத்தும்; அன்றேல் ஏற்படுத்த முயலும். புரட்சிகள் பல வகையாகும். பிரான்சில் 1789இல் ஏற்பட்ட புரட்சி அரசியற் புரட்சியாகும். இங்கிலந்திலே ஜோன் கே, உவாட் என்போர் காலங் தொடக்கமாகப் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட புரட்சி ஆங்கிலேப சமூகத்தையும் வாழ்க்கை முறையையும் மாற்றி அமைத்த கைத்தொழிற் புரட்சியாகும்.

இங்கிலந்தின் கைத்தொழிற் புரட்சி, ரீாலியைப் பயன்படுத்தி ஏற்பட, இரசியாவிலே இருப்பதாம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சி மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஏற்பட்டதோன்றுகிறது. வருங்காலத்தில் அனுசந்தியை உபயோகித்துப் புரட்சி ஏற்படுதல் சாலும்.

கைத்தொழிற் புரட்சியினால் கவனத்தைக் கவரும் சிறப்புக்கூறு யாதெனில் மனிதருக்கும் இயந்திரங்களுக்கும் இபற்கவளங்களுக்கு மிடையே யுள்ள புதிய தொடர்பு ஆகும். இத்தொடர்பால் புதிய தொழில் நுட்பமுறைகள் விருத்தியாகும்; அவற்றை விரைவிற் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் ஒங்கும். மனிதருக்குப் பதிலாக இயந்திரங்கள் பற்பல சேவைகளைச் செய்யும். இக்காலத்தில் முளையை உபயோகித்துக் கணக்கிடுவோருக்குப் பதிலாக, கணக்கிடும் இயந்திரங்கள் (Computers) மின்னல் வேகத்தில் மனிதரிலும் பார்க்கத் திறமையாகக் கணக்கிடுவதை நாம் அறிவோம்.

இப்போது இங்கிலந்தில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சியைப்பற்றி ஆராய்வாம். பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் இங்கிலந்து ரீாமங்கள் கிறைந்த ஒரு நாடாக

விளங்கியது. இவண்டன் நகரவிட வேறுநகரங்கள் ஏற்படவில்லை. பயிர்ச்செய்கையே பெரும்பாலான சனங்களின் தொழிலாக இருந்தது. பயிர்ச்செய்கையும் சிலை நெசவும் பண்டைய முறையிலேயே இருந்தன. தாழையிற் குதிரையும் கடலீற் பாய்க்கப்பலுமே அதிகம் வேகமாய்ப் பிரயாணங்கு செய்யக்கூடிய சாதனங்களாக இருந்தன. பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் இயந்திர சத்திமூலம் தொழில்கள் செய்வதில் பெரும் விருத்தி ஏற்பட்டுத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இங்கிலந்தில் பயிர்ச்செய்கை, நெசவு, சரங்கத்தொழில், பேரக்குவரவு வசதி கள் முதலியவற்றிலே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இம் மாற்றங்கள் கைத்தொழிற் புரட்சி எனச் சொல்லப் பட்டன.

பயிர்ச்செய்கை: பயிர்ச்செய்கைக்குரிய நிலங்கள் பெரும் பண்ணைகளாக அடைக்கப்படாது சிறுச்சிறு துண்டுகளாகக் கிராம விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டன. அவர்கள் திருந்திய பயிர்ச்செய்கை முறைகளைக் கைக்கொள்ளாது பண்டைய முறையைப் பின்பற்றிப் பயிர் செய்து வந்தனர். ஒரே இனப் பயிரைத் தொடர்ச்சி பாகப்பயிரிட்டனர். அதனால் நிலத்தின் செழிப்புக் குண்றியது. நிலத்தின் செழிப்பைப் பேணுவதற்காக ஒர் ஆண்டு, சர் ஆண்டுப் பயிர்ச்செய்கையின் பின்பு நிலத்தைத் தரிசு கிடக்க விடுவர். இதனால் ஆண்டுதோறும் பயிர்ச்செய்கை நிலத்தின் கீழ் பகுதி பயிர் செய்யப்படாது வினாகத் தரிசு நிலமாக இருக்கும். ஆனால் சிலருடைய முயற்சியினால் பயிர்ச்செய்கை முறையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. முதலாம் சோச்சு மன்னரின் அமைச்சரும் பெருமீல உடைமையாளருமான தவுன்சென் பிரபு சுழற்சி முறைப் பயிர்ச்செய்கையைத் தனது தோட்டங்களிலே கைக்கொண்டு பயிர்ச்செய்கை முறையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். இம்முறையின்படி நிலம் தரிசு கிடக்காது ஆண்டுதோறும் பயிரினங்கள் மாற்றி மாற்றிச் செய்கை பண்ணப்படும். உதாரணமாக முதலாம் ஆண்டிலே தேணிப், மூள்ளங்கி முதலிய கிழங்கு

வகைகளும் அதைத் தொடர்ந்து அடுத்த ஆண்டு பாளி அல்லது ஒற்சம் (Oats) பயிரிடப்படும். முன்றுவது ஆண்டில் கராம்புப் பயிரும், நான்காவது ஆண்டில் கோதுமையும் விளைக்கப்படும். இவ்வித செய்கையினால் நிலம் செழிப் படைந்து செறிவான வேளாண்மை விருத்தியடைந்தது. மாரிகாலத்தில் ஆடு, மாடுகளுக்கு வேண்டிய உணவும் கிடைத்தது. தல் என்பவர் வரிசையில் விதைக்குங் கருவி யைக் கண்டுபிடித்தார். விவசாயத்தை விருத்திசெய்ய அரசாங்கம் பயிர்ச்செய்கைச் சபைகளையும் பலவேறு தாபனங்களையும் ஏற்படுத்தியது.

சுமற்சிமுறைப் பயிர்ச்செய்கையின் பயனை அறிந்த பணக்காரர்· வறிபவர்களின் நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அடைத்துப் பெரும் பண்ணைகள் அமைத்தனர். வறிபவர்களுடைய கால்நடைகள் மேய்க்கு வந்த புற்றாறைகளும் அவர்கள் பயிர்செய்துவந்த சிறு நிலங்களும் செல்வர்களின் பெரும் பண்ணைகளாக மாறிபதனால், வறிப கிராமவாசிகள் மேலும் வறுங்கம் பட்டனர். பசுக்களை வளர்த்துப் பால் குடிக்கும் பழக் கத்தை வீட்டுக் கோப்பி, தேநீர் அருந்தும் புதுப்பழக்கத் தைக் கைக்கொண்டனர். பெரும் பண்ணையாளரின் பண்ணைகளில் தொழிலாளராக வியர்க்கவ சிந்த டைமத் தனர். அன்றேல் வேலை தேடி வேறு இடங்களுக்குச் சென்றனர். பயிர்ச் செய்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது போல விலங்கு வேளாண்மையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

கிருபேட் பேருவல் என்னும் தோட்டக்காரன் செம்மறி ஆடுகள், மாடுகள் என்பவற்றின் வருக்க விருத்தியிற் காட்டிய ஊக்கத்தின் பேரூக விலங்கு வேளாண்மை துரிதமாக விருத்தியடைந்தது. இவ்வகையாகப் பலரும் பயிர்ச்செய்கையிலும் விலங்கு வேளாண்மை விருத்தியிலும் காட்டிய முன்மாதிரிகளைக் கைக்கொண்டு விஞ்ஞானமுறை விவசாயம் பயனுடையதும் மதிப்புடையதும் காட்டுப்பற்றுவதுமான டப்போகமான பொழுதுபோக்காக அமைந்தது.

முன்றும் சோச்சு மன்னாரே விவசாயத்தில் ஊக்கங் கொண்டார். அவர் செய்தித்தாள்களுக்கு விவசாயங்கள் பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதி உதவினார். தமது விள்சர் தோட்டத்தைச் சிறந்த மாதிரிப் பண்ணையாக அமைத்தார்.

நெவுத் தொயில்: அடுத்த முக்கியமான மாற்றம் நூல் நூற்பதிலும் நெசவிலும் ஏற்பட்டது. இதுவரையும் கம் பளிப் புடைவைகள் வீடுகளில் கையினால் நெசவுசெய்யப் பட்டன. இலங்காசபரில் பருத்திப் புடைவை நெசவுக்கு ஏற்ற ஈரமான காலங்கிலே காணப்பட்டபோதும் கம்பளிக் கலப்பில்லாத தூய பருத்திப்புடைவைகள் செய்யப்பட வில்லை. இப்ரத்கையாகவே நொறுங்கும் தன்மையுடைய பருத்தி நாளிசிருந்து திண்ணிய பாவுநாலை நூற்கழுடியா மையே அதற்குக் காரணமாகும். ஆனால் விரைவில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1733ஆம் ஆண்டு ஜோன் கேளன் பவர் “பறக்கும் தறியை”க் கண்டுபிடித்ததனால் நெசவு முறையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1764இல் ஜேமிஸ் ஆக்ரீஸ் (James Hargreaves) என்பவர் நூற்குஞ் சென்னி (Spinning Jenny) என்னும் பொறியைத் தனது இல்லக்கிமுத்தியின் பெயரால் புதிதாக அமைத்தார். இதன்மூலம் நூல்நூற்கும் முறையில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது. இதுவரையில் ஒருவன் ஒரேயோரு கதிரை இயக்குவதற்குப் பதிலாக 8–100 கதிர்களை ஒரேமுறையில் இயக்கிப் பெருந்தொகையான நூலை நூற்க வசதி ஏற்பட்டது. 1769இல் இரிச்சாட் ஆகரட்டு என்பவர் நீர்வலுவை உபயோகித்து நூல் நூற்கும் நீர்ச்சட்டம் எனப் படும் பொறியை அமைத்தார். 1779இல் சாமுவேல் குரோந்தன் என்பவர் நூற்குஞ் சென்னி, நீர்ச்சட்டம் என்னும் இரண்டிலும் காணப்பட்ட நல்ல அமிசங்களை ஒன்றாக இணைத்துப் பயன்படுத்தி மியூல் (Mule) எனப் படும் கலப்புப் பொறியொன்றைக் கண்டுபிடித்தார். இதனுதவியால் மென்மையான ஆனால் திண்ணிய நூல் கள் பெருந்தொகையாகவும் மலிவாகவும் நூற்கப் பட்டன. 1785இல் எடுமன் காடுரைட்டு என்னும் மதுரை ஒருவர் நீர்வலுவினால் இயக்கப்படும் “வலுத்தறி”

உயக் கண்டுபிடித்தார். இதனால் புடைவை நெசவில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பொறிகள்மூலம் நுண்ணிய, திண்ணிய புடைவைகள் குறைந்த நேரத்திற் பெருங் தொகையாகச் செய்யப்பட்டன. ஆங்கிலேய நாட்டுப் புடைவைகள் உலகமெங்கும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இதனால் இங்கிலந்து, அமெரிக்கப் போர்களினு லேற் பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியைச் சீர்செய்தது.

இரும்பு, உருக்கு, நீராவி : இயந்திரங்கள் செய்வதற்கு இரும்பும் உருக்கும் தேவைப்பட்டன. இரும்பை உருக்க, முங்கிய நூற்றண்டில் மரக்கரி உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. மரக்கரிக்குப் பதிலாக ஸிலக்கரியும், சுட்ட ஸிலக்கரியும் உபயோகித்து இரும்பை உருக்கிடாக்கும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால் பெரிய திடகாத்திரமான இயந்திரங்கள் செய்யப்பட்டுப் பலவகைத் தொழில்கள் விருத்தியடைந்தன. இயற்கையாகவே இரும்புடன் சேர்ந்துள்ள அழுக்கை கீக்கி அதைச் சுத்தமான உருக்காகச் செய்யும் முறையை என்று கோட்டு (Henry Cort) என்பவர் 1784இல் கண்டுபிடித்தார். இதனால் பாரிய இயந்திரங்கள், கருவிகள், கொதிகளன்கள் முதலியன செய்வதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டது.

இதுவரையும் நீர்வலுவினாலே இயந்திரங்கள் இயக்கப்பட்டு வந்ததனால் நீர்வளமுள்ள நதிக்கரைகளில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் இயந்திரங்களை இயக்குவதற்கு ரோவிவது உபயோகிக்கப்படவே தொழிற்சாலை முறைகளில் பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது. ஸியூகோமன் (Newcomen) என்பவர் ஸிலக்கரிச் சுரங்கங்களிலிருந்து நீரை வெளியேற்றுவதற்கு ரோவிப்பொறி ஒன்றை 1705இல் கண்டுபிடித்தார். சேம்சு உவாட் (James Watt) என்பவர் இந்தப் பொறியைத் திருத்தி அமைத்து ரோவிவலுவினால் இயங்கும் எந்திரம் ஒன்றை 1769இல் திறம்பட அமைத்தார். அதன்பயனாகத் தொழிற்சாலைகளில் ரோவிவலுவினால் எந்திரங்கள் இயக்கப்பட்டன. உவாட்டின் எந்திரம் முதன்முதலாக 1785இல் பருத்தி ஆலையில் சிறுவப்பட்டது. ரோவி எந்திரங்கள்

உபயோகத்துக்கு வரவே தொழிற்சாலைகள் நீர்வளமுள்ள நகிக்கரையிலிருந்து, ரோவி உண்டாக்குவதற்கு உபயோகப்படும் ஸிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்கும், எந்திரங்கணைச் செய்வதற்கு உபயோகமாகும் இருங்புச் சுரங்கங்களுக்கும் அன்னமயில் அமைக்கப்பட்டன.

1800ஆம் ஆண்டுவரையில் உலோகப் பிரிப்பியல் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் நெசவுக் கைத் தொழிலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் பயணப்படும் முறையில் தொடர்புடூத்தப்பட்டன. நீர்ச்சட்டங்களுக்குப் பதிலாக ரோவி எந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மரத்துக்கும் நீருக்கும் பதிலாக இருங்பும் ஸிலக்கரியும் உபயோகிக்கப் பெற்றன. தொழிற்சாலைகள் பெருகவே விட்டுத் தொழில் முறையும் குடிழைக் கைத்தொழில் முறையும் மாறித் தொழிற்சாலைமுறை ஏற்பட்டது. தொழிற்சாலை முறை ஏற்பட்டதன் விளைவுகளைப் பின்பு அறிவாம்.

போக்குவரத்துப் பாதைகளும் சாதனங்களும் : கைத்தொழில் களுக்குரிய மூலப்பொருள்களைத் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சிக்கணமாகவும் விரைவாகவும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் தொழிற்சாலைகளிற் செய்யப்பட்டவற்றைப் பல இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கும் சுரங்கங்களிலிருந்து இருங்பு, கரி என்பவற்றை ஏற்றி, இறக்குவதற்கும் நல்ல போக்குவரவு வசதிகள் தேவைப்பட்டன.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் பிரான்சில் பெருஞ்சாலைகளும் கால்வாய்களும் (பக்கம் 36) அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் இங்கிலாந்திலே போக்குவரத்து வசதிகள் ஆதிகால நிலையிலே இருந்தன.

1759ஆம் ஆண்டிலோதான் ஆங்கிலேப் பாரானுமன்றம் கால்வாய்கள் அமைப்பதை அங்கீரித்துச் சட்டம் இயற்றியது. இதைத் தொடர்ந்து 1761ஆம் ஆண்டுமஞ்செச்சரும் உவீஸ்லி ஸிலக்கரிச்சுரங்கமும் ஒரு கால்வாயால் தொடுக்கப்பட்டன. இதனால் மஞ்செச்சரில் ஸிலக்கரியின் விலை 50 வீதம் குறைந்தது. இவிவப்புவிலீருந்து

மஞ்செச்சருக்குப் பஞ்ச அனுப்பும் செலவு கீழக்குறைந்தது. விதிகள், தெருக்கள், பாலங்கள் அமைப்பதிலும் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மெற்காவ், தெல்பட்டு, மக்கதம் என்போர் இத்துறையில் பெரும் சேவை செய்தனர். மெற்காவ் அம்மொயீனாலும் ஆறுவயதிலே கண் பார்வையை இழந்தார். அவ்விதமிருந்தும் அவருடைய மதிநுட்பத்தினாலும் விடாமுயற்சியினாலும் இலங்காசபர், யோக்ஷயர் பகுதிகளிலுள்ள கற்பாக்கத்தை பலவற்றை அவரே திட்டமிட்டார். தெல்பட்டு பாலங்கள் அமைப்பதில் நிபுணன். ஆயிரம் அடி நீளமுள்ள தொங்குபாலம் ஒன்றை இரும்பினால் அமைத்துப் புகழ்பெற்றார். மக்கதம் உடைக்கப்பட்ட தூண்டுக் கற்களையிட்டுக் கடினமானதும் உறுதியானதும் சமதளமும் உடைப கற்பாக்கத்தை அமைக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார். இதன்பயனாக இங்கிலங்கின் பலபாகங்களும் கற்பாக்களால் இணைக்கப்பட்டன.

1814ஆம் ஆண்டிலே நீராவி எந்திரங்கன் அச்சிடும் தொழிற்சாலைகளில் உபயோகிக்கப்படவே சாதாரண சனங்களும் வாசித்துப் பயன்கூடியக்கூடியதாகப் புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் தொகையாகவும் மனிவாகவும் பிரசரிக்கப்பட்டன. சோச்சு திவின்சன் புகையிரதவண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதற்கு நீராவி எந்திரங்கன் அமைத்தார். உலகிலே முதன்முதலாகப் போக்குவரத்துக்காக சுதொத்தன்-இடாளிங்கன் புகையிரதப்பாகத 1825இல் திறக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பெற்ற முக்கியமான புகையிரதப்பாகத இலிவப்பூல்—மஞ்செச்சர் பாகத ஆகும். புகையிரதச் சேவையினால் (1) பிரயாணத்தூரம் குறைத்தது. (2) கருமங்கள் ஆற்றுவதற்குரிய வேகம் கூடியது. (3) உணவுப் பொருள்களை விரைவில் விழியோகம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. (4) தபாற்சேவை மனிவாகவும் தூரிதமாகவும் திறமையாகவும் விருத்தியடைந்தது. 1790ஆம் ஆண்டில் கப்பல்கள் இரும்பினால் முதன்முதலாகச் செய்யப்பட்டன. நெப்போலியன் இரசியாமீது படையெடுத்துச் சென்ற ஆண்டில் (1812), மூன்றி பெல் என்னும் ஆங்கிலேயன் கொமற்று என்னும் நீராவிப்படகை அமைத்து முதன்

முதலாகக் கிளைட் நகியிற் செலுத்தினான். 1819ஆம் ஆண்டு சவன்னு என்னும் ரோவிக்கப்பல் ஜோர்ஜியாவி விருந்து அத்திலாங்கிக் சமூத்திரத்தைக் கடந்து இலிவப் பூலுக்குச் சென்றது.

1896ஆம் ஆண்டு சேமனி தேசத்தவரான டெயிம்லர் பெற்றேலால் இயங்கும் எந்திரமுடைய மோட்டார்காரைச் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ரூட் சோதரர்கள் 1903ஆம் ஆண்டு ஆகாயவிமானத்தைக் கண்டுபிடித்தனர்.

அமெரிக்க தேசத்தவனு பிராஸ்கிளின் மின்சாரச் சத்தியின் இயல்புகளை உலகுக்கெடுத்துக்கூற இத்தாலியரான கல்வாணி, வொல்ரூ என்னும் விஞ்ஞானிகள் மின் கல அடுக்கைக் (பற்றறி) கண்டுபிடித்தனர். பரடே மின் பகுப்புச் சம்பந்தமாகச் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக 1830ஆம் ஆண்டு மின்முலாம் புசுதல் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. இதனால் இரும்புக்கு நிக்கலால் (Nickel) மூலாம் புசி இரும்பைத் தருப்பிடிக்காமற் பாதுகாக்கலாம். தோமஸ் அல்வா எடிசன் 1879ஆம் ஆண்டில் வெள் கொளிர்வு மின்விளக்கைக் கண்டுபிடித்ததினால் வெளிச் சம் ஏற்றும் முறையில் திவிரமான மாற்றம் ஏற்பட்டது.

செய்திகள் அனுப்புவதிலும் பெரும்மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பிரித்தனில் உவிட்சன் என்பவரும் அமெரிக்காவில் மோஸ் என்பவரும் மின்சாரசத்தியை உபயோகித்துத் தந்திகள் மூலம் செய்திகள் அனுப்பும் முறையைக் கண்டுபிடித்தனர். அலக்ஸாண்டர் கிரகாம் பெல் என்பவர் தொலைபன்னியைக் கண்டுபிடித்தார். மார்க்கோனி என்னும் இத்தாலியர் கம்பிகளின் உதவியின்றித் தந்தியை அனுப்பும் முறையைக் கண்டுபிடித்துக் கப்பல்களிற் செல்வோரும் செய்திகளை அறிவதற்கு வழிவகுத்தார். தந்தி, தொலைபன்னி, கம்பில்லாத் தந்தி என்பவற் காற்றுத் தொடர்ந்து பேசும்படம், தொலைப்பார்வை, கதிரியக் கம் முதலியன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இப்போது அவை உபயோகப்படும் வகையை நாம் அறிவோம்.

கைத்தொழில், போக்குவரவு, பயிர்ச்செய்கை முதலியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதுமன்றி இம்மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குத் துணையாக அமைந்த பெளதிக்வியல், இரசாயனவியல், உயிரியல் முதலிய விஞ்ஞானப் பிரிவுகளும், எந்திரவியல், சுங்கம் அறுத்தல் என்பனவும் முன்னேற்றமடைந்தன.

~~இப்போது கைத்தொழிற் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை அறிவாம்.~~

விடுகளிலே குடிசைத்தொழிலாக நடைபெற்றுவந்த பலதொழில்கள் எந்திரங்கள் மூலம் நடைபெற, எந்திரங்களை நிறுவுவதற்கு விசேஷகையான கட்டிடங்கள் அஃதாவது தொழிற்சாலைகள் தாபிக்கப்பெற்றுத் தொழிற்சாலை முறை ஏற்பட்டது; குடிசைத்தொழில்முறை அருடியது. தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும் எந்திரங்களை நிறுவுவதற்கும் பெரும் மூலதனாம் தேவையாக இருந்தது. அதனால் செல்வங்தர் மாத்திரம் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து அதிக இலாபம் பெற்றுக் குபேரசம்பத்துப் படைத்த முதலாளிகளாக விளங்க, முன்பு தமது நிலங்களிலே பயிர் செய்து சிவித்துவந்த சாதாரணசனங்கள், செல்வங்தர் அமைத்த தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளராக வேலைசெய்தனர். அதனால் எதிர்ப்பண்புகள் உள்ள முதலாளி, தொழிலாளி என்னும் சமூகப்பிரிவுகள் ஏற்பட்டன.

எந்திரங்களினாலும் தொழிற்சாலை முறையினாலும் இங்கிலங்து “உலகின் தொழிற்சாலை” ஆக அமைத்து குபேரநாடாக விளங்கியது. 1750இல் இங்கிலங்கின் மூலதனாம் 500மில்லியன் பவுண் ஆக இருந்ததென்றும், 50ஆண்டுகளுள் (1800இல்) அது மூன்றமுடங்காக, அஃதாவது 1500 மில்லியன் பவுண் ஆகக் கூடியதென்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையை எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டிருப்பின் இங்கிலங்கிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் 1750இல் 71பவுணும் 1800இல் 167 பவுணும் வைத்திருக்கிறுப்பார்கள். ஆனால் அவ்விதம்

நீழவில்லை. ஒருசில (தொழிற்சாலைக்காரர், சுரங்கக்காரர், கப்பற் சொந்தக்காரர்) முதலாளிமார்களின் கைக்குள் செல்வம் சிக்கிக்கிடத்தது. பெரும்பான்மையோர் வறியவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

கைத்தொழிற்புரட்சி ஒருசிலயரக் குபேராக்கியதே யன்றிப் பாட்டாளி மக்களுக்குத் தொடக்கத்தில் பயன் பட்டிலது. அவர்கள் மேலும் வறுமைக்கும் இன்னல் களுக்கும் ஆளானார்கள். இதை விளக்குவாம். சாதாரண மக்கள் தொழிற்சாலைகளிற் செய்யப்பட்ட பொருள்களுடன் தமது கையாற் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் போட்டியிட முடியாததினால் வறுமைப்பட்டனர். பலர் தாம் செய்துவந்த குடிசைத் தொழில்களைக்கைவிட்டுத் தொழிற்சாலைகளுள்ள நகர்ப்புறங்களுக்குத் தொழில் தேடிச் சென்றனர். இதனால் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. அவற்றைப்பற்றிப் பின்பு அறிவாம். எந்திரங்கள் மூலம் தேவைக்கதிகமான அளவில் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. அவை உற்பத்தி வேகத்திற்கேற்ப விற்பனைசெய்யப்படாது தேங்கிக்கிடக்க உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் விலை திடீரென இறங்கும். உற்பத்தித் தூக்கம் ஏற்படும். விலை இறக்கமும் உற்பத்தித் தூக்கமும் தொழிலாளர்ப் பாதிக்கும். பலர் வேலையின்மையால் பாதிக்கப்படுவர். வேலையின்மை சமுக, அரசியல் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தும். அதனால் இன்னுச் செயல்கள் ஒங்கும்; அடக்கமுறைகள் அதிகரிக்கும். உதாரணமாக இங்கிலங்கில் புதிய எந்திரங்களை அமைத்த தால் ஏற்பட்ட தொழிலின்மையாற் சிற்றங்கொண்ட சிலர் 1811, 1812இல் எந்திரங்களை உடைத்தமையால் ஏற்பட்ட இடையிழறுக் கலகங்களையும் கலகக்காரர் சிலருக்கு விதிக்கப்பட்ட மரணதண்டனை போன்ற தண்டனைகளையும் குறிப்பிடுவாம்.

தொழிற்சாலைமுறைக் கைத்தொழிலுக்குத் தேவையான சில மூலப்பொருள்கள் பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. உதாரணமாக, இங்கிலங்குக்குத் தேவையான பருத்தி ஜக்கிப் அமெரிக்க நாடுகள், எதித்து,

இந்தியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்டது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருள்களை உபயோகித்துச் செய்துமுடித்த பண்டங்கள் வெளிகாடு களுக்கு விற்பனைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. உதாரணமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பகுதியிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட புடைகவகள் இலங்கை, இந்தியா, சினூ போன்ற ஜிஹக்குத்தேசங்களில் விற்பனை செய்யப் பட்டன. மூலப்பொருள்களை அனுப்பும் நாடுகள் அப்பொருள்களை அனுப்பாது சில காலத்திற்குக் கட்டுப் படுத்தின் இங்கிலங்கிலிருள்ள நெசவுத்தொழிலாளர் வேலையின்றித் தவிப்பர். அஃதேபேல உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விலைக்கு வாங்கும் தேசங்களில் மாருன விலைமைகள் ஏற்படின் அப்பொருள்களின் விற்பனை பாதிக்கப்பட்டு இங்கிலங்கிலிருள்ள தொழிலாளரைத் தாக்கும்.

தொழிற்சாலை முறைமையினுலே மேஜும் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. தொழிலாளர் குறைந்த கூவிக்கு நீண்டஞேழம் உழைத்து நலிந்தனர். வாழ்க்கைக்குப் போது மான வருமானம் இன்றையால் பெண்களும் 5, 6 வயதுப் பிள்ளைகளும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தனர். பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் காலை 5, 6 மணி தொடக்கம் மாலை 7, 8 மணிவரையும் வேலை செய்யவேண்டியவர்களானானார்கள். மேற்பார்வை செய்வோர் அவர்களைக் கொடுரோமாதத் தண்டித்தார்கள். கரிச்சுரங்கங்களில் வேலை செய்த பிள்ளைகள் சுரங்கத்தினடியில் மூழங்கால் ஆழமான நீரில் 12 மணித்தியாலங்கள் வரையில் நின்றுநீரைப் பம்பிகள் மூலம் வெளியேற்றினார்கள். பிள்ளைகளைப் பெரும்பாலும் பெற்றேர் வளிந்தே வேலைக்கு அனுப்பவேண்டி இருந்ததால், பெற்றேர் தமது பிள்ளைகளிடத்திலே இயற்றையாகவுள்ள அன்பை இழந்தனர். அவர்களிடத்தில் கொடுர மனப்பான்கை கொண்டனர். பிள்ளைகளும் நலிந்து உழைத்துத் தமது உழைப்பைப் பெற்றேரிடம் கொடுத்ததால், அவர்களும் பெற்றேரிற் பற்றற்றவராய்த் தமது இல்லங்களை விடுதிச்சாலைக

ளாக்க கருதினர். இதனால் சிலம் குன்றியது; குடும்ப வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டது. பிள்ளைகளிடத்தில் தவறு மனப்பான்மை ஏற்பட்டது. போதியளவு உணவின்மையாலும் ஆற்றல் இல்லாமையினாலும் ஆண்களும் பெண் களும் பிள்ளைகளும் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளானார்கள்.

தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான கரியும் இரும்பும் இங்கிலங்கின் மத்திய பகுதியிலும் வட பகுதியிலும் பெருங் தொகையாகக் கிடைத்ததால் அங்கே தொழிற்சாலைகள் பெருங்தொகையாக நிறுவப்பட்டன. இங்கிலங்கின் தென் பகுதியிலிருந்து மத்திய பகுதிக்கும் வடபகுதிக்கும் சனங்கள் தொழில் தேடிச் செல்லவே அப்பகுதிகளில் குடி சனம் பெருகியது. தென்பகுதியிற் குடிசனம் அருசிபது. சனப்பெருக்கத்திற்கு ஏற்றதாகச் சுகாதார வசதிகளுடன் தொழிலாளரின் வீடுகள் அமைக்கப்படவில்லை. இலாபம் ஒன்றைக் கருதியே தொழிலாளருடைய வீடுகள் குறைந்த செலவிற் சிறிய அளவில் சிரை சிரையாகக் கட்டப்பெற றன. வாழ்க்கைவசதிகள் இல்லாத இவ்வீடுகளில் வசித்த தொழிலாளர் உடல் நலத்தையும் உளநலத்தையும் இழந்தார்கள்; பண்புகள் அற்றவர்களானார்கள்.

தொழிற்சாலைகளால் தொழிலாளர் பல தொல்லை களுக்காளானார்கள் என அறிந்தோம். இதனால் கைத் தொழிற் புரட்சியினாலே நன்மைகள் ஏற்படவில்லை யென்றேனும், தொழிலாளர்களின் இன்னால்கள் காலக்கியில் கீக்கப்படவில்லையென்றேனும் கருதுதல் கூடாது. 1770—1870 ஆண்டுகளில் இங்கிலங்கில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சி பெல்சியம், பிரான்சு, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள், சேர்மனி, இத்தாலி, யப்பான், இரசியா முதலிய தேசங்களிலும் பரவி, 150 வருட காலத்துள் தொழிற்சாலைகளினால் எமது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தது என்பதை நாம் உணருதல் வேண்டும். இயற்கையை மனிதன் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தவும் கிராமத்திலும் நகரத்திலும் சமூகத்தைப் புதுமாதிரியாக மாற்றி அமைக்கவும் கைத்தொழிற் புரட்சிகள் வழிவகுத்தன. கைத்தொழிற் புரட்சியின் தொடக்கக் காலத்தில் இகழ்வுகள் எனக் காணப்பட்டவை அவ்விதம்

காணப்பட்டதற்குக் காரணம் கைத்தொழில் மனிதருடைய சமூக உணர்வு, குடிமையுணர்வு என்பவற்றைத் தூண்டியதால் என்க. இகழ்வுகள், பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என அறிதல் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு விழிப்புறச் செய்வதற்குத் தேவையான நிபங்குதைனைகளில் முதலாவதாகும். மனிதர்கள், எந்திரங்கள், மூலவளங்கள் என்பவற்றுக் கிடையே புதிய இயைபை ஏற்படுத்தியதன் பயனுக்குத் தொகுப்புப் பொருள்கள் (Synthetic Products), மின்சாரம் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட விருத்தியும் விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் ஈட்டிய வெற்றியும் கைத்தொழிற் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகளை நமக்கு நன்கு விளக்குகின்றன.

1770ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1830ஆம் ஆண்டு வரையில் கைத்தொழிற் புரட்சியினாலே பெரிய பிரித்தனில் பெரிய சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குச் சனங்கள் புலம் பெயர்ந்தனர். புதிய கைத்தொழில் நகரங்கள் தோன்றினா. பழைய கமத்தொழிற் கிராமங்கள் பல ஒழிந்தன. கைத்தொழில்களினால் செல்வமீட்டிய நடுவகுப்பினர் எனப்படும் சமூகம் ஒன்று நவீனமாகத் தோன்றியது. ஆனால் அரசாங்கத்தில் ஒருவித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. 1869இல் ஏற்பட்ட மாண்புரட்சியின் (Glorious Revolution) பின் நிலவிய நிலைமைகளே 1830லும் நிலவினா. நிலக்கிழார்கள், வர்த்தகத் தனவங்கள், ஆங்கிலத் திருச்சபைக் குருமார் என்போன்ற கொண்ட சிலர் அரசியலாதிக்கம் பெற்றிருந்தனர்.

தொழிற்சாலைகளாலேற்பட்ட பிரச்சினைகளுடன் நெப்போலியப் போர்முடிவில் வீடுகளுக்குத் திரும்பிய போர் வீரரின் தொழிலின்மையும் பெரிய பிரச்சினையாகவிருந்தது. படைக்கலங்கள் தேவைப்படாமையினால் இரும்பு, கரித்தொழிலாளர், நெசவுத்தொழிலாளர், உணவு ஒப்பந்தக்காரர் முதலியோர் பாதிக்கப்பட்டனர். வெளி நாடுகளிலிருந்து மலிவாகக் கோதுமை இறக்குமதி செய்யப்பட்டதால் பிரித்தானிய விவசாயிகளும் பாதிக்கப்பட்டனர். பிரித்தானிய அரசாங்கமேனும் பாரானு

மன்றமேனும் பொருளாதாரச் சீர்க்கேட்டைத் திருத்துவ தற்குக் கருமய்கள் ஆற்றினவல்ல. 1815ஆம் ஆண்டு கிறைவேற்றப்பட்ட தானியச் சட்டத்தினுல் உரோட்டி யின் விலை கூடியது. அதனாலும் சனங்கள் மூன்புற்றார். செல்வந்தரின் தோட்டங்களில் முயல்களும் பல இனப் பறவைகளும் பெருக்கொடையாகக் காணப்பட்டன. ஆனால் அவற்றை வேட்டப்பாடுவோர் கொடுரோமாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். முயலைப் பிடிப்பதற்கு வலை வைத் திருப்போர் ஏழுவருட காலத்துக்கு நாட்டுவிட்டு அகற் றப்படுவரென ஒரு சட்டம் 1816இல் வீலவியது. நாட்டில் குற்றங்கள் மலிந்தன. 1805இல் 2700பேர் குற்ற வாளிகளாகக் காணப்பட, 1819இல் 9500பேர் குற்ற வாளிகளாகக் காணப்பட்டனராம். 1815இல் பெரிய பிரித்தன் எங்களும் அழிந்த கிராமங்களும் கொடிய வறுமையும் அழுக்கும் நோயும் மலிந்து காணப்பட்டன. பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் ஏற்பட்ட பயத்தினுலே அரசியலில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஆட்சியாளர் நேர்க்கங்கொண்டிலர். கைத்தொழிற் புரட்சியினால் புதிதாகத் தோன்றிப் படுவதுப்பினருக்குப் பாரானுமன்றத்தில் பிரதிநிதித் துவம் கொடுப்பதற்கஞ்சினர். ஆனால் இங்கிலைகம் மாருது கீடித்திலது. பலர் பலவகைபான சீர்திருத்தங்களைக் கோரத் தலைப்பட்டனர். உதாரணமாகத் தயயற்றொழிலிலே தலைசிறந்த பிரான்சிஸ் பிளேசு என்பவர் தொழிலாளர் ஒருங்கு சேர்தலைத் தடைசெய்த சேர்க்கைவிதிகள் எனப்படும் சட்டங்களை விலக்குவதற்கு முயற்சி செய்து வெற்றிபெற்றார். இருபேட் ஒவன் என்னும் பருத்திஆலை முதலாளி மாதிரித் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தொடக்கி அன்பாலும் தகுந்த வேதனத்தாலும் குறைந்த வேலை நேரத்தினாலும் நல்ல குழலை ஏற்படுத்தித் தொழிலாளரை ஆற்றலும் பண்பும் உள்ளவராகச் செய்யலாம் என்பதை விருப்பித்தார்.

சேர் சேமிசு மக்ஸின்ரூசு என்பவர் தண்டக்கோவை யைச் சீர்திருத்துவதி லீடுப்பட்டார். அவருடைய கொள்கை யைத் தமுவி 1828 இல் பிரதமர் பில் கொலைக்குற்றம் தவிர்ந்த ஏனைய குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனையை

நீக்கினார். தனியல் ஒதிகாளை என்பவர் கத்தோலிக்க மக்களுக்கெதிராக விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை நீக்கு வதில் ஈடுபட்டார். அதனால் 1827இல் கத்தோலிக்க மக்கள் பாரானுமன்ற அங்கத்துவத்தைப் பெற்றனர். உவிஸ்லியம் உவிஸ்பபோசு என்பவர் அடிமை நீக்கத் திற்கு உழைத்ததன் பயனாக 1807இல் அடிமை வியா பாராம் பிரித்தனிலே கீக்கப்பட்டு, 1833ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியப் பேரரசுப்பகுதிகளில் அடிமைத்தனம் முற்றுக நீக்கப்பட்டது. இவ்விதம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான சீர்திருத்தத்தி லீடுபட்டபோதும் எல்லோரும் பாரானுமன்றச் சீர்திருத்தம் இன்றியமையாததெனக் கருதினர். “பாரானுமன்ற யாப்பை மாற்றினால் சட்டங்கள் விரைவில் மாற்றப்படும்.” என்ற கொள்கை நாடெங்கும் பரவியது.

19ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் பிரித்தானிய பாரானுமன்றம் உயர்குடியாளரின் மன்றமாக விளங்கி யது. நாவேகுப்பினர் பிரதிவிதித்துவம் பெற்றார்கள். பொது மக்கள் சுபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் உரிமையும் 30 பேரில் ஒருவருக்குத்தான் இருக்கிறது. அதிகாரம் படைத்த ஒரு சில நிலவுரிமைக்காரர் பாழ்டைந்த பழங்கிராமங்களில் தாம் விரும்பியவரை அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்தனர். புதிதாகத் தோன்றிய கைத்தொழில் நகரங்களிற் பலவற்றுக்குப் பிரதிவிதித்துவம் இல்லாதிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தோரும் கம ஊழியரும் ஒருவித அரசியலுரிமையும் இல்லாதிருக்கின்றனர். பிரதிவிதித்துவமுறை சனத்தொகைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்படவில்லை. கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாகப் புதிப் பைத்தொழில் நகரங்கள் ஏற்பட்டன என்றும் சனங்கள் பழைய கமத்தொழிற் பகுதிகளை விடுத்துப் புதிய கைத்தொழில் நகரங்களிற் குடியேறியதால் அந் நகரங்களில் மக்கள் தொகை கூடியது என்றும் அறிந்தோம். பேமிங்காம், இலீட்சு போன்ற புதிப் பைத்தொழில் நகரங்கள் பிரதிவிதித்துவம் பெறுதிருக்க, பாழ்டைந்த பழைய நகரங்கள் இப்போதும் முன்போலவே பிரதி

நிதித்துவம் பெற்றிருந்தன. பழைய கரங்கள் “பரோக்கள்” எனப்பட்டன. பரோ என்பதை ஒரு தேர்தற்பிரிவு எனச் சொல்லலாம். பரோக்கள் ஒவ்வொன்றும் சனத்தொகை, மீலப்பரப்பு என்பவற்றைக் கணிக்காது இரு டிரப்பின ஏரப் பொது மக்கள் சபைக்கு அனுப்பும் உரிமை பெற்றிருந்தன. அக்காலத்திலே (1) நியமனப் பரோக்கள், (2) பாழடைந்த பரோக்கள், (3) பரோக்கள் என மூன்று வகையான பரோக்கள் இருந்தன. நியமனப் பரோக்க ஞக்குரிய அங்கத்தவரை அப்பரோக்களின் சொந்தக் காரர் நியமனஞ்செய்து வந்தனர். இப்பரோக்கள் சில வற்றில் குடிசனம் இல்லாதிருந்தபோதும் மக்கள் சபைக்கு இப்பகுதிகளிலிருந்து அங்கத்தவர் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். பாழடைந்த பரோக்களிலே சனங்கள் வசிப்பின் அவர்களின் வாக்குரிமையை மீலப்பிரபுக்கள் விலைக்கு வாங்கினர். பரோக்களில் ஓரளவுக்குக் கட்டில்லாத தெரிவு நடந்ததெனச் சொல்லலாம்.

1815ஆம் ஆண்டின் பின்பு அரசியற் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சி வலுப்பெற்றது. முழுமாற்றவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட சிலர் புதிய ஆட்சிமுறை யோன்றைக் கோரிப் பேசியும் ஏழத்தியும் வந்தனர். ஆனால் அக்காலத்தில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்த பாழடைந்த பரோக்களின் சொந்தக்காரரான தோரிக் கட்சியினர் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்து நின்றனர். உவிக்குக் கட்சியினர் ஓரளவுக்குப் புதிய நடுவனுப்பாரிடம் அநுதாபம் காட்டினர். பலகாலமாக அரசியல் ஆதிக்கத்தை இழந்திருந்த இக் கட்சியினர் சீர்திருத்தத்தை ஆதரிப்பதனால், புதிய வாக்காளரின் உதவியுடன் மீண்டும் அதிகாரம் பெறலாம் என எண்ணினர்போதும். உவிக்குக் கட்சியின் தலைவரான கிளீ பிரபு 1820ஆம் ஆண்டளவில் தனது கட்சி அரசியற் சீர்திருத்தத்தை ஆதரிக்குமென அறிவித்தார்.

1830ஆம் ஆண்டில் பல சம்பவங்கள் கிடைந்தன. நவேதுப்பினரும் போது மக்களும் பேரிதும் வேறுத்த 4ஆம் சோக்ச மன்னர் யூன் மாதத்தில் இறந்தார். அவகுக்குப் பின் அரசனு 4ஆம் உவில்லியம் சீர்திருத்தத்திற்கு

ஆதரவாக இருந்தார். பிரான்சிலே யூலை மாதத்தில் புரட்சி ஏற்பட்டு 10ஆம் சாள்ள் மன்னன் நாட்டை விட்டு இங்கிலங்குக்கு ஒடினான். அவனுடைய தூரத்து உறவின னன உலோயி பிலிப்பே என்பான் பிரான்சின் அரசனாகச் சனங்களால் தேரிவு செய்யப்பட்டான். பேஸ்சியந்திலும் கலகம் ஏற்பட்டு பேஸ்சியம் சுதந்திரம் பெற்றது. இத்தாலி யிலும் போலந்திலும் கலகங்கள் ஏற்பட்டன.

பிரான்சிய யூலைமாதப் புரட்சி இங்கிலங்கிலே சீர் திருத்தம் கோரியவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கத்தை அளித்தது. இரத்தம் சிந்தாது புரட்சி ஒன்று இங்கிலங்கிலும் ஏற்பட்டது. சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்து கின்ற உவெலின் றன் கோமகன் பிரதமர் பதவியைத் துறக்கார். கிரே பிரபு பிரதமராகிப் புகழ்பெற்ற சீர்திருத்த முறியை 1831ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் சபையிற் சமர்ப்பித்தார்.

நடவடிக்கையினருக்கும் பொது மக்களுக்கும் அரசியலுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையிலே கிரே பிரபு சீர்திருத்த முறையைக் கொண்டுவந்தார் என்பது சந்தேகத்துக்குரியதெனினும், ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள ஏஜனைய நாடுகளில் ஏற்பட்ட கலகங்களும் உள்நாட்டுப் போர்களும் பிரதமனிலும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குச் சீர்திருத்த முறியை ஆதரிப்பதே ஒரேயொரு வழியாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீர்திருத்தமுறி, ஒரேயொரு அதிகப்படியான வாக்கினால் நிறைவேறியபோதும் அது சட்டமாவதற்கு முன்பு “குழுநிலையிலே தோல்வியுற்றதால்” கூடிய ஆதரவு கோரி நாட்டுக்கு மேன்முறையீடு செய்யும் வகையில் பாராளுமன்றம் குலைக்கப்பெற்றது. அதன்பின் நடைபெற்ற தேர்தலில் கிரே பிரபுவின் கட்சி பெரும்பான்மையான ஆதரவைப் பெற்றது. கிரே பிரபு சீர்திருத்த முறியை இரண்டாம் முறையாகக் கொண்டுவந்தபோது மக்கள் சபை அதைத் தள்ளியது. கிரே பிரபு பதவியைத் துறக்கார். ஓடெங்கும் கெருக்கடியான சிலைமகள் ஏற்பட்டன. தொழிற்சாலைச்

சொந்தக்காரரும் முழுமாற்றவாதிகளும் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்களை அமைத்தனர். சீர் திருத்தமுறி சட்டமாகும்வரையில் வரிகொடுப்பதில்லை யென ஒரு தீர்மானம் சிறைவேற்றப்பட்டது. இச் சூழ்சில்லை கிடே பிரபு மீண்டும் 1832ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் பிரதமர் பதவியை ஏற்றுச் சீர்திருத்த முறையை சிறைவேற்றிவைத்தார். அது 1832ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 7ஆங் திகதி “வேத்தியல் இகைவு” பெற்றுச் சட்டமானது. இதன் பிரகாரம் 2000 பேருக்குக் குறைந்த 55 பாழடைந்த பரோக்கன் பிரதிச்சித்துவத்தை இழந்தன. 30 பரோக்கன் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அங்கத்தவரை இழந்தன. இவ்விதம் பாழடைந்த பரோக்கன் இழந்த பிரதிச்சித்துவம் புதிதாகத் தோன்றிய கைத் தொழிற் பட்டணங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பட்டணங்களிலே ஆண்டொன்றுக்குப் பத்துப் பவுண் (வாரமான்றுக்கு 4 சிலிங்) குத்தடைகளொடுப்போரும்; கவுண்டிகளில் ஆண்டொன்றுக்குப் பத்துப் பவுணுக்குக் குறையாத நீண்ட கால வாரக்காரரும்; 50 பவுணுக்குக் குறையாத குறுகிப் கால வாரக்காரரும் வாக்குரிமை பெற்றனர். இதனால் சனத்தொகையில் 24 பேருக்கு ஒருவர் வாக்குரிமை பெற்றனர். 1867லும் பின்பு 1884லிலும் செய்த சீர்திருத்தங்களின்படி முறையே 12 பேரில் ஒருவரும் 7 பேரில் ஒருவரும் வாக்குரிமை பெற்றனராம். 1867ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புறத் தொழிலாளரும் வாக்குரிமை பெற்றனர். 1872இல் மறைக்குடவோலை (Secret Ballot) முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1918ஆம் ஆண்டிலும் பின்பு 1928ஆம் ஆண்டிலும் செய்த சீர்திருத்தங்களின்படி சனத்தொகையில் 5 பேருக்கு முன்வர் வீதம் வாக்குரிமை பெற்றனர். இதனால் 21 வபதுக்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் எவ்வோரும் வாக்குரிமை பெற்றனர். 1882லும் நூண்டு சிறைவேற்றிய சீர்திருத்த முறியினால் உயர்குடி ஆட்சியாளரிடமிருந்து நடுவுகுப்பினரிடம் ஆட்சி அடிகாரம் மாறியது.

அதிக சேல்வமேனும் வறுமையேனும் இல்லாத மிதமான இயல்புகளை உடையவரும், மீத்தொழிலில்லாத முயற்சி உள்ளவர்களும், சிக்கனமும், அடக்கமுமான சமயப்பற்றும் நான்மதிப்புமுள்ளவர்கள் நடுவுகுப்பினர் என ஓர் அறிஞர் கூறியுள்ளார்.

1833ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்த முறியின் பின்பு பல உபயோகமான விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவற்றை வருத்த அறிவாம்.

1. தொழிற்சாலை விதி (1833): இவ்விதியின்படி:

- (i) ஒன்பது வயதுக்குட்பட்ட பின்னாகள் நெசவுத் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்வது தடுக்கப்பட்டது.
- (ii) 13 வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள் நாளொன்றுக்கு 9 மணித்தியாலங்களுக்கதிகமாகவும், 13—18 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் 12 மணித்தியாலங்களுக்கதிகமாக வும் வேலைசெய்யக்கூடாது என விதிக்கப்பட்டது.
- (iii) தொழிற்சாலைச் சட்டங்களைப் பாலனம் செய்வதற்காகப் பரிசோதகர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப் பட்டனர். முதலாளிக்கும் வேலையாட்களுக்குமிடையில் தொழிற்பினாக்கு ஏற்படும்போது அரசு தலையிடும் என்னும் தத்துவத்தைத் தொழிற்சாலைவிதி ஏற்படுத்தியதை இவ்விதியின் மிகப் பிரதானமான அமிசமாகும்.
2. அடிமை நீக்கம் (1833): பிரித்தானியப் பேரரசுப் பகுதி எங்கும் அடிமைத்தனம் நீக்கப்பட்டது.
3. கல்வி தீதி உதவி (1833): சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்குக் கல்லூரிகளை நடாத்திய சிறித்தவ திருச்சபைச் சங்கங்களுக்கு 20000 பவுண் நன்கொடை வழங்கப்பட்டது.
4. சூங்கவிதி (1842): இவ்விதியினாலே பெண்களும் 13 வயதுக்குட்பட்ட பின்னாகளும் சரங்கங்களில் வேலைசெய்வது தடைசெய்யப்பட்டது.

5. நகரண்மைக் கூட்டவை விதி (1835): இதனுலே பல பட்டணங்களில் ஒரேதன்மையான பட்டண சங்கங்கள் தாயிக்கப்பட்டன. தத்தம் பகுதிகளில் சுகா தார வசதிகள், வெளிச்ச வசதிகள் முதலியனவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு இவற்றிற்கு அதிகாரம் வழங்கப் பட்டது. ஒரு பட்டணத்திலிருந்து 7 மைல் தூரத்துக்குள் வசிக்கும், வரி கொடுக்கும் ஆண்கள் எல்லோரும் அப்பட்டண சங்கத்திற்குரிய அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் உரிமையைப் பெற்றனர்.

கைத்தொழிற் புரட்சி முதன்முதலாக இங்கிலங்கில் ஏற்பட்டுப் பின்பு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அமெரிக்கா விலும் யப்பானிலும் ஏற்பட்டதென (பக்கம் 110) அறிந் தோட். கைத்தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்டாலத்தில் (18ஆம் நூற்றுண்டில்) இங்கிலங்கிலும்பார்க்கப் பிரான்சு சனத் தொகையிற் கூடியும், பிறநாட்டு வியாபாரத்திலும், கால் வாய்கள், தெருவிதிகள் போன்ற போக்குவரவு வசதி களிலும் சிறப்புற்றுமிருந்தது. அங்கே கைத்தொழில் விருத் திக்குத் தேவையான நிலக்கள், இரும்பு, நீர்வலு, பட்டு, பட்டுச்சணல் முதலிய மூலவளங்களும் காணப் பட்டன. அவ்விதமிருந்தபோதும் முதன்முதலாகக் கூகத் தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்ட நாடும் அதனுலே “உலகின் தொழிற்சாலை”யாக விளங்கிய நாடும் இங்கிலங்தாகும். காரணம் என்ன?

விவசாயத்தொழிலிலே திருத்திய முறைகளைக் கைக்கொள்ள முடு, எந்திரங்களை உபயோகித்துக் குறைந்த செலவில் பொருட்களைப் பெருந்தொகையாக உற்பத்திசெய்து உலகின் பலபாகங்களில் விற்பனை செய்தும் பெருந்தியிட்ட இங்கிலங்கு பலவகையான அஞ்சலங்களைப் பெற்றிருந்தது.

நிலக்கள் உபயோகிக்கப்படுவதற்கு முன்பு காட்டு மரங்கள் விறகாகவும் பலவகையான பொருள்களைச் செய்வதற்கும் உபயோகமாயின. உதாரணமாகக் கப்பல்கள் மரத்தாற் கட்டப்பட்டன. மரங்கள் வெட்டப் படும் வேகத்தால் காடுகள் ஒழியும் நிலையிலிருந்து இங்கிலங்

வதக் காப்பாற்ற, அதன் புதிய வட அமெரிக்க குடி யேற்றங்கள் உதவின. 1775 இல் பிரித்தனுக்குப் பெருந் தொல்லீகளைக் கொடுத்த மச்சக்குசெட்ச் குடியேற்றத்தின் கண்ணிக்காடுகள் பிரித்தனின் மரப்பஞ்சத்தைத் தீர்க்க உதவின. அஃதேபோல அமெரிக்கப் புதிய குடியேற்றங்கள் தமது தாய்ந்டன் இங்கிலங்குக்குப் பருத்தியையும் புலகயிலையையும் வேறு பொருள்களையும் தாராளமாக உதவின. அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுடன் எதித்து, இந்தியா முதலிய தேசங்களும் பருத்தியைப் பெருந் தொகையாகப் பிரித்தனுக்கு அனுப்பின. இவ்வித வசதி களைப் பிரான்ஸ் பெற்றில்லை. இந்தியா பண்ணடக்காலங் தொடக்கமாகப் பருத்தி, பட்டுத்துணிகளை மேல்நாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்தது. ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்க ஆட்சிக்காலத்தில், வர்த்தகசங்கம் கொடுரோமன் தண்டனை முறைகளை உபயோகித்து வங்காளப்பகுதியை விருந்து பருத்தி, பட்டுத்துணிகளை மலிவாக வரங்கி இங்கிலங்குக்கு அனுப்பியது. சிலவேளைகளில் மூலப் பொருள்களின் விலைக்குக் குறைவாகவும் நெசவுசெய்யப்பட்ட பொருள்களை வாங்கியதன் காரணமாக, நெவாளர் நெசவுசெய்து நட்டமடையாதிருப்பதற்காகத் தமது பெருவிரல்களைபே வெட்டினார்களாம். இங்கிலங்கிலே வங்காளத்துணிகள் பிரபலம் பெற்றன. இத்துணிகளின் இறக்குமதியைப் பிரித்தானிய நெசவாலைக்காரர் தடை செய்யப்பாராளுமன்றத்தைக் கோரவேபாராளுமன்றமும் இந்தியப் பருத்தி, பட்டுத்துணிகளை இங்கிலங்கில் அணிய வேணும், அல்லது வேறு வகையில் உபயோகிக்கவேணும் கூடாதெனச் சட்டங்கள் இயற்றியது. இதன்பின்பு பருத்தி இங்கிலங்குக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. மஞ்செள்ளர் நெசவாலைகளிற் செய்யப்பட்ட துணிகள் இந்தியாவில் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இந்தியாவிலே பண்ணடக்காலங் தொடக்கமாகச் சிறப்புடன் விளங்கிய நெசவுத்தொழில் அருகியது. இங்கிலங்கு நெசவுத் தொழிலில் துரிதமாக முன்னேறியது. ஆங்கிலேயர் குபேராஜினர். செல்வச்செழிப்புடன் விளங்கிய இந்தியா வறுமையுற்றது.

முதன் முதலாக மாற்றமடைந்த கைத்தொழில் நெசவுத் தொழிலாகும். பிரான்சு பட்டுத்துணி போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்களை அழகாகச் செய்து பிறங்களுக்கு அனுப்பி வந்தது. இப் பொருள்களை எந்திரங்களாற் செய்வதிலும் பார்க்கக் கூடியால் விடுகளிற் செய்வது வசதியாகும். ஆனால் இங்கிலந்து ஆடம்பரப் பொருள்களை விடுத்து நாளாந்த தேவைக்குரிய கம்பளித்துணி, கம்பளியும் பருத்தியும் கலந்த துணி, பருத்தித்துணி என்பவற்றைச் செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. தொடக்கத்திலே கம்பளித்துணிகளை எந்திரங்கள் மூலம் நெசவு செய்வதற்கு வசதிகளின்மையால் இங்கிலந்தின் தேவைக்குரிய கம்பளித்துணிகளைத் தொழிற்சாலைகளில் நெசவு செய்யாது, பருத்தி நூல் நூற்பதற்கேற்ற ஈரவிப்பான காலசிலையைப் பயன்படுத்தி வெளி நாட்டு வியாபாரத்துக்குரிய பருத்தித் துணிகளை இங்கிலந்து நெசவு செய்யத் தொடங்கியது. நெசவுத் தொழிலுக்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எந்திரங்கள் சிக்கல்கள், நுட்பங்கள் இல்லாத இலகுவான பொறிகளாகும். அப்பொறிகளைப் பெண்களும் பிள்ளைகளும் இலகுவாக இயக்கினார்கள். பெண்களும் பிள்ளைகளும் குறைந்த கூலிக்குத் துணிகளை மலிவாக உற்பத்தி செய்ய, முதலாளிமார் அவற்றை விற்றுப் பெரும் இலாபம் பெற்றனர். இதற்கும் இங்கிலந்தின் அக்கால சமூக, அரசியற் குழந்தைகள் உதவியாக இருக்கின்றன. 1786—1790 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிலே ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரி 12,00,000 பவுண் பெறுமதியான பருத்தித் துணிகள் இங்கிலந்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதிடெய்யப்பட்டனவாம். இதனாலே இந்தியாவின் செல்வத்தின் பெரும்பாலும் இங்கிலந்துக்குக் கடத்தப்பட்டு அங்கு கைத்தொழில் விருத்திக்கு மூலதனமாக உதவியது. இந்தியாதனது கைத்தொழில்களே வேறும் வர்த்தகத்தைபேறாம் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கழுத்தியாது விவசாயத்தை நாடியது. இந்தியரிடமிருந்த பணம் பெரும்பாலும் மிலத்தில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. சனங்கள் கைத்தொழில்களை விடுத்து விவசாயத்திலே ஈடுபட்டனர். காலகடியில் வியாபாரம் ஆங்கிலேயர் வசமானது. அவர்கள் படிப்படியாக வர்த்த

கந்தையும் வங்கி முறையையும் விருத்திசெய்து தமக்கே மாத்திரம் உரியதாக்கினார்.

இங்கிலங்குக்கு முன்னதாகவே இந்தியாவில் விருத்தியடைந்திருந்த கப்பல்கட்டுத் தொழிலும் நெசவுத்தொழி மூலப் போலவே ஆங்கிலேயரால் அழிக்கப்பட்டது.

20நாற்றுண்டுகள் வரையில் சிறப்புடன் விளங்கிய இந்திய கைத்தொழிலும் வர்த்தகமும் 1850ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு பாழடைய; இந்தியா, இங்கிலங்குக்கு மூலப்பொருள்களை உதவும் பெருந்தோட்டமாகவும் ஆங்கிலேய கைத்தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட பொருள்களின் விற்பனைச் சங்கையாகவும் மாறியது.

எமது தேசத்திலும் ஆங்கிலேய ஆள்பதிகளும் நீதிபதி களும் உயர்தா உத்தியோகத்தாகும் எனையோகும் போருளிட்டு வதே ஒரேயோரு நோக்கமாகக்கொண்டு கண்டிப்பதுத் தீநிலங்களைப் பேற்றுக் கண்டிப் பகுதி மக்களை நிலமற்ற வர்களாக்கி, கோப்பிபோன்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்ட விபரத்தைப் பின்பு அறிவாம்.

“இந்தியாவிலே கொள்கொயடிக்கப்பட்ட செல்வத்தின் விளைவாக இங்கிலங்கில் கைத்தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்டது” எனப் பல அறிஞர்கள் கூறியது இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஆனால் இவ்வித வாய்ப்பு பிரான்ஸ்க்குக் கிடைக்கவில்லை.

கைத்தொழில் விருத்திக்கு மூலதனம் முக்கியமாகும். கைத்தொழிலித் தொடங்குவதற்கும், அதைத் தொழிற் படுத்துவதற்கும், விருத்திசெய்வதற்கும் மூலதனம் இன்றி யமையாதது. பிரான்ஸ் செல்வமுள்ள நாடாக விளங்கிய போதும் அதன் செல்வம் இராசமாளினக்கள் அமைப்பதிலும், சிங்காரத்தோட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதிலும், போர்களிலும், மாபெரும் படையை ஆதரிப்பதிலும் செலவழிக்கப்பட்டதென்றும் அதனால் வாணிபம் குன்றி யது; குடியேற்ற காடுகள் சிர்குலைந்தன; பிரான்சிபர் பலவித வரிகளுக்காளாகித் துன்புற்றனர்; பஞ்சமும்

பசியும், பின்னியும் பரவின என்றும் (பக்கம் 13); பண மில்லாது நலிந்த 16ஆம் உலூயி 175 வருடங்களாகக் கூடாதிருந்த பிரான்சிய பாராஞ்சன்றத்தை 1789இல் கூட்டினான் (பக்கம் 17) என்றும்; அதைத்தொடர்ந்து பிரான்சு குடியேற்ற நாடாகி மன்னன் சிரச்சேதனு செய்யப்பட்டான் (பக்கம் 20) என்றும் முன்பு அறிந் தோம். இவ்வித சிலைமகள் இங்கிலங்கில் ஏற்படவில்லை.

இரு நாட்டின் தேசிய செல்வம் அங்காட்டின் மூலதன மாக அமைவதற்கு; அதை மக்கள் பதுக்கிவைக்காது அன்றேல் ஆடம்பரங்களில் போடுத்தாது, சிக்கனத்தாலும் ஒறுப்பனவாலும் தன்முயற்சியாலும் செல்வத்தின் போது மான ஓர் அளவு பங்கையேனும் தனிப்பட்ட முறையில் அன்றேல் கூட்டுத்திட்டத்தினால் மூலதனமாக ஒதுக்கி வைப்பதற்குரிய விருப்பம் வேண்டும். ஆங்கிலேயர் தாம் கடற்கொள்ளியாலும் அடிமைவியாபாரத்தாலும் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள், இங்கிய வியாபாரத் தானங்கள், புரவுப் பூட்டகைகள் (Protective Policies), வர்த்தகக் கொள்கைகள், உள்ளுர் விவசாயம், கைத்தொழில் முதலியவதற்குலும் பெற்ற செல்வத்தைக் குறைந்த கூவி, குறைந்தவித வரிவிதிப்புமுறை, மட்டான போர்ப்படைச் செலவு, அதிகாரம் ஓரளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சி, வங்கிமுறை, தேசிய கடன்முறை முதலிய வுற்றுலே நல்வமுறையிற் பயன்படுத்திப் பயன்படும் வேலைகளுக்கு உபயோகித்தனர். பிரான்சின் சிலையை முன்னரே அறிந்தோம். இங்கிலங்கிலே வங்கிமுறை 1694இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரான்சிலே நெப்போலியன் காலத்திலேதான் வங்கிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உவாட்டின் புதிய புணிவை உலகத் துக்குப் பயன்படச் செய்தவர் மத்திய பூல்டன் (Matthew Boulton) என்னும் வியாபாரியே. அவர் தேவையான மூலதனத்தை உதவி, உவாட்டுடன் பங்காளியாகி ‘பூல்டனும் உவாட்டும்’ என்னும் நிறுவனத்தை நிறுவி, நீராவி எந்திரங்களை விற்பனைக்குச் செய்வித்தார். அவருடைப் மூலதனத்தின் உதவியுடன் 1780இல் 40நீராவி

எந்திரங்கள் நிலக்கரிச் சுரங்கச் சொந்தக்காரருக்கு முதன் முதலாக விற்பனை செய்யப்பட்டன. பூல்டனின் மூலதனம் உவாட்டின் பொறிமுறைக் கருத்துக்களை எந்திரங்களாக உருவாக்கி ஒரு தலைமுறைக்குள் எங்கும் பரப்ப உதவியது. அந்த மூலதனம் கிடைத்திருக்காவிடின் புதிய புனைவு உபயோகத்துக்கு வந்திருக்காது தடைப் பட்டிருக்கக்கூடும். பிறருடைய மூலதனத்தால் பயன் அடைந்த வேறொரு புதிய புனைவு ஆக்கரட்டின் நீர்ச் சட்டம் ஆகும். இது மிகவும் விலையுள்ளது. மயிரணி செய்யுங் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த ஆக்கரட்டுக்கு வேறு இருவர் மூலதனமுதவிப் பங்காளராயினர். அதனால் அவர் ஒரு புதிய கைத்தொழில் அதிபதியாகவும், செல் வந்தராகவும் மாறினார். முன்றாம் சோசீசு மன்னர் 1786இல் அவருக்கு காந்த்ருப்பட்டம் அளித்தார்.

மூலவளாம், மூலதனம் மாத்திரமன்றி விற்பனை வசதி களும் கைத்தொழில்விருத்திக்குத் தேவையாகும். பிரித்தன் கடலாதிக்கம் பெற்றிருந்தது. பிரித்தானிய கப்பல் கள் உற்பத்திப்பொருள்களை உலகின் பல பாகங்களுக்கும் எடுத்துச்சென்றன.

பிரித்தனின் கப்பல்களே பிரித்தனைப் பாதுகாத்த கேடையம்; அதற்கு வெற்றிகளை ஈட்டிக்கொடுத்த வாள்; அதன் தேசியக்கோடியைப் பாரேங்கும் பறக்கக்கூடியது தாதார்கள்; அதன் வியாபாரத்தை விருத்திசெய்த மிதக்குங்கடைகள்,

“கடைக்காரச் சாதி”யாரான ஆங்கிலேபரை, அவர்களுடைய வர்த்தகத்தை அழிப்பதன்மூலம் பணியச் செய்யலாமென நெப்போவியன் கருதி “பேளின் ஆஞ்சைக்களை” விதித்தான் (பக்கம் 32) என்றும், அதனாலே ஏனைய நாடுகளின் பகைமைக்கு ஆளாகி அந்நாடுகளால் முறிபடிக்கப்பட்டான் (பக்கம் 37) என்றும் அறிந்தோம். கைத்தொழிற்புரட்சியும் பிரித்தானியக் கப்பல்களுமே நெப்போவியனின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக, நெப்போவியப் போர்கள் கைத்தொழிற்புரட்சியைத் துரிதப்படுத்தின.

பிரான்சிற்போல்லவாது, இங்கிலங்கில் மன்னரின் ஆதரவும் பாராளுமன்றத்தின் உதவியும் வியாபாரத்தையும், விவசாயத்தையும் விருத்திசெய்தன. முதலாம் எலிசபெத் இராணி கிழக்குத்தேச வியாபாரத் தனிப்பிரிமையைப் பெறுவதற்குக் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கிப்பையும், முன்றும் கோச்சு மன்னர் தமது உள்ளெங்கள் தோட்டத்தை மாதிரிப்பண்ணையாக அமைத்துமையும்; சிலங்கனீ அடைப்பதற்குப் பாராளு மன்றம் சட்டங்கள் இயற்றியமையும்; சிறுச் சிறுத் துண்டு சிலங்கள் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டுப் பெருங்தோட்டங்களானங்மையும்; அதனால் சுழற்சிப் பயிர்ச்செய்கைமுறைக்கொள்ளப்பட்டு விவசாயம் விருத்தி அடைந்துமையும் இங்கு நேர்க்கத்தக்கள். இங்கிலங்கிலே பெருங்தோட்டங்கள் ஏற்படப் பிரான்சிலே அதற்கு நேர்மாருகப் புரட்சியின் பின்பு பிரபுக்களின் பெருங்தோட்டங்கள், சிறுசிறுக் கூறுகளாகச் சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன (பக்கம் 22).

உப்புரவாண்மைக் கொள்கை, தாராண்மை என்பன பரவியதால் இங்கிலங்கிலே ஊழியருமை பிரான்சிலும் முன்னதாக ஒழிக்கப்பட்டதாலும் சிறுசிறுத் துண்டுக் காணிகள் பிரபுக்களுக்கு விற்கப்பட்டதாலும் சனங்கள் பண்ணைகளீ விடுத்துத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேலை தேடிச் சென்றனர். அதனாலே தொழிலாளர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிலது.

இவற்றைத் தவிரப் பிரான்சிசு பேக்கன் காலங்தொடக்கமாக இங்கிலங்கிலே விஞ்ஞான மனப்பான்மை விருத்தியடைந்து வந்தது. அதனாலே கைத்தொழிற் புரட்சித்தரிதமடைந்தது. நீராவிப்பொறிமைக் கண்டுபிடித்துவாட் என்பவர் கிரிநோக்கில் ஓர் எஞ்சினியர் ஆவர். அவர் வேறொரு பொறியிலுள்ள குறைபாடுகளீச் சீர் செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்ததன் பயனாகவே நீராவிப் பொறி உருவானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. புரட்சிகள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவன.
2. புரட்சிகள் பலவகையாகும் :
  - (i) அரசியற் புரட்சி
  - (ii) அறிவுப்புரட்சி
  - (iii) கைத்தொழிற்புரட்சி.
3. இங்கிலங்கின் கைத்தொழிற் புரட்சியால் மாற்றம் பெற்றவை :
  - (i) பயிர்ச்செய்கை
  - (ii) நெவு
  - (iii) சுந்தத்தொழில் - இரும்பு, காரி
  - (iv) போக்குவரவு வசதிகள்.
4. பயிர்ச்செய்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் :
  - (i) அடைக்கப்பட்ட பண்ணைகள்
  - (ii) சுமந்திமுறைப் பயிர்ச்செய்கை
  - (iii) விலங்குவேளாண்மை விருத்தி
  - (iv) சிறுங்காரர் பாதிக்கப்பட்டமை.
5. நெசவுத்தொழில் எந்திரங்கள் :
  - (i) கே என்பவரின் பறஞ்சும் தறி—1733
  - (ii) ஆகிரீச் என்பவரின் நூற்குஞ் சென்னி—1764
  - (iii) ஆகரைட்டு என்பவரின் நீர்ச்சட்டம்—1769
  - (iv) குரெங்கன் என்பவரின் மியூல்—1779
  - (v) காடுகரைட்டு என்பவரின் வலுத்தறி—1785
6. மரக்கரிக்குப் பதிலாக நிலக்கரியும் சுட்டநிலக்கரியும் உபயோகிக்கப்படுதல்.
7. என்றி கோட்டு இரும்பிலுள்ள அழுக்கை கீக்கிச் சுத்தமான உருக்கைச் செய்யும் முறையைக் (1794) கண்டுபிடித்தல் ; அதன் பலாபலன்கள்.

8. சேம்சு உவாட்-நீராவி எந்திரம் (1769).
9. தொழிற்சாலை முறை.
10. போக்குவரத்துச் சாதன விருத்தி :
  - (i) மெற்காவ், தெல்பட்டு, மக்கதம்
  - (ii) சோச்சு தினின்சன்.
11. புகையிரதச்சேவையின் பயன்கள் (பக்கம் 105)
12. ஹெண்றி பெல்—நீராவிப்படகு (1812).
13. டெயிம்லர் — பெற்றேலால் இயங்கும் மோட்டார் கார் (1896)
14. ஃரட் சோதரர்கள் — ஆகாயவிமானம் (1903)
15. எடிசன் — மின்விளக்கு (1879)
16. உவிட்சன், மோஸ் — தங்கி
17. பெல் — தொலைபண்ணி
18. மார்க்கோனி — கம்பியில்லாத் தங்கி
19. கைத்தொழிற் புரட்சியின் பலர்பலன்கள் :
  - (i) தொழிற்சாலைமுறை ஏற்படுதல்.
  - (ii) முதலாளி, தொழிலாளி என்னும் சமூகப் பிரிவுகள் ஏற்படுதல்.
  - (iii) சாதாரண சனங்கள் வறுமைப்படுதல்.
  - (iv) இங்கிலங்கு “உலகின் தொழிற்சாலை” ஆக அமைதல்.
  - (v) தொழிலாளர் குறைக்க கூவிக்கு நீண்ட நேரம் உழைத்து நலிதல்.
  - (vi) இங்கிலங்கின் தென்பகுதியிலிருந்து மத்திய பகுதிக்கும் வட பகுதிக்கும் சனங்கள் சௌற சூடு யேறுதல்.

20. கைத்தொழிற் புரட்சியின் நன்மைகள் (பக்கம் 110, 111)
21. பிராண்சிக பிளேசு, ரெபோட் ஓவன், சேர் சேமிசு, மக்ஜின் ரெஸ் என்பவர்களின் சேவைகள்
22. தனியல் ஒ கொடெல் என்பவரின் சேவை — 1827இல் கத்தோலிக்கர் பாரானுமன்ற அங்கத்துவம் பெறுதல். உவில்பபோசும் அடிமைத்தனம் கீக்கப்படுதலும் — 1833.
23. பாரானுமன்றச் சீர்திருத்தம்:
  - (i) புதிய கைத்தொழில் நகரங்கள் பிரதிகித்துவம் பெறுதிருத்தல்.
  - (ii) பரோக்களின் இரு உறுப்பினர் உரிமை.
  - (iii) 1815இன் பின்பு அரசியல் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சி.
  - (iv) கிரேபிரபு அரசியற் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்தல்.
  - (v) 1830ஆம் ஆண்டு ஒரு புரட்சி ஆண்டு.
  - (vi) பிராண்சிய பூலீ மாதப் புரட்சி இங்கிலங்கிலே சீர்திருத்தக்காரருக்கு ஊக்கமளித்தல்.
  - (vii) சீர்திருத்த முறி 1832இல் சிறைவேற்றப்படுதலும், அதன் விளைவுகளும்.
  - (viii) சீர்திருத்த முறியின்பின்பு சிறைவேற்றப்பட்ட டப்யோகமான விதிகள்:
    - அ. தொழிற்சாலை விதி (1833)
    - ஆ. அடிமை கீக்கம் (1833)
    - இ. கல்வி நிதி உதவி (1833)
    - ஈ. சுரங்கவிதி (1842)
    - உ. நகராண்மைக் கூட்டுவை விதி (1835)

(ix) கைத்தொழிற் புரட்சி முதன்முதலாக இங்கிலங்கில் ஏற்பட்டதற்குரிய காரணங்கள் :

- அ. குடியேற்றங்களின் உதவி
- ஆ. வெளிநாட்டு வியாபார வசதிகள்
- இ. இலகுவான பொறிகள்
- ஈ. சமூக அரசியற் குழிலீகளின் உதவி
- உ. மூலதனம்
- எ. கடலாதிக்கம்
- ஏ. மண்ணன ஆம், பாராஞ்சன ரத்தின ஆம் உதவி
- ஏ. தொழிலாளர் தட்டுப்பாடுகளைம்
- ஐ. வீஞ்ஞான மனப்பான்களை விருத்தி.

வினாக்கள்

1. இங்கிலங்கிலே பயிர்ச் செய்கையிலும் நெசவுத் தொழிலிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் படிமுறையாக விபரிக்குக.
2. கைத்தொழிற் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட பலஸ்பலன்கள் யாவை?
3. இங்கிலங்கில் 1832ஆம் ஆண்டு விரைவேற்றப்பட்ட சீர்திருத்த முறியைப்பற்றி பாது அறிவீர்?
4. கைத்தொழிற் புரட்சி முதன் முதலாக இங்கிலங்கிலே ஏற்பட்டதற்குரிய காரணங்களை ஆராய்க.
5. சரித்திரக்குறிப்பு எழுதுக :

  - (அ) நாற்குஞ்செண்ணி
  - (ஆ) சேம்சு உவாட்
  - (இ) குபேட் ஓவன்
  - (ஈ) சீர்திருத்த முறி (1832)
  - (ஐ) நகராண்மக்கூட்டுவை விதி (1835).

13. கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின் தகவுரைகள்

1802ஆம் ஆண்டு, சனவரிமாதம், முதலாங் திடீதி இரட்டை ஆட்சி நீக்கப்பட்டு, இலங்கை ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு முடிசார் குடியேற்ற நாடாக்கப் பட்டதென்றும், அதனால் ஆங்கில ஆள்பதியின் நேர்ப் பாலனத்தின் கீழ் வந்ததென்றும் ஆள்பதிக்குதவியாக ஒரு “சபை” ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றும் (பக்கம் 59—60) அறிந்தோம். 1815ஆம் ஆண்டிலே கண்டி இராச்சியப் பகுதியும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட, இலங்கை முழு வதும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டது. எனினும் முன்பு நோத் ஆள்பதி காலத்தில் கரையோர மாசிலங்களின் பாலனத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சபைக்குக் கண்டி இராச்சியத்தின் அனுவல்களிலே தலையிடுவதற்கு அதி காரம் வழங்கப்படாது, கண்டிக்கென வேறொருசபை தானிகரின் தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றும் (பக்கம் 86, 87) அறிந்தோம்.

1802ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஒருசில ஆண்டுகள் தவிர, ஆண்டுதோறும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் வருமானத்திலும் பார்க்கச் செலவு கூடுதலாக இருந்து வந்தது. உதாரணமாக 1820—1830ஆம் ஆண்டுகளில் கிடையில் ஆண்டொன்றுக்கு 35,838 பவண்வகரயிலே கிடிக்குறைவு ஏற்பட்டது. இதைத் தவிர இலங்கையின் படைப்பாலனச் செலவுவப் பிரித்தனே கொடுத்து வந்தது. அத்தொகைபையும் சேர்ப்பின் ஆண்டொன்றுக்கு 15,00,000 பவண் குறைவு ஏற்படும். வருடாங்க வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சமங்கிலுசெய்வதற்காகப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் நிதி உதவிவந்தது. தமது பணத்தை இலங்கையிற் செலவிடுவதைப் பிரித்தானிப் புடியானவன் கண்டி த்தான். இதைத் தவிரப் பாலனத்திலும் பல குறைகள் மிலவியதால், இலங்கையிற் புடியேறியிருந்த ஜீரோப்பியரின் தூண்டுதலினுலே இங்கிலங்கிற் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இக்காரணங்களினாலே இலங்கையின்

பொதுப் பாலனம், சட்டங்கள், பிரமாணங்கள் என்ப வற்றைப்பற்றி ஆராயவும்; செலவைக் கட்டுப்படுத்தி வருடாங்க செலவைச் சீர்ப்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகளை வகுக்கவும் ஓர் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது அதன் விபரத்தை இப்போது அறிவாம்.

பாண்ஸ் ஆன்பதி இலங்கையைப் பாலனாஞ்செய்த காலத்தில் ரூபேட் வில்மட் (Robert Wilmot) குடிசார் நாட்டுக் கிழமீச்செயலாளர் (Under Secretary) என்ற முறையிலே கன்னம்பிக்கைகமுனை, மாரிசெ, இலங்கை முதலை குடியேற்றங்களின் நிலைவரங்களை விசாரணை செய்வதற்கு ஓர் ஆணைக்குழுவை நியமிக்குமாறு பிரித்தானிய பொதுமக்கள் சபையிலே 1822ஆம் ஆண்டு, பூலூமாதம், 5ஆம் திங்கி ஒரு விண்ணப்பத்தை மாட்சிமை தங்கிய மன்னார்பிரானுக்கு மிகவணக்கத்துடன் சமர்ப்பித்தார்.

இவர் பின்பு கூறப்பட்டம் பெற்று ஹோட்டன் என்னும் பெயரையுஞ் சேர்த்து சேர் ரூபேட் வில்மட் ஹோட்டன் என்ற பெயரூடன், ஒன்பது வருடங்களின் பின் எமது ஆள்பதியாக (1831—1837) வந்து, தனது வேண்டுகோளின்படி நியமிக்கப்பெற்ற “கோல்புறாக் ஆணைக்குழு” வின் தகவுரைகளைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுர்.

வில்மட் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி 1823ஆம் ஆண்டு, சனவரிமாதம், 18ஆம் திங்கி முன்றுபேரைக் கொண்ட ஒரு “வேத்தியல் ஆணைக்குழு” (Royal Commission) சேர் உவில்லியம் கோல்புறாக் என்பவரின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் பொதுப் பாலனம்; ஆள்பதியின் சிவில், இராணுவ, சிதி அதிகாரங்கள்; ஆள்பதியின் அரசியற்சபை, அதன் உபயோகம்; குடியியற்சேவை, உத்தியோகத்தரின் வேதனம், ஒய்வுகாலச் சம்பளம்; சமயம், கல்வி என்பவற்றின் நிலை; வணிகம், நிதி, வரிமுறை; நிலமானியமுறை, இராசகாரியம்; அடிமைத்தனம்; வீவசாயவிருத்தி முதலிய வற்றைப்பற்றியும் தீவிரானத்தைப்பற்றியும் விசாரித்து

அறிக்கை செய்யவும் அரசாங்கத்தின் வருமானம், செலவு என்பவற்றை ஆராய்ந்து தேவையான ஆட்கூறப்புச் (Retrenchment) செய்து, அரசாங்க பாதீட்டை (Budget) ச் சமன் செய்யுமாறும் பணிக்கப்பட்டனர். நன்னமபக்கை முனையிலும், மாரிசுசிலும் விசாரணை முடிந்த பின்பு அங்கத் தவர்களிருவரும் தையகஞ் செல்ல, கோல்புறுக் மாத்திரம் 1829ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரில் மாதம், 11ஆங் திங்டி இலங்கையை வந்தடைந்தார்.

கோல்புறுக் 1803ஆம் ஆண்டு வெடிப் படையிலே துணைத் தலைவராகச் சேர்ந்தார். அதே ஆண்டு கிழக் கிண்திய திவுகளுக்குச் சேவைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் இலங்கைக்கு 1806ஆம் ஆண்டிலும் பின்பு 1807ஆம் ஆண்டிலும் படைச் சேவையில் வந்தார். கிழக்குத் தேசங்களைப்பற்றி அவர் நன்றாக அறியதிருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து சாள்ஸ் ஹேம் கமரன் என்ற நியாயதுரங்தர் இலங்கையின் தீடிபாலனம், தீதிச் சட்டங்கள் ச. பந்தமாக விசாரணை செய்யுமாறு, 1829ஆம் ஆண்டு ஒத்து மாதம் 23ஆம் திட்டி சியமிக்கப்பட்டு, அடுத்த ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் 27ஆங் திங்டி இலங்கையைச் சேர்ந்தார்.

ஆணைக் குழுவினரின் தகவுரைகளைப் பற்றி அறிவு தற்கு முன்பு அக்காலத்திலே பிரித்தனிலும் இலங்கையிலும் சிலவிப் அரசியல், சமூக நிலைமைகளைப்பற்றி அறிதல் உபயோகமாகும்.

இங்கிலங்து, இசுக்கொத்லங்து, உவேல்ஸ் எனத் தனித்தனியே பாலனத்தை டோத்தாது, பெரிய பிரித்தன் என ஒன்றாக இணைந்து ஒரே பாராளுமன்றத்தின்கீழ் ஒரேதன்மையான பாலனம் பிரித்தனில் சிலவிபது. ஆனால் இலங்கையிலே கண்டி இராச்சியம் ஆங்கில பரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பின்பும் கண்டிப்பகுதியில் ஒரு பாலன முறையும், கரையோர மாஷிலங்களிலுள்ள சிங்களப் பகுதிகளில் பிரிதோர் பாலனமுறையும், தமிழ்ப் பகுதியில் வேறொரு பாலன முறையும் நிலவின. இலங்கையிலே கரையோர மாஷிலங்களின் பாலனத்துக்கு

ஆள்பதிக் குதவியாக ஓர் அரசியற் சபை யிருந்தபோதும் அதை ஆள்பதி எப்போதும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றேனும், அதன் தீர்மானத்தின்படி டட்கவேண்டுமென்றேனுங் கட்டாயமில்லை. ஆள்பதி மட்டில்லாத அதிகாரவாண்மையுள்ள தனியாட்சியாளனுக் விளங்கினார். அவர்களரபோர் மாங்களங்களிலே ஏவுங்குமுதல்வன் என்ற முறையிற் பிரதம இராணுவ அதிகாரியாகவும் இருந்தார். மேலும் அவர் சட்ட அதிகாரிபாகவும் சீதித்துறையில் எல்லாச் சிவில் விடபங்களிலும் தலைவரங்கவும் விளங்கினார். கண்டிப் பகுதியிலே முற்கூறப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் பாதகவியல் விடயங்களிலும் அவரே அதிகாரியாக இருந்தார். மேலும் இராசகாரிய முறையை உபயோகித்துச் சனங்களைக்கொண்டு தேவைபான வேலைகளைச் செய்திப்பதற்கு அதிகாரமுடையவராக விளங்கினார். அவர் சீதிமன்றுகளின் அதிகாரத்துக்குட்படாதவராகவுமிருந்தார். எவ்வரையும் விசாரணை இல்லாதும் தகுதியான நிபாயங் காட்டாதும் சிறைவைக்கவும் நாடுகடத்தவும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார். ஆள்பதியின் இச் செயல்களை உச்சமன்றேனும் விசாரிப்பதற்கு அதிகாரமில்லையென 1824இல் விதிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் ஆள்பதி தனி அதிகாரம் பெற்றிருந்தார்.

2 மூலத்தில் இருப்ப வாட்டுப்

கூடுமொழி

ஒப்புரவாண்மைக் கொள்கைகள், தராண்மைக் கொள்கைகள் என்பவற்றுலே பிரித்தனில் அடிமை வியாபாரம் 1807இல் ஒழிக்கப்பட்டது. கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாக நடுவுகுப்பினர் தோன்றி, நிலப்பிரபுக்களிலிருந்தும் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றனர். “கூடிய தொகையானவர்களுக்குக் கூடியளவு நன்மையைப் பயப்படுதே அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள்” என்னுங் கொள்கையும்; “சட்டத்தின்முன் சகலரும் சமம்” என்னுங் கொள்கையும் திவிரமாகப் பரவின. தனிப்பட்டவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், செபற்சுதந்திரம் என்பன பேணப்படுதல் வேண்டுமென்ற கொள்கையும் பரவியது.

இங்கிலங்கில் நிலவிய அடிமைமுறைபை யோத்த இராசகாரியமுறை இலங்கையிலே நிலவியது. இங்கிலங்கிலே அரசாங்கம் வர்த்தகத்திலேனும் கைத்தொழிலிலே நும் தலையிடக்கூடாதென்ற கொள்கை நிலவ, இலங்கையிலே வியாபாரம் (பிரதானமாகக் கறுவா) அரசாங்கத்தின் ஏகபோக உரிமையாக விருந்தது. இலங்கையிலே நடுவருப்பினர் ஏற்பட்டிலர். இவ்வகையான வேறுபாடான நிலைவரங்கள் இருந்துகொண்டு நிலவிய காலத்தில் கோல்புறுாக் குழுவினர் இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்கள் கைத்தொழில் நாடான இங்கிலங்கைக்கேற்றவை, மத்தொழில் நாடான இலங்கைக்கும் அக்காலத்தில் (19ஆம் நூற்றுண்டில்) ஏற்றவை யெனத் தமது தாராண்மைக் கொள்கையால் பிழையாகக் கருதினர்.

கோல்புறுாக் சுராண்டும், கமரன் ஓராண்டுமாக இலங்கையிற் தங்கினர். அவர்கள் கிழக்கு மாகாணப்பகுதி, ஊவா மாகாணப்பகுதி தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் எல்லாவற்றிற்குஞ் சென்று நன்றாக விசாரணை செய்து 1831ஆம் ஆண்டு பெப்புரவரி மாதம் 14ஆங் திகதி இங்கிலங்கைக்குப் பயணமாயினர். கோல்புறுாக் “இலங்கை அரசாங்கத்தின் பாலனம்” என்னும் தமது முதலாம் அறிக்கையைத் திசெம்பர் 24ஆங் திகதி சமர்ப்பித்தார். இதைத் தொடர்ந்து 31-1-1832இல் “இலங்கையின் வரவு செலவு” என்னும் இரண்டாம் அறிக்கையையும்; 16-3-1832இல் “கட்டாயச் சேவை” கணைப்பற்றிப் போது அந்த ரங்கமான முன்றும் அறிக்கையையும்; 28-5-1832இல் இலங்கையின் “தாபனங்களும் செலவுகளும்” என்னும் நான்காம் அறிக்கையையும் தகவுரைகளுடன் சமர்ப்பித்தார்.

கமரன் “இலங்கையின் நீதித்தாபனங்கள்” என்னும் அறிக்கையை 1832ஆம் ஆண்டு சனவரி 31ஆம் திகதி சமர்ப்பித்தார்.

இப்போது கோல்புறுாக் - கமரன் தகவுரைகளையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் வகுத்து அறிவாம்.

கோல்புறுக் தகவுரைகள் :

(1) முழுக்திவும் ஆஸ்பதியினதும் சட்டக் கழகத்தினதும் (Governor and Council) பாலனத்தின் (கண்டிப் பிரதேசம், கரூபோரப்பகுதிகள் எனத் தனித்தனிப் பாலனம் நிலவரது) கீழ்க்கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும். எல்லாச் சட்டங்களும் அவர்களுக்கடய பெயரிலே இயற்றப்பட்டு “ஆஸ்பதியினதும் சட்டக் கழகத்தினதும் கட்டளைச் சட்டங்கள்” எனப் பெயரிடப்படுதல் வேண்டும்.

(2) இலங்கையில் அப்போதிருந்த 16 மாகாணங்களும் குறைக்கப்பட்டு, கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, கண்டி என்பனவற்றைத் தலைநகரங்களாகக் கொண்டு முறையே மீல் மாகாணம், தென் மாகாணம், வடமாகாணம், கிழக்கு மாகாணம். மத்திய மாகாணம் என இங்கை ஐஞ்சு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒவ்வொர் அரசாங்க முகவர் (Govt. Agent) என்பவரின் கீழ் இருங்க வேண்டும். தேவைக்கேந்து அவருக்குவியாகச் சுதேசிகளும் ஐரோப்பியரும் உதவி அரசாங்க முகவர்களாக ஸியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மாகாணங்களின் விபரங்கள் :

மேல்மாகாணம் : இது கோழும்பு, சிலாபம், புத்தளம் முதலிய மாவட்டங்களையும் கண்டி இராச்சியத்துக்குச் சேர்ந்த ஏழு கோற்ணாகள், முனை கோற்ணாகள், நான்கு கோற்ணாகள் கீழ்உட்டுளத்தும் என்பவற்றையும் அடக்கியது.

தென்மாகாணம் : இது, காலி, தங்காலை, மாத்தறை, அம்பாங்தோட்டை மாவட்டங்களையும் கண்டி இராச்சியப் பகுதிக்குச் சேர்ந்த சப்பிரகமுவா, வெல்லச, கீழ்ஊவாப் பகுதிகளையும் அடக்கியது.

வடமாகாணம் : இது, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வண்ணி மாவட்டங்களையும் கண்டி இராச்சியப்பகுதிக்குரிய நவரகலாலை (இப்போதுள்ள அங்ராதபுர மாவட்டம்) மாவட்டத்தையும் அடக்கியது.

கிழக்கு மாகாணம் : இது, திருக்கோணமலை, மட்டக் களப்பு மாவட்டங்களையும் கண்டி இராச்சியத்துக்குரிய தமன்கவே, விந்தனைப்பதுதிகளையும் கொண்டது.

மந்திய மாகாணம் : மேற்கொல்லப்பட்ட கண்டி இராச்சியப் பதுதிகள் தவிர்ந்த ஏஜனைய மத்தியபதுதி மாவட்டங்கள் இதில் அடங்கும்.

(3) குடியியற் சேவை (சிவில் சேர்விஸ்) உத்தியோகத்தர் தொகையும், அவர்களுடைய சம்பளமும் குறைக்கப்படுதல் வேண்டும்; உபகாரச் சம்பளம் (பென்சன்) நீக்கப்படுதல் வேண்டும். குடியியற் சேவையில் ஐரோப்பியர் மாத்திரமன்றித் தகுதியான இலங்கையருஞ் சேருவதற்கு உரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(4) ஆங்கில மொழியே ஆட்சி மொழியாக விருத்தல் வேண்டும். தகுதியற்ற சுயமொழிப் பாடசாலைகளை முடி, ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தல் வேண்டும். கல்விக்குச் செலவிடப்படும் தொகை அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(5) கல்விச்சுபை நிறுவப்படுதல் வேண்டும்.

(6) ஆள்பதியின் எல்லையில்லாத அதிகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டல் வேண்டும்.

(7) ஆள்பதிக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு உத்தியோகப்பற்றுள்ள 5 அதிகாரிகளைக் (இராணுவ ஏவலுத்தியோகத்தர் - Officer Commanding the Troops, குடியேற்றச் செயலாளர், குடியேற்றப் பொருளாளர், சட்டத்துறை நாயகம், மத்திய மாகாண அரசாங்க முகவர்) கொண்ட ஒரு கரும் நிருவாகக் கழகமும்; உத்தியோகப்பற்றுள்ள 9 அங்கத்தவர்களையும், உத்தியோகப்பற்றந்த 6 அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட ஒரு சட்டக்கழகமும் ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். உத்தியோகப் பற்றந்தவர்களில் மூவர் வர்த்தகம் அன்றேல் வேறு முயற்சியில் ஈடுபட்ட நன்மதிப்புக்குரிய ஐரோப்பியராவும் மற்றைய முன்று பேரும் நன்மதிப்புக்குரிய உயர்குடி உள்ளுர் வாசிகளாகவுமிருத்தல் வேண்டும்.

(8) இலங்கையில் நிலவிய இரசகாரியமுறை நீக் கப்படுதல் வேண்டும்.

(9) அரசாங்கத்தின் ஏப்போக விபசபார உரிமை (ஒ. -ம் : கறுவா வியசபார உரிமை) நீக்கப்படுதல் வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதிவரி விதிக்கப் பட்டலாம்.

(10) அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களை முடி அவற்றை விற்றுவிடுதல் வேண்டும்.

சமரனின் நீதிபாலனைச் சீர்திருத்தத் தகவுரைகள் :

(1) நீதிபாலனாம் மிருவாக அதிகாரிகளின் பொறுப்பி மிருங்கு நீக்கப்பட்டுத் தனிமையாக இருக்கவேண்டும்.

(2) ஒரு பிரதம நீதி அரசரினதும் இரு நீதி அரசரினதும் பொறுப்பின்கீழ் ஒரு உச்சமன்ற மிறுவப்படுதல் வேண்டும்.

(3) எல்லா நீதிமன்றங்களுக்கும் உச்சமன்றின் அதிகாரத்தின் கீழ்ப்பட்டனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

(4) மாகாண நீதிமன்றங்கள் ஒழிக்கப்பட்டுப் பெரும் பிரிவு நீதிமன்றங்கள் (டிஸ்திரிக் கோடுகள்) ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

(5) ஐரோப்பியர், இலங்கையர் என்ற பேதமில்லாத எல்லோருக்கும் ஒரேமுறையான நீதி எல்லாக் கோடுகளிலும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

(6) இலங்கைமுழுவதும் பாகுபாடில்லாத ஒரே விதமான கோடுகள் ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

தகவுரைகளின் விளைவுகள்.

கோல்புறாக் தகவுரைகளின் விளைவுகள் :

இலங்கையிலே ஒரேதன்மையான பாலனாம் ஏற்படுத்தப்பட்டதனுலே பலநூற்றுண்டுளாக நிலவிய பிரிவீனைகள், பாகுபாடுகள், போட்டிகள் என்பன நீங்கிப்

பிரித்தானிய ஆட்சியின்கீழ் பாலனத்திலும், அரசிபலிலும் ஒன்றுபட்டுத் தேசத்தை விருத்திசெய்யவும் இலங்கையர் என்ற தேசிய இனம் உருவாவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தொகுத்துக் கூறுமிடத்து இலங்கைச் சரித்திரத் தின் தந்தாலப்பகுதி 1832இல் ஆரம்பமானது என்று சொல்லலாம். ஆனால் கோல்புரூக்கின் இணைப்பும் ஒருமைப்பாடும் அக்காலத்துக்கு ஏற்றனவல்ல என்றும் அவசரமாகப் பாலன மட்டத்தில் விரைவிற் செய்யப்பட்டதென்றும்; வெளிப் பார்வைக்கு மாத்திரம் மேலீடான ஒற்றுமை பாலனமளவிற் காணப்பட்டதென்றும், கோல்புரூக்கின் ஒற்றுமைக்கொள்கையின் கீழே மறைமுகமாகப் பண்டைய மூன்று பிரிவுகளும் நிலவினவென்றும்; 2000 ஆண்டு வரலாறு தாராண்மைக் கொள்கையினால் ஒரு நாளில் மறக்கப்படக் கூடியதல்லவென்றும்; பெருங் தோட்டப் பயிர்க் கெய்க்கயாலும் வலைப் பின்னல் போன்ற கற் பாகதகளாலும் இருப்புப் பாகதகளாலும் கோல்புரூக்கின் தகவுரைகளாலேற்பட்ட ஒற்றுமையிலும் பார்க்க உறுதியர்ன ஒருமைப்பாடும் பிணைப்பும் ஏற்பட்டுள்ளதென்று கூறும் அறிஞரும் உள்ளர்.

கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லைப்புற மாகாணங்களைக் கரையோர மாங்கிலங்களுடன் சேர்த்துக் கண்டி இராச்சியத்தை அழிக்கும் அடிப்படையான கோக்கத்திற் கோல்புரூக் சித்தியலைடந்தார். அவருடைய பாலனமுறை அதிவிரைவில், 1848 ஆம் ஆண்டிலேயே தோல்வியில் முடிந்தது. இப்போதுள்ள அநுராதபுர மாவட்டமான நுவரகலாவியப்பகுதி (நுவரவாவி, கலாவாவி, பதவியா வாவி என்னும் மூன்று வாவிகளைக் கொண்ட பகுதி) முற்காலத்திலே இலங்கையில் மிகக் கூடிய சூழ்த்தொகை மைக் கொண்ட பகுதியாகும். அது வடமாகாணத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதிகம் தொலைவிலிருந்த இப்பகுதி கவனிக்கப்படாததனால் அங்கு மக்கள் நோயினாலும் வறட்சியினாலும் பாதிக்கப்பட்டு இறக்கின்றனர் என ஸ்கினர் என்பவர் அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்தார்.

வெல்லச, ஊவாப் பகுதிகள் தலைநகரான கண்டியி விருங்கு மிகத்தொலைவிலிருங்ததால் விருத்திசெய்யப்படாது பின்தங்கிய நிலையிலிருந்தன. இப்பகுதிகளை விருத்தி செய்வதற்காக வெல்லச மத்திய மாகாணத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு, 1886இல் கோடன் ஆள்பதியால் வதுகை பைத் தலைநகராகக் கொண்டு புதிதாக நிறுவப்பெற்ற ஊவாமாகாணத்துட் சேர்க்கப்பட்டது. மேலும் கண்டிப் பிரதேசத்துவர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். கண்டியரின் நிலங்களையும் செல்வதற்கையும் ஐரோப்பியர், இந்தியர், கீழ்நாட்டுச் சிங்களர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்போர் சூழ்நியாடினர்.

கோல்புறாக்கின் பாலனாத் தகவுறைகளை ரொற்றிங்ரன் ஆள்பதி மிக வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார். “கண்டிநாட்டின் பலபகுதிகளையும் அவற்றுக்கண்மையிலுள்ள கரையோர மாநில மாகாணங்களுடன் இணைத்து, கண்டிமக்களின் நாட்டினத்தைச் (Nationality) சிறைக்க முயன்ற கோள்கை மேம்மையாகத் தோல்வியாகவே முடிந்தது. ஆதலிலுலே அதை உணர்ந்து அதன்படி நடத்தல், ஒரு கோள்கைக்காக அதை உணராது கண்முடிக்கோண்டிக்குப் பதிலும் நன்று. 34 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மாத்திரம் எமது அதிகாரத்துக்குட்படுத்தப்பட்ட சனங்களிடையே இன்றும் நிலவும் உணர்ச்சிகள், பழக்கங்கள், வழமைகள், சேர்க்கைகள் என்பவற்றையே நான் நாட்டினாம் எனக்கருதுகிறேன். இவற்றிற்குப் பெரும்பாலும் வித்தியாசமான வழமைகள், உணர்ச்சிகள், சேர்க்கைகளுள்ள கரையோரச் சனங்களுடன் இணைத்தலால் அவை முன்னேற்றமடைந்த தாகத் தோன்றவில்லை” என ரௌறிங்ரன் கூறியுள்ளார்.

எவ்விதமிருந்தபோதும் கோல்புறாக இலங்கைக்குத் தாராண்மை நிறைந்த ஒரு பாலனமுறையையும் அக்கால இந்தியாவிலும் பார்க்கச் சிறந்த ஓர் அரசியல் முறையையும் அளித்தார் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். “இலங்கையில் மாத்திரம் குடியேற்ற அலுவலகத்தின் குறைந்த அதிகாரவாண்மையுள்ள

ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டுத் தாராண்மைபாளரின் பயன்பாட்டுக்கொள்ளக வியாபித்தது” என ஓர் அறிஞர் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதைச் சட்டக்கழக அமைப்பின்கீழ் மேலும் விரிவாக அறிவாம்.

கோல்புறாக்கின் தகவுகரகளினுல் சிலகாலம் குடியியற் சேவை (சிவில் சேவிஸ்) பாதிக்கப்பட்டது. அவர் உபகாரச் சம்பளமுறையை கீக்கிச் சம்பளத்தைக் குறைத் தார். சம்பளக் குறைப்பு சிரேட்ட உத்தியோகத்தை அதிகம் பாதித்தில்லை. இனிய உத்தியோகத்தர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக நிதிச் செயலாளருடைய சம்பளம் 2,000 பவுணிலிருந்து 1,500 பவுணுக்கு குறைக்கப்பட்டது. ஆனால், ஏழு கோர்க்கீயின் உதவி அரசாங்க முகவரின் சம்பளம் 1000 பவுணிலிருந்து 400 பவுணுக்கைக் குறைக்கப்பட்டது. சம்பளக் குறைவுடன் உபகாரச் சம்பளமின்மைபாலும் பதவி உயர்வுக்குப் பலகாலஞ் சென்றமையாலும் திறமையுள்ளவர்கள் குடியியற் சேவையிற் சேர முன்வந்திலர். சேர்ந்தவர்களும் கோப்பித் தோட்டங்களித் தாபித்துப் பொருளீட்டு வதிலே தமது நேரத்தைச் செலவுசெய்து, அரசாங்கக் கடமைகளிச் செவ்வனே செய்யாது காலங்கழித் தனர். அதனாலே சாதாரணமான சனங்களின் தேவைகள் கவனிப்பாரற்றுப் புறக்கணிக்கப்பட்டன. (ஆனால், மோட்டன், மக்கண்சி முதலிய ஆள்பதிகள் மீண்டும் குடியியற் சேவையிற் செய்த மாற்றங்களினுலே நன்மையும் ஏற்பட்டது.) இலங்கையரும் காலங்கடங்கேனும் குடியியற் சேவையிற் சேர்ந்தனர். குடியியற் சேவை உத்தியோகத்தர் எல்லா அரசாங்க அலுவல்களையும் செய்யாது, வேறு பல அரசாங்கப் பகுதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அரசாங்க உத்தியோகத்திற் சேருவதற்கு ஆங்கிலக் கல்வியைப் பலர் கற்றனர். அதனாலே “நடுவகுப்பினர்” தொன்றினர். அவர்கள் காலகதியிலே ஆசீக்கம் பெற்ற இலங்கை அரசியலீடுபட்டுப் பல அரசியற் திருத்தங்களை ஏற்படுத்தி சற்றில் இலங்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு வழிவகுத்தனர். கோல்புறாக்கின்

தகவுகரகளைப்பற்றி ஆள்பதி பாண்ஸ் குநிப்பிட்டதாவது: “இவை சுற்றிலே இலங்கை பிரித்தானிய ஆட்சியிலிருந்து பிரிவதற்கு வழிவகுக்கும்”. இக்கூற்று மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

ஆள்பதியின் எல்லையில்லாத அதிகாரம் கட்டுப்படுத் தப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் பலவாம். ஆள்பதிக் கிருந்த அதிகாரத்தின்படி அவர் எப்பிரஸ்கயையும் நாடு கடத்தவும், விசாரணையின்றிச் சிறைவைக்கவும் இயலும். அதனால் தனி மனிதரின் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டது. அவருடைய அதிகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதால் மனிதர் சுயாதீனமாகப் பேசவும் எழுதவும் தொடங்கினர். அதனாலே செய்தித்தாள்கள் வெளியிடப்பட்டன. சட்டக் கழகங்கள் தாயிக்கப்பட்டதன் விளைவாக ஆள்பதியின் அதிகாரம் மேலும் குறைக்கப்பட்டதுமன்றி, இலங்கை மக்கள் அரசியலிற்பயிற்சி பெற்று இலங்கையில் சனநாயக அரசியலும் பிரதிகிதுத்துவ ஆட்சியும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டானது. இக்காரணங்கள் இன்று இலங்கை சுதந்திர நாடாக விளங்குவதற்கு வழிவகுத்தன.

15 உறுப்பினரைக் கொண்ட விரிவுபடுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டக் கழகத்தை அக்காலத்தில் கோல்புறாக் இலங்கைக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தமை பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்றுகும். உத்தியோகப்பற்றற்ற (Unofficial) உறுப்புரிமையில் 50 சத வீதமான உறுப்புரிமை இலங்கைச் சமூகத்தினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதால் ஓரளவுக்கு பிரதிகிதுத்துவமுறை அளிக்கப்பட்டதென்றே சொல்லுதல் வேண்டும். இம்முறையினாலே சனங்களின் நன்மைகளிற் கரிசனைகொண்ட அவர்களின் பிரதிகிதிகளாற் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டவை எனச் சனங்களை நஷ்டசெய்யலாமெனக் கோல்புறாக் எண்ணினார். அக்காலத்தில் இந்தியா, இலங்கையின் கண்டிப்பான கட்டுப்பாட்டுக்கும் மேற் பார்வைக்கும் உட்படுத்தப்பட்டது. அக்கால அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களில் கோல்புறாக் - கமரன் சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவிலும் ஏனைய முடிசார் நாடுகளிலும் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களிற் தலை சிறந்தவை என்பது

ஞற்பிடத்தக்கது. “ஜோப்பியரைக் கொண்ட முடிசார் குடியேற்றங்களிலே புதிய தென் டவேல்ஸ் (New South Wales) அரசமைப்பில் முன்னேடியாக விளங்கிப்பது போலவே ஜோப்பியர் அல்லாதோர் வாழும் குடியேற்றங்களில் இலங்கை முன்னேடியாக விளங்கியது” என்னும் கற்ற கோக்கத்தக்கது.

இராசகாரியமுறை கீக்கப்பட்டதனால் சாதிக்கட்டுப்பாடு தளர்ந்தது. ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பீய தொழிலைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பேற்பட்டது. அதனாலே விவசாயமும் வர்த்தகமும் விருத்தி யடைந்தன. விவசாயம், வர்த்தகம் விருத்தியடைந்ததனாலே தெருக்கள், புகையிரத விதிகள் திறக்கப்பட்டன. தபாற்சேவ, வங்கி வசதி முதலினால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிறநாட்டுத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் பிரதானிகளினாதும் புத்த குருமாரி னதும் செல்வாக்குப் பாதிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் வியாபார ஏகபோக உரிமை கீக்கப்பட்டதாலே தனியார் வியாபாரவிருத்தியும் கோப்பித்தோட்டங்களிற் பெருக்கமும் ஏற்பட்டுப் பொருளாதார மாற்றங்கள் உண்டாயின.

கமரன் தகவுகரகளின் விளைவுகள் :

கமரன் கீதிபாலனாம் சம்பந்தமாகச் செய்த தகவுகரகளினாலே ஆள்பதியின் கீழிருந்த நீதிமன்றங்கள் கீக்கப்பட்டன. அதனாலே ஆள்பதியின் அதிகாரம் மேலும் குறைக்கப்பட்டது. கீதிபாலனாம் நிருவாகத்திலிருந்து முற்றுகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதனாலே நீதிபாலனைச் சுதந்திரம் பேணப்பட்டது. இலங்கையருக்கும் ஜோப்பியருக்கும் வெவ்வேறு சட்டமில்லாத ஒரேசட்டமென விதிக்கப்பட்டது. இலங்கை முழுவதிலும் ஒரேதன்மையான கீதிமன்றங்கள் உதயமாயின.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. கோஸ்புறாக் ஆணைக்குறு நியமிக்கப்பெற்றதற்குரிய காரணங்கள் (பக்கம் 139-140).

2. கோல்புறாக் காலத்தில் பிரித்தனிலும் இலங்கையிலும் நிலவிய அரசியல், சமூக நிலைமைகள் :

- (i) பிரித்தனில் ஒரே பாரஞ்சன் நத்தின் கீழ் ஒரே தன்மையான பாலனம்; பெரியபிரித்தன் என்ற பெயர்.
  - (ii) இலங்கையில் கண்டிப்பகுதியிலும் கரையோர மாங்கிளனிலும் வெவ்வேறுன பாலனமும் பாலனச்சபைகளும்.
  - (iii) பிரித்தனில் நடுவனுப்பினர் அரசியல் அதிகாரத் துறப் பெற்றனர்.
  - (iv) இலங்கையில் ஆள்பதியின் மட்டில்லாத ஆண்மையுள்ள பாலனம்.
  - (v) பிரித்தனில் அடிக்கமலியாபரர்ம் ஒழிக்கப்பட்டது.
  - (vi) இலங்கையில் இராசகாரியமுறை நிலவிபடு.
3. கோல்புறாக்கின் தகவுரைகள் (பக்கம் 134-136).
4. கமரனின் தகவுரைகள் (பக்கம் 136).
5. கோல்புறாக் — கமரன் தகவுரைகளின் விளைவுகள் (பக்கம் 136-141).

வினாக்கள்

1. கோல்புறாக் குழுவினர் இலங்கையின் (அ) குடியியற் சேவை, (ஆ) நீதிபாலனம் என்பவற்றிற் கண்ட குறை கள் யாவை? அவற்றை நீக்குவதற்குச் செய்த தகவுரை கள் யாவை? அத் தகவுரைகளின் விளைவுகள் யாவை?
2. கோல்புறாக் - கமரன் ஆளைக்குழுவினர் இலங்கையின் அரசியல், சமூக நிலைமைகளைச் சர்செய்வதற்குச் செய்த தகவுரைகள் யாவை? அவற்றின் பலாபலன்கள் யாவை?
3. கோல்புறாக் இலங்கையின் மாகாண பாலனத்தைப் பற்றிச் செய்த தகவுரைகள் யாவை? அவற்றால் ஏற்பட்ட பலாபலன்கள் யாவை?

14. சேர் பிரேபேட் வில்மட் ஹோட்டன்,
 சேர் இசுருவர்ட் மக்கன்ஸி,
 சேர் கொலின் கம்பஸ்,
 பிரபு ரொறிங்ரன் ஆள்பதிகள்

பிரேபேட் வில்மட் குடியேற்ற நாட்டுக் கிழமச் செயலாளராக விருந்தார் என்றும், அவர் “ஷந்ற்” பட்டம் பெற்ற ஹோட்டன் என்னும் பெயசரயுஞ் சேர்த்து சேர் பிரேபேட் வில்மட் ஹோட்டன் என்ற பெயருடன் எமது தேசத்தின் ஆள்பதியாக வந்தார் என்றும் மூன்பு (பக்கம் 180) அறிந்தோம். அவருடைய பாலனாக்காலம் (1831—1837) சிறப்புடைய தொன்றுகும்.

மண்ணர்பிரான் இராசகாரிய முறையை ஒழித்து விடுத்த கட்டன் 1832ஆம் ஆண்டு, செத்தெம்பர் மாதம், 28ாம் திகதி இலங்கையிற் பிரகடனஞ்சு செய்யப்பட்டு இராசகாரியமுறை ஒழிக்கப்பட்டது. செட்டிமாரும் சோன கரும் கொழும்புப் பகுதியிலே காணி வாங்குவதற்குத் தடையாக இருந்த சட்டமும் “ஊழிய” வரியும் கீக்கப் பட்டன. கறுவா வியாபாரத்தில் அரசாங்கத்துக்கிருந்த ஏகபோக உரிமையும் கறுவாச் சட்டங்களும் கீக்கப் பட்டன. இராசகாரியமுறையும், அரசாங்க வியாபார முழுவரிமையும் கீக்கப்பட்டதால் தனியார் விவசாயமும் வியாபாரமும் (முக்கியமாகப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையும் ஏற்றுமதி வியாபாரமும்) காலகதியில் விருத்தி படைந்தன.

முத்துக்குளிப்பு அரசாங்கத்துக்கு நல்ல வருமானத் தைக் கொடுத்ததாலும் கோப்பிச்செய்கை நாட்கடைச் செழிப்புறச் செய்ததாலும் ஹோட்டன் நாட்டுக்குப் பயன் தரும் சேவைகள் பலவற்றைப் புரிந்தார்.

அவர் ஆசிபாக் கண்டத்திலே முதன்முதலாகக் குதிரைவண்டி (தபாற்கோச்சு) மூலம் தபால் எடுக்கும் முறையை இலங்கையில் 1832இல் ஏற்படுத்தினார்.

இலங்கைச் சேமிப்பு வங்கியை 1833இல் தாபித்தார். கல்விச்சுபையை 1834இல் வியமித்தார். “கொழும்பு அக்கடமி” (இப்போது ரேயல் கல்லூரி) என்ற ஆங்கிலக் கலாசாலையை 1836இல் ஏற்படுத்தினார்.

கொழும்பிலிருந்து தம்புலைக்குச் செல்லும் கற்பாலத்தையை (i) பருத்தித்துறை வரைக்கும் (ii) கந்தளாய் வரைக்கும் இடுவித்தார். அநூரதபுரி-அரிப்பு வீதி, குருநாகல்-புத்தளம் வீதி, கண்டி-பதுளை வீதி என்பவற்றையும் இவர் இடுவித்ததுமன்ற முன்பு பாண்ஸ் ஆள்பதியாலே தொடங்கப்பெற்ற கண்டி-நுவரெலியா வீதியையும் முற்றுப் பெறுவித்தார்.

ஹோட்டன் ஆள்பதி ஒரு பட்டதாரி; இலக்கியப்பிரியர். அவர் “இலங்கை வர்த்தமானி” (Colombo Journal) என்னும் செய்தித்தானி 1832 சனவரியில் அரசாங்க அச்சு கத்தில் அச்சிடுவித்து வெளியிட்டார். இதுவே இலங்கை யிற் பிரசரிக்கப்பெற்ற முதலாவது செய்தித்தான். அரசாங்கம் செய்தித்தான் வெளியிடுவதை பிரிட்டிசு அரசாங்கம் விரும்பாததனால் அவ்வாண்டு திசெம்பரில் இச்செய்தித் தான் பிரசரிக்கப்படாது கைவிடப்பட்டது. அதன்பின் கொழும்பில் வசித்த ஐரோப்பிய வணிகர் சிலர் சேர்ந்து “கொழும்பு ஓப்சேவர்” (Colombo Observer) என்னும் செய்தித்தானி 1834 பெப்பரவரியில் வெளியிட்டனர். அது அரசாங்கத்தைக் காரசாரமாகக் கண்டித்து வந்தமையால் ஆள்பதியின் ஆதரவுடன் “சீலோன் குபிரூனிக்கிள்” (Ceylon Chronicle) என்னும் செய்தித்தான் 1837 ஆம் ஆண்டு மேமாதத்தில் வெளியிடப்பெற்றது. அது அரசாங்கத்தை ஆதரித்தெழுதியது. அதுவும் விரைவில் நிறுத்தப் பட்டது. 1838இல “சீலோன் ஹெரால்ட்” (Ceylon-Herald) என்னும் செய்தித்தான் வெளிவந்தது. இது பின்பு “ஞரம்ஸ் ஓவ் சீலோன்” (Times of Ceylon) எனப் பெயரிடப்பட்டது.

ஹோட்டன், கோல்புறாக்-கமரன் ஆணைக் குழுவி னாரின் நீதிமுறைத் தகவுகரர்கள், அரசமைப்புத் தகவுகரர்கள் என்பவற்றை ஆட்சிக்கேற்றினார்.

நீதிச் சீர்திருத்தங்கள்

1833ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் சீர்திருத்தப் பட்டப்பம் மன்றுபடுத்தப்பெற்றது. அதன் பிரகாரம் உச்சமன்று ஒன்று தாயிக்கப்பெற்று, நீதிபாலனைம் இவங்கை முழுவதிலும் உச்சமன்றின் அதிகாரத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. மாகாணக் கோடுகள், கண்டிப்பாகுதிக் கோடுகள் என்பன ஓழிக்கப்பட்டு, மாவட்ட மன்றுகள் (டிஸ்டிரிக் கோடுகள்-District Courts) தாயிக்கப்பெற்றன. நாடுவர் முறைமை (Jury System) நாடெங்கும் நிலைநாட்டப் Qபற்றது. 1844இல் பொலிசு மன்றுகளும், 1845இல் விண்ணப்ப மன்றுகளும் தாயிக்கப்பட்டன.

அரசியற் சீர்திருத்தங்கள் :

1833ஆம் ஆண்டு செத்தெம்பர் 28ஆங் திகதி பிரகடனஞ் செய்யப்பட்ட கழகத்துப் பணியின்படி (Order-in-Council) ஆள்பதியின் அரசியற் சபையும் கண்டி ஆணைக் கழுவும் கலைக்கப்பெற்று, நிருவாகக்கழகமும் (Executive Council), சட்டக்கழகமும் (Legislative Council) ஏற்படுத்தப்பட்டன.

நிருவாகக் கழகம் :

இது 5 அரசாங்க உத்தியோகத்தை அங்கத்தவர்களாகக் (பக்கம் 135) கொண்டது. நிருவாகக் கழகம் கடுவதற்குரிய தாழ்விவண்ணிக்கை (Quorum) 3 பேர். கழகக் கூட்டங்களுக்கு ஆள்பதி அவர்களே தலைமை வகிப்பார். சிதி சம்பந்தமான விடயங்கள் முதலியவற்றை ஆள்பதி நிருவாகக் கழகத்துடன் ஆலோசிப்பார். நிருவாகக் கழகத்தார்களுடைய சம்மதத்தின்படியே அவர் நடக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு அவர் மாருக இருந்தால் அதன் முழுவிபரத்தையும் முடிசார் குடியேற்ற சாட்டு மங்கிரிக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமிருந்தது. ஆள்பதி சட்டக் கழகத்திற் சமர்ப்பிக்கவிருக்கும் எல்லாச் சட்டங்களையும் நிருவாகக் கழகம் தயாரிக்கும். 19ஆம் நூற்றுண்டில் ஐரோப்பியர் மாத்திரம் நிருவாகக்கழக உறுப்பினராக இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது,

சட்டக் கழகம் :

சட்டக் கழகம் உத்தியோகப்பற்றுள்ள 9 உறுப்பினரை மும் உத்தியோகப்பற்றற்ற 6 உறுப்பினரையுங் கொண்டது. உத்தியோகப்பற்றுள்ள உறுப்பினர் 9 பேரில், 5 பேர் சிருவாகக் கழக உறுப்பினர் ஆவர். மற்கறையவர்கள் (6) மாகாண அரசாங்க முகவர், (7) மத்திய மாகாண அரசாங்க முகவர், (8) அளகவையாளர் நாயகம், (9) குய்கவித் தலைவர் என்போராவர். உத்தியோகப்பற்றற்ற ஆறு உறுப்பினர்களில் மூன்று ஐரோப்பியர்களும் மூன்று இலங்கைப்பற்றும் ஆளபதியினுலே சியமிக்கப்பட்டனர். 1834 ஆம் ஆண்டு மே மாத 22 ஆக் திகதி முதன் முதலாகச் சட்டக் கழகம் கொழும்பிற் கூடியபோது, இலங்கையரிடை ஆங்கில அறிவுடையவர் பொதுமக்களில் இல்லையெனக்கூறி, ஆளபதி உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் சியமிக்காது விடுத்தார். பின்பு அவர், அரசாங்க சேவையிலிருந்த சிங்கள, தமிழ் முதலியார்மார் இருவரை அவர்களுடைய சமபளத்தைபே உபகாரச் சமபளமாகக் கொடுத்து, அவர்களைச் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறச்செய்து அவர்கள் இருவரையும், பறங்கயரில் J. G. ஹில்டபிரான்ட் என்ற சட்டவாணரையும், மூன்று ஆங்கிலேய வர்த்தகரையும் சியமித்தார். சிங்கள, தமிழ் உறுப்பினர் முறையே முதலியார் G. P. பண்டிதரட்டன, முதலியார் ஆ. குமாரசாமிப்பினன் என்போர் ஆவர்.

சட்டக்கழகம் கூடுவதற்குரிப் தாழ்வெண்ணிக்கை 7 பேர். ஆளபதியே சட்டக்கழகங்களுக்குத் தலைமை வகுப்பார். இம்முறை 1924 ஆம் ஆண்டு வரையில் நடைமுறையிலும் 1931 ஆம் ஆண்டு வரையில் கொள்கையளவிலும் நிலவியது. ஆளபதியே தேவையான சட்டங்களைச் சட்டக்கழகத்திற் சமர்ப்பிப்பார். அங்கை சிகிரவேற்றிவெற்றிவெற்றுத் தமது அங்கீராதத்தைக் கொடுத்து முடிசார் குடிமேற்ற நாட்டு மந்திரியின் அங்கீராதத்துக்கு அனுப்புவார். சட்டக்கழகம் அங்கீரித்து ஆளபதி அங்கீரிக்காதபோதுபோதும் ஆளபதி சட்டக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பித்து விடயங்களைச் சட்டக்கழகம் அங்கீரிக்காதபோதும் ஆளபதி அவை

சம்பந்தமான முழுவிபரங்களைக் குடியேற்றநாட்டு மந்திரிக்குச் சமர்ப்பிப்பார்.

சட்டக்கழகத்தில் ஆய உத்தியோகப்பற்றற் அங்கத்த வர்கள் நிமீக்கப்படவே பிரதிநிதித்துவ ஆட்சிமுறை முதன்முதல் 1857இல் தீலங்கைபில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் நிலவிய அரசியற்பாலனமுறை ஓர் அளவுக்கு அக்கால நிலைக்கு ஏற்றதேன்றே சோல்லுதல் வேண்டும். அக்காலத்திலே தமிழர், சிங்களரில் ஆங்கில அறிவுஷட்யோர் மிகச் சீலராவர். ஆங்கில பாலன முறையைப்பற்றிச் சீறிதே னும் அறிந்திலர். அக்காலத்திற்போல பாலன விடயமாகச் சனங்களாலே நேரியப்பட்ட அங்கத்தவர்களைக்கோண்ட ஒரு சபையை ஏற்படுத்தியிருப்பின், இதுகாறும் மானிய முறையில் வாழ்ந்துவந்த கடேசிகள் வாழாவிகுந்திகுப்பர். ஆங்கிலேய அறிவும் அதிகாரமுறையைப்பற்கியரும், ஆங்கிலேயரும் அச்சபையின் அங்கத்தவர்களாகிச் சிறுபான்னையினரான தமது நலன்களுக்குரியவற்றையே செய்யத் தலைப்பட்டி ருப்பர், பாண்ஸ், மேயிற்லங்கு, உவாட் போன்றவர்களின் சகுவாதிகார பாலனம் இவ்வகையான பாலனத்தில் மேற்ற தாகும். அவர்கள் அதிகாரத்தை வலுவாக மாத்திரமன்றிக் கடமையாகவுங் கொண்டனர்.

ஏனைய சுர்திகுத்தங்கள் :

கோல்புராக் தகவுகரகளின்படி இலங்கை வடமாகாணம், தென் மாகாணம், மேல் மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம், மத்திய மாகாணம் என ஐந்து மாகாணங்களாக வகுக்கப்பட்டது. மாகாணத்தின் பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக அரசாங்க முகவர் நியமிக்கப்பட்டார். மாகாணப் பிரிவுகளையும், அவ்வகைப் பிரிவுகளைவேற்பட்ட விணைவுகளையும் முன்பு (பக்கம் 134) அறிக்தோம்.

குடியியற் சேவையிலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. சில பதவிகள் நீக்கப்பட்டன. உத்தியோகத்தின் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டது. உபகாரச் சம்பளமுறை நீக்கப்பட்டது. ஆனால், ஹோட்டன் ஆளுபதி திறமையிக்கவர்களைக் குடியியற் சேவையிற் சேர்ப்பதற்கு விரும்பி, குடியியற்

சேவகரரின் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று குடியேற்ற நாட்டு மந்திரிக்கு விண்ணப்பித்ததின் பயனுக இலம் குடியியற் சேவை உத்தியோகத்தரின் சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்டது.

ஹோட்டனுடைய காலத்திலே 1833இல் பிரித்தா ரீப் பேரரசுப் பகுதிகளில் அடிமை முறை முற்றுக ஒழிக்கப்பட்ட தென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேர் இச்சூவர்ட் மக்கள்கி:

இவருடைய காலத்தில் (1837—1841) வருடா வருடம் முத்துக் குளிப்பு பாதிக்கப்பட்டுவந்தது. அரசாங்கத் தின் கறுவா வியாபார ஏகபோக உரிமை நீக்கப்பட்டதால் கறுவா வியாபாரத்தாற் பெற்ற வருமானத்தைபும் அரசாங்கம் இழந்தது. இக் காரணங்களால் அரசாங்க வருமானம் குன்றியது. ஆள்பதி புதிதாகக் கற்பாதைகளை அமைக்க இயலாதவராய் ஐரோப்பிய தோட்டக்காரர் எனும் வணிகரினரும் கண்டனத்துக்காளானார். அவர் முன்பிருந்த சில பாதைகளைச் செப்பனிட்டார். அவர் மக்கதம் என்பவரின் முறையைப் பின்பற்றி (அஃதாவது உடைக்கப்பட்ட துண்டுக் கற்களையிட்டு கடினமானதும் உறுதிபானதும் சமதளமும் உடைய கற்பாதைகள் அமைக்கும் முறை) 1841இல் கொழும்பு - கண்டி வீதிக்கும், அம்பேடுசு-குருஞாகல் வீதியின் ஒரு பகுதிக்கும் கல்லூப் போடுவித்துச் சீர் செய்தார். அதனால் கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்கு மாட்டுவண்டிகளில் கோப்பியை முன்னரி லும் விரைவாக ($\frac{1}{2}$ பங்கு ரேத்தில்) அனுப்பக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆள்பதி அவர்கள் பத்தி விசுவாசமுள்ள கிறித்தவர். தவரூது தேவாஸயத்துக்குச் செல்பவர். அவ்வகையான ஒருவர், முதன்மையான பெளத்த ஆலயங்களுக்குரிய குருமாரை வியமிக்கும் கட்டணையில் ஒப்பமிடுதல் பொருத்த மற்ற செயலென்றும்; பெளத்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு உதவி செய்யும் செய்கையுமாகுமென்றும் கருதி அவ்விதம் ஒப்பமிட மறுத்தார். குடியியற் சேவை உத்தியோகத்த

ஈரச் சேவையில் சிரங்தரப்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்கள் 6 - 9 மாதங்களுக்கு மற்றவர்களின் கீழ்ப் பயிற்சிபெறுதல் வேண்டுமென விதித்தார். வேடரூக்கும் புனர்வாழ்வளிக் கப் பெரிதும் முயன்றார். அவர்கள் வசிக்கும் பகுதிக்குச் சென்றபோது அவரைப் பிடித்த காய்ச்சல் காரணமாக இலங்கையை விட்டு நெங்கவேண்டியவரானார்.

சேர் கொலின் கம்பல் (1841 – 1847);

உவெலின்றன் பிரபு போர்த்துக்கலுக்குப் படையெடுத் துச் சென்றபோது கம்பல் அவருடைய அனுக்கத் துணைவானாக (Aid - de - Camp) இருந்தார். உவாட்டலூப் போரின் போது அவர் தலைமைக் காரியாலயத்தில் ஏவுங்களவிருந்தார். இலங்கைக்கு ஆள்பதிபாக வந்தபோது அவருடைய வயது 64 ஆகும். அவருடைய பரவனக் காலத்தில் கோப்பிச் செய்கையிற் பலர் ஈடுபட்டனர். அதனாலே முடிக்குரிய காணிகள் பெருந்தொகையாக விற்கப்பட்டன: முதலாவது ஆண்டில் மாத்திரம் 78, 685 ஏக்கர் கிலம் விற்கப்பட்டதாம். இலங்கையிலே விவசாயத்துக்கும் வர்த்தகத்துக்கும் மூலதனம் கொடுத்து உதவி செய்வதற்காக இலண்டனிலுள்ளவர்கள் சிலரால் இலங்கையிலே ஒரு வங்கி 1840இல் திறக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 1843இல் வெஸ்ட்டேன் இந்தியா வங்கி (Western Bank of India) இலங்கையிலும் ஒரு வங்கையைத் திறந்தது.

ஆள்பதியின் வேண்டுகோளுக் கிழைந்து குடியேற்ற காட்டு மந்திரி 1845இல் குடியீற் சேவையிற் பெரும் மாற்றங்களைச் செய்தார். குடியீற் சேவைப் பதவிகளை அதிகரித்தார். சேவையிற் சேருவதற்கும் ஒரு பரீட்சையை ஏற்படுத்தினார். உத்தியோக உயர்வு செண்டகாலசேவைக் கன்றித் திறமைக்கென விதித்தார். குடியீற் சேவை உத்தியோகத்தர் 12 வருட சேவையின் பின்பு சேவையீ விருந்தும் ஓய்வு பெற்ற உபகாரச் சம்பளம் பெறலாமென விதிக்கப்பட்டிருந்தது. கம்பல் ஆள்பதி காலத்தில் இம் முறை மாற்றப்பட்டது. 55 வயதிலேதான் உபகாரச் சம்பளம் பெறலாமென விதிக்கப்பட்டது. குடியீற்

சேஷவக்காரரின் சம்பளம் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் விவசாயத்திலேனும் விபாபாரத்திலேனும் ஈடுபடுதல் கூடாதென விதிக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் சுதேச மொழிகளிலே தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றும் வற்புறுத் தப்பட்டது.

இவருடைய காலத்தில் சிலாபம், புத்தளம் மாவட்டங்களையும் ஏழு கோரணைகளையும் மேல்மாகாணத்திலிருந்தும் பிரித்துப் புத்தளத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு வடமேல் மாகாணம் 1844இல் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் பொலிச் மன்றங்களும் அடுத்த ஆண்டில் விண்ணப்ப மன்றங்களும் சிறுவப்பட்டன.

இலங்கையின் பொருளாதாரம் நன்றாக இருந்தமையின் (1844 - 46ஆம் ஆண்டுகளில் ஆண்டொன்றுக்குச் சாராசரி 133,000 பவுண் அரசினரயில் எஞ்சியது.) பிற நாட்டு மூலதனம் இங்கே பற்பல வழிகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. ஆங்கிலேய ஏற்றுமதி நிறுவனங்கள் (Agency Houses) கொழும்பிலே தாயிக்கப்பட்டன. அத் தொடர்பிலே இங்கு வந்தவர்களுள் சோச்சு உவால் என்பவர் ஒருவர். அவர் பிழ்பு சட்டக்கழக நியமன அங்கத்தவராக நற்சேவை செய்தார். இலங்கைத் தோட்டத் துறைமார் சங்கத்தைத் தொடங்கியவரும் அவரே.

கம்பல் ஆஸ்பதி பல கற்பாஸதகளை அமைத்தார். அவர் அமைத்த கற்பாஸதகளை வகுத்து அறிவாம்.

- (1) கொழும்பு — அவிசாவலீ விதி
- (2) அவிசாவலீ — இரத்தினபுரி விதி
- (3) அவிசாவலீ — எட்டியாங்தோட்டை விதி
- (4) நீர்கொழும்பு — குருநாகல் விதி
- (5) நீர்கொழும்பு — வியாங்கொடை விதி
(இசனால் நீர்கொழும்பு, அங்பேபுச—பேராதனை வழிபாகவும்; அய்பேபுச — குருநாகல் வழிபாக வும் கண்டியுடன் இணைக்கப்பட்டது.)

- (6) பாணங்துறை — நம்பபாளை வீதி
- (7) களுக்குதுறை—அகலவத்தைவிதி (மத்துசுமவழியாக)
- (8) காலி — பத்தேதம வீதி
- (9) கண்டி — நுவரெஸியா வீதி பதுனை வகரயும் விரிவிக்கப்பட்டது.
- (10) வதுனை — எல்.ல (Ell.) வீதி; இந்தவீதி வெல்ல வாயா வழியாக அம்பாந்தோட்டையுடன் இணைக்கப்பட்டது.

கம்பஸ், 1846 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரியில் “விருக்கதச் சட்டம்” என்றாரு சட்டத்தை கிரைவேற்றினார். இது பொறுப்பார்தான் ஆள்பது காலத்தில் பெருந்தொல்லூப்பைக் கொடுத்தது.

பிரபு ரேவிங்ரன் (1847—1850):

இவர் தமது 35 ஆம் வயதில் இலங்கையின் ஆள்பதியாக நியமனம் பெற்றார். ஆண்டில் இளையவரான இவர் ஆற்றல் ஒதுக்கதவர்; பாணை அனுபவமற்றவர்; முற்கோபி; 1846—1852 ஆண்டுகளில் பெரிய பிரித்தனின் பிரதமராக விளங்கிய பிரபு இரசல் என்பவரின் கிட்டிய உறவினர். இக் காரணத்தாற்றான் இவர் இலங்கையின் ஆள்பதிப் பதவியைப் பெற்றார் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

இவருடைய காலத்திலே குடியேந்ற ஈட்டு மந்திரி யின் கட்டணையின்படி தலதா மாளிகைக்கு ஆண்டுதோறும் கொடுக்கப்பட்டு வந்த 300 பவுண் நன்கொடை நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாக நிலங்கள் மானிய மாகக் கொடுக்கப்பட்டன. அரசாங்கக் கட்டுக்கோப்பி ஸிருந்தும் புனித தந்த தாதுச் சின்னம் தலதா மாளிகை யின் கட்டுக்கோப்புக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. தலதா மாளிகையை ஆங்கிலேப காவற்காரன் காவல் செய்யும் முறையும் சிறுத்தப்பட்டது. இவர் பாலனப் பொறுப்பை ஏற்றபோது இலங்கையின் நிதி கிலை கண்ணாக இந்ததெனி னும் பின்பு கோப்பியின் விலை விழும்சியுற்றநதால் அரசாங்க

வருமானம் குன்றிபது. அதனால் பலவகையான வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் மீது விதிக்கப் பட்ட வரிகள் கீக்கப்பட்டன. இறக்குமதிப் பொருள்கள் மீது 5 சதவீசித வரி விதிக்கப்பட்டது. பற்றுக் குறைக்கு முத்திரைவரி கூட்டப்பட்டது. விருங்கத வரி, ஓய்வரி, துவக்குவரி, விதிவரி முதலிய புது வரிகள் 1847இல் விதிக்கப்பட்டன. இவ்வரிகளுக்கெதிராகச் சனங்கள் 1848இல் கலகஞ் செய்தனர். கலகத்தைப்பற்றியும் வரிகளைப்பற்றியும் அடுத்த பாடத்திற் படிப்பார்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. மோட்டன் நூள்பதியின் பாலனத்தின் சிறப்பு அமிசங்கள்:
  - (i) இராசகாரியமுறை ஒழிக்கப்பட்டது.
  - (ii) செட்டிமாருக்கும் சோனகருக்கும் எதிராக இருந்த சட்டமும் வரியும் கீக்கப்பட்டன.
  - (iii) அரசாங்கத்தின் வியாபார ஏக்போக உரிமை கீக்கப்பட்டது.
  - (iv) தபாற் கோச்சு முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது.
  - (v) இலங்கைச் சேமிப்பு வங்கி தாயிக்கெப் பெற்றது.
  - (vi) கொழும்பு அக்கடமி ஏற்படுத்தப்பட்டது.
  - (vii) கற்பாதைகள் அமைக்கப்பெற்றன. (பக்கம் 144).
  - (viii) இலங்கையின் முதற் செய்தித்தாள் “கொழும்பு வர்த்தமானம்” வெளியிடப் பட்டது.
  - (ix) கீதிச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. (பக்கம் 145).
  - (x) சிருவாகக்கழகமும், சட்டக் கழகமும் ஏற்படுத்தப்பட்டன (பக்கம் 145—147).

- (xi) இலங்கை ஜந்து மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அரசாங்க முகவர்களும் உதவி அரசாங்க முகவர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- (xii) குடியீயற் சேவை சீர்திருத்தப்பட்டது.

2. மக்கள்து ஆள்பதிகாலத்தில் :

கொழும்பு—கண்டி விதிக்கும் அம்பேபுச்—குருநாகல் வீதியின் ஒரு பகுதிக்கும் கல் இடப்பட்டது.

3. கம்பல் ஆள்பதியின் பாலனச் சீறப்பு அமிசங்கள் :

- (i) இலங்கை வங்கி.
- (ii) வெஸ்ட்டேன் இந்தியன் வங்கி.
- (iii) குடியீயற் சேவைச் சீர்திருத்தம்.
- (iv) வட மத்தியமாகாணம்.
- (v) ஏற்றுமதி நிறுவனங்கள்.
- (vi) கற்பாகதைகள் (பக்கம் 150).

4. பிரபு ரொறிங்ரன் விதித்த வரிகள்.

வினாக்கள்

1. “சேர் ரெபேட் ஹோட்டன் ஆள்பதியின் பாலனத்தில் இலங்கை அடைந்த நன்மைகள்” என்னும் விடயம் பற்றிச் செய்தித்தாருக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. கம்பல் ஆள்பதியின் பாலனத்தை (1) பாலனம், (2) பொருளாதாரம், (3) போக்குவரவுவிருத்தி என்னும் அமிசங்களின் கீழ் விரிவாக ஆராய்க.

14. 1848ஆம் ஆண்டுக் கலகம்

கோல்புராக் ஆணைக்குழுவினரின் தகவுக்களின்படி சட்டக்கமூகம் ஒன்று தாயிக்கப்பட்டதென்று அறிக்கோம். சட்டக்கமூக உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவர்களிற் பெரும்பான்மையொரும், உத்தியோகப் பற்றற்ற ஐரோப்பை அங்கத்தவரும் கோப்பிச் செய்கையில் ஓபட்டுக் கோப்பிச் செய்கையையும் வர்த்தகத்தையும் விருத்திசெய்வதற்குத் தேவையான வசதிகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவதில் கண்ணுங்கருத்தமாக இருந்தனர். நேற் செய்கைபேரன்ற உள்ளுர் விவசாயத்தை விருத்திசெய்து பாட்டாளி மக்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கு ஊக்கங் கொண்டிலர். கோப்பிச் செய்கைக்கு மலைநாட்டுக் காணிகள் பரந்த அளவில் விற்கப்பட்டன. 1836—1841ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் மக்கள்கி ஆஸ்பதிக்கு 2,264 ஏக்கரும், இரண்ணுவ ஏவலுத்தியோத்தர் ஸேர் போன் டவில்சன் என்பவருக்கு 2,391 ஏக்கரும், † குடியேற்றச் செயலாளர் ஒருவருக்கு 855 ஏக்கரும், * உதவி அரசாங்க முகவர் ஒருவருக்கு 558 ஏக்கரும், தமிழரினி ஒன்றுக்கு 16,552 ஏக்கரும், ஏக்கர் ஒன்று 5விரிங் விதம் விற்கப்பட்டதாம். (விரிவஞ்சி ஏனையோரின் விபரத்தைக் குறிப்பிடாது விடுத்தாம்) ஓர் ஏக்கர் நிலத்தின் விலை அக்காலத்தில் கண்டியில் ஓர் அந்தர் கோப்பிக்கொட்டையின் விலை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுதேசிகள் மூலதனாம் இன்கையாலும் முயற்சி யின்கையாலும் கோப்பிச் செய்கையில் ஓபட்டிலர். மலைநாட்டுக் காணிகள் அங்கியர் வசப்பட்டுக் கோப்பித் தோட்டங்களாக மாற, மலைநாட்டு மக்கள் தமது சேணைச் செய்கை நிலங்களையும் மேய்ச்சல் நிலங்களையும் படி முகற நெங்கேளாண்மை செய்த மலைச்சாரல்களையும் இழக்கனர். கோப்பிச் செய்கைக்குக் காடுகள் அழிக்கப் பட்டமையின் இலவசமாகக் காட்டில் வீறது எடுக்கும் வசதிகையும் இழந்தனர். 1841இல் “முடிக்குரிய நிலக்

கட்டளைச்சட்டம்” நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்படி தனிப்பட்டவர்கள் தமது நில உரிமையைச் சட்டமுறைப் படி நிலைநாட்டத் தவறின் அங்கிலங்கள் அரசாங்கத்தின் கிளங்களிலிருந்து எல்லைமீறிக் கைப்பற்றப்பட்டவை எனக் கொள்ளப்பட்டு, கோப்பிச்செய்கைக்காரருக்கு விற்கப் பட்டன. இதனால் சனங்கள் தமது கிளங்களை இழக்க வேண்டியவரானார்கள்.

இவ்விதம் சட்டமியற்றுநராலே கைவிடப்பட்ட சனங்களைப் பாலன அலுவலர்களும் புறக்கணித்தனர். சூடி பிபற் சேவை உத்தியோகத்தர் கோப்பிச் செய்கையீலீடுபட்டுத் தமது பாலனக் கடமைகளைப் புறக்கணித்தனர். மக்களில் ஆள்பதி காலத்தில் (1837-41) அவரும் சூடியியற் சேவை உத்தியோகத்தில் 50 சதவீதமானானாலும் கோப்பிச் செய்கையீலீடுபட்டிருந்தனர்.

கோல்புறுாக் தகவுரைகளின் வினைவாகக் குடியிபற் சேவையின் தரம் குன்றியது. சம்பளத்தைக் குறைத்த தாலும் உபகாரச் சம்பள முறையை நீக்கியதாலும் திறமையிக்கவர்கள் குடியிபற் சேவையிற் சேர்ந்தாரல்லர். திறமை குறைந்தவர்கள் சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்தவர்களும் தமது நேரத்தின் பெரும்பகுதிக்கைக் கோபிச் செய்கையீற் செலவு செய்தனர். திறமையின்மையாலும் சுதேசமொழி களை அறியாததனாலும் கோப்பிச் செய்கையீலீடுபட்டதனால் சேர்மின்மையாலும் சனங்களின் தேவைகளையறியாதும்; அறிந்தும் புறக்கணித்தும் வந்தார்கள். மேலும் திறமை யும் ஊக்கமுறில்லாத இந்த உத்தியோகத்தர் கோல்புறுாக் தகவுரைகளினுடைய 16 மாகாணங்களிலிருந்து 5மாகாணங்களாகக் குறைக்கப்பட்ட பெரும் பகுதிகளை நிருவகிக்க வேண்டியவர்களானார்கள். அதனாலே தலைநகரங்களுக்குத் தொலைவிலுள்ள பகுதிகள் கவனிக்கப்படாது சனங்கள் வறுமையுற்றனர். முற்காலத்திலே மிச் சனத்தொகை கூடியதும் நெல்விளையும் பிரதேசமுமாகவிருந்த நுவரகலா விபப் பகுதி வடமாகாணத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதிகம் தொலைவிலிருந்த இப்பகுதி கவனிக்கப்படாது சனங்கள் நேரயினாலும்

வறட்சியினாலும் பாதிக்கப்பட்டனர் என ஸ்கினர் என்பவர் அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்தார் என நாம் முன்பு (பக்கம் 137) அறிந்தோம். சனங்களின் வறுமையையும் தேவைகளையும் அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட ஒரு வருமில்லை. பிரதானிகளும் ஏனைய தலைமைக்காரரும் அவர்களின் நிலைமையையும் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மேலுள்ள வெறுப்பையும் அறிந்தபோதும் அவர்களுடைய அதிகாரத்தையும் மதிப்பையும் அரசாங்கம் 1818ஆம் ஆண்டிற் செய்த பிரகடனத்தால் மட்டப்படுத்திபதனாலே அவர்களும் ஒருவித அக்கறையூமில்லாதிருந்தனர்.

கதேச மன்னரின் ஆட்சிக்காலத்தில் கிராமங்களிலே நீர்ப்பாசனம், விவசாயம் சம்பந்தமான கருமங்களைக் கண்சபாக்கள் எனப்படும் கிராமங்களுக்கள் மேற்பார்வை செய்துவந்தன. இராசகாரியமுறை மூலம் கருமங்கள் செவ்வனே ஆற்றப்பட்டு வந்தன. இராசகாரிப் முறை ஒழிப்பினாலும் கண்சபா முறையினை கீக்கி நீதிமன்றுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதனாலும் நீர்ப்பாசனமும் விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டன. அழிந்த கால்வாய்கள், உடைந்த நீரிணைகள், தூர்ந்த குளங்கள் என்பன சீர் செய்யப் படாது நெற்செய்கை குன்றிபது. புதிதாகத் தாயிக்கப்பட்ட நீதிமன்றுகளிலே நிலம் சம்பந்தமான வழக்குகளைத் தாக்கல்செய்து சனங்கள் தமது பொருளையும் நேர்த்தையும் விணைக்கினர். மழையின்மை, நோய்களாற் பிடிப்பு, நீர்ப்பாசன வசதிகளின் சிறைவு, புதிய நீதிமன்றுகளிலே வழக்குகள் தாக்கல் செய்ததால் ஏற்பட்ட செலவு, உள்ளுர் வழக்கங்களையும் சட்டங்களையும் அறியாத ஐரோப்பிய நீதிபதிகளின் பிழையான தீர்ப்புக்கள், புதிய சட்டங்களாலே இலகுவாக நிலங்களைப் பங்கிடு செய்தல், விற்றல் முதலிய காரணங்களால் பொதுமக்கள் வறுமை புற்றனர். வறுமைப்பட்ட சனங்கள் அரசாங்கத்தில் வெறுப்புற்றனர்.

கோப்பிச் செய்கை போன்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை மலைநாட்டிற் பாவியதன் பயனுக்க் கண்டிப் பகுதியார் தமது மேய்ச்சல் நிலங்களையும் சேஜைச் செய்கை

நிலங்களையும் இழந்ததுமன்றி ஜீராப்பீயர், இந்தியர், கரங்காட்டுச் சிங்களர், தமிழர் முதலியோர் கண்டிப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அம்மக்களைச் சுரண்டினர். பிர ருடையசுகவாசத்தால் கண்டிப்பகுதியிலே குடி, கொள்கொ, ஞற்றம் முதலியன பரவின. பிரதானமாகச் சாராயத் தவறணைகள் பரவியதால் குடிப் பழக்கம் ஏற்பட்டுச் சனங்கள் வறுமைப்பட்டனர். கண்டிப் பகுதியில் 133 சாராயத் தவறணைகள் திறக்கப்பட்டனவாம்.

சிங்களர் மாத்திரமன்றிப் பறங்கிபரும் அரசாங்கத் தில் வெறுப்புக்கெண்டனர். கம்பல் காலத்தில் சிறைவேற் றப்பட்ட விருங்கதைச் சட்டத்தை ரொறிங்ரன் ஆள்பதி செயற்படுத்த வேண்டியவரானார். பறங்கியர் கொழும்புப் பகுதியிலே விதிபோரமாக 6 - 10 அடி அகலமான விருங்கதகளுடன் வீடுகளைக் கட்டினார். அவ் விருங்கதகள் பெரும்பாலும் விதிகளின் எல்லைக்குட்பட்டனவாக இருந்தன. கோப்பிச் செய்கை விருத்தியகைடங்கு பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காகப் பெருங்கெதாகையாகக் கோப்பிக்கொட்டை கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஏற்றுமதி செய்யும்வரையிலே கோப்பிக்கொட்டையைச் சேமித்து வைப்பதற்காகக் களஞ்சியங்கள் தேவைப்பட்டன. பெரும்பாலான விருங்கதகள் அடைக்கப்பட்டுக் களஞ்சியங்களாக உபயோகிக்கப்பட்டன. இதேவேளையில் வண்டிகளின் போக்குவரத்தும் கூடியதால் விதிகளை விரிவாக்கவேண்டியிருந்தது. வீதி எல்லைக்குட்பட்ட விருங்கதகளை அகற்றவும், புதிதாக விருங்கதகள் அமைப்பதைத் தடுக்கவும், “விருங்கதைச் சட்டம்” ரொறிங்ரன் காலத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் குடியேற்றநாட்டுச் செயலாளராக இருந்த கிரே பிரபு, 20-30 ஆண்டுகள் வரையிலிருந்த விருங்கதகளுக்கு நட்டாடு கொடுத்து அவற்றை உடைக்குமாறு ரொறிங்ரனுக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆனால் ரொறிங்ரன் நட்டாடு கொடுப்பதற்கு விருங்கதகளுக்குள்ள வீட்டுச் சொந்தக்காரரை உறுதிகள் மூலம் உரித்தை உறுதிப்படுத்தும்படி பணித்தார். அதனால் பறங்கியர் ஆள்பதியில் அதிகுப்தியுற்றனர். இவ்வகையான குழங்கிலையில் கோப்பியின் வீலை விழச்சியினுலே

ஏற்றுமதிவரி சீக்கப்பட்டது. இறக்குமதிப் பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் 5 சதவித்து வரி விதிக்கப்பட்டது. அதனு வேற்பட்ட அரசினரக் குறைவை நிறைவாக்க வறுமையீ னுலே வாடி, அரசாங்கத்தில் வெறுப்புற்ற சனங்கள்மீது ஆண்டொன்றக்கு 1 விதிநிங் 6 பெண்ஸ் துவக்கு வரியாக வும், 6 பெண்ஸ் நாய் வரியாகவும், ஆறு நாள் கட்டாய தெரு வேலைக்குப் பதிலாக 3 விதிநிங் தெருவரி யெனப் பட்ட தலைவரியாகவும்; வண்டி, கப்பல், தோணி என்ப வற்றிற்கு 1 பவுண் உத்தரவுச் சிட்டுவரியாகவும் பல வகை வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. தமது பயிர்களை விலங்குகள் அழிக்காது காவல் செய்வதற்குக் குடியானவர்களுக்கு நாய்களும் துவக்குகளுங் தேவைப்பட்டன. அவற்றின் மீது வரி விதித்தசனாலே சாதாரண சனங்கள் பாதிக்கப் பட்டனர். அவர்கள் தமது கிராமங்களிலிருந்து மிகத் தொல்லிலிருள்ள கச்சேரிகளுக்குக் கால் நடையாகச் சென்று வரியைப் பணமாகக் கட்டவேண்டியவரானார்கள். கட்டாயத் தெரு வேலை, முன்பு ஸிலவிய இராசகாரிய முறையை ஒத்திருந்தது. மேலும் கண்டிப்பஞ்சியில் தெருக்கள் அமைக்கப்படுவதைச் சனங்கள் விரும்பினார்கள். பிறர் தமது பகுதிகளுக்கு வந்து தமிழைச் சுரண்டுவதுடன் தமது நாட்டினவாதத்தையுஞ் சிதைப்பர் என அவர்கள் அஞ்சினார்.

இவ்வேலையில் அரசாங்கம் நாட்டின் பொருளாதாரம், குடித்தொகை முதலியவற்றை மதிப்பீடு செய்து ஓர் அறிக்கைப் புத்தகத்தைப் (Blue Book) பிரசரிக்கும் நோக்கத்துடன் 30 கேள்விகளைக் கொண்ட வினாத்தொடை யொன்றை அரசாங்க உத்தியோகத்தர் மூலம் ஒவ்வொரு விட்டுக்கும் வழங்கி விபரங்கள் திரட்டுவதின் ஈடுபட்டது. 30 புதிய வரிகள் விதிப்பதற்கு விபரங்கள் திரட்டுவதற்காக இவ்வினாத்தொடை வழங்கப்பட்டதென்ப பொய்யானதொரு செய்தி நடைங்கும் பரவியது. அதனால் சனங்கள் அரசாங்கத்தில் மிகவும் வெறுப்புற்றனர்.

சனங்கள் வரிகளை எதிர்த்து நாடெங்கும் பசிரங்கக் கூட்டங்கள் நடாத்தினார். 1848ஆம் ஆண்டு, யூலை மாதத்

தில் கண்டிக் கச்சேரியின் முன்பாகக் கிராமவாசிகள் பலர் கூடி, துவக்குவரியை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டங்கெய்தனர். குடிபேற்றுச் செயலானர் சேர் எமேர்சன் ரெனன்ட் (Sir Emerson Tennent) என்பவர் கண்டிப் பிரதானி கண்டியும் தலைமைக்காரரையும் அழைத்து வரிகள் சம்பந்தமாக விளக்கலே, ஆர்ப்பாட்டக்காரர் ஆரவார மின்றி அகன்றனர். சிலநாட்களின்பின் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஒருங்கு சேர்க்கூடி ஆஸ்பதிக்கு ஒரு மனு கைச் சமர்ப்பிப்பதற்காகக் கொழும்புக்குச் சென்றனர். “கொழும்பு ஓப்பிசவர்” செய்தித்தாளின் ஆசிரியரான கிறித்தோபர் எனியட் என்பவரின் வேண்டுகோளின்படி அவர்கள் மீண்டனர். ஆனால் நாட்டின் பற்பல பாகுங்களிலும் வரிகளை எதிர்த்துக் கலகங்கள் ஏற்பட்டன. மாதத்தோயிலே கலகக்காரர் சில வீடுகளை உடைத்தனர். சிலவற்றிற்குத் திலைவத்தனர். பூரங் அப்பு என்ற தாழ்தேபச் சிங்களன் ஒருவனைக் கண்டி அரசனுகப் பிரகடனஞ்சு செய்தனர். தம்புளொயிலும் கலகக்காரர் கொங்கல் கொடாபண்டா என்றவனை அரசனுக் கியமித்தனர். இக் கலகங்களை ஆஸ்பதி அரசாங்கத்துக்கெதிராகச் செய்த பெரும் பூர்ட்சி எனத் தவறுதலாகக் கருதினர். அவர் நாட்டுக்குப் புதிபவர். அவருக்கு அறிவுறை கூறிய தோட்டத்துறைமாரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தரும் படைத்தலைவர்களும் 1818ஆம் ஆண்டுக் கலகத்தை கிணைத்து, இயமுறையும் பெருங்கலகம் ஏற்படக்கூடுமென அஞ்சிக கடுமையான அடக்குமுறையைக் கையாளும்படி ஆஸ்பதிக்கு ஆலோசனை கூறினர். உடனே ஆஸ்பதி கண்டி, மாதத்தோ, தம்புளை, குருங்கல் பகுதிகளில் படையியற்சட்டத்தைப் (Martial Law) பிரகடனஞ்சு செய்து ஒருபடையை மாதத்தோக்கு அனுப்பினர். அப்படை வரியப்பொலை என்ற இடத்தில் கலகக்காரர் கூட்ட மொன்றைச் சந்தித்து, அக்கூட்டத்தினரில் 40 பேரைச் சுட்டுக்கொன்றனது. பின்பு மாதத்தோக்குச் சென்று அதைக் “கூகப்பற்றிக்” கொடுரோன் இராணுவ நடவடிக்கை பெடுத்து. பல கிராமங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பொருள்கள், பண்டங்கள் குறையாடப்பட்டன. 200பேர்

வரையிற் சுடப்பட்டு அல்லது தூக்கிவிடப்பட்டுக் கொல் லப்பட்டனர். புரங் அப்புவும் கொங்கல கொடபண்டா வும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். கலகக்காரன் ஒருவனைப் பற்றிய விபரங்களைக் கொடுப்பதற்குத் தவறினுரெனக் குட்டபொல உனன்சே என்ற புத்தபிக்கு குற்றஞ்சாட்டப் பெற்றுப் பிக்கு அங்கியுடன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஆள்பதியின் கொடுரமான அடக்குமுறைகளைக் கற்றறிந்த ஆங்கிலேயர் பலர் கண்டித்தனர். ஆள்பதியின் செயல் களைப்பற்றி விசாரிக்குமாறு குடியேற்றநாட்டு மங்கிரிக்கு விண்ணப்பித்தனர். பிரித்தானிய பாரானுமன்றப் பிரதி சிதிகள் சிலரைக்கொண்ட ஒரு விசாரணைக்குமு ஒன்று சியமிக்கப்பட்டது. பிரித்தானிய பிரதமரின் கிட்டிய உறவினரான ஆள்பதியைக் காப்பாற்றப் பெரும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டபோதும் அவர் தனது பதவியை விருந்து விலகித் தாயகம் செல்லவேண்டியவரானார். அவருக்குப் பதிலாக அண்டர்ஸன் ஆள்பதியாக சியமிக்கப்பட்டார். வேறு இருவர் பதவி நீக்கஞ் செய்யப் பட்டனர். ரொறிங்ரன் விதித்த வரிகள் நீக்கப்பட்டன. பிரித்தானிலே இறசல் பிரபுவின் மங்கிரிசபை வீழ்ச்சி யடைந்தது. ஆட்சியாளரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டன. இலங்கை அரசாங்கம் பாட்டாளிமக்களின் நலத்தில் அக்கறைகொள்ளத் தொடங்கியது. அதனால் இலங்கையில் ஒரு ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கேனும் அமைதி விலவியது. உள்ளூர் உணவு விவசாயம் வீருத்தியடைந்தது.

1848இல் ஏற்பட்ட கலகத்தின் முன் ஐரோப்பியரின் நன்மைக்காகவும், கோப்பிச்செய்கையை விருத்தி செய்வதற்காகவும் ஆட்சி நடாத்தப்பட்டது. கலகத்தின் பின் இலங்கைவாசிகளின் நலத்தை விருத்திசெய்து நெற்செய்கையை ஊக்குவித்து அவர்களைத் திருத்திப் படுத்தி ஆட்சி செய்தல் இன்றியமையாதெனக் கருதப் பட்டது. சேர் மூன்றி உவாட் ஆள்பதி சனங்களின் நாளாங்க வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நெற்செய்கையை விருத்திசெய்வதற்குக் கிழக்குமாணத்தில் அம்பாரை, இரக்காமம் குளங்களையும் தென்மாராணத்தில் கிரமா|

உள்ருபோக்குக்கக் குளங்களையுங் திருத்துவித்து நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்துக்கொடுத்தார். நீர்ப்பாசன வசதி களைப் பயன்படுத்திக் கல்முனை, மட்டக்களைப்பு, அக்கறைப் பற்றுக்கிடையேயுள்ள பகுதிகள் 1864ஆம் ஆண்டளவில் செங்கெநற் கழனிகளாக மாற்றமடைந்தன. சேர் ஹூர்க் குலிஸ் ரொபின்சன் காலத்திலே நீர்ப்பாசன சாதனங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு ஒரு விசாரணைச்சபை 1866இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அச்சபை செய்த சிபாரிசுகளைச் சட்டக்கழகம் அங்கிகரித்தது. சிறிய நீர்ப்பாசன வேலைகளைச் சீர்செய்யவும் ஏழை விவசாயிகள் விவசாயத்துக்கு முதலீடுசெய்யவும் கடனுக்குப் பண உதவி வழங்குங் திட்டமொன்று 1867இல் வருக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் படி விவசாயிகள் தாம்பெற்ற கடனைப் பத்துவருடத்துள் திருப்பிக்கொடுக்கலாம் என விதிக்கப்பட்டது. சேர் உவில்லியம் கிரெகரி, ரொபின்சன் ஆஸ்பதிபால் திருத்துவதற்குத் தொடங்கப்பட்ட திசமகாரூமக் குளத்தைத் திருத்துவித்தார். அவர் நுவர்கலாவிய, தமன்கடுவைப் பகுதிகளை முறையே வடமாகாணத்திலிருந்தும் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்தும் பிரித்து, அவற்றை அடக்கிப் பட மேல்மாகாணத்தைப் புதிதாக அமைத்து அப்பகுதியிலே பல குளங்களைத் திருத்தியதுமன்றி, யோதளலக் கால்வாயின் ஒரு பதிகுபையும் திருத்துவித்தார். இக்கால்வாய் வழியாகக் கலாவிவாவிலிருந்து அநூதபுரிக்கு நீர் உதவப் பெற்றது. கந்தளாய்க் குளத்தையும் புனர் சிருமாணஞ்சு செய்தார்.

ஆதர் கோடன், நெற்செய்க்கடை விருத்தி செய்வதில் ஊக்கமெடுத்தார். இவருடைய காலத்தில் 42 குளங்களும் 164 வாய்க்கால்களும் மூப்பது இலட்சம் ரூபாசெலவிற் பழுதுபார்க்கப்பட்டனவராம். திருத்தப்பட்ட குளங்களில் கலாவிவா பிரதானமானது. இவர் மாகாணங்களிலே உண்ணார் நீர்ப்பாய்ச்சற் சபைகளையும், கொழுஷ்பிலே தனது தலைமையின்கீழ் ஒரு மத்திய நீர்ப்பாய்ச்சற் சபையையும் 1884இல் அமைத்தார். சேர் ஆதர் ஹவல்லெக் தானியவரியை நீக்கினார். சேர் நிட்டஜ்ஜீவ

பயிர்ச்செய்கைக்குப் போதிய தண்ணீர் வசதி அளிப்பதற்காக நீர்ப்பாய்ச்சற் பகுதியை 1900இல் அமைத்தார். 1900ஆம் ஆண்டிலே 50 லிலட்சம் ரூபா நீர்ப்பாய்ச்சற் சாதனங்களிற் செலவிடப்பட்டதாம். அதனால் அவருடைய காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் 1,16,000 ஏக்கர் காணியும், திசமகாரும் குளப்பகுதியில் 7,000 ஏக்கர் காணியும், வளவுவகங்கைத் திட்டத்தின் கீழ் 10,000 ஏக்கர் காணியும் நீர்ப்பாசனத்துக் குரிபனவாக இருங்கின்றன. இவர் காச்சித் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

ஸேர் ஹென்றி பிளோக் தெதுறு ஓபாத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து 12,500 ஏக்கர் மிலத்துத் தீர்ப்பாய்ச்சக்கூடிய தாக்கு செய்தார். விவசாயச் சங்கங்களை அமைத்தார். ஸேர் ஹென்றி மக்கலம் காலத்தில் விவசாயவிருத்திக்காக அல்லைத் திட்டமும் மினிப்பைத் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவை இன்று பெருங் குடியேற்றத் திட்டங்களாக விளங்குகின்றன.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

I. 1848இல் ஏற்பட்ட கலகத்தின் காரணங்கள் :

(i) கோல்புறுக் தகவுரைகளின் விளைவுகள் :

அ. சட்டக்கழக அங்கத்தவர்கள் உள்ளுர் விவசாயத்தை விருத்தி செய்யாது பெருங் தோட்டச் செய்கைக்கு வசதிகளை அளித்தும்.

ஆ. குடியியற்செவை உத்திபொகத்தர் கோப்பிச் செய்கையிலீடுபட்டுச் சனங்களைப் பூறக்கணித்தும்.

இ. ஜந்து மாகாணங்களாகக் குறைக்கப்பட்டுமை.

ஈ. இராசகாரியழறை ஒழிப்பாலும் கன்சபா முறையின் நீக்கத்தாலும் நீர்ப்பாசனமும் விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டுமை.

- (ii) பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையால் மலைநாட்டு மக்கள் நிலங்களை இழந்தமையும் பிறருடைய கவுாசமும்.
- (iii) ரொறிங்ரன் ஆள்பதி விதித்த வரிகள்.

2. கலகத்தின் விளைவுகள் (பக்கம் 160-162).

வினாக்கள்

1. 1848ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கலகத்தின் காரணங்களையும் அதன் விளைவுகளையும் ஆராய்க.
2. “1848ஆம் ஆண்டிலேற்பட்ட கலகத்தின் பயஞாத இலங்கையில் ஒரு 50 ஆண்டுகளுக்குக்கேற்றும் அமைதி நிலவிடங்களினர் விவசாயம் விருத்தியடைந்தது”. இதை ஆராய்க.

15. இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் அபிவிருத்தி

இலங்கைக் கறவா உலகப் புகழ் பேற்றது. 13ஆம் நூற்றுண்டிலிருந்து 19ஆம் நூற்றுண்டின் இடைக் காலச்வரையும் கறவா முக்கியமான வெளிநாட்டு ஏற்று மதிப் பொருளாக இருந்தது. ஒல்லாந்தர் கறவா விபா பாரத்தால் தமது வருஷனத்தின் பெரும்பகுதியைப் பெற்றனர். இலங்கையிலிருந்து ஒல்லாந்துக்கு 1735இல் 3,09,040 இருக்கல் கறவா ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இத்தொகை 1789இல் 4,63,000 இருத்தலாகக் கூடியது. ஆனால் 1791இல் இத்தொகை 1,83,765 இருத்தலாகக் குறைந்தது. சிறையிலிருந்து கசியா எனப்படும் இழக்கமான கறவா குறைந்த விழையில் இந்குமதி செய்யப்பட்டதே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஆங்கிலேயரும் கறவா வியாபாரத்தில் சடிப்பட்டுக் கறவா வியாபாரத்தை அரசாங்கத்தின் முழு உரிமையாக்கினர். 1833ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தின் வியாபார முழு உரிமைக் கொங்கை நீக்கப்படும்வரையில் இங்கிலைமை ஸிவவியது.

யாவர், இந்தியா முதலீப் தேசங்களிலே கறவா பெருமளவிற் பயிரிடப்பட்டதாலும்; கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், தென்னிட்டியா, தென்சின முதலீப் இடங்களிற் கசியா எனப்படும் இழக்கமான கறவா பயிரிடப்பட்டுக் குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டதாலும் இலங்கையின் கறவா வியாபாரம் 1835ஆம் ஆண்டளவில் வீழ்ச்சி புற்றது. அதன்பின்பு கோப்பி பெருந்தோட்டப் பயிராக முக்கியம் பெற்றது.

கோப்பி ஒல்லாந்தரால் முதன் முதல் 1690இல் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென்று சொல்லப் படுவதற்கு. ஐரோப்பாவிலே கோப்பிக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தமையின் ஒல்லாந்தர் கோப்பிச் செய்கையை

இலங்கையில் விருத்திசெய்ய முயன்றனர். அவர்கள் கோப்பியைப் பெருந்தோட்டப் பயிராக நீர்க்கூழுமிழு, காலிப் பகுதிகளில் பயிரிடத் தொடங்கினர். வெப்பமான காலங்கையுள்ள கரைநாட்டுப் பகுதி கோப்பிச் செய்கைக்கு ஏற்றதாக இல்லாததால், 1739ஆம் ஆண்டாலேயில் கோப்பிச் செய்கை கைவிடப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்கையைக் கைப்பற்றிய காலங் தொடக்கமாகக் கோப்பிச் செய்கையை லீடுபட்டனர். கோத் தூங்பதி ஒல்லாந்தரின் கோப்பித் தோட்டங்களுக்குப் புத்துப்பிர் அளிக்க முயன்றார். ஆனால் அவருடைய முயற்சி அநுஷ்லமண்டந்திலது.

கண்டி இராச்சியப் பகுதியிலே வீதி ஓரங்களிலும் குடியானவர்களின் வீட்டு வளவுகளிலும் கோப்பி உண் டாக்கப்பட்டது. 1815ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியதன் பின்பு அங்குள்ள மலைச்சாரல்களில் கோப்பிச் செய்கைக்கேற்ற வளமான மண்ணையும் வாய்ப்பான காலங்கையையும் கண்டனர். பாண்ஸ் ஆங்பதி அவர்களின் துணிவான முயற்சியினாலே கோப்பிச் செய்கை இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிராக விருத்தியடைந்தது. அவர் கோப்பிச் செய்கையை விருத்தி செய்வதற்காகக் கோப்பிக்கொட்டுடை ஏற்றுமதியின்மீது இதகாறும் விதிக்கப்பட்டிருந்த 5 சதவீகித ஏற்றுமதி வரியை 1820இல் நீக்கினார். கோப்பித் தோட்டங்களுக்குரிய ஸ்லவரியை (வினாவின் 20) 1825இல் நீக்கினார். 1829இல் விவசாய உபகரணங்களின் இறக்குமதித் தீர்வையை அகற்றியதுடன், கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டோர் இராசகாரிப் சேவையை விருந்தும் விலக்கினார். கோப்பிச் செய்கைக்கு ஸ்லங்களை 1826ஆம் ஆண்டுவரையும் இலவசமாக வழங்கினார். அதன்பின்பு ஏக்கரோன்று 5விலிங்குக்கு விற்கப்பட்டது:

1823ஆம் ஆண்டில் ஜோஜ் பீப்ட் என்ற ஆங்கிலேய இராணுவ அதிகாரி முதன்முதலாக ஐரோப்பிய கோப்பித் தோட்டத்தைக் கம்பனீயிலே சிங்கப்பிட்டியில்

தொடங்கினான். அரசாங்கமும் அவனுக்குதலி அளித்தது. 400 ஏக்கர் நிலத்தைப் பத்து வருடங்களுக்குக் குத்தகை இன்றியும் அதற்குப்பின் ஆண்டுதோறும் ஆறுபணக் குத்தகைக்கும் கொடுத்தது. அதுவுமின்றி 4000 இறைசால் (1 இறைசால் 75சதம்) கடனுக்கும் கொடுத்தது. ஆனால் கோப்பிச்செய்கைக்கு நிலம் வளமற்றதாக இருந்ததால் அவனுக்கைய ஆரம்பமுயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது. வாய்ப்பான நிலமின்மையும், கோப்பிச் செய்கையில் பயிற்சியின்மையும் மூர்ம்ப காலத்தில் கோப்பிச்செய்கையின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாக விருந்தன. பேட் கோப்பிச்செய்கையைக் கைவிட்டான்னால். அவன் புசலாவையிலே ஒருதுண்டு நிலத்தை வாங்கி அதில் கோப்பியைப் பயிரிட்டுப் பெரும்பயனாடந்தான். மூலதனமின்மையாலே கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபடுவதற்குப் பலர் முன்வங்கிலர். பாண்ஸ் ஆன்பதி மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகத் தன் சொங்குப் பொறுப்பிலே பேராதணையில் கங்கறுவா கோப்பித்தோட்டத்தை 1825இல் தாபித்துத் திறம்பட நடத்தினார். அத்தோட்டத்திலிருந்து முதற்றாமான கோப்பிக்கொட்டை ஆண்டோன்றுக்கு ஆயிரம் அந்தர் பெறப்பட்டது. ஆன்பதி அவர்கள் குடியியற் சேவை உத்தியோகத்தை குக்கும் இராணுவ உத்தியோகத்தருக்கும் நிலங்களை ஓரவாரமாக வழங்கி அவர்களைக் கோப்பிச்செய்கையில் ஈடுபடச் செய்தார். அதனால் ஜேரோப்பியர் பலர் கண்டிப் பகுதியிலே கோப்பிச் செய்கையைத் தொடங்கினார்.

அரசாங்க உதவிகளும் சலுகைகளும் இருந்தபோதும், 1835ஆம் ஆண்டு வரையும் கோப்பி பெருந்தோட்டப் பயிராக விருத்தியடைந்திலது. அதற்குரிய காரணங்களுள் முக்கியமானவை மூன்றாகும். ஒன்று : கோப்பிச் செய்கையிலீடுபட்டோர் அதிற் பயிற்சியில்லாமையால் வளமில்லாத நிலங்களை வாங்கிப் பயிரிட்டனர். பயிரிடும் முறைகளையும், நோய்த்தடைமுறைகளையும் அறிந்திலர். உதாரணமாக அரசாங்க உதவியிருந்தபோதும் பேட் ரத் தோட்டத்தைக் கைவிட்டுப் பின்பு புசலா

வையில் தோட்டமொன்றைத் திறந்துமை குறிப்பிடத் தக்கு. அடுத்ததாக மேற்கிந்திய திவுகளில் வினாவிக்கப் பட்ட திறமான கோப்பிக்கு இங்கிலங்கிலே இருத்தல் ஒன்றுக்கு 6 பெண்ஸ் விதம் இறக்குமதித் தீர்வை விதிக் கப்பட, இலங்கைக் கோப்பிக்கு 9 பெண்ஸ் விதம் 50% கூடுதலாக இறக்குமதித் தீர்வை விதிக்கப்பட்டது. இத் தீர்வையை மேற்கிந்திய திவுகளின் தீர்வை அளவிற்குக் குறைக்கும்படி 1829இல் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலான ருக்கு விண்ணப்பித்தபோதும் தீர்வை குறைக்கப்பட்டில்லது.

போதிய தொழிலாளரின்மை முன்றுவது காரணமாகும். அங்காலத்திலே மேற்கிந்திய திவுகளிலே கோப்பி இலாபகரமாகப் பயிரிடப்பட்டு வந்தது. அடிமைகள் இப்பகுதியிலேயுள்ள தோட்டங்களிலே கூலியின்றி வேலை செய்தனர். அதனால் மேற்கிந்திய திவுக் கோப்பி இங்கிலங்கிலே மலிவாக விற்கப்பட்டது. இலங்கையிலே இராசகாரியமுறை ஒழிக்கப்பட்டதால் சாதாரண சனங்கள் பிறரிடத்துக் கூலிவேலை செய்வதை விடுத்துத் தமது நிலங்களிலே பயிர்செய்து சீவித்தனர். அதனாலே கோப்பித் தோட்டங்களிலே வேலை செய்வதற்குப் போதிய கூலியாட்கள் கிடைக்கவில்லை. ஒரு சிலர் அதிக சம்பளத்தைக் கொடுத்துக் கூலியாட்களை வேலைக்குப் பெற்றனர். 1828இல் பாண்ஸ் ஆளுபதியும் பேட் என்பவரும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து 180 தொழிலாளரை வரவழைத்தனராம்.

இலங்கைக் கோப்பிக்கு விதிக்கப்பட்ட கூடுதலான 3 பெண்ஸ் வரி 1835இல் நீக்கப்பட்டது; மேற்கிந்திய திவுக் கோப்பிக்கும் இலங்கைக் கோப்பிக்கும் இருத்தலொன்றுக்கு 6 பெண்ஸ் விதம் ஒரேவிதவரி விதிக்கப்பட்டது. “விசேட ஆதரவுவரி” யாக (Preferential duty) ஜாவா, பிரேசில் நாடுகளின் கோப்பிக்கு 1 வினங், 3 பெண்ஸ் வரி விதிக்கப்பட்டது. அடிமைச் சட்ட ஒழிப்பி ஞை சுதந்திரம் பெற்ற மேற்கிந்தியத் திவுக் கோப்பித் தோட்டத் தொழிலாளரான அடிமைகள் கோப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்யாது விடுத்தனர். அதனால்

இலங்கையுடன் போட்டியிட்டுவந்த மேற்கிண்டியக் கோப்பித் தோட்டங்கள் பரதிக்கப்பட்டன. இங்கிலங்கில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மேற்கிண்டிய திவுக் கோப்பியின் தொகை குறைந்தது; இலங்கைக் கோப்பியின் தொகை மிகக் குடிபது. உதரணமாக 1827இல் இலங்கைக் கோப்பி 17,92,448 இருத்தல் மாத்திரம் இங்கிலங்கில் இறக்குமதி செய்யப்பட, மேற்கிண்டிய திவுகளிலிருந்து 2,94,19,598 இருத்தல் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இத்து மாருக 1847இல் இலங்கைக் கோப்பி 1,94,75,904 இருத்தல் இறக்குமதி செய்யப்பட, மேற்கிண்டியத் திவுகளிலிருந்து 52,59,449 இருத்தல் மாத்திரம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. கூத்தொழிற் புரட்சியின் விளைவாக இங்கிலங்கிலே ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் குடிப்பழக்கத்துக்கு ஆளானார்கள் (பக்கம் 110) என அறிந்தோம். உவெஸ்லி என்பவரின் நற் போகனைகளால் ஒழுங்குக்கொள்ளக எனப்படும் “மெத் டிஸ்ட்” (Methodist) இயக்கம் பரவக் குடிப்பழக்கம் குறைந்தது. கோப்பி குடிக்கும் பழக்கம் ஐரோப்பாவிற் பரவிபது. அதனுடே இங்கிலங்கில் மாத்திரமன்றிப் பிரான்கு, பெல்சியம் முதலிய தேசங்களிலும் இலங்கைக் கோப்பி விற்பனை செய்யப்பட்டது. இலங்கைக் கோப்பிக்கு நல்ல மதிப்பும் ஏற்பட்டது. இவ்விதம் இருக்கும்போது கோப்பிச் செய்கைக்காரருக்கு மேலும் ஓர் அநூலம் கிடைத்தது. மேற்கிண்டிய திவுகளில் கோப்பிச் செய்கை கைப்பற்றி கன்றுக ஆராய்ந்தறிக்க ரூற்லர் (Tytler) என்ற அபனமண்டலப் பயிர்ச் செய்கை கிடுனர், 1837 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து இங்கும்தனது தோட்டத்திலே கோப்பிச் செய்கையில் புதிய முறைகளை ஏற்படுத்தினார். இதன் பயனுக்க் கோப்பிச் செய்கை கன்றுக விருத்தி படைந்தது. ஆள்பதிகள், இரண்டுவ அதிகாரிகள், குடியியற் சேவை உயர் அதிகாரிகள், † பெரிய பிரித்தனரி மூலம் இங்கியாவிலுமிருந்து வந்த கோட்டத் துரைமார் முதலியேர் (பக்கம் 154) கோப்பிச் செய்கையிலீ ஓபட்டுக்

† இசுக்கொதல்க்கு தேசத்தவரை முதன் முதலாகக் கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர்.

கோப்பிச் செய்கை துரிதமுன் னேற்றமடைந்தது. கோப்பி யின் விலை ஏறியது; ஏற்றுமதித் தொகை கூடியது.

கோப்பிச் செய்கையின் துரித முன் னேற்றத்தைக் கீழே தரப்பெற்ற அட்டவணை நன்கு விளக்கும்.

ஆண்டு	கோப்பிச் செய்கைக்கு விளைந்த கோப்பி ஒரு புசல்	விற்கப்பட்ட நிலம்	கோப்பியின் விலை
1834	3 37 ஏக்கர்	1,38,800½ புசல்	15 விலைங் 3 பெ.
1842	48,534 ,,	12,54,263 ,,	45 ,,—

1835 – 1845 ஆண்டுகளுக்கிடையிலே கோப்பிச் செய்கையிலேற்பட்ட துரித முன் னேற்றங் காரணமாக 30,00,000 பவுண் பிறநாட்டு மூலதனம் இலங்கையில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. கோப்பி ஏற்றுமதியாலும் சில விற்பனையாலும் நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. 1836 இல் 3,920 ஏக்கர் நிலம் விற்கப்பட்டது. இது முந்திய ஆண்டு விற்பனையிலும் 10 மடங்கு கூடுதலாகும். இதைத் தொடர்ந்து எட்டு வருடங்களுள் 2,55,000 ஏக்கர் நிலம் விற்பனை செய்யப்பட்டதாம். கோப்பியின் விலையும் எட்டு வருடங்களுள் 300 வீதம் கூடியது. திறமான கோப்பி அந்தர் ஒன்று 105 விலைங்காக விற்பனை செய்யப்பட்டது.

கோப்பிச் செய்கை நல்ல வருமானத்தைக் கொடுத்தத னாலே கம்பனீ, புசலாவை, பேராதனைப் பகுதிகளில் தொடக்கப்பட்ட கோப்பிச் செய்கை நாவலப்பிடிடி, கொத்மலை, கற்றன், பலாங்கொடை, பதுணைப் பகுதிகளுக்குப் பரவியது.

கோப்பிச் செய்கையினுலேற்பட்ட செல்வச் செழிப்பு கீண்டகாலம் கீடித்திலது. ஐவாவா, பிரேசில் முதலீய நாடுகளில் பெருமளவிலும் குறைந்த செலவிலும் கோப்பி விளைவிக்கப்பட்டு இங்கிலங்கில் குறைந்த விலைக்கு விற்கப் பட்டது. இங்காடுகளின் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்தி இலங்கைக்கு விசேட ஆதரவு அளிக்கும் கோக்கத்துடன் விதிக்கப்பட்ட “விசேட ஆதரவுவரி” (பக்கம் 167)

இங்கிலங்கில் கைக்கொள்ளப்பட்ட “கட்டில்வர்” விபாரக் (Free Trade) கொள்கையைப் பின்பற்றி கீக்கப் பட்டது. அதனால் பிறநாட்டுக் கோப்பி மலிவாக விற்கப் பட, இலங்கைக் கோப்பியின் விலை வீழ்ச்சியுற்றது. அந்தர் ஒன்றின் விலை 105 விலிங்கிலிருஞ்து 48 விலிங்காகக் குறைந்தது. ஓர் அந்தர் கோப்பியை உற்பத்தி செய்யச் செலவு ஏறக்குறைய 48 விலிங்காகும். 1849இல் ஓர் அந்தர் கோப்பியின் விலை 17 விலிங்காக வீழ்ச்சியுற்றது. விலை வீழ்ச்சியுற்றாலத்தில், இங்கிலங்கில் பொருளாதாரமந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால் வருமானம் குன்றியது. விலைகூடிய நல்ல கோப்பிக்குப் பதிலாக மலிவான கலப்புக் கோப்பியையும் பதிற்பண்டங்களையும் சனங்கள் உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். அதனால் இலங்கைக் கோப்பியின் இறக்குமதி குறைவற்றது. ஆனால் இலங்கையிலே கோப்பிச் செய்கை அதிகரித்தது. தேவைக்குக் கூடுதலாக கோப்பி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. விலை வீழ்ச்சியாலும் உச்ச உற்பத்திச் செலவாலும் கோப்பித் தோட்டக்காரர் பாதிக்கப்பட்டனர். இங்கிலங்கிலேற்பட்ட பொருளாதாரமந்தத்தினால், இலங்கையில் கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருஞ்த ஜேரோப்பியர் கடன்பெற முடியாதிருந்தனர். மலைநாட்டு மக்கள் கோப்பித் தோட்டங்களிலே கூலீக்கு வேலைசெய்ப விரும்பாததாலும் இராசகாரியமுறை நீக்கப் பட்டதன் பின்பு சுயாதினமாகத் தமது கமங்களிலே ஈடுபட்டிருஞ்ததாலும் கோப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்குத் தென்னிந்தியாவிலிருஞ்து தொழிலாளரை 1839ஆம் ஆண்டிலிருஞ்து பெருங்தொகையாக வரவழைத்து அவர்களுக்குப் பணமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. 1839ஆம் ஆண்டிலே இங்கியாவிலிருஞ்து ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளுமாக 2719 பேர் இலங்கைக்கு வந்தனர். 1842இல் இத்தொகை 9470 பேராகவும், 1845இல் 73,401 பேராகவும் கூடியது. ஆனால் 1846ஆம் ஆண்டு தொட்டக்கமாக இந்தியத் தொழிலாளரின் வருகை ஆண்டு தோறும் அருசியது. 1846 இல் 42,317 பேராகக் குறைந்தது. 1848இல் 32,172 பேர் மாத்திரமே இங்கு

வந்தனர். ஆனால் ஆள்பதி தொடக்கம் (பக்கம் 154) பலர் கோப்பிச் செய்கையிலீடுபட்டதால் கோப்பித் தோட்டங்கள் பெருங் தொகையாகத் தாயிக்கப்பெற்றன. தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. கூடிய சம்பளம் கொடுக்கப்பட்ட தோட்டங்களைத் தொழிலாளர் நாடினர். கூடிய சம்பளத்தால் உற்பத்திச் செலவு கூடியது. உற்பத்திப் பெருக்கத்தினாலே கோப்பியை ஏற்றியிரக்குவதற்குச் சுமைகாரருக்கும் மாட்டு வண்டிகளுக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அதனாலே கோப்பியை ஏற்றியிரக்குவதற்கு செலவு கூடியது. மாட்டுவண்டியில் 1200 இருத்தல் கோப்பியைக் கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்கு அனுப்புவதற்கு ஒரு பவண் செலவானது. ஆனால் இத் தொகையைச் சுமைகாரர் மூலம் அனுப்புவதற்கு 30 சுமைகாரர் தேவைப் பட்டனர். ஒருவன் 40 இருத்தல் கோப்பியைச் சுமந்து செலவுவதற்கு 7 விவிங் 6 பெண்ஸ் கூலி பெற்றான். அவ்விதம் 30 பேருக்கும் 1200 இருத்தல் கோப்பியைச் சுமந்து செலவுவதற்கு 11 பவண் 5 விவிங் கூலியாகக் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. இவ்விதமாக உற்பத்திச் செலவு கூடியும் கோப்பியின் விளை குறைவுற்றும் இருந்தாலத்தில், தொடர்ச்சியான பெருமழை காரணமாகக் காட்டுச் செடிகள் அழுகின. முன்பு அச் செடிகளை அரித்துண்ட எவிகள் இரைதேடிக் கோப்பித் தோட்டங்களை நாடின. அவை கோப்பிச் செடிகளின் தளிர்க்குருத்துக்களை அரித்துண்டு பெரும் சேதம் விளைத்தன. இங்கிலைமையில் கோப்பிச் செடிகளிலே ஒருவித மூட்டுப்பூச்சி பெருங் தொகையாகப் படிந்து கோப்பிப்பழங்களைத் தாக்கியதால் கோப்பிச் செய்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

செலவு கூடி, இலாபம் குறைந்த இக்காலத்திலே எலி, மூட்டுப்பூச்சி என்பவற்றின் தாக்கத்தால் விளைவு குன்றியது. இப் பிடைகளை அழிப்பதற்கு மேலும் பணச் செலவு ஏற்பட்டது. 1848ஆம் ஆண்டளவிற் பலர் கோப்பிச் செய்கையைக் கைவிட்டனர். 1847 இல் 56,832 ஏக்கரரகவிருந்த கோப்பித் தோட்டப்பறப்பு 1849 இல் 43,338 $\frac{1}{2}$ ஏக்கராகக் குறைந்தது. பல தோட்ட

தங்கள் மலிந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டன. உதாரணமாக 1843இல் 15,000 பவனுக்கு வாங்கப்பட்ட ஒரு தோட்டம் 1847இல் 40 பவனுக்கு ஏலத்தில் விற்புப் பட்டது. 10,000 பவன் பெறுமதியான வேறொரு தோட்டம் 350 பவனுக்கு விற்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய தோட்டக்காரர் 400 பேர் வரையில் இலங்கையை விட்டு வேறு இடங்களுக்கு வேலைதேடிச் சென்றனர்.

கோப்பிச் செய்கையில் ஏற்பட்ட மந்தமான நிலைமை பால் சாதாரண சனங்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். அரசாங்க வருமானமும் பாதிக்கப்பட்டது. சனங்கள் தமது விட்டு வளவுகளில் கோப்பிச் செடிகளை உண்டாக்கிச் செல வின்றிக் கோப்பியை விற்பனை செய்து வந்தனர். இப் போது அவர்களுடைய செடிகளையும் எலியும் மூட்டுப் பூச்சியும் தாக்கியதாலும்; கோப்பியை ஏற்றியிரக்குஞ் செலவு கூடியதாலும் அவர்கள் கோப்பிப் பழங்களைப் பிடுங்காது விடுத்தனர். அரசாங்க வருமானமும் குன்றி பது. 1847இல் 78,368 பவன் நிதிக்குறைவு ஏற்பட்டது. அதனால் தொற்றிங்கள் ஆள்பதி (பக்கம் 152) பல புதிய வரிகளை விதிக்கவேண்டியவரானார்.

1849ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து கோப்பித் தொழில் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியது. பிரித்தனின் பொருளாதார நிலை சிருற்றது. கோப்பியின் விலையும் நுகர்வோர் தொகையும் கூடின. 1853ஆம் ஆண்டள வில் மந்த நிலை முற்றுக நீங்கியது. கோப்பிச் செய்கை துரிதமாக முன்னேறியது. இதற்குரிய காரணங்கள் பல வாம். கோப்பியின் விலை வீழ்ச்சியடைந்த காலத்திலே நல்ல தோட்டங்களைச் செல்வந்தர் மலிவாக வாங்கித் திருத்திப் செய்கை முறைகளைக் கைக்கொண்டனர். மன்வளத்தை நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து தகுதியான இடங்களில் மாத்திரம் புதிதாகத் தோட்டங்களைத் தாபித்தனர். நல்ல விளைவில்லாத தோட்டங்களைக் கைவிட்டனர். பச்சையிடுதல், களையிடுங்குதல், கோய்த் தடை முதலியன ஒழுங்காகச் செய்யப்பட்டன. உவாட், ரொபின்சன் ஆள்பதிகள் பல கற்பாதைகளையும் இருப்புப்

பாலங்களையும் அகமப்பித்தனர். அதனாலே ஏற்றுமதி யிறக்குமதிச் செலவு குறைந்தது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளரைத் தொகையாக வருவிப்பதற்கு உதவி செய்தனர். அதனாலே கூலி குறைந்தது. நிலங்களைப் பெருங்கொடரகையாக விற்பனை செய்தனர். அதனால் தோட்டங்கள் பெருகின. ரொபின்சன் காலத்திலே நுவ ரெஸியா, டிம்புகீ, டிக்கோயா, மஸ்கெலியாப் பகுதிகளில் 400 சதுரகிலை பரப்பில் தோட்டங்கள் பெருகினவாம். கோப்பியடைந்த தூரித அபிவிருத்தியைப் பின்வரும் அட்டவணை உறுதிப்படுத்தும்.

ஆண்டு	கோப்பியின் எற்றுமதித்தொகை	கோப்பியின் பெறுமதி	ஓர்அந்தர் கோப்பியின் விலை
1852	3,72,370 அந்தர்	6,92,893 பவு.	41 விலீங்
1856	4,40,819 ,,	9,81,723 ,,	46 ,,
1866	8,86,762 ,,	22,47,038 ,,	54 ,,
1870	10,13,904 ,,	26,47,818 ,,	54 ,,

1870 ஆம் ஆண்டில் கோப்பி உச்ச நிலையை அடைந்தது. உச்சவிலையாலும் பெருங்கொடரகையான ஏற்றுமதி பாலும் இலங்கைக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. அவ்வாண்டு அரசிறை 11,21,679 பவுண்; செலவு 10,64,669 பவுண். இதை 1852 ஆம் ஆண்டு அரசிறை புடனும் (4,12,835 பவுண்) செலவுடனும் (3,86,519) ஒப்பு நோக்கி அறிக்.

1870 ஆம் ஆண்டின் பின்பும் ஜங்கு வருடங்கள் வரையிலே அமெரிக்காவிலும், பிரித்தனிலும் இலங்கைக் கோப்பிக்கு நல்ல மதிப்பேற்பட்டது. அதனால் கோப்பியின் விலை அத்தேசங்களில் 50% கூடியது. ஆனால் 1875 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கோப்பியின் ஏற்றுமதித் தொகை திடீரெனக் குறைந்தது. 1880 ஆம் ஆண்டு விருந்து கோப்பியின் விலையும் மிகக் குறைந்தது. இதற்குரிப் காரணங்களை ஆராய்வாம். 1869 ஆம் ஆண்டள வில் கோப்பிச் செடிகளிலே ஒருவித நோய் ஏற்பட்டது. இக் நோய் ஏற்பட்ட காலத்தில் கலாநிதி துவவட்ஸ் (Dr. Thwaites) என்பவர் பேராதனையிலுள்ள அரசாங்க

தாவர தோட்டத்தின் அதிபராக இருந்தார். அவர் இங் கோயில் அறிகுறிகளை அவதானித்துத் தோட்டக்காரருக்கு அதன் அபாயத்தைச் சுட்டிக்காட்டியபோதும் அவர்கள் அக்கறைகளாண்டாரல்லர். அதனால் தோட்டப் பகுதிகளின் நோய் திவிரமாகப் பரவிக் கோப்பிச் செடிகளைப் பாழாக்கியது.

இதனால் கோப்பி ஏற்றுமதி வருடா வருடம் குறைந்தது. 1875ஆம் ஆண்டில் 9,24,266 அந்தர் கோப்பி மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. 1880இல் ஏற்றுமதி 6,56,595 அந்தராகக் குறைந்தது. 1882—83ஆம் ஆண்டில் 2,60,000 அந்தர் மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டது. கோப்பித்தோட்டத்தின் பரப்பளவும் 2,00,000 ஏக்கராக அருகியது. இலங்கைத் தோட்டங்கள் நோயால் பாழுற்ற காலத்தில் பிரேரில் ஓட்டின் இளக்கமான கோப்பி பெருந்தொகையாகவும் மலிவாகவும் ஐரோப்பா வில் விற்கப்பட்டது. 1879—1884ஆம் ஆண்டுகளுக்கிணாடியிலே பிரித்தனில் ஏற்பட்ட பெரிய பொருளாதார வறட்சியினால் சனங்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குன்றியது; சனங்கள் மலிவான கோப்பியை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். அதனாலும் இலங்கைக் கோப்பியின் ஏற்றுமதி குறைவுற்றது. இக்காலத்தில், தோட்டக்காரருக்குக் கடன் கொடுத்து வந்த “ஓரியன்றல்” வங்கி, 1883 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மூடப்பட்டது.

1882ஆம் ஆண்டளவில் நோய் எவ்வாற் தோட்டங்களிலும் பரவியதால் கோப்பிச் செய்கை கைவிடப்பட்டது. 1887இல் 100,000 ஏக்கர் கோப்பித் தோட்டம் மாத்திரம் மிச்சமாக இருந்தது. 1,78,562 அந்தர் கோப்பி மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இத்தொகைகள் 1905இல் 3591 ஏக்கராகவும் 5,310 அந்தராகவும் குறைவுற்றன. கோப்பிச் செய்கையைக் கைவிட்ட பலர் சிங்கோனுச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர்.

கலாந்தி துவைட்ஸ் 1861ஆம் ஆண்டு போதனையிலுள்ள அரசாங்க தாவரத் தோட்டத்தில் சிங்கோனுகளைப்

பயிரிட்டுப் பரிசோதனைகள் நடத்தி வந்தார். ஓம்க்கல் என்ற இடத்தில் அரசாங்கம் ஒரு சிங்கோனுத் தோட்டத் துறைத் தாபித்துச் சிங்கோனுக் கன்றுகளைப் பயிரிடுவதற் குதவிச் சிங்கோனுச் செய்கையை ஊக்கப்படுத்தியது.

1867ஆம் ஆண்டு, யூலை மாதத்தில் இலங்கைச் சிங்கோனு முதன் முதலாக இங்கிலங்கில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. கோப்பி பாழ்கடை, 1870ஆம் ஆண்டளவில் சிங்கோனுச் செய்கை பிரபலமடைந்தது. சிங்கோனுவுக்குப் பெருந்தேவை ஏற்பட்டதனால் 1872ஆம் ஆண்டு 500 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்ட சிங்கோனு 1883ஆம் ஆண்டு 6400 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. யாவாவிலும் சிங்கோனு பெருமளவிற் பயிரிடப்படவே தேவைக்கீதிக் காகச் சிங்கீகானு உற்பத்திசெய்யப்பட்டு, சிங்கோனுப் பட்டுடையின் விலை விழுந்தது. முன்பு ஒர் அவுன்சு 15 சிலிங்காக விற்கப்பட்டது; பின் பெருமளவிற் பயிரிடப்பட்ட காலத்தில் 1 விலிங் 3 பென்சாக விற்கியிருந்தது. சிங்கோனுச் செய்கையால் இலாபம்பெற இயலாதெனக் கண்ட பெருந் தோட்டக்காரர் தேயிலையைப் பயிரிடத் தொடங்கினார். சிங்கோனு மரங்கள் தேயிலையை உலர்த்துவதற்கு விற்காக உபயோகிக்கப்பட்டன.

1839ஆம் ஆண்டில் அரசாயிலிருந்து தேயிலை விகாதகள் வருவிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத் தாவாத் தோட்டத்தில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டது. 1845ஆம் ஆண்டளவில் பேராதனையிலே ஒரு தோட்டம் சிறிய அளவில் தாபிக்கப் பெற்றது. கலாநிதி துவைட்ஸ் அவர்கள் 1860ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாகப் பல பரிசோதனைகளை நடாத்தி இலங்கையிலே தேயிலை இலாபகரமாகப் பயிரிடலாம் என விளம்பரப்படுத்தினார். அவர் இலங்கைக்கு ஏற்ற கல்வினத்தைப்பற்றியும், அதைப் பயிரிடும் முறைகளைப் பற்றியும் தோட்டக் காரருக்கு விளக்கித் தேயிலைச் செய்கையை லீடுபமூறு ஊக்குவித்தார்.

1841ஆம் ஆண்டளவில் மொறில்டுவேம்ஸ் (Maurice Worms) என்பவர் நம்போடைப் பகுதியிலுள்ள தனது கொண்டக்கலைத் (Condegalla) தோட்டத்தில் சீனாத்

தேயிலையைப் பயிரிட்டு, சினுவிலிருந்து வரவகற்கப் பட்ட ஒருவணைத் தேயிலையைத் தயாரிப்பதற்கு நியமித்தார். அவன் தபாரித்த ஒவ்வொரு இருத்தல் தேயிலைக்கும் சிபவுண் வீதம் செலவாகவே உவேமஸ் தேயிலை பயிரிடுவதைக் கூவிட்டார். அக்காலத்தில் நல்ல இலாபத்தைக் கொடுத்த கோப்பிச் செய்கையில் முதலீடு செய்தார். புசலாவையிலுள்ள அவருடைய கோப்பித் தோட்டத்தில் தேயிலை பரிசோதனைக்காகப் பயிரிடப்பட்டு நல்ல பலனைக் கொடுத்தது.

ஹேவலெற்றகறப் பகுதியிலுள்ள “ஹலிகோண் டெரூ” (Looleconderā) தோட்டத்தின் மேற்பார்வையாளரானாக வந்த யேமிஸ் டெயிலர் (James Tayler) என்பவரே இலாபகரமான தேயிலைச் செய்கைக்கு வழிகாட்டியவர் ஆவார். 1766 இல் அவர் போதனைத் தோட்டத்திலிருந்து தேயிலை விகாரையைப் பெற்றுக் கோப்பித் தோட்டக் கற்பாகத்துள், நடுபாராகத்தோரமாகத் தேயிலையை 1866 ஆம் ஆண்டில் நாட்டினார்.

அவர் 17 வயதில் இலங்கைக்கு வந்து கோப்பி, சிங்கோனு, தேயிலைச் செய்கையில் பேட்டு, 41 வகுடகாலமாக ஹலிகோண்டெரூத் தோட்டத்தில் மேற்பார்வையாளராகச் (Superintendent) சேவைசெய்து அத் தோட்டத் திலேயே இறந்தார். அவருடைய 41 வகுடச் சேவைக் காலத்தில் ஒரேயோரு முறை மாத்திரம் விதேகையிற் சென்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்விதேகைக் காலத்தையும் டாஜிலிங்கில் தேயிலை உற்பத்தியைப்பற்றி அறிவதீர் பயன்படுத்தினார்.

அரசாங்கம் ரெயிலருக்கு ஆதரவளித்தது. ஆதார் மொரிசீ (Arthur Morrice) என்பவரை அரசாங்கம் அசாமுக்கு அனுப்பித் தேயிலைச் செய்கையைப்பற்றி ஆரசய்ச்சி செய்து அறிக்கையிடும்படி செய்தது. அவர் திரும்பிவந்த போது 200 இருத்தல் தேயிலை விகாரையை அசாமிலிருந்து கொண்டுவந்து தேயிலைச் செய்கையிலீடுபட்டேரூக்குக் கொடுத்தார். 1867 இல் 20 ஏக்கர் சிலத்திலே தேயிலை

பயிரிடப்பட்டது. முதன் முதலாக இலங்கையிலே வித்பணை தேவிலை ஹாவிகொண்டெருத் தோட்டத்தில் ரெயில்ரால் உற்பத்திசெய்யப்பட்டதாகும்.

கைத்தொழிற் புரட்சியின் பின்பு ஏற்பட்ட கைத் தொழிற் செழிப்பினால் இங்கிலங்கில் பணப்பெருக்கம் ஏற்பட்டது. பகுடயிலேனும் கப்பற்படையிலேனும் சேர்த் தவறினேர் இலங்கைக்கு வந்து தோட்டங்களைத் திறங்கனர். பலர் தோட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். கோப்பிச் செய்கையில் முதன் முதல் இசுக்கொத்தங்காரர் எடுப்பத், தேயிலைச் செய்கையில் முதன் முதலாக, ஆங்கி வேயர் எடுப்பட்டனர்.

1877ஆம் ஆண்டளவில், ஏற்குறைப் எல்லாத் தோட்டச் சொந்தக்காரரும் தேயிலைபே இலங்கைக்கு ஏற்ற பெருங்தோட்டப் பயிரெனத் தீர்மானித்தனர். 1874இல் தேயிலை 350 ஏக்கரில் மாத்திரம் பயிரிடப் பட்டு, 817 பவண் பெறுமதியுண்ள 3,217 இருத்தல் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட; 1880இல் 9,274 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டு 2,28,680 இருத்தல் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது; அதன் பெறுமதி 17,878 பவணாகும். 1887இல் 1,50,000 ஏக்கரில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டது; 1,38,24,701 இருத்தல் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது; அதன் பெறுமதி 5,87,967 பவண். மலைநாடு களிலே தேயிலைச் செய்கைக்கு ஏற்ற காலங்களிலேயும் தரை யும் காணப்பட்டன. சாத்திரீதிபான செய்கைமுறைகள் கைக்கொள்ளப்பட்டன. விணையும் இடங்களிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் சூறைமுகங்களுக்குத் தேயிலைப் பிரை விற் குறைந்த செலவில் அனுப்புவதற்குக் கற்பாகதகளும் இருப்புப் பாகதகளும் அமைக்கப்பட்டன. தேயிலைத் தோட்டங்களிலேயே வசித்து வேலை செய்வதற்கு இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர் கொண்டுவரப்பட்டனர். இக்காரணங்களால் மிகக் குறிகிய காலத்தில் தேயிலைச் செய்கை தூரிதமாக விருத்தியடைந்தது. தேயிலைச் செய்கையின் அபிவிருத்தியைப் பின்வரும் அட்டவணை புலப் படுத்தும்.

ஆண்டு	தேயிலை பயிரிட்ட ஏக்கர்
1883	35,000 ஏக்கர்
1884	70,000 „
1887	150,000 „
1890	220,000 „
1896	380,000 „
1903	406,000 „

1896 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு விலை வீழ்ச்சியினாலே, தேயிலைச் செய்கை குன்றியது. இவாபமில்லாததனால் புதிதாகத் தேயிலைத் தோட்டங்களைத் திறக்காத விடுத் தனர், வளமில்லாத தோட்டங்களை விற்றனர். 1904 ஆம் ஆண்டில் தேயிலைச் செய்கையின் விலைத்தினாம் 3,88,753 ஏக்கராகக் குறைந்தது. தேயிலையைப் பயிரிடுவது பெரும் பொருளாதார பிரச்சினையாக இருந்தது. சிலர், சிறு மூலதனத்துடன் மற்றவர்களைப் பங்களராகச் சேர்த் தனர். ஏனையோர் இலங்கையிலும் இங்கிலங்கிலுமுள்ள கம்பெனிகளுக்குத் தோட்டங்களை விற்று, பணத்திற்குப் பதிலாகப் பங்குகளை வாங்கித் தாமே தோட்டங்களை நடாத்தினார்.

சில கம்பனிகள் இலங்கையிலே தமது பிரதிச்சிகளைக் கொண்ட நிறுவனங்கள் மூலம் தேயிலைத் தோட்ட முதாங்கமயாளர்கள் மேற்பார்க்கவுடன் செய்வித்துவந்தன.

வீணவீழ்ச்சியின் பின்பு தோட்டக்காரர் சிக்கனமான முறைகளைக் கைக்கொண்டனர். சிறுச் சிறுத் தோட்டங்கள் விற்கப்பட்டுப் பெரிய கம்பனித்தோட்டங்களாக மாறிச் செவ்வளே நிருவகிக்கப்பட்டன. பிரித்தானியப் பேரரசுப் பகுதிகளுக்குக் கூடி ஆசியா, அமெரிக்கா, சினை மூதலிய தேசங்களுக்கும் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இவந்திரும் தேயிலையின் விலை மீண்டும் குடியது. முதலாம் உலகப்போர் தொடங்கிய காலங்களில் பிரித்தன் பெருந்தொகையான தேயிலையை வாங்கியது. ஆனால் போர்முடிந்த பின்பு அதிக உற்பத்தியாலும், முன்பு வாங்கிய இருப்பிரிவினாலும் தேயிலையை விற்பனை செய்ததாலும் 1920 இல் மீண்டும் விலை வீழ்ச்சியுற்றது. ஆனாலும்

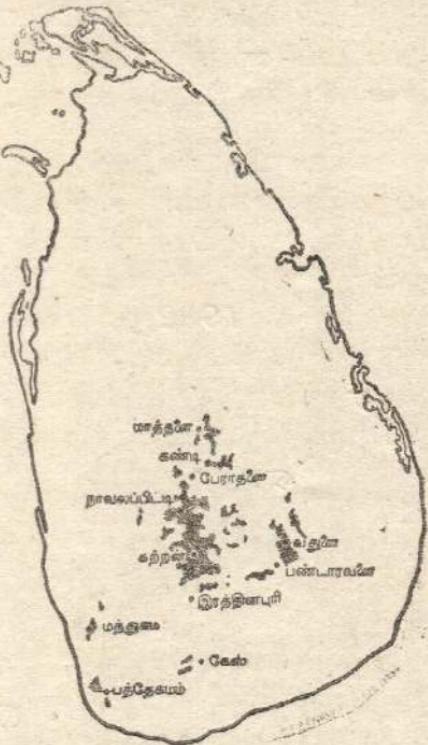
ஊராண்டுக்குள் சிலைமை மாற்றியது. தேயிலைபை உற்பத்தி செய்வதிலே திருந்திய முறைகளைக் கைக்கொண்டதாலும், தேயிலையின் பண்ணப்ப பெருக்கியதாலும் 1921 ஆம் ஆண்டளவில் தேயிலைக்குச் சங்கதமானாம் ஏற்பட்டது. 1929 ஆம் ஆண்டில் 4,57,000 ஏக்கர் விஸ்திரணாத்தில் 1,200 தோட்டங்களில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டது. இத் தோட்டங்களில் 80% பிரிட்டிசுக் கம்பனிகளுக்குரிய பெருஞ் தோட்டங்களாகும்; மிகுதி இலங்கையருக்குச் சொந்த மான சிறுதோட்டங்களாகும்.

யாவாவிலூம் சமாத்திராவிலூம் இளக்கமான தேயிலை பெருங்தொகையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுப் பெரிய பிரித்தனில் மலிவாக விற்பனை செய்யப்படவே, 1931 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேயிலையின் விலை மிகக் குறைந்தது. 1932 இல் பிறநாட்டுத்தேயிலைக்கு இருத்த வொன்று 4 பெண்சும், இலங்கைத் தேயிலைக்கு 2 பெண்சும் ஏற்றுமதிவரி இங்கிலங்கில் விதிக்கப்பட்டதாலும்; 1933 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேயிலைப்பயிரிடும் தேசங்கள், தேயிலை ஏற்றுமதியைக் கட்டுப்படுத்தி, அநுமதிக்கப் பட்ட ஒரு தொகையை மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்த தாலும் விலைவிழுஷ்சி தவிர்க்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போரிலிருந்து தேயிலை நல்ல விலைக்கு விற்கப் பட்டு இன்று இலங்கையிலே பெருங்தோட்டப் பயிர்களில் தேயிலை முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. இங்கிலங்கு, அவுத்திரேவியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா உக்குள்ளூராக, தென்னாப்பிரிக்கா என்பன எமது தேயிலையைப் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்கின்றன.

தேயிலைச் செய்கையால் பயன்கூடவதற்குத் திருந்திய செய்கைமுறைகளையும் உற்பத்திமுறைகளையும் கைக் கொண்டு செலவைக் குறைந்து மேலும் மேலும் காத்திர ரீதியான ஆராய்ச்சிகள் செய்யவேண்டி ஏற்பட்டது. இதற்காக அரசாங்கமும் தேயிலைப் பெருங்தோட்டக்காரரும் சேர்ந்து 1925 ஆம் ஆண்டு தலவாக்கொள்ளிய லுள்ள 400 ஏக்கர் விஸ்திரணமுள்ள ‘சென்ற் கூம்ஸ்’ தோட்டத்தில் தேயிலை ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒன்றைத்

தாபித்தனர். இது நோய்க்கட்டுப்பாடு, கணகட்டுப்படுத்தல், பச்சையிடுதல், தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்துதல், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல் போன்ற விடயங்களில் ஆராய்ச்சி நடாத்தி வருகின்றது. தேயிலை நுள்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காகத் “தேயிலைப் பிரசார சபை” பொன்ற நிறுவப் பட்டுள்ளது. இன்று நாவ லப்பிட்டி, கற்றன், தல வாக்கலை, நுவரெலியா, வது கொப் பகுதிகளிலே தேயிலை பெருமளவிற் பயிரிடப்படுகின்றது.

தேயிலைக்கு இரண்டாவதாக எமது நாட்டின் முக்கிய ஏற்றுமதி வியாபாரப் பொருளாக விளக்குவது இறப்பர். பிழேசினில் இபற்றகையாகவே வளரும் இறப்பர் முதன் முதலாக இங்கிலந்திலுள்ள கியூ அரசாங்கத் தாவர ஆராய்ச்சித் தொட்டத்தில் பயிரிடப்பட்டது. 1876ஆம் ஆண்டில் இறப்பர் நாற்றுக்கள் பேராதனையிலும் ஹென்ரத்ஜெடையிலும் நாட்டப்பட்டு இப்போது இறப்பர் பெருக்தொட்டப் பயிராகப் பயிரிடப்படுகின்றது. மோட்டார்த் தொழில்களுக்கும், மின்சாரத்தித் தொழில்களுக்கும், விளையாட்டுப் பொருள்கள் செய்வதற்கும் இறப்பர் பெருமளவில் உபயோகமாகின்றது.

தேயிலை பயிரிடப்படும் பகுதிகள் இலங்கையிலே 1900ஆம் ஆண்டிலிருக்கு இறப்பர்ச் செய்கை விருத்திபடைந்துள்ளது. அந்த ஆண்டிலே இலங்கையிலிருக்கு 8,223 இருத்தல் இறப்பர் ஏற்றுமதி

செய்யப்பட்டது. அமெரிக்காவிலே மோட்டார் உற்பத்தித் தொழில் விருத்தியடைய 1910ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் இறப்பர் ஏற்றுமதி 30,00,000 இருத்தலாகக் கூடியது. இறப்பரின் விளையும் தூர்தமாக அதிகரித்தது. 1910ஆம் ஆண்டு ஓர் இருத்தல் தேயிலையின் விலை 2விலீங் 6 பெண்சாக இருக்க, இறப்பரின் விலை 12விலீங் 4 $\frac{1}{2}$ பெண்சாக இருக்கது.

இறப்பர்ச் செய்கை நல்ல ஊதியம் அளித்த தனுவில் ஐரோப்பியக் கொண்டாற்காரரும் இலங்கையரும் இறப்பர்ச் செய்கையிற் பெருமளவில் ஈடுபட்டு மேல்மாசாணம், சப்பிரகருவா மாகாணம், காலி மாவட்டம் முதலிய பகுதிகளில் இறப்பர்த் தோட்டங்களைப் பெருமளவில் ஏற்படுத்தினார். இன்று பெருக் தோட்டங்காரர் மாத்திரமன்றி, சிறு தோட்டகாரரும் இறப்பர் விளைவில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இறப்பர்ச் செய்கையை விருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் பலவகையில் உதவியளித்து வருகின்றது. இலங்கை இறப்பரைப் பெருமளவில் வாங்குவதற்குச் சீல ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. அகலவத்தையிலுள்ள இறப்பர் ஆராய்ச்சிகளையும் இறப்பர்ச் செய்கை, இறப்பர்ப் பொருள்கள் உற்பத்தி சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகள் செய்து பெரும் பணியாற்றுகின்றது.

இறப்பர் பயிரிடப்படும் பகுதிகள்

இலங்கையின் முன்றுவது முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள் கொப்பரா, தெங்காய் எண்ணேய், தெங்காய்த் தருவல் முதலீய தெங்குப் பொருள்களாகும். புராதன காலம் தொடக்கம் எமது காட்டில் சுயதேவைகளுக்காகத் தென்னை பயிரிடப்பட்டு வந்தபோதும் 19ஆம் நூற்றுண்டின் பின்பே தென்னை, தெங்குப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்காகப் பெருங்தேச்ட்டப் பயிராகப் பயிரிடப்படுகின்றது. இலங்கையின் தன்மேற்குச் சமவெளி யிலும் சிலா பத்திலிருந்து தங்காலை வரையுமின்ன கஞரயோ ரப் பகுதியிலும் புக்தளப் பகுதியிலும் குருநாகல் மாவட்டம், மன்னர், முல்லைத்தீவு, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, பனைப்பகுதியிலும் தென்னை பயிரிடப்பட்டு தெங்குப்பொருள்கள் இங்கிசாரா, இங்கிலந்து, ஜக்கிய அமெரிக்கநாடுகள், கனடா, எகித்து நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

தென்னையில் நல்லீன விருத்தி, தென்னை பயிரிடப்படும் நிலத்தின் மன்னதன்மை, தென்னைக் கேற்ற பச்சைகள், வளமாக்கிகள், நோய்க்கட்டுப்பாடு, தெங்குப் பொருள்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி செய்வதற்குத் தென்னை ஆராய்ச்சியிலைப்பொன்று வனுவிலை என்னும் இடத்திலுள்ள பண்டிருப்புவா தோட்டத்தில் தாபிக்கப்பெற்றுள்ளது.

தென்னை வளரும் இடங்கள்

இப்போது பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையினாலே ஏற்பட்ட பலாபலன்களை அறிவாம் :

கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பன பெருந்தோட்டப் பயிர்களாகப் பயிரிடப்பட்டுவர, முன்பு சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த உள்ளூர் உணவு விவசாயப் பொருளாதாரம், பிறங்கட்டுப் பணப்பயிர் ஏற்றுமதி வர்த்தகப் பொருளாதாரமாக மாறியது.

கோப்பி, தேயிலைச் செய்கைக்குப் பெருந் தொகையான மூலதனம் தேவையாகவிருந்ததனால் கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாகப் பணம் படைத்த அங்கீயரான ஐரோப்பியர்கள் இச்செய்கைகளிலீடுபட்டனர். இத்தேசத்திலே முதலாண்மை முறை (Capitalist System) தோன்றுவதற்கு வழி வகுக்கப்பட்டது. முதலிடுவதற்குக் கடன் பெறவும், பணத்தைச் சேமித்து வைக்கவும் வங்கிகள் தாபிக்கப்பெற்று (பக்கம் 149) வங்கிமுறை விருத்தியடைந்தது. ஏற்றுமதி ஸ்ரீவனங்கள் ஸ்ரீவப்பப்பட்டன. இவைபெல்லாம் பிறங்கட்டவருக்கே சொந்தமானவை; பிறங்கடுகளினிருந்து பெரிய வங்கிகளினாலும், கம்பனிகளினாலும் கிணாகள். இக் காரணங்களால் இவற்றால் ஐரோப்பியரேந்தமையடைந்தனர் (பக்கம் 168) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் பிறங்கட்டு வியாபாரத்தால் இலங்கை நன்மை அடைந்தது. 1840ஆம் ஆண்டிலே வெளிநாட்டு வியாபாரத்தினாலே இலங்கை பெற்ற தொகை ரூபா 1,00,00,000 வரையிலானும். 1877ஆம் ஆண்டு இத் தொகை ரூபா 10,00,00,000 ஆகக் கூடியது.

ஆனால் இலங்கையின் பிறங்கட்டு வியாபாரத்தின் செழிப்பும் வரட்சியும் சர்வதேச கிளைமையிலே தங்கியிருக்க வேண்டிய ஸ்லைமை ஏற்பட்டது. இங்கிலங்கில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தம் இலங்கையிலே கோப்பிச் செய்கையையும் நிதி ஸ்லைமையைச் சீர்ப்படுத்தப் பற்பல வரிகள் விதிக்கப்பட்டமையையும் முன்பு அறிந்தோம்.

புதிதாகத் தோட்டங்களைத் திறப்பதற்கும், விளைப்பர்கள் கணை ஏற்றிச் செல்வதற்கும், தோட்டங்களுக்குத் தேவையானவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கும் விலைப்பின்னல் கணப் போன்ற கற்பாக்கத்தை இருப்புப் பாக்கத்தை இடப்பட்டுப் போக்குவரவு முறைகள் முன்னேற்ற மடைந்தன. 1860 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையிலே இருந்த நல்ல தெருவிதிகளின் மொத்த நீளம் 3000 மைல்கள் ஆகும். அக் காலத்திலே பிரிட்டிசு இந்தியாவில் எப் பகுதியிலே இலங்கையிலிருந்தது போல நல்ல தெருக்கள் இருந்தில்லையெனச் சொல்லப்படுகிறது. தபால், தங்கி முறைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆசியாக் கண்டத்திலே முதன் முதலாகக் குதிரை வண்டி (தபாற் கோச்சு) மூலம் தபால் எடுக்கும் முறை இலங்கையில் 1832 ஆம் ஆண்டுள்ளிருந்து தபால் எடுக்கும் முறை இலங்கையில் 1869 இல் சுவெல்கால்வாய் கப்பற் போக்குவரவுக்குத் திறக்கப்பட்டு, இலங்கையை அடையும் கப்பல்களின் தொகை அதிகரிக்க, வருடம் முழுவதும் கப்பல்கள் தங்கிச் செல்லக்கூடிய வசதிகளுள்ள கொழும்புத்துறைமுகம் விருத்திசெய்யப்பட்டு இன்று தென்கிழக்காசியாவிலே சிறந்த செயற்கைத் துறைமுகமாக விளங்குகின்றது.

கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருள்கள் ஏற்றுமதியினுடே வெளிநாட்டு வியாபாரம் விருத்தி யடைந்ததென அறிந்தோம். தோட்டப்பகுதிகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குத் தேவையான உணவு, உடை முதலீய வற்றின் விற்பனையாலே உள்ளுர் வியாபாரமும் விருத்தி யடைந்தது.

நாட்டிலே மேசன் வேலை, தச்சு வேலை, பொறியியல் வேலை, ஒப்பந்த வேலை முதலீய பல தொழில்கள் விருத்தி யடைந்தன. பொறியியல்வேலை, ஒப்பந்த வேலை என்பவற்றுல் செல்வமீட்டிய இலங்கையர் பலர் பின்பு பெருங் தோட்டச் சொந்தக்காரராசினர்.

ஏற்றுமதிவரி, சுங்கவரி, வருமானவரி முதலீயவற்றுல் அரசாங்கம் கல்ல வருமானத்தைப் பெற்றது; அவ் வருமானத்தைக் குளங்கள் திருத்துதல்; போக்குவரவு வசதிகள்

ஏற்படுத்துதல் ; பாடசாலைகள், வைத்திபசாலைகள் தாபித்தல் முதலிய சமூகசேவைகளுக்கு உபயோகித்தது.

தோட்டப் பகுதியிலுள் னோர் வியாபாரத்தின் பொருட்டுச் செல்லும் பிரதான இடங்களில் (உதாரணமாகக் கண்டி, கொழும்பு, காலி) பட்டினங்களும் கைங்களும் ஏற்பட்டன. அவற்றைச் சுகாதாரமான முறையில் கிருவகிப்பதற்குச் சுகாதார பரிபாலனைசைப, மாங்கரசைப முதலிய உள்ளுராட்சிச்சபைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டன.

இற இடங்களுடன் தொடர்பற்றிருந்த மலைஞாட்டுப் பகுதியாருடன் கரைஞாட்டுச் சிங்கள், இலங்கை இங்கியத் தமிழர், மூஸ்லிம்கள், பறங்கியர், ஆங்கிலேயர் முதலிய பல சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

தொழிலாளருடைய சேமத்துக்குரிய சில சேவைகளும் சட்டங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. (உதாரணமாகத் தோட்டத்தொழிலாளருக்கு அளிக்கவேண்டிய கட்டாய வைத்திய சேவைபற்றி 1865இல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது).

அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் பல தாபிக்கப்பெற்றன. அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், தோட்டங்கள், வங்கிகள் முதலியவற்றில் சேவைசெய்வதற்காக ஆங்கிலத்தைப் பலர் கற்க, ஆங்கிலக்கல்வி விருத்தியடைந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியினாலும் பொருளாதார விருத்தியினாலும் இலங்கையில் ஒரு “நடுவுகுப்பு” ஏற்பட்டது. நடுவுகுப்பினர் அரசியல், சமூக, சமய, கலாச்சார முன்னேற்ற இயக்கங்களில் ஈடுபட்டனர்.

நன்மைகள் ஏற்பட்டதுபோல நீண்டங்கும் ஏற்பட்டன. அவற்றை வகுத்து அறிவாம் :

1. உயர்தா உத்தியோகத்தர் பெருங்தோட்டப் பயிர்ச் (கோப்பி) செய்கையில் ஈடுபட்டுத் தமது அரசாங்க கடமைகளைச் செய்யாது அலட்சியம் செய்தனர்.

2. மலைநாட்டுப்பகுதிக் காணிகள் அங்கியர் வசப்பட்டன. மலைநாட்டு மக்கள் தமது சேஜை நிலங்களையும் மேய்ச்சல் நிலங்களையும் விறகு எடுத்த காடுகளையும் இழந்தனர்.
3. மலைநாட்டு மக்கள் தோட்டங்களில் கூவிவேலை செய்ய விரும்பாமையின் இந்தியர் பல்லாயிரக் கணக்காகக் குடியேறினர். இதனால் பிற்காலத்திற் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன.
4. அரசாங்கம், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்க்கையை விருத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டு, உணவுப்பொருள்களின் செய்க்கையைப் புறக்கணித்தது. அதனால் உணவுப்பொருள்களுப் பிறநாடுகளை நெறியிருக்க வேண்டியதாயிற்று.
5. இலங்கையின் பொருளாதாரம் பெருந்தோட்டப் பயிர்களில் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது அவற்றின் விலையில் மந்தம் ஏற்பட்டபோது அரசாங்க வருவாய் குன்றித் தேசத்தின் விருத்திக் குரிப் சேவைகள் தடைப்பட்டன.
6. மலைநாட்டுப் பகுதியிலே பிறர் குடியேறினதால் மலைநாட்டு மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டது. தோட்டப்பகுதிகளில் சராயத் தவறணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டால் குடி, குதி முதலிய துர்ப்பமக்கங்கள் மலைநாட்டுப் பகுதியிற் பரவின.
7. நேர் எதிர்ப்பண்புள்ள, அஃதாவது செல்வமும் ஆசிக்கழுமுள்ள முதலாளி வகுப்பும், வறுமையும் நசிவுமுற்ற தொழிலாளர் வகுப்பும் ஏற்பட்டன.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் முக்கியமான பணப்பயிர் கறுவார்.

2. கறவா வீபாபாரம் வீற்சியுற்றதன் பின்பு கோப்பி பணப்பயிராகவும் பெருங்தோட்டப் பயிராகவும் முக்கியம் பெற்றது.
3. கோப்பிச் செய்கை பெருங்தோட்டப் பயிராக விருத்தி யடைய, பாண்ஸ் ஆள்பதி செய்த முயற்சிகள்:
  - (i) ஏற்றுமதிவரியையும் நிலவரியையும் கீக்கினார்
  - (ii) விவசாய உபகரணங்களின் இறக்குமதித் திர்வையை கீக்கினார்.
  - (iii) கோப்பிச் செய்கையீலீடுபட்டோரை இராச காரிய சேவையிலிருந்து விலக்கினார்.
  - (iv) கோப்பிச் செய்கைக்கு நிலங்களை வழங்கினார்.
4. ஆரம்பத்திலே கோப்பிச் செய்கையைப் பாதித்த முக்கிய மான காரணங்கள்:
  - (i) வாப்பொன நிலமின்னம்: (உதாரணமாக பேட் கம்பளையைக் கைவிட்டு புசலாஸவயில் கோப்பியைப் பயிரிட்டுப் பயன்படந்தனம்.)
  - (ii) பயிற்சியின்னம்: உதாரணமாக (ஈரற்லச் தனது தோட்டத்திலே புதிய முறைகளை ஏற்படுத்தியதன் பின்பு கோப்பிச் செய்கை விருத்தி படைந்தனம்.)
  - (iii) அதிகவரி: (உதாரணமாக மேற்கிணிபத் திவுக் கோப்பியிலும் பர்க்க இலங்கைக் கோப்பிக்கு 50% கூடுதலான இறக்குமதிவரி.)
  - (iv) முதலின்னம்: (உ-ம் : இலங்கை மக்கள் பெருங்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையீலீடுபடாத ஐரோப்பியர் ஈடுபட்டனம். ஐரோப்பியரும் இங்கிலங்கில் ஏற்பட்ட பணமங்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டனம்).
  - (v) தொழிலாளரின்னம்: (உ-ம் : இராசகாரிய முறை ஒழிக்கப்பட்டதால் கோப்பித்தோட்டங்களிலே வெலைசெய்வதற்குப் போதிய கூடி ஆட்கள் கிளடக்காமையும் கூடிய சம்பளமும்.)

5. கோப்பி விருத்தியடைந்ததற்குரிய காரணங்கள் :

- (i) ஆண்பதியின் ஊக்கம். (—ம் : பாண்ஸ் ஹெட்டன், கூப்பெல், உவாட்).
- (ii) கூடுதலான வரி நீக்கப்பட்டமையும் விசேட ஆதரவு வரி விதிகப்பட்டமையும்.
- (iii) அடிமைமுறை நீக்கத்தினாலே மேற்கொண்டியக் கோப்பித்தோட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டமை.
- (iv) ஐரோப்பாவிலே குடிப்பழக்கம் குறைய கோப்பி குடிக்கும் பழக்கம் பரவியமை.
- (v) புதிய செய்கை முறைகளைக் கைக்கொண்டமை.
- (vi) ஏற்றுமதி இறக்குகிற வசதிகள் ஏற்பட்டமை.
- (vii) மூலதனமுள்ளோர் கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டமை. (விபரம் : பக்கம் 168.)

6. கோப்பிச் செய்கையினுலேற்பட்ட செல்வச் செழிப்பு மீண்டும் வறட்சியுற்றதற்குரிய காரணங்கள் :

- (i) விசேட ஆதரவு வரி நீக்கப்பட்டமையால் பிற நாட்டுக் கோப்பி மலிவாக வீற்கப்பட இலங்கைக் கோப்பியின் விலை வீழ்ச்சியுற்றுகிறது.
- (ii) இங்கிலங்கிலே கலப்புக் கோப்பியையும் பதிற் பண்டங்களையும் சனங்கள் உபயோகித்துமை.
- (iii) இங்கிலங்கிலேற்பட்ட பொருளாதார மந்தத்தினால் கோப்பித் தோட்டக்காரர் கடன்பட முடியாத விலைமை ஏற்பட்டுமை.
- (iv) தொழிலாளர் பற்றாக்குறையும் குடிய சம பளமும்.
- (v) சுகுமகாரருக்கும் மாட்டுவண்டிகளுக்கும் தட்டுப்பாடு.
- (vi) எனி, மூட்டுப்பூச்சிப் பிழைகள்.

7. கோப்பிச் செய்கையிலேற்பட்ட மந்தமான கிலைகுமயின் விளைவுகள் :

- (i) சாதாரண சணங்கள் தமது வளவுகளில் விளைந்த கோப்பிப் பழங்களைப் பிடுங்காதத னால் அவர்களுடைய வருமானம் குன்றியது.
- (ii) அரசாங்க வருமானம் குன்றியது.

8. கோப்பி புத்துயிர் பெற்றதற்குரிய காரணங்கள் :

- (i) பிரித்தனின் பொருளாதார கிலை சிருந்தது.
- (ii) திருந்திய செய்கைகளுறைகள் கைக்கொள்ளப் பட்டன.
- (iii) மண்வளம் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுத் தஞ்சியான இடங்களில் மாத்திரம் புதிதாகத் தோட்டங்களுமைக்கப்பட்டன.
- (iv) நல்ல விளைவில்லாத தோட்டங்கள் கைவிடப் பட்டன.
- (v) கற்பாகதைகள், இருப்புப்பாகதைகள், பாலங்கள் அமைக்கப்பெற்றதனால் ஏற்றுமதியிறக்குமதிச் செலவு குறைந்தது.
- (vi) தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர் தொகையாக வருஷிக்கப்பட்டதனால் குலி குறைந்தது.
- (vii) தோட்டங்களின் பெருக்கத்தினால் கோப்பி பெருந்தெக்கப்பாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.
- (viii) கோப்பியின் உச்சவிலை.
- (ix) அமெரிக்காவிலே பிரித்தனிலும் இலங்கைக் கோப்பிக்கு நல்ல மதிப்பேற்பட்டது.

9. கோப்பிச் செய்கை கைவிடப்பட்டதற்குரிய காரணங்கள் :

- (i) நோய் பரவியதால் தோட்டங்கள் பாழ்வடந்தன.

- (ii) கோப்பியின் ஏற்றுமதி திடீரெனக் குறைந்தது.
  - (iii) கோப்பியின் விலை குறைந்தது.
  - (iv) பிரேசில் நாட்டின் இளக்கமான கோப்பி பெருங்தொகையாகவும் மலிவாகவும் ஐஞ்சாப் பாவில் வீற்கப்பட்டது.
  - (v) பிரித்தனிலேற்பட்ட பொருளாதார வரட்சி.
  - (vi) தோட்டக்காரருக்குக் கடன் கொடுத்துவந்த ‘இரியன்றல்’ வங்கி மூடப்பட்டது.
10. தேயிலைச் செய்கை: (விபரம் பக்கம் 175—180)
11. இறப்பர் செய்கை: (பக்கம் 180—181)
12. தென்னைச் செய்கை: (பக்கம் 182)
13. பெருங்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையினுலே ஏற்பட்ட விளைவுகள் :
- (i) இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஏற்றுமதி வர்த்தகப் பொருளாதாரமாக மாறியது.
  - (ii) முதலாண்மைமுறை தோன்றியது.
  - (iii) வங்கிமுறை விருத்தியடைந்தது.
  - (iv) ஏற்றுமதி நிறுவனங்கள் தாபீக்கப்பெற்றன.
  - (v) இலங்கையின் வருமானம் கூடியது.
  - (vi) போக்குவரவு முறைகள் முன்னேற்ற முடிடாதன.
  - (vii) தபால், தங்கி முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
  - (viii) கொழும்புத் துறைமுகம் விருத்தி செய்யப் பட்டது.
  - (ix) வெளிநாட்டு வியாபாரம் மாத்திரமன்றி உள்ளுர் வியாபாரமும் விருத்தியடைந்தது.
  - (x) நாட்டிலே பல தொழில்கள் விருத்தியடைந்தன.

- (xi) அரசாங்கம் நல்ல வருமானத்தைப் பெற்றி அவ்வருமானத்தைச் சமூகசேவைகளுக்கு உபயோகித்தது.
- (xii) உள்ளுராட்சிமுறை விருத்தி செய்யப்பட்டது.
- (xiii) பல சமூகத்தவர்களுக்கிடையிலும் தொடர்பு ஏற்பட்டது.
- (xiv) தொழிலாளர் நலன் விருத்தி செய்யப்பட்டது.
- (xv) அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் பல தாபிக்கப்பெற்றன.
- (xvi) ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தியடைந்தது.
- (xvii) நடுவகுப்பினர் தோன்றினர்.
- (xviii) பல தினமகளும் ஏற்பட்டன (விபரம் பக்கம் 185 – 186).

வினாக்கள்

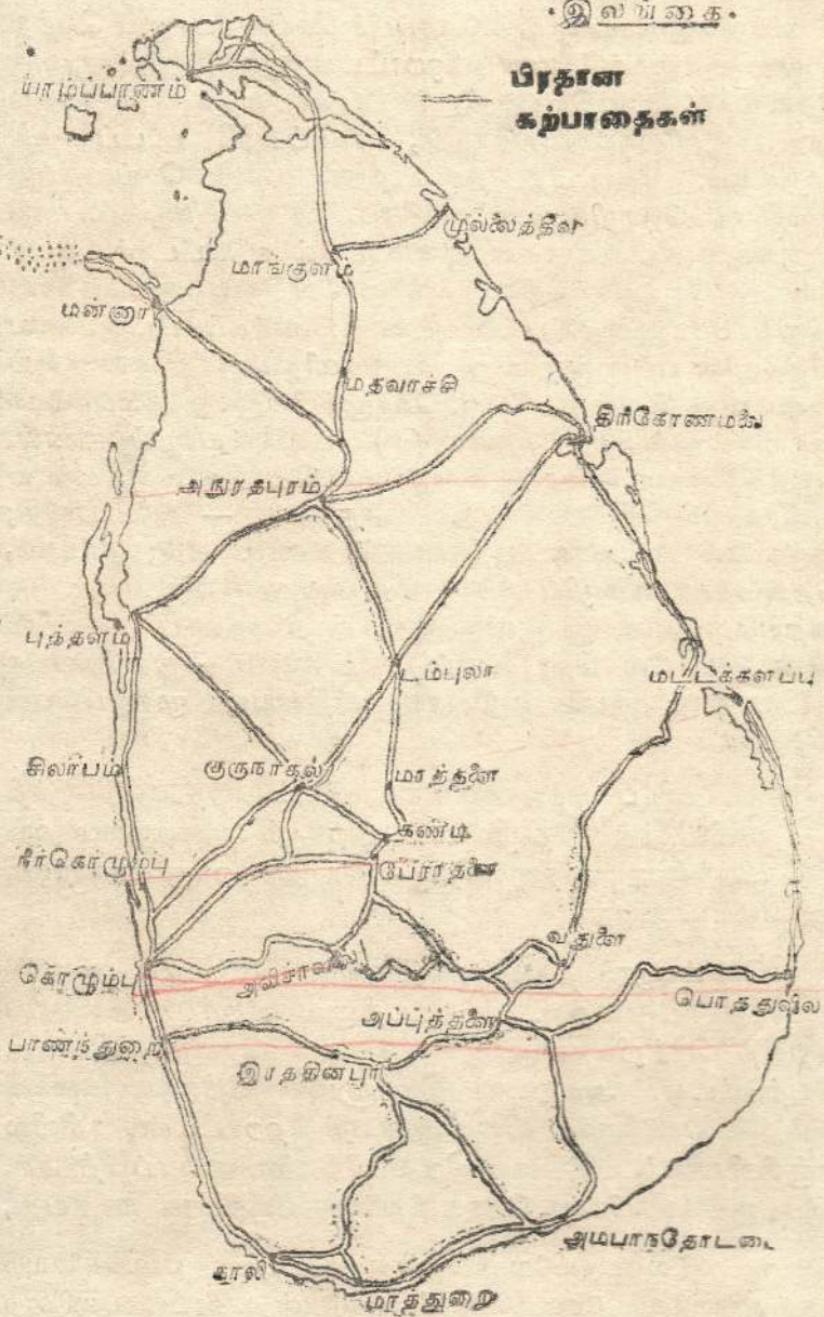
1. தொடக்கத்திலே கோப்பிச்செய்கை விருத்தியடையாததற்குரிய காரணங்களையும் பின்பு அது விருத்தியடைவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் வீரிவாக ஆராய்க.
2. இலங்கையிலே கோப்பிச்செய்கை விருத்திசெய்யப்பட்ட வகையையும் அதனால் ஏற்பட்ட பலாபலன்களையும் ஆராய்க.
3. 19ஆம் நூற்றுண்டில் எமது பொருளாதாரம் எவ்வாறு விருத்தி செய்யப்பட்டது? இவ்விருத்திக்குரிய காரணங்களையும் வீரிவுகளையும் வீரிவாக ஆராய்க.
4. 1850ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு இலங்கையிலே தெயிலை, இறப்பர்ச் செய்கை விருத்தியடைந்த வகையையும், அதற்குரிய காரணங்களையும், அதன் சமூகவிளைவுகளையும் தருக.

16. போக்குவரவு, தபால் தந்தி முறைகளின் அபிவிருத்தி

ஆங்கிலேயர் கண்டிட இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி யதன் பின்பு தமது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்துவதற்காகப் பற்பல இடங்களிலும் இராணுவக் கோட்டைகளைக் கட்டி அவற்றில் போர்வீரரை ஈழுத்திவைத்தனர் என்றும், கோட்டைகளையும் போர் வீரரையும் பராமரிப்பது செலவாகவிருந்ததனால் பாண்ஸ் ஆண்பதி இராச்காரியமுறையை யும் இராணுவ என்சினியர்மாரையும் பயன்படுத்திக் கற்பாக்களும் பாலங்களும் அமைப்பதில் திவிரமாக ஈடுபட்டார் என்றும்; அவர் கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குக் களனி, வியாங்கொடை, அம்பேடு, கேகாலை, கடுகணைவக் கணவாய், பேராதனை வழியாக ஒரு பாக்கதையை அமைப்பிப்பதற்கு 1820இல் தொடங்கினார் என்றும்; அப்பாக்கதை 1825இல் முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்பே 1821ஆம் ஆண்டு போக்குவரவுக்குத் திறக்கப் பட்டது என்றும் (பக்கம் 95); 1821இல் கண்டியிலிருந்து கலகதையைக் கணவாய் வழியாகக் குருநாகலுக்கு ஒரு கற்பாக்கதை அமைக்கப்பெற்றது என்றும்; . 1825ஆம் ஆண்டு குருநாகலிலிருந்து அம்பேடு வழியாகக் கொழும்புக்கு ஒரு பாக்கதை அமைக்கப்பட்டவே கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குக் கொடலுவதற்கு இரண்டு பாக்கத்தை உபயோக மாகினா என்றும்; கொழும்பு-குருநாகல் பாக்கதை 1827இல் தம்புள்ளவரையும் சீடிக்கப்பெற்றது மாத்திரமன்றிக் கரை போரமாகவும் அம்பாங்தோட்டையிலிருந்து கொழும்பு வழியாக நீர்கொழும்பு வரையுமென்ன பாக்கதையையும் பாண்ஸ் திருத்தி அமைத்தார் என்றும் (பக்கம் 96) அறிக் தோம். மேலும் அவர் கற்பாக்கத்தை மாத்திரமன்றிப் பல பாலங்களையும் அமைப்பித்தார் என்றும்; பாண்ஸ் அமைப்பித்த பாலங்களில் களனி ஆற்றின்மேல் அகுமக் கப்பெற்ற தோணிப் பாலம், மகாஜபாப் பாலம், மகாவளி கங்கையின் மேல் அகுமக்கப்பெற்ற முதிரைப்பல்கைப் பாலம் என்பன விசேடமானங்கள் என்றும் (பக்கம் 96) அறிக்தோம்.

இலங்கை.

**பிரதான
கற்பாசதகள்**

முத்துக்குளிப்பினாலும் கோப்பிச் செய்கையாலும் பெற்ற வருமானத்தைக்கொண்டு மேமாட்டன்குள்பதி இராணுவத் தேவைக்கு மாத்திரமன்றி, வருமானத்தைக் கொடுக்கும் முத்துக்குளிக்கும் பகுதிக்கும், கோப்பித்தோட்டப் பகுதி களுக்கும், கோப்பித் தோட்டத்தில் வேலை செய்வதற்கு இந்தியத் தொழிலாளர் வந்திரங்கும் துறைமுகப் பகுதி களுக்கும் கற்பாக்கத்தை அமைப்பதில் கொடுப்பட்டார். அவர் கண்டியீலிருந்து மாத்தனைக்கு ஒரு விதியை அமைத்தார், அது 1832இல் தம்புலலைபுடன் இணைக்கப்பட்டது. அவ் விதிகளின் பயனாக மூன்று பக்கங்களிலுமிருந்து கண்டியை அடைவது இலகுவாயிற்று. கொழும்பிலிருந்து தம்புலலைக் குச் செல்லும் கற்பாக்கத்தையே (1) வடக்கே யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை வரைக்கும் (2) வடக்கிழக்கே கந்தளாய் வரைக்கும் இடுவித்தார். அநுரதபுரி — அரிப்பு விதி; குருநாகல் வழியாகப் புத்தளாம் — கண்டி விதி; கார்சம், தெல்தெனியாவழியாகக் கண்டி—வதுனை விதி என்பவற் கறையும் அவர் இடுவித்தது மன்றி முன்பு பாண்ஸ் ஆள்பதியாலே தொடங்கப்பெற்ற கண்டி — நுவரேஸியா (பேராதனை, கம்பனை வழியாக) விதியையும் முற்றுப்பெற வித்தார்.

அரிப்பு முத்துக்குளிக்கும் இடம் மாத்திரமன்றி இந்த யாவிலிருந்து தோழிலாளர் இறங்கும் துறைமுகமாகவும் விளங்கியது; புத்தளாம் தோழிலாளர் வந்திரங்கும் துறைமுகமாக விருந்தது.

கேல்புறாக் தகவுரைகளின்படி 1832ஆம் ஆண்டு இராசகாரியமுறை கீக்கப்பட்டதனால் விதிகளை அமைப்பதற்குத் தொழிலாளருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டி யேற்பட்டது. அத்துடன் இராணுவம் விதிகளை அமைக்கும் வேலையிலிருந்து விலக ஆண்பதி மேராட்டன், ‘சிவில் எஞ்சினியரிங்’ பகுதியை நிறுவி விதிகளை அமைப்பித்தார். இப்பகுதியே சின்பு பொது வேலைப் பகுதியாக மாறியது,

தீலங்கையிலே கற்பாக்கத்தையும் பாலங்களையும் அமைக்கும் சேவையில் 47 ஆண்கள் வரையில் பணியாற்றிய மேஜூர் ஸ்கினர் என்பவரைப்பற்றி முன்பு (பக்கம் 95) அறிந்தோம்

ஹோட்டனின் பின்பு முத்துக்குளிப்புப் பாதிக்கப் பட்டதாலும், அரசாங்கத்தின் வியாபாரத் தனியுரிமைக்கப்பட்டதால் கறுவா வியாபாரத்தால் பெற்ற வருமானம் இன்கையாலும் அரசாங்க வருமானம் குன்றியதால் மக்கள்சி ஆள்பதி(1837—1841) புதிதாகக் கற்பாக்கத்தகள் அமைக்கியிலாதவராய்ஜூரோப்பியதோட்டக்காரரின்தும் வர்த்தகரின்தும் கண்டனத்துக்காளானுர். அவர் இங்கிலாந்திலே கைத்தொழிற்புரட்சியின் பயனாக மக்கத்தும் என்பவர் உருவாக்கிய முறையைக் கைக்கொண்டு 1841இல் கொழும்பு—கண்டி விதிக்கும், அம்பேசு—குருங்கல் விதியின் ஒரு பகுதிக்கும் கல்விட்டுச் சீர்செய்தார் (பக்கம் 148). அதனாலே கோப்பியைக் கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்கு மாட்டு வண்டிகளிலே மலிவாகவும் விரைவாகவும் அனுப்பக்கூடிய அருகூலம் ஏற்பட்டது. முன்பு 1200 இருந்தல் கோப்பியைச் சுமைகாரர் மூலம் அனுப்ப 11பவுண் 5 விலிங் செலவானதென்றும் அத்தொகையை மாட்டுவண்டிகளில் ஒரு பவுண் செலவில் அனுப்பலாமென்றும் (பக்கம் 171) அறிந்தோம். முன்பு ஒரு மாதத்துக்கு மேலாக எடுத்த வண்டிப்பிரயாணம் இப்போது ஒருவாரத்தில் செய்யப்படக்கூடியதாயிற்று. கொலின் கம்பஸ் ஆள்பதி காலத்தில் (1841—1847) கோப்பிச் செய்கைக்குப் பெருந்தொகையாக முடிக்குரிய காணிகள் விற்கப்பட்டன. அதனால் 1843—1847ஆம் ஆண்டுக்கிடையில் ஆண் டொன்றுக்கு 44,300 பவுண் அரசாங்க வருமானத்தில் மிகுநியானது. அதனால் 1247 மைல் நீளமான கற்பாக்கத்தன் இடப்பட்டும் திருத்தப்பட்டும் போக்குவரவுப் பாக்கத்தகள் அதிகரித்தன. கம்பஸ் ஆள்பதி காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற கற்பாக்கத்தின் விபரத்தை 150, 151ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

1847இல் ஏற்பட்ட கோப்பி வியாபார வீழ்ச்சியினாலும் 1848ஆம் ஆண்டுக்கலகத்தாலும் கற்பாக்கத்தகள் அமைக்கும் வேலைகள் கைவிடப்பட்டன. அமைக்கப்பெற்ற பாக்கத்தகள் பாழ்ணடங்தன. ஆனால் கற்பாக்கத்தின் உபயோகத்தை உணர்ந்த ஆள்பதி ரொறிங்ரன் “தெருவரியை” விதித்தார். இதன்படி பெளத்த குருமார்

தவிர்ந்த 18 - 55 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்கள் ஒரு வருடத்திலே 6 நாட்களுக்குத் தெருக்களிலே வேலைசெய்ய யேண்டும்; அன்றேல் 3 விவிங் வரி கொடுக்கவேண்டும் என விதிக்கப்பட்டது.

அஞ்டர்சன் (1850 - 1855) முன்பு கொழும்போடு இணைக்கப்பட்டிருந்த எட்டியாங்தோட்டை விதிக்கை கம்பனிகளுக்கும் அமைத்தார். ஹென்றி உவாட் (1855 - 1860) நாவலப்பிடிடி - கொத்மலை விதிக்கையும், கொழும்பு - எட்டியாங்தோட்டை, ஜினி கெத்தனை, கம்பனிகளுக்கும், கொழும்பு - இரத்தினபுரி - பெல்மதுனை விதிக்கையும், மாத்தனை - இரத்தோட்டை விதிக்கையும், தெல்தெனியா - இரங்கலை விதிக்கையும், தெல்தெனியா, கட்டுக்கரல்தோட்டை, பேராதனை, கம்பனிகள், நாவலப்பிடிடி, கித்துல்களை ஆகிய இடங்களில் பாலங்களையும் அமைத்தார்.

1860ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையிலே இருந்த நல்ல தேருவிதிகளின் மொத்த நீளம் 3000 மைல்கள் ஆகும். அவற்றுள் 213 மறைக்காலத்திலும் உபயோகத்துக்கேற்றன வாக இருந்தன: அக்காலத்திலே பிரிட்டிக் இந்தியாவின் எப்பதுதில்லேனும் இலங்கையிலிருந்துபோல நல்ல தெருக்கள் இருந்ததில்லையேனச் சோல்லப்படுகின்றது.

பெருந்தொகையான பணத்தைத் திரட்டி இருப்புப் பாகைத் துறைப்பதற்கு ஒதுக்கவேண்டியிருந்ததால் மக்ளாதி ஆள்பதி (1860 - 1863) கற்பாகைதனைப் புதிதாக அமைக்காது விடுத்தார். எனினும் அவர் இரத்தினபுரி - பெல்மதுனை விதிகை அப்புத்தனைவரையும் அமைப்பதற்குக் கட்டணியிட்டார். ரெபின்சன் ஆள்பதி (1865 - 1872) இப்பாகைத்தையைப் பண்டாரவனை, பசுறை, வுனுகலைக்கூடாக மட்டக்களைப்பு வரையும் இடுவித்தார். அவர் காலியிலிருந்து அக்குரூசவரையும் ஒரு விதிக்கையும்; மாவனல்லையிலிருந்து அரங்காவரையும் ஒருவிதிக்கையும்; கினிக்கைத் தெனையிலிருந்து வட்டவனை, கற்றன் மார்க்கமாக டிக்கோபாகைவரையும் ஒரு விதிக்கையும் அமைப்பித்தார்.

கைத்தொழிற் புரட்சியின் பின்பு பெரித்தனளில் இருங்கின்றோலே பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ரோயின் சனும் அம்முறையைப் பின்பற்றி எட்டியாங்தோட்டை, இரத்தினபுரி, பதுக்கா, பெல்மதுக்கா முதலைய இடங்களிலிருந்த மாசுப் பாலங்களுக்குப் பதிலாக இருங்குப் பாலங்களை இடுவித்தார்.

கிரெகரி ஆண்பதி (1872 — 1877) பாழ்கடந்திருந்த கண்டி-யாழ்ப்பாண வீதியையும், கண்டி-திருக்கோண மலை வீதியையுஞ் சீர்செய்தார். தான் வகுத்த வடமத்திய மாகாணப் பகுதியை விருத்தி செய்வதற்காகப் பல வீதிகளை அமைத்தார். அவர் அனுராதபுரத்திலிருந்து புத்தளத்துக்குப்; மன்னுரிலிருந்து மதவாச்சிக்குப்; மாங்களத்திலிருந்து மூல்லைத்திவுக்குப்; நுவரெலியாவிலிருந்து உடப்புச் சாலைக்குப்; கொஸ்லாங்கநதயீலிருந்து அம்பாங்தோட்டைக்குப்; ஏறுஹிலிருந்து கல்குடாவுக்கும் வீதிகளை அமைப்பித்தார். மூன்பு ரோயின்சன் லேயஸ்தோட்டை வரையும் அமைத்த வீதியை கொஸ்லாங்கநத, வெள்ள வாயா வழியாக அம்பாங்தோட்டைவரையும் நீட்டினார். டிக்கோயாவிலிருந்து மஸ்னையீராவுக்கும், கந்தப்பொளையிலிருந்து சென்ட் மார்க்ரீட் வரையும் வீதிகளை அமைப்பதற்கு உதவியளித்தார். கஞ்சத்துறைப் பாலத்தைக் கட்டுவித்தார். லோங்டன் ஆண்பதி (1877 — 1883) காலத்திலே கோப்பிச் செய்கை வீழ்ச்சியுற்றதால் அரசாங்க வருமானம் குண்றிப்பது. ஆண்பதி பொது வேலைகளிக் குறைக்க வேண்டியவரானார். அவ்விதமிருந்தும் அவர் டிம்புல்லையையும் நானுழையாவலையும் ஒரு வீதியால் கிளைத்தார். இவ்விதி பின் நுவரெலியாவரைக்கும் கீழ்க்கப்பட்டது. களனி ஆற்றின் மீதிருந்த தோணிப் பாலத்தை நீக்கி ஸ்ரீஸ்பான பாலத்தை அமைப்பித்தார்.

1880ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பு மீண்டும் கற்பாகை களை அமைப்பதில் அரசாங்கம் ஆர்வங் கொண்டது. ஆதார் கோடன் (1883 — 1890) காலத்தில் அரசாங்க வீதிகளை சிறப்புற்றதால் ஆண்பதி அவர்கள் பல வீதிகளை அமைப்பித்தார். அவ்விதிகளிற் சில :

1. கோலூட் - பொகவந்தலாலை வீதி (இதனாலே கற்றனிலிருந்து பொகவந்தலாலையுக்குச் செல்லக் கூடியதாக இருந்தது).
2. புண்டுலு ஒயா - வட்டகொடை வீதி
3. மத்துகம - நாபொடை வீதி
4. மொறவாக்கை - மத்துகம வீதி
5. நாபொடை - நம்பானை - இரத்தினபுரி வீதி
6. ருவான்வலீ - அத்தனகலீ வீதி
7. வடுலுஒயா - பத்தேகமேல வீதி
8. வதுனை - அலுத்தங்கார - தெல்தெனியா - கண்டி வீதி
9. சிரியுல்லீ - அலாலை வீதி
10. அநூராதபுரம் - திருக்கோணமலீ வீதி (ஓஹாறவப் பத்தானை வழியாக)
11. காரைதிவு - வீரியடி வீதி
12. மன்னார்த்திகவயும் மூலபூமியையும் இணைக்கும் பாலம் (1884)

ஆதூர் கலவக் ஆள்பதி : (1890—1895)

1. கோலூட் - லீப் கோட் வீதி
  2. †வெனை - ஸ்பிரிங் பள்ளத்தாக்கின் கிழக்குப்பகுதி வீதி
  3. †கும்பலவல்லீ - நமுனகுல வீதி (எலா வழியாக)
  4. அத்தனகலீ - வியாங்கொடை வீதி
  5. கபறைனை - பொலன்னறை வீதி
  6. அத்தனுக்கலுஒயாப் பாலம்
- என்பவற்றை அமைப்பித்தார்.

நிடஜ்ஜீவ ஆள்பதி (1895—1903) தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு மாத்திரமன்றி இறப்பர், தென்னாங்கோட்டப் பகுதிகளுக்கும் மின்னரக் கைத்தொழில் பகுதிகளுக்கும் கற்பாறத்தை அமைப்பித்தார். அப் பாறதகளுள் முக்கியமானவை :

† பண்டாரவளை - பதுளை வீதியிலுள்ளது

1. மஸ்கேவியா—குறைடன் வீதி
2. மஸ்கேவியா—மோரேயி வீதி
3. கும்பலாவல்லீ—நமுனாகுல வீதி. பசறைக்கும் பின்பு துணேதனைக்கும் நீடிக்கப்பட்டது.
4. டிம்புல்லீ—பின்டுலீ—அக்கிரப்பத்தனை வீதி
5. நுவரெவியா—ஏசன் மாக்கிரட் வீதி உடப்புசலாவை வரை நீடிக்கப்பட்டது.
6. அப்கொட்ட—நோலூட் வீதி
7. புறாக்சைட்—கைபோறாஸ்ட் வீதி
8. அத்தனக்லீ—வீயாங்கோடை வீதி பசியலீவரையும் நீடிக்கப்பட்டது.
9. கேகாலீ—புளத்கோகுப் பிட்டியா வீதி
10. கலேவல்லீ—* இகலாாமா வீதி
11. வவுனியா—பறையனுலங்குள வீதி
12. மாந்தை—இலுப்பைபக் கடவை வீதி
13. மட்டக்களப்பு—கிளிவெட்டி வீதி
14. மட்டக்களப்பு—நாவலரறு வீதி
15. கொறணை—அலுத்கம வீதி.

நிட்ஜவே 300 புதுப் பாலங்களை அமைப்பித்து, 400 மரப்பாலங்களை ஸிலீயான் பாலங்களாக மாற்றி அமைத்தார்.

பிளேக் ஆண்பதி (1903—1907) காலத்திலே பாங்களை விருந்து கராச்சிக்கும்; மன்னாரிலிருந்து பேசாலீக்கும்; புத்தளத்திலிருந்து வண்ணுத்திவில்லுக்கும்; சிக்க வரட்டியாவிலிருந்து மாகோவுக்கும்; வாரியப்போலீயி லிருந்து சிலாபத்துக்கும், கணேவத்துக்கும்; நாகோடையீ லிருந்து நாபொடைக்கும்; வளவுவகங்கைக்கரயோதமாக மாதம்பையிலிருந்து அம்பலாங்கோட்டை வரையும்; அப்புத் தனையிலிருந்து தம்பேத்தனை வரையும்; குலந்தாவையீ லிருந்து பிபிலீ வரையும் கற்பாக்கத்துகள் இடப்பட்டன,

* தலாவை—கெக்கிராவை வீதியிலுள்ளது.

வெள்ளவசயா, மொன்றுகளை விதி, போத்துவில் வரைக் கும் இடப்பட்டது. 427 இரும்புப் பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மக்கலம் ஆள்பதி (1907-1913) பண்டாரவளீா — வெளிமடை விதி உட்பட 36 புது விதிகளையும் 500 பாலங்களையும் அமைப்பித்தார்.

இப்போது இலங்கையில் கற்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட பலாபலன்களை வகுத்து அறிவாம் :

- (1) கண்டியிலிருந்து மாட்டுவன்டிமிஸ் கொழும்பிற்குப் போய்த் திரும்புவதற்கு ஒருமாதால்ததிற்கு மேல் எடுத்தது. நல்ல தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டதன் பின்பு ஒரு வாரத்தில் போய்த் திரும்பக்கூடியதாய் இருந்தது.
- (2) வியாபாரமும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையும் விருத்தி யடைந்தன. அரசாங்க வருமானம் கூடியது.
- (3) குளங்களைத் திருத்துவதும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைப்பதும் இலகுவாயிற்று. அதனால் நெற்கெய்கை விருத்தி அடைந்தது.
- (4) தபாற்சேவை இலங்கையின் பற்பல பகுதிகளுக்கும் பரவியது.
- (5) சனங்கள் தத்தம் பகுதிகளிலிருந்து ஏனைய பகுதிகளுக்குச் செல்லவும் மற்றைய சமூகங்களுடன் பழகி ஒற்றுமை ஏற்படவும் வசதிகள் ஏற்பட்டன. “வலைப்பின்னல்போன்ற கற்பாதைகளாலும் இருப்புப் பாதைகளாலும் கோஸ்புறங்கின் தகவுரைகளாலேற்பட்ட ஒற்றுமையிலும் பார்க்க உறுதியான ஒருமைப் பாடும் பிழைப்பும் ஏற்பட்டுள்ளன” (பக்கம் 137) என்னும் கூற்று நோக்கத்தக்கது.

பெருங்தோட்டப் பிரதேசங்களில் நல்ல தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டதன்பின்பும் கோப்பி ஏற்றிச் செல்லுக் கொட்டு வண்டிகள் கண்டியிலிருந்து கொழும்பை அடைவதற்கு ஆறு நாட்கள் வரையிற் சென்றன. தோட்டங்கள் பெருங்தொகையாகத் திறக்கப்பட்டதாலே போதிபளவு வண்டிகளும் மாடுகளும் கிடைக்காததால் வண்டிச் செலவும் கூடியது. சனவரி மாதத்திற் பறித்த கோப்பியை, மேமாதப் பருவ மழை தொடங்குவதற்கு முன்பு கொழும்புக்கு அனுப்பவேண்டியிருந்தது. அதன் பின்பு ஆற்றுப் பெருக்கின்றும் நல்ல பாலங்களின்மையாலும் போக்குவரவு தடைப்பட்டது. பிரேசில், ஜாவா முதலிய கேசங்களில் விணக்க கோப்பியின் விலையுடன் போட்டியிடுவ

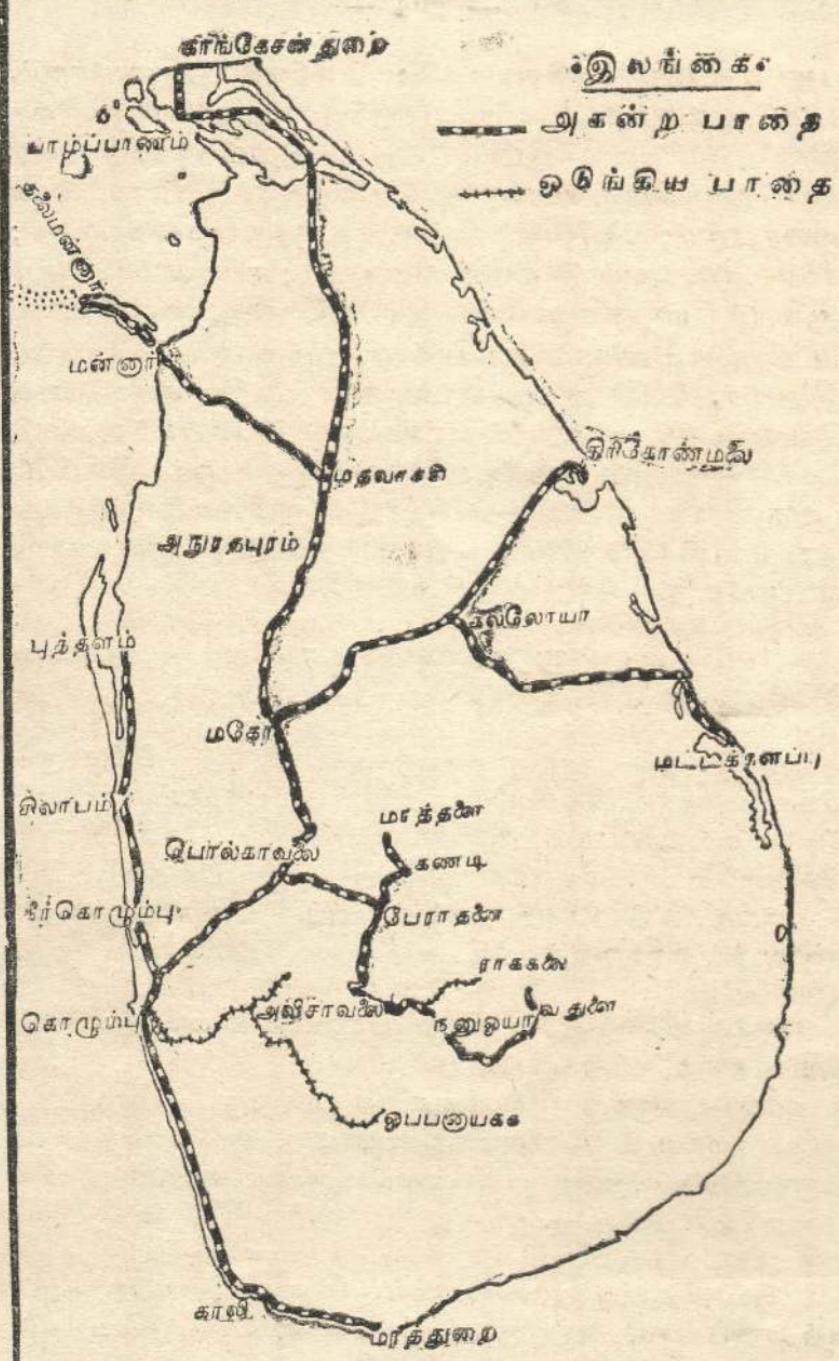
தந்காகக் கோப்பி வினாயும் பகுதிகளிலிருந்து கோப்பி வயக் கொழும்புக்கும் பின்பு இங்கிலங்குக்கும் விரைவாக வும் குறைந்த செலவிலும் அனுப்பவேண்டியிருந்தது, மேலும் மழைக்காலத்தில் கண்டியிலே அரிசியின் விலை கொழும்பு விலையிலும் 200% கூடியது. சாதாரணமான சிலைமையிலும் ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் செலவினால் கண்டியில் அரிசி விலை 60% வரையில் அதிகாக இருந்தது.

சோச்சு திவின்சன் புகையிரத வண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதற்கு ரோவி எந்திரங்களை அமைத்ததன் பயனாக உலகிலே முதன் முதலாகப் போக்குவரத்துக்காக இங்கிலங்கில் சுதாத்தன் — இடாளிங்கன் இருப்புப் பாதை 1825இல் திறக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து விவர்பூல் மஞ்செச்டர் பாதையும் வேறு பல பாதைகளும் திறக்கப் பட்டதாலே பிரயாணத் தூரம் குறைக்கிறது. கருமங்கள் ஆற்றுவதற்குரிய வேகம் கூடியது; உணவுப் பொருள்களை விரைவில் விசியோகம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டது; தபாற் சேவை மலிவாகவும் தூரிதமாகவும் திறமையாக வும் விருத்தியடைந்தது என்றும் (பக்கம் 105) அறிந்தோம்,

இலங்கையிலிருந்த ஐரோப்பியத் தோட்டக்காரரும் வர்த்தகரும் செய்த விண்ணப்பத்தின் பயனாகக் கொழும்புக்கும் கண்டிக்குமிடையில் 800,000 பவுண் மதிப்பில் ஒரு இருப்புப்பாதை அமைப்பதற்காக 1845இல் இங்கிலங்கில் ஒரு கம்பனி நிறுவப்பட்டது. கோப்பியின் விலை விழுத்தியினால் இலங்கையிலேற்பட்ட பொருளாதார வரட்சி, இங்கிலங்கிலேற்பட்ட பண தெருக்கடி என்பன காரணமாக இருபுப்பாதை அமைக்கும் முயற்சி கைவீடுப் பட்டது. 1853ஆம் ஆண்டளவிலே கோப்பியின் மந்திரியின் கீங்கு இருப்புப்பாதை அமைக்கும் முயற்சிக்கு மீண்டும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. உவாட் நூள்பதி 1855இல் இருப்புப்பாதையின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்திப் பாதைபை அமைப்பதற்குரிய 8,00,000 பவுண் கடனுக்கும் அதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய 6% வட்டிக்கும் இலங்கை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்ற சட்டக்கூடத்துக்கு முன்மொழிய; சட்டக்கூடம் ஏகமன

தாக அதனை ஏற்றது. பாதை அமைக்கும் வேலையைத் தொடங்குவதற்காக 1856இல் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்யப் பட்டு, 1858ஆம் ஆண்டு ஒத்து மாதம் 3ஆங் திகதி ஆள்பதி உவாட் தமது கையால் முதற் பொழிவை வெட்டி கொழும்பு — கண்டி இருப்புப்பாதை வேலையைத் தொடக்கி வைத்தார். ஆனால் ஒப்பந்தம் செய்த கம்பனி முன்னர் மதித்த தொகையிலும் பார்க்க ஏறக் குறைய மூன்று மடங்கு பணத்தொகையைக் (22,14,000 பவுண்) கோரியதால், 1860இல் சட்டக் கழகம் ஒப்பந்தத்தை நீக்கத் தீர்மானித்தது. பின்பு 1867இல் இலங்கை அரசாங்கமே இருப்புப்பாதை அமைக்கும் பொறுப்பை ஏற்று, அதை கிரைவேற்ற ஒரு ஒப்பந்தக்காரரை நியமிக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது. அதன் பிரகாரம் 87,039 பவுண் மதிப்பில் இருப்புப்பாதையை அமைக்கும் ஒப்பந்தத்தைப் பவியல் (Favielle) என்ற இலண்டன் ஒப்பந்தக்காரர் பெற்றுன். 1863ஆம் ஆண்டு மாச்சமாதம் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

1865இல் அம்பேபுசவரை பாதையிடப்பட்டது. 1867இல் கண்டி வரையும் இப்பாதை நீடிக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டு ஒற்றேபர் மாதம் முதலாங்கிக்கி அது பேர்க்குவரவுக்குத் திறக்கப்பட்டது. கொழும்பு—கண்டி இருப்புப்பாதையைத் தொடர்க்கு, கிரெகரி ஆள்பதியின் காலத்தில் 1873ஆம் ஆண்டு கம்பனைவரையும் இருப்புப் பாதை யிடப்பட்டது. 1874இல் நாவலப்பிடிவரையும் இப்பாதை நீடிக்கப்பட்டது. பின்பு 1884இல் கற்றன் வரையும் பாதை நீடிக்கப்பட்டு, அடுத்த ஆண்டு நானு ஓயா வரையும் இடப்பட்டது. பின்பு 1893ஆம் ஆண்டு அப்புத்தளைக்கும், 1894இல் பண்டாரவளைக்கும், 1906இல் நானுஓயாவிலிருந்து ராகலைக்கும் ஒரு பாதை இடப்பட்டது. பின்னர் 1918இல் எல்லவுக்கும் 1924இல் பதுளைக்கும் இருப்புப்பாதை இடப்பட்டது. நானுஓயா—வதுளைப் பாதையை அமைப்பதற்கு 40 ஆண்டுகள் கழிந்தன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. எல்லவிலிருந்து பசுறைக்கோ அன்றைச் சுதானிக்கோ பாதையை அமைப-

இருப்புப் பாதைகள்

பது என்னும் வாக்குவாதமே அதற்குக் காரணமாகும். 1880 ஆம் ஆண்டு கண்டியிலிருந்து மாத்தளைக்கும் ஓர் இருப்புப்பாதை இடப்பட்டது. இவ்விதிகளைத் தவிர 1877இல் கொழும்பிலிருந்து தெற்குநோக்கி மொழுட்டுவா வரையிலும்; 1879 ஆம் ஆண்டு கருத்துறைவரையிலும்; 1894 ஆம் ஆண்டு காலிவசரையிலும்; சுற்றில் 1895 ஆம் ஆண்டு மாத்தறைவரையிலும் இருப்புப்பாதை யிடப் பட்டது. களனிகங்கைப் படுக்கையில் விளையும் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை முதலியவற்றின் பிரயோசனங்களைக் கொழும்புக்கு அனுப்புவதற்காக 1902 ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து அவிசாவலைவரையிலும் ஓர் இருப்புப் பகுத அமைக்கப்பட்டது. 1912இல் அவிசாவலையிலிருந்து இரத்தினபுரிக்கும் பின்பு ஒபாயக்காவுக்கும் ஒரு பாலை யிடப்பட்டது.

1906இல் நானுஷ்யாவிலிருந்து ராகலைக்கு ஒருபாதை இடப்பட்டது.

1907இல் ஒருபாதை புகமத்திலிருந்து ஸ்ரீகொழும் பிற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின்பு புத்தளம் வரையும் நீடிக்கப்பட்டது. இப்பகுதியில் விளையும் தென்னையின் பிரயோசனங்களைக் கொழும்புக்கு அனுப்புவதற்கு இது உதவியது. கொழும்பு—யாழ்ப்பாணப் பாதை ஆஸ்பதி ரிஜ்வேயின் காலத்தில் 1905 ஆம் ஆண்டு முறைப்பெற்றது.

மாகோவிலிருந்து (i) திருக்கோணமலைக்கும், (ii) மட்டக் களப்பிற்கும் புகடயிரதப் பாதைகள் இடப்பட்டதுடன் மதவாச்சியிலிருந்து தலைமன்னாருக்கும் ஒரு பாதையிடப் பட்டது. மதவாச்சி—தலைமன்னர்ப்பாதை தென்னிந்தியர்களிலிருந்துதோட்டத்தொழிலாளர்க்கொண்டுவருவதற்காக அமைக்கப்பட்டது.

இவ்விதமாக இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களையும் கற்பாதைகளும் இருப்புப்பாதைகளும் இணைக்கப் போக்குவரவும் தபால், தங்கிச் சேவைகளும் தூரிதமாக முன்னேற்றமடைந்தன.

ஆளியாக்கண்டத்திலே முதன் முதலாகத் தபாற்சேவை (கோச்சுமூலம்) ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசம் இலங்கை என (பக்கம் 143) அறிந்தோம். இச்சேவை கொழும் புக்கும் கண்டிக்குமிடையில் 1832இல் ஏற்படுத்தப் பட்டது. இதன்பின்பு 1838ஆம் ஆண்டிலிருந்து காலிக்கும் கொழும்புக்குமிடையில் கோச்சுமூலம் தினங்கோறும் தபால்களை அனுப்பும் முறை மேற்கொள்ளப் பட்டது. கொழும்பு “ஓப்சேவர்” செய்தித்தாட்காரர் தமக்குப் பிரதாடுகளிலிருந்து காலிக்கு வரும் கடிதங்களைச் சுண்க்கமீல்லாது பெற்றுக்கொள்வதற்காக 1850ஆம் ஆண்டில் புருக்கள் மூலம் கடிதங்களை அனுப்பும் சேவையை ஏற்படுத்தினார். இது கடுகுதித் தபாற்சேவைக்கு ஒப்பானது.

1848ஆம் ஆண்டில் இங்கிலங்கிலே தபாற்கட்டணம் ஒரு பென்னியாக விதிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பு தூரத்துக்குத் தக்கதாகத் தபாற்கட்டணம் விதிக்கப் பட்டது. “பென்னி” முறையின் பிரகாரம் எத்தாரத்திற்கும் ஒரே விதிக்கட்டணம் விதிக்கப்பட்டது. இலங்கையிலும் 1858இல் பென்னி முத்திரைத் தபாற்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் தபாற்சேவை குறைவுற்றதால், தபாற்சேவை துரிதமாக முன்னேற்ற முடிந்து நாடெங்கும் பரவியது.

செய்திகள் அனுப்புவதிலும் பெரும் மாந்தறங்கள் ஏற்பட்டன. பிரித்தனில் உவீட்சன் என்பவரும் அமெரிக்காவில் மோஸ் என்பவரும் மின்சாரசத்தினையூப்போகித்துத் தந்திகள் மூலம் செய்திகள் அனுப்பும் முறையைக் கண்டுபிடித்தனர் என்றும், அலக்ஸாண்டர் கிரகாம்பெல் என்பவர் தொலைபாணியைக் கண்டு பிடித்தார் என்றும், மார்க்கேனி என்னும் இத்தாலியர் கம்பீனின் உதவியின்றித் தந்தியை அனுப்பும் முறையைக் கண்டுபிடித்துக் கப்பல்களிற் செல்வோரும் செய்திகளை அறிவதற்கு வழிவகுத்தார் என்றும் (பக்கம் 106) அறிந்தோம்.

1858இல் இலங்கையிலும் கொழும்பிலிருந்து காலீக்கு மின்சாரசத்தி மூலம் தந்தி அனுப்பும் முறை முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன், ஒப்சேவர் ஏற்படுத்திய புதுத் தபாற்சேவை கைவிடப்பட்டது. பின்பு அதே ஆண்டில் கண்டிக்கும் மன்னாருக்கும், அடுத்த ஆண்டில் திருக்கோணமலைக்கும் சென்னை, பங்பாய், கல்கத்தாவுக்கும் தந்திச் சேவை வீஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதன்பின்பு இங்கிலங்குத்துக்குத் தகரமார்க்கமாகவும் பின்பு கடவின் கிழும் தந்திச் சேவைக்குரிய வசதிகள் அமைக்கப்பட்டன. பிளேக் ஆள்பதி (1903 — 1907) காலத்தில் கொழும்புப் பகுதியிலுள்ள அரசாங்கத் தினைக் களங்களிலே தொலைபேசி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

1927இல் வானெனி மத்திய விணியமொன்று கொழும்பிலே திறக்கப்பட்டது. அது டன்னர்ஸ் செய்திகளையும் உலகச் செய்திகளையும் உடனுக்குடன் அறிவுதற்கு உபயோகமாகின்றது.

1947இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விமான சேவை மிகவும் விருத்தியடைந்துள்ளது. இன்று கட்டுநாயக்காலிலுள்ள பண்டாராநாயக்க விமானத் தளம் சிறந்த ஒரு சர்வதேச விமானத் தளமாக விளங்குகிறது. இங்கே சர்வதேச விமானங்கள் தங்கிச் செல்வதற்கு நவீன வசதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரத்மலாக்கொனை விமானங்களையத்தி விருந்து கல்லோயா, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, அநூரதபுரம், யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களுக்கு ஒழுங்கான விமர்ண சேவை உதவப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. பாண்ஸ் ஆள்பதி அமைப்பித்த கற்பாகதகள் :

i. கொழும்பு — கண்டிப் பாகத

ii. கண்டி—குருஞாகல் பாகத (பின்பு அது அம்பேசு வழியாகக் கொழும்பு வரையும் இடப்பட்டது).

- iii. கொழும்பு—குருஙாகல் பாதை தம்புல்லை வரை யும் நீடிக்கப்பட்டது.
  - iv. அம்பாங்தோட்டை—நீர்கொழும்புக்கரையோரப் பாதை திருத்தியமைக்கப்பட்டது.
2. மேற்றன் அமைப்பித்த கற்பானத்தள் :
- i. கண்டி மாத்தளைப் பாதை (பின்பு அது கம்பளை புடன் இணைக்கப்பட்டது).
  - ii. கொழும்பு — தம்புல்லை பாதை:
    - (அ) யாழிப்பாணம்—பருத்தித்துறை வரைக்கும்,
    - (ஆ) கந்தளாய்வரைக்கும் நீடிக்கப்பெற்றது.
  - (iii) அநாதபுரி—அரிப்புப் பாதை.
  - (iv) புத்தளம்—கண்டிப் பாதை.
  - (v) கண்டி—வதுளைப் பாதை.
  - (vi) கண்டி—நுவரெலியாப் பாதை முற்றுப்பெறுவிக் கப்பட்டது.
3. மக்கள்சி ஆள்பதி :
- (i) கொழும்பு—கண்டி வீதிக்கும்; (ii) அம்பேடு—குருஙாகல் வீதியின் ஒருபகுதிக்கும் கல்லூப் போடுவித்தார்.
4. கம்பல் ஆள்பதி அமைத்த வீதிகள் :
(பக்கம் 150, 151)
5. மெஹந்தி உவாட் அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 196)
6. ரொபின்சன் ஆள்பதி அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 196)
7. கிரிவெளி ஆள்பதி அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 197)
8. ஆதர் மேற்றன் அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 198)

9. ஆதர் ஹவலக் ஆள்பதி அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 198)
10. நிற்வே ஆள்பதி அமைப்பித்த வீதிகள் :
(பக்கம் 199)
11. கற்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட பஸா பலன்கள்
(பக்கம் 200)
12. இருப்புப்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதற்குரிய காரணங்கள் :
  - (i) கோப்பியைக் கொழும்புக்கு அனுப்புவதற்குப் போதியளவு வண்டிகளும் மாடுகளும் சிலடக் காத்தால் வண்டிச் செலவு கூடியதும்.
  - (ii) பருவ மழைக்கு முன்பு கோப்பியைக் கொழும் புக்கு அனுப்பவேண்டியிருந்ததும்.
  - (iii) பிரேசில், ஜாவா முதலிய தேசங்களின் போட்டி
  - (iv) கண்டியிலே அரிசியின் உச்சவிலை.
13. இருப்புப்பாதையின் விபரங்கள் :
(பக்கம் 202 — 204)
14. தபால் தந்தி கீசலையின் முன்னேற்றம் :
(பக்கம் 205)

வினாக்கள்

1. 1820ஆம் ஆண்டிலிருந்து 19ஆம் நாற்றுண்டின் இறுதி வரையில் இலங்கையிலே கற்பாதைகளும் இருப்புப்பாதைகளும் அமைக்கப்பட்ட வகையை விவரிக்குக. இலங்கைப் புறவரிப்படத்தில் இப்பாதைகளைக் குறிக்குக.
2. வரலாற்றுக் குறிப்பெழுதுக :
  - அ. சிரெகரி ஆள்பதி அமைப்பித்த கற்பாதைகள்.
  - ஆ. ஆதர் ஹோட்டன் ஆள்பதி அமைப்பித்த கற்பாதைகள்.
  - இ. நிற்வே ஆள்பதி அமைப்பித்த கற்பாதைகள்.
  - ஈ. கற்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட பஸா பலன்கள்.
  - உ. கொழும்பு — கண்டி இருப்புப் பாதை.

17. கல்விவிருத்தியும் பொத்த, இந்து சமய மறுமலர்ச்சியும்

ஆங்கிலேபர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் அப் பகுதிகளில் 163 பாடசாலைகள் இருந்தனவாம். இலங்கை ஆங்கிலேயருக்கானபோது ஆங்கிலேய சிறக்கின்திய வர்த்தக சங்கம் தனது வருமானத்திற் கருத்துற்றிருந்ததே யன்றிக் கல்விசம்பந்தமாக ஒன்றுஞ் செய்திலது. பல பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன.

நோத் ஆள்பதி கல்வி சம்பந்தமாக ஊக்கங்காட்டினார். 1801ஆம் ஆண்டில் 170 பாடசாலைகளிருந்தன. கொழும் பிலே ஓர் உயர்தர பாடசாலையும் வேறு மூன்று ஆரம்ப பாடசாலைகளும் காணப்பட்டன. நோத், ஆசிரியருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார். ஆனால் சம்பளம் கொடுப்பதற்குப் போதுமான பணமில்லாது 1803இல் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன.

பாடசாலைகள் மூடப்பட்டதனால் சிறித்தமதம் பாதிக் கப்படுமென இங்கிலங்திலுள்ளோர் கருதினார். அவர்கள் செய்த கிளர்ச்சியின் பயனாக மெயிட்டல்ஸ்ட் ஆள்பதி மீண்டும் 1810 இல் பாடசாலைகளைத் திறந்தார். பிறவுன்றிக் ஆள்பதி சிறித்தவ கல்வி ஊட்டுவதில் ஊக்க மளித்தார். அதனால் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் 12 பாடசாலைகளை நிறுவி வெஸ்லியன் மிசனை அவற்றின் பாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக்கினார். அவருடைய காலத் திலே பல சிறித்தவ மிசனரிமார் பாடசாலைகளைத் தாபித் தனார்.

1812ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்த பப்டிஸ்ட் மிசனும்; 1814ஆம் ஆண்டு வந்த வெஸ்லியன் மிசனும்; 1816 இல் வந்த அமெரிக்க மிசனும், 1818இல் வந்த சேர்ச் மிசனும் தத்தம் மிசனுக்குரிய கல்விச்சாலைகளை நிறுவினார். 1817ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிசன் ஆண்களுக்கு

கென ஒரு விடுதிப் பாடசாலையைப் பண்டத்தரிப்பில் தாபித்தது. 1818ஆம் ஆண்டு வெஸ்லியன் மிசன் பாழ்ப்பாணத்திலே முன்று இடங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நிறுவியது. இந்த மிசனைச் சேர்ந்த பேர்ஸிவல் பாதிரியார் அவர்களே ஆங்கில—தமிழ் அகராதியைப் பியற்றியவர். சேர்ச்மிசன் பாடசாலைகளைத் திறந்ததுமன்றி நூல்களை முதன் முதலாக அச்சிட்டும் பணி செய்தது. அமெரிக்க மிசன் 1823இல் வட்டுக்கோட்டையில் “செமினரி” கையெடும் 1824 இல் உடுவிலில் ஓர் பெண் பாடசாலையையும் நிறுவியதுமன்றி இப்பாடசாலைகளுக்குத் தேவைபான பாடப் புத்தகங்களையும் அச்சிட்டு உதவியிட்டது. அரசாங்கம் மிசனரிமாரின் கல்விச் சேலவுக்கு ஆதரவளித்தது; கைவிடப்பட்ட அரசாங்கப் பாடசாலைகளையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தது.

பாண்ஸ் ஆள்பதி கல்வி சம்பந்தமாக ஒருவித ஊக்கமும் காட்டாததுமன்றி மிசனரிமாருக்குக் கொடுத்த உதவிப் பணத்தையும் நீக்கினார். 1819இல் இலங்கை முழுவதிலுமிருந்த 90 அரசினர் பாடசாலைகளில் தமிழ்ப் பகுதிகளிலே 4 பாடசாலைகள் மாத்திரமிருந்தனவாம். ஆனால், மிசனரிமார் தமது பாடசாலைகளைத் தொடர்ந்து நடாத்திப்பதுமன்றி ஆங்கிலப் பாடசாலைகளையும் தாபித் தனர். 1812ஆம் ஆண்டுக்கும் 1832ஆம் ஆண்டுக்கு மினடயில் அவர்கள் 235 பாடசாலைகளைத் தாபித்தனராம்.

கோல்புரூக் குழுவினரின் தகவுரகளின் படி அரசாங்க உத்தியோகத்துக்கு ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமாகவே, அரசாங்க உதவிகையைப் பெற்று அங்கல்வியை ஊட்டிய சிறித்த மதப் பாடசாலைகளில் படித்த பிள்ளைகள் பயன்மடை, ஏனைய மதத்தைச் (கத்தோலிக்க, பெளத்த, இந்து, முஸ்லிம்) சேர்ந்த பிள்ளைகள் பாதிக்கப்பட்டனர். கதேச மொழிகளிற் கல்வி ஊட்டிய அரசாங்கப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன.

1834இல் கொழும்பிலே ஒரு பாடசாலைச் சுலபயும் மாகாணங்களிலே காரிய சுபைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆங்கிலக் கல்வி கட்டாயம் ஆக்கப்பட்டது. அதனால்

பாடசாலைச் சபை கொழும்பு, எண்டி, காஸி, யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தது. இவ்விதம் தாபித்த பாடசாலைகளுள் ஒன்று இப்போதுள்ள “கிரேயல் கல்லூரி”யானும். அது 1836ஆம் ஆண்டு “கொழும்பு அக்கடமி” எனப்பட்ட உயர்தர பாடசாலையாக சிறுவப்பட்டது.

பாடசாலைச் சபையிலே அரசாங்க உத்திபோகத் தரும் இங்கிலங்கு திருச்சபையைச் சேர்ந்த பாதிரிமாரும் அங்கம் வசித்தனராகையால் அரசாங்க பாடசாலைகள் பேரளவில் மாத்திரம் அவ்விதம் இருக்க, நடைமுறையில் அங்கிலிக்கன் மதப் பாடசாலைகளாகவே இருந்தன. 1839 ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பிய கத்தோலிக்க குருமார் இலங்கைக்கு வந்ததனால் கத்தோலிக்கரும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தனர். ஆனால் பெளத்த, இந்து, இல்லாம் மதப் பிள்ளைகள் பல காலமாகத் தமது மதப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்க முடியாத சிலியில் இருந்தனர்.

1841 ஆம் ஆண்டு பாடசாலைச் சபைக்குப் பதிலாக மத்திய பாடசாலைச் சபை ஒன்று சிறுவப்பட்டது. இதிலே கிறித்தவ, உரோமன் கத்தோலிக்கப் பிரதிகிதிகளும் பொது சனங்களும் அங்கத்துவம் வசித்தனர். அச் சபையிலிருந்த அங்கத்தவர்களில் மதகுருமாரி ஓம் பார்க்கச் சாதாரண அங்கத்தவர்களே கூடுதலாக இருந்தனர். அச்சபையின் தகவுறைகளின்படி அரசாங்கம் இங்கிலங்கில் 1839இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையின்படி மீசன் பாடசாலைகளுக்கு நன்கொடைவழங்கத் தொடங்கியது. 1839இல் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கும் அசாங்கம் நன்கொடை வழங்கத் தொடங்கியது.

இக்காலத்திலே இந்தியாவில் நிலவிய கல்விமுறையை அறிதல் உபயோகமாகும். ஆரம்பத்திலே பிரிட்டிச அரசாங்கம் கல்வியை விகுத்தி சேய்வதற்கு ஊக்கங்கொண்டிலது. உயர்தரக் கல்வி சமக்கிதுதம், அராபி, பாரசீகமோழி முதலிய மோழிகளைக் கற்பதையே நோக்கமாக அமைக்கப்பட்டது.

1792 இல் பேன்றிசில் ஒரு சமக்கிருதக் கல்லூரி தாபிக்கப் போற்று. ஆங்கிலேய வர்த்தக சங்கத்தினர் உயர்தா உத்தி யோகத்தகுள் ஒருவரான கிராண்ட் (Grant) என்பவர் சனங்களிடத்திற் காணப்படும் ஒழுக்க இழிவுகளும், சமூக இகழ்வுகளும் பரந்துபட்ட அறியாமையின் விளொவுகளாகும்; அவற்றைக் கல்விமூலமே முக்கியமாக ஆங்கிலக்கல்வி மூலமாகவே நீக்கலாம் எனக் கருதி ஆங்கிலக் கல்வியை இந்தியாவிற் பரப்புவதற்கு ஊக்கமேடுத்தார். ஆனால் ஆங்கில அரசாங்கம் அதில் அக்கறை கோள்ளாததால் அவருடைய முயற்சி பயன்னித்தில்லது. ஆனால் மிசனரிமாரும் ராஜுராம் மோகன் ராய் போன்ற இந்தியப் பேரியார்களும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் பலவற்றைத் தாபித்துப் பேரும்பணியாற்றினர். கல்விக்குழு சமக்கிருதம், அராபி, பாரசீகமோழி முதலிய மோழிகளைக் கற்பதற்கு அரசாங்க கல்விநிதியைப் பயன் படுத்த வேண்டுமெனக் கருதியது. ஆனால் ராஜுராம் மோகன் ராய் போன்ற இந்தியத் தலைவர்கள் இதை எதிர்த்து ஆங்கிலக் கல்விக்குழு மேல் நாட்டுமூறையில் விஞ்ஞான சாத்திரப் பயிற்சி பேறுவதற்கும் கல்விநிதியை உபயோகிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினர். 1834இல் மக்கோலே கல்விக் குழுவின் தலைவராக சியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பரப்புவதற்கு ஆதாவளித்தார். அவருடைய ஆதாவளிலே 1835இல் ஆங்கிலக் கல்விக்கே அரசாங்க நிதி செலவுசெய்யப்படுதல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப் பட்டது. ஆங்கிலக் கல்வியினாலே பயனடைந்தவர் இந்துமத நவேதுப்பினராவர். ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக அவர்கள் நாட்டின் பாலனத்தில் பங்குபற்றியதுமன்றி இங்கிலங்கில் பரவிய தாராண்மைக் கோள்கையால் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல் சிர்திருத்தங்களைப் பற்றியும் அறிந்து தாழும் சமுதாய, அரசியல் முன்னேற்ற இயக்கங்களிலும் ஈடுபெட்டனர்.

செர் காள்ஸ் ஐட் (Sir Charles Wood) என்பவர் இந்தியாவின் கல்வி நிலைமையை ஆராய்ந்து அறிக்கை செய்யுமாறு 1854இல் சியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய அறிக்கையில் ஆரம்ப பாடசாலைகள், உயர்தா பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் எனப் பலதரமான பாடசாலைகள் தாபிக்கப் படவேண்டுமென்றும், தீர்மையானவர்கள் உயர்தாக் கல்வி

வைப் பெறுவதற்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் கல்வித்தினைக்களம் தாபிக்கப்படுத்த வேண்டும் என்றும், மாகாணத் தலைநகரங்களிலே பல்கலைக்கழகங்கள் தாபிக்கப் படல் வேண்டும் என்றும், சதேச மோழிகள் மூலம் கல்வி கற்கப்படுத்த வேண்டும் என்றும் பல தலைவரர்கள் செய்யப் பட்டன.

1859இல் கற்கத்தா பல்கலைக்கழகம் இலங்கையிலே பல்கலைக்கழகப் ரீவேச பரீட்சையை நடாத்தத் தொடங்கிபது. இப் பரீட்சைக்கு மாணவரை அனுப்புவதற்காகக் கொழும்பு அக்கடிமியல் இராணிக்லூரி (Queen's College) என்ற உயர்தாவருப்புப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒருவர் இருவர் மாத்திரம் இதிற் கற்றனராக்கயால் இது முடப் பட்டு, பின்பு பிரித்தானிய பல்கலைக்கழகங்களிலே கற்பதற்கு உபகாரங்கி வழங்கப்பட்டது. முதன் முதலாக 1870இல் உபகாரங்கியைப் பெற்றுப் பட்டப்படிப்புக்குப் பிரித்தனுக்குச் சென்றவர் J. காசிச்செட்டி அவர்களாவர். இவ்வாண்டிலேயே வைத்தியக் கல்லூரி தாபிக்கப் பெற்றது. பைபிளைப்படிப்பிக்கும்பாடசாலைகளுக்கே உதவி நன்கொடை வழங்கவேண்டுமென மத்திய பாடசாலைச் சபை 1861ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் ரூஞ் திகதி ஒரு சட்டத்தை விதித்தது. அதனால் பெளத்த, இந்து, இஸ்லாமிய மதத்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர்.

1865ஆம் ஆண்டு ஒற்றேபர் மாதம் சேர் முத்துக் குமாரசுவாமி அவர்கள் இலங்கையின் கல்வியிலையைப் பற்றி விசாரணை செய்து அறிக்கையிடும்படி ஒரு விசாரணைச் சபையை வியமிக்க வேண்டுமெனச் சட்டக்கழகத்தில் பிரேரித்தார். அப் பிரேரணையைச் சட்டக் கழகம் ஏற்ற நிச்சாட் மோகன் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு விசாரணைச் சபையை வியமித்தது. அதில் சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களும் வேறு முவரும் அங்கத்தவர்களாகப் பெரும்பள்ளி புரிந்தனர். விசாரணைச் சபை 1867இல் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் செய்த முக்கியமான தகவுரைகளை வகுத்து அறிவாம்.

- (1) ஆரம்பக்கல்வி அளிப்பதற்கு இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சுதேச மொழிப் பாடசாலைகளைத் தாபிக்க வேண்டும்.
- (2) ஆங்கிலத்தின் மூலம் கல்வி புகட்டும் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் ஒழிக்கப்படுவதேல் வேண்டும்.
- (3) இராணுகல்லூரி மூடப்பட்டு ஆங்கிலப் பல்கலைக் கழகங்களில் படிப்பதற்கு உபகார நிதி வழங்கப் படுவதேல் வேண்டும்.
- (4) மத்திய கல்விச்சபை நீக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாகக் கல்வித்தினைக்களாம் அமைக்கப்படுவதேல் வேண்டும்.

இத்தகவுறைகளின்படி 1868இல் ஒரு கல்வித்தினைக் களாம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது. அதை நிருவகிக்க ஆளுபதிக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள ஓர் அதிபர் நியமிக்கப் பட்டார். அதன் பின்பு சிராக நிருவகிக்கப்பட்ட எல்லாப் பாடசாலைகளுக்கும் உதவி நன்கொடைப்பணம் வழங்கப் பட்டது. சிறித்தவ பாடசாலையல்லாத சிங்கள, தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளுள், 1870ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக உதவி நன்கொடைப் பணத்தைப் பெற்ற பாடசாலை நாவலர் அவர்களாலே வண்ணார்பண்ணையிலே தாபிக்கப்பெற்ற சைவப்பாடசாலையாகும். அந்த ஆண்டு இலங்கையிலேயிருந்த சுயமொழிப் பாடசாலைகளுள் அதிக தொகையான மாணவர்கள் கற்ற பாடசாலையும் கூடிய தொகையை நன்கொடைப் பணமாகப் பெற்ற பாடசாலையும் இப்பாடசாலையோகும். மாணவர் தொகை 260; நன்கொடைத் தொகை 48 பவுண் 2 விலிங் 6 பென்ஸ்.

கல்வித்தினைக்களாம் மத்திய மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம், வடமேல் மாகாணம் முதலிய உள்நாட்டுப் பகுதிகளிலும் மிசனரிமார் கடற்கரைப் பகுதிகளிலும் பாடசாலைகளை சிறுவுவதற்குக் கொண்ட ஊக்கத்தாலும், மதபேதமினரிப் பாடசாலைகளுக்கு நன்கொடை வழங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையாலும் 1870 தொடக்கமாகப் பாடசாலைகளின் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்தது.

கீழே தரப்பட்ட அட்டவணை பாடசாலைகளின் பெருக்கத்தை நன்கு விளக்கும்.

ஆண்டு	அரசாங்கப் பாடசாலை	உதவி நன்கொடைப் பாடசாலை
1870	156	*229
1890	436	§983
1900	500	1328

* 220 மிசன் பாடசாலைகள், 9 தனியார் பாடசாலைகள், பெளத்த, இந்து, முஸ்லிம் பாடசாலைகள் ஒன்றேனும் இல்லை.

§ 933 மிசன் பாடசாலைகள், 26 தனியார் பாடசாலைகள்; 18 பெளத்த பாடசாலைகள்; 6 இந்துமத பாடசாலைகள்;

அரசாங்க சேவையிற் சேருவதற்கு ஆங்கிலம் தேவையாகவிருந்ததாலும், ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் நன்கொடைப் பாடசாலைகளாக விருந்ததாலும், அப் பாடசாலைகளை ஐரோப்பிய, அமெரிக்க மிசனரிமாரே பெரும்பாலும் நடாத்திப்பதாலும் 1870ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆங்கிலேய பல்கலைக்கழகங்களிற் கற்பதற்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்டதாலும் எமது நாட்டிலும் கல்வி இங்கிலங்கில் நிலவிய கல்விமுறையை தழுவியிருந்தது.

1880ஆம் ஆண்டிலே “அக்கடமி” “பிரேயல் கல்லூரி” எனப் பெயரிடப்பட்டது. அவ்வாண்டு தொடக்கமாக கேம்பிரிட்ஜ் சிரேட்ட, கனிட்ட தராதரப் பத்திரப் பரிட்டைச்சகல் இவங்கையிலே நடாத்தப்பட்டன. 1873இல் “சட்டக் கல்விச்சபை”யும்; 1893இல் சுயமொழி ஆசிரியபயிற்சிக் கல்லூரியும், 1903இல் ஆங்கில ஆசிரியபயிற்சிக் கல்லூரியும் தாபிக்கப்பெற்றன.

இருபதாம் நாற்றுண்டுத் தொடக்கத்தில் கல்வி முறையை விசாரித்து தேசிய மொழிக் கல்வியை விருத்தி செய்வதற்குரிய தகவுக்கரகள் செய்யுமாறு 1904ஆம் ஆண்டிலே ஒரு கல்வி விசாரணைச் சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது செய்த தகவுக்கரகள் :—

1. ஆண்களுக்குத் தேசிய மோழிகள் மூலம் கல்வி அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். பாடசாலைகளுள்ள இடங்களில் ஆண்பீள்ளொக்களுக்குத் கல்வி கட்டாயமாக்கப் படுதல் வேண்டும்.
2. துடிசனம் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் கட்டாய மாகப் பாடசாலைகள் நிறுவப்படல் வேண்டும்.
3. பேண்கள் கல்வி படிப்படியாகவே கட்டாயமாக்கப் படுதல் வேண்டும். முதன்முதலாக மேல், தேன், வடமேல் மாகாணங்களில் பேண்கள்கல்வியை ஆரம்பிக்கலாம்.
4. கல்விச்சேலவை அரசாங்கமே ஏற்கவேண்டும்.

உயர்தரக் கல்வியைப்பற்றி விசாரித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி ஜே. ஜே. ஆர். பிரிட்ஜேஸ் (J. J. R. Bridges) என்பவரின் தலைமையில் ஒரு சபை 1911இல் நியமிக்கப்பட்டது. அச்சபை செய்த தகவுரைகள் :

1. பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
2. ஆரம்ப வகுப்புக்களிலே தமிழ்ப்பிள்ளொக்களுக்குத் தமிழிலும், சிங்களப் பிள்ளொக்களுக்குச் சிங்களத்திலும் கல்வி கற்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
3. வர்த்தகக் கல்வி விருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
4. ஆரம்பப் பாடசாலை விடைகைத் தராதரப் பத்திரம் வழங்கப் பரிட்சை நிறுவுதல் வேண்டும்.

இத்தகவுரைகளின்படி 1921ஆம் ஆண்டு சனாவரி மாதம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி ஒன்று கொழும்பில் தாபிக்கப்பட்டது. அவ்வருடம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி யிலே எல்லிபயின்ற மாணவர் தொகை 115.

ஓடானமூர்த் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பெற்ற அரசுக்கழகத்தில் கெளாவ C. W. W. என்னங்கரா அவர்கள் கல்விமந்திரியாக விருந்த காலத்தில், 1931—1947 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிலே கல்விச் சேவையில் ஏற-

படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் பலவாம். அவற்றுள் உதவி நன்கொடைப் பாடசாலைகளில் கற்பித்த ஆசிரியர் களுக்கு அரசாங்கமே நேராகச் சம்பளம் கொடுக்கும் திட்டம்; ஆண்பிள்ளைகளுக்குக் கிராமத்திட்டக்கல்வியும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வீட்டுப்பணியும் கட்டாயமாகக் கற்பிப்பதற்குச் செய்த திட்டம்; இலவச நண்பகற் போசனாத்திட்டம்; இலவசக் கல்வித்திட்டம், பல்கலைக்கழகத்திட்டம் என்பன முக்கிய மானவை.

அரசுக் கழகக் காலத்தில் கல்வியில் பலவிதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என முன்பு அறிந்தோம். இவற்றுள் 1941ஆம் ஆண்டு சியமிக்கப்பட்ட விசேஷ நிருவாகசபை கல்வி முறையிற் பல மாற்றங்களைச் செய்வதற்குப் பல தகவுகரகளை வழங்கியது. அவற்றுள் பிரதான மானவை பின்வருமாறு:

1. பாலர் வகுப்புத் தோடக்கம் பல்கலைக்கழகம் ஈருக் கல்வசக்கல்வி அளிக்கப்படுதேல் வேண்டும்.
2. ஆரம்ப கல்வி தாய்மொழிமூலம் கற்பிக்கப்படுதேல் வேண்டும்,
3. ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகவும் கட்டாய பாடமாகவும் இருத்தல்வேண்டும்.
4. உயர்தரக் கல்வி:
  - (i) பல்கலைக்கழகத்துக்கும்
  - (ii) பல்துறைப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும், தோழில் நட்பக் கல்லூரிகளுக்கும்

(iii) விவசாயத் தோழிற் பாடசாலைகளுக்குஞ் சேல்வதற்கு ஏற்ற முறையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இலவசக் கல்வியின் பயனாக ஊக்கமும் விவேகமும் உள்ள வறிய மாணவர்களும் உயர்தரக் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். தாய்மொழிமூலம் கல்வி ஊட்டப்படுவதால் மாணவர்களுடைய சுயமுயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுவதுமன்றி மாணவர்கள் தமது கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாக வெளியிடவும் முடின்றது.

இலங்கையிலே உயர்கல்வியைப் பெறும்பொருட்டு 1921ஆம் ஆண்டு தாயிக்கப்பெற்ற பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியையும் 1870ஆம் ஆண்டு தாயிக்கப்பெற்ற வைத்தியக் கல்லூரியையும் ஒன்றுசேர்த்து 1942ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் முதலாங் திகதி பல்கலைக்கழகம் ஒன்று தாயிக்கப்பெற்றது.

215ஆம் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணையில் 1870ஆம் ஆண்டில் இலங்கையிலிருந்த 229 உதவி நன்கொடைப் பாடசாலைகளில் மிசன் பாடசாலைகளின் தொகை 220 என்றும்; பெளத்த, இந்து, முஸ்லிம் பாடசாலைகள் ஒன்றேற்றும் திருக்கவீல்லையென்றும் அறிக் தோம். அரசாங்க உத்தியோகத்துக்கு ஆங்கிலக்கல்வி தேவைபாக, மிசன் பாடசாலைகளிற் கற்ற புரட்டத்தாங்து மதத்தவர் முக்கியமாகப் பறங்கியர் பெரும்பயன்கூடியப் பெளத்த, இந்து, முஸ்லிம் மதத்தவர் தமக்கெனப் பாடசாலைகள் இல்லாமையினாலே பெரிதும் நலிந்தனர். பெளத்த, இந்து மதத்தினர் பலர் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறுவதற்காக மிசன் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று தமது மதம், கலாச்சாரம் என்பவற்றை அறியாது பைபிளைப் படித்தனர். அவர்களிற் பலர் கிறித்தமதத்தைத் தழுவினர். மிசன் பாடசாலைகள் மதமாற்றத்துக்கு உறுதுணையாக விருந்தன. ஆனால் இங்கிலைமை வெளுகாலம் நீடித்திலைது. தொன்றுதொட்டு பெளத்த மதத்தைப் பேணிப் பாடசாலைகளையும் தாயித்தனர். சமயவாதங்கள், பிரசாரங்கள்

செய்தனர். 1839 இல் வண.வலானே சித்தார்த்த தேரோ அவர்கள் புகழ் பெற்ற பரமதம் சேதியபிரிவே னுவை இரத் மலர்ஜியலே தாபித்தார். வண. ஹிக்கடுவை பூர்சமங்கல தேரோ அவர்கள் 1873 இல் மாளிகாகந்த என்ற இடத் தில் வித்தியோதப பிரிவே னுவையும்; வண. இரத்மலாஜீ பூர்தர்மலோக தேரோ அவர்கள் பெவியகொடையில் வித்தியாலங்கார பிரிவே னுவை 1876 ஆம் ஆண்டிலும் தாபித்தனர்.

1864 ஆம் ஆண்டு 8 ஆங் திகதி புகழ் பெற்ற முன்று பெளத்த பிக்குகள் தலைமையிலே பல பெளத்தர்கள் பத்தேகமத்தில் சிறித்தவர்களுடன் பசிரங்கமாகத் தர்க்கங்கள் செய்தனர். சிறித்தவர்களுக்குப் பாதிரியார் ஒருவர் தலைவராகவிருந்தார். இத் தர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து 1865 இல், களனியாவுக்கு அண்ணமையி ழுள்ள வராகொடையிலும்; அடுத்த ஆண்டு நம்புக் கணைக்குக் கிட்டவுள்ள உடன்வித்தயிலும்; 1871 இல் கம்பணியிலும்; 1873 இல் பாணந்துறையிலும் தர்க்கங்கள் நடைபெற்றன. பாணந்துறையில் நடைபெற்ற தர்க்கம் 10,000 பேருக்கு மேற்பட்டோர் முன்னிலையிலே வணக்கத்துக்குரிய மிகெத்துவத்தை குணுன்றா பிக்கு அவர்களாலே நடாத்தப்பெற்றது. இவ்விவாதத்தைப் பற்றிய செய்தி “ரைம்ஸ்” பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்கப் பட்டது. இதை அமெரிக்கப் பத்திரிகை மீண்டும் பிரசுரித்தது. அதை வாசித்த கேணால் ஒல்க்கொட்ட அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்து பெளத்த மத, கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு அளப்பரிய பணிபுரிந்தார்.

ஒல்க்கொட்ட அவர்கள் அமெரிக்க ஜூக்கியாட்டிலுள்ள நியூஜேர்சியில் 1832 ஆம் ஆண்டு ஒத்து 2 ஆங் திகதி பிறந்தார். அவரும் இரசியப் பெசன்மணியான பிளவற்ஸ்கி அம்மையாரும் நியூயோர்க் காரிலே 1875 இல் பிரமஞான சங்கத்தைத் தாபித்தனர். அவர்களிருவரும் 1879 இல் இந்தியாவுக்குச் சென்று அடையாறிலே தமது தலைமைப் பிடத்தை அமைத்து இந்துசமயத்தைப் பற்றிப் படிப்பதிலே ஈடுபட்டனர். அன்னி பெசன்ற் அம்மையார் 1889 இல்

அவர்களைச் சேர்ந்து இந்துசமய மறுமலர்ச்சிக்கு அளப் பரிப் சேவைகள் செய்தார். அவர் பெனுறிசில் மத்திய இந்துப் பாடசாலையைத் (Central Hindu School) தாழித்தார். அப்பாடசாலை 1915இல் இந்து பல்கலைக் கழகமாகப் பரிணமித்தது. ஒவ்வொட்டு அவர்கள் 1880ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 16ஆங் திகதி காலிக்கு வந்து பெளத்த மத்தைச் சேர்ந்தார். அவருடைய முயற்சியால் இவங்கையில் பெளத்த பிரமஞான சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச் சங்கத்தின் அளப்பரிப் சேவையால் 1880இல், 4 உதவிநன்கொடைப் பாடசாலைகள் பெளத்த பாடசாலைகளாகப் பதியப்பெற்றன. ஞாயிற்றுக் கிழமைப் பாடசாலைகள் தாழிக்கப்பெற்றன. புறக் கோட்டையிலிருந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பாடசாலை 1886ஆம் ஆண்டு நொவம்பர் மாதம் முதலாந்திகதி பெளத்த ஆங்கிலப் பாடசாலையாக மாற்றப்பெற்றது. இதுவே புகழ்பெற்ற ஆனங்தாக் கல்லூரியாக விளங்குகின்றது. பெளத்தருக்கென ஒரு கொடியை ஆக்கிக் கொடுத்தும், வைகாசிப் பெளர்னமித் தினத்தை (வைகாசித் திருநாளை) அரசாங்கத்தினால் விடுமுறை நாளாகப் பிரகடனங்க் கெய்வித்தும் என்றும் அழியாப் புகழ்முயம் புண்ணியத்தையும் பெற்றார். நம் நாட்டு மக்கள் இன்றும் அவரை நன்றியுடன் நினைவுக்கூறுகின்றனர். அவருடைய உருவச் சிலை கொழும்புக் கோட்டை புகையிரத நிலைபத்துக்கு முன்பு நாட்டப்பட்டுள்ளது.

அநகாரிக தர்மபால அவர்கள் 1891ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 31ஆங் திகதி மாபோதி சங்கத்தைத் தாழித்துப் பெளத்தசமய விருத்திக்கும் கல்வி விருத்திக்கும் அளப்பரிப் சேவைகளைச் செய்தார்.

1893ஆம் ஆண்டில் சிக்காகோ நகரில் நடைபெற்ற சர்வசமய மாநாட்டில் இந்தியாவின் இந்துமதப் பிரதிஷ்஠ையாகப் பங்குபற்றிய சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் ஈட்டிய புகழ் அமெரிக்காவிலும் கிழக்குத் தேசங்களிலும் இந்து மதத்திற்குப் பெருஞ் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியது. சுவாமி விவேகானந்தர் தம் ஞாருதேவரின் பெயரால் துறவி

களுக்குரிய இராம கிருஷ்ண மடம் எனும் தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அர். துறவும் தொண்டும் இலட்சியமாகக் கொண்ட இம் மடத் தார் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடம், ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண சபை என்னும் தாபனங்களை உலகத் தின் பல பாகங்களில் ஏற்படுத்திச் சமயத் தொண்டும் கல்வித் தொண்டும் ஆற்றுகின்றனர்.

அங்கிய ஆட்சியின் கிழே மூன்று நாற்கரண்டு களாகச் சைவமும் தமிழ்க் கல்வியும் சீர் குலைந்து கீலைகுன்றின. தமிழர் தமது தென்மையை மறந்து அல்லற்படுங் காலத் திலே ஸ்ரீஸ்ரீ ஆழுமுகநாவலர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரிலே 1822ஆம் ஆண்டு அவதரித்தார். இவர் செங் தமிழில் பூரண பாண்டித்தியமடைந்தவர்; சமக்கிருதத்தை நன்கு ஏற்றுணர்ந்தவர்; உவெஸ்லியன் மிசன் பாடசாலையில் (இப்போதுள்ள யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி) ஆங்கிலமொழியைக் கற்று அப் பாடசாலையிலேயே கற்பித்து வந்தார். பாடசாலைத் தலைவரான பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராகி யிருந்து பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பைபத் திருத்துபவரானார். அங்காட்களில் கிறித்தவ பாதிரிமார் தேவாவயங்களைக் கட்டியும் அச்சியங்கிரசாலைகளைத் தாபித்தும் துண்டுப் பிரசரங்களையும் நால்களையும்

வெளியீட்டும் விரிவுரைகளாற்றியும் பாடசாலைகள், மருந்துச்சாலைகள் அனமத்தும் அவைவருலம் தமது சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பி வந்தனர். இவைசமாக ஆங்கிலக் கல்விக்கைக் கற்கவும் கற்றபின் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ் உத்தியோகம் இலகுவிற் பெறவும் சைவர் பலர் கிறித்த சமயத்தைத் தழுவத் தொடங்கினர். கிறித்தவம் பரவுவதையும்; சைவமும் தமிழ்க் கல்வியும் சீர்குலைந்து ஸிலை குன்றுவதையுங் கண்ட நாவலர் தமது உத்தியோகத் தையும், உறவினர் தொடர்பையும், மணங்கு பெறும் இன்பத்தையும் வேண்டாமெனத் துறங்கு, பிரமாங்கரிய விரதம் பூண்டு, ஒழுக்கம் என்னும் வரம்பைக் கணவிலும் கடவாதும், தமது டீடல், பொருள், ஆவி என்பவற்றைத் தமிழ் மொழிக்கும் சைவசமயத்துக்கும் அர்ப்பணித்தும், 56 வகுடம் 11 மாதம் 16 நாட்கள் மாத்திரம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து சைவசமயத்தைப் பற்றிப் பல பிரசங்கங்கள் செய்தும், கிறித்தவ பாதிரிமாரின் மதமாற்ற முயற்சிகளைக் கண்டித்தும், அவர்கள் சைவசமயத்தை ஈந்தித்து வெளியீட்டுத்துண்டுப் பிரசரங்களுக்கு மறுப்புக்கள் எழுதி வெளியீட்டும், தமிழறிஞர்களைச் சமயக்கண்டனப் பத்திரங்கள் எழுதும்படி தூண்டியும், சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத் திலும் அச்சியங்கிரிசாலைகளைத் தாபித்தும், தாம் எழுதிய வசன நூல்களையும் கிறித்தமதகண்டனப் புத்தகங்களையும் அச்சிட்டும் பரப்பினார். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிணையாடற் புராணம், திருக்குறள் பரிமேலமங்கு உரை, நன்னாற் காண்டியைக் கிருத்தியுரைகள், சைவசமய நெறியூர், திருவாசகம் முதலிய அரும்பெருங் கலைகளைப் பிழையறப் பரிசோதித்து அழுற அச்சிட்டு வெளியீட்டார். மேலும் யாழ்ப்பாணத்திலே வண்ணர்பண்ணை, கோப்பாய், புலோலி முதலிய இடங்களிலும், இந்தியாவிலே சிதம்பரத்திலும் சைவவீத்தியாசாலைகளைத் தாபித் தார். சைவ முறையில் கல்வியூட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணை, பாலபாடங்களையும் சைவ வினாவிடைகளையும் எழுதி அச்சிட்டு வெளியீட்டார். செய்யுள் நடையிலிருந்த சில நூல்களைச் செந்தமிழ் நடையில் எழுதி ஆங்கிலமொழி பிற் காணப்படுகின்ற குந்யீடுகளை முதன் முதலாகத்

தமிழ் வசனங்கையிலிட்டு வெளியிட்டார். தமிழுக்கும் சூசவசமயத்துக்கும் அளப்பரிய சேகவகணைப் புரிந்த நாவலர் பெருமானின் உருவுச்சிலை யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தசவரம் கோயிலுக்கருகிலுள்ள மணிமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலர் பெருமானின் பணிகளை, 1888 இல் தாயிக்கப்பெற்ற யாழ்ப்பாணம் சூசவ பரிபாலனசபை கையேற்றது. 1887 இல் தாயிக்கப்பெற்ற சூசவபரிபாலனசபையால் நடத்தப்பெற்ற வந்த பட்டின உயர்கிலைப் பாடசாலை இன்று யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியாகப் புகழுடன் விளங்குகின்றது. சூசவ வித்தியா விருத்திச் சங்கமும் பல சூசவப் பாடசாலைகளைத் தாயித்துப் பெருங் தொண்டு புரிந்தது.

முஸ்லிம் கல்வி விருத்திக்காகச் சித்திலெவ்வைவ அவர்கள் ஆற்றிய சேவை போற்றத்தக்கது. அவர்களுடைய ஊக்கத்தினுலே 1891 இல் தாயிக்கப்பெற்ற கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்கம் 1892 இல் சகிராப் பாடசாலையைத் தாயித்தது. அதுவே இன்று சகிராக் கல்லூரியாகப் புகழுடன் விளங்குகின்றது. அதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் முஸ்லிம் கல்லூரிகளும் பாடசாலைகளும் தாயிக்கப்பெற்று அவை முஸ்லிம் கலாச்சாரத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றன.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆரம்பகாலத்தில் கல்வியின் விலை:
  - (அ) வர்த்தக சங்கம் கல்வி சம்பந்தமாக ஒன்றுஞ்செய்திலது.
  - (ஆ) நோத் ஆள்பதி கல்வி சம்பந்தமாக ஊக்கம் எடுத்தாரெனினும், பணமுடையால் பல பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன.
  - (இ) பிறவுண்ணிக் ஆள்பதி காலத்தில் கிறித்தவ மிசனரிமார் பல பாடசாலைகளைத் தாயித்தனர்; அரசாங்க ஆதரவைப் பெற்றனர்.
  - (ஈ) பாண்ஸ் ஆள்பதி கல்வி சம்பந்தமாக ஊக்கங் கொண்டிலர்.

2. கோல்புராக் தகவுரைகளின் படி ஆங்கிலக் கல்வி முக்கியம் பெற்றது. கிறித்தவ பாடசாலைகளிலே கற்றவர்கள் பயனடைந்தனர்.
3. 1834இல் பாடசாலைச் சபை கொழும்பிலே தாபிக்கப் பெற்றது. மாகாணங்களில் காரியசபைகள் தாபிக்கப் பெற்றன. 1836இல் “கொழும்பு அக்டோம்பி” நிறுவப் பெற்றது.
4. 1841இல் மத்திய பாடசாலைச் சபை நிறுவப்பெற்றது. (விபரம் பக்கம் 211 பஞ்சி 2)
5. இக்காலத்தில் இந்தியாவில் நிலவிய கல்வி முறை (விபரம் பக்கங்கள் 211, 212)
6. 1865ஆம் ஆண்டு விசாரணைச் சபையின் தகவுரைகள் (பக்கம் 214)
7. 1868இல் கல்வித்தினைக்களத்தின் அமைப்பும் அதன் பின் கல்வி விருத்தியும் (பக்கம் 214, 215)
8. 1904ஆம் ஆண்டுக் கல்வி விசாரணைச் சபையின் தகவுரைகள் (பக்கம் 216)
9. 1911ஆம் ஆண்டுக் கல்வி விசாரணைச் சபையின் தகவுரைகள். (பக்கம் 216)
10. கெளரவ C. W. W. கண்ணங்கரா காலத்தில் கல்விச் சேவையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் (பக்கம் 217)
11. 1941இல் நியமிக்கப்பெற்ற விசேஷ விருவாகசமூஹயின் தகவுரைகள் (பக்கம் 217)
12. பெளத்தமத, கல்வி மறுமலர்ச்சி (பக்கம் 218, 220)
13. சைவசமய, தமிழ்மொழி வளர்ச்சியும் யீலையீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களும் (பக்கம் 221, 223)
14. முஸ்லிம் கல்வி விருத்தி (பக்கம் 223)

வினாக்கள்

1. கோல்புராக் தகவுரைகளின் பின்பு அரசுக் கழகக் (State Council) காலம் வரையும் கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட விருத்தியையும் மாற்றங்களையும் படிமுறைப்படி விபரிக்குக.

2. அரசுக்கழக காலத்தில் கல்விச்சேவையில் ஏற்படுத்தப் பெற்ற முக்கியமான மாற்றங்களில் ஐந்தைக் கூறி அவற்றுள் ஒன்றை விபரிக்குக. அதனால் நாம் அடைந்த நன்மைகள் யாவை?
3. வரலாற்றுக் குறிப்பெழுதுக:
- (அ) ஒல்க்கொட்ட
  - (ஆ) ஆறுமுகநாவலர்
  - (இ) கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி
  - (ஈ) சித்திலெவ்வை
4. இருபதாம் நூற்றுண்டில் கல்விவிருத்திக்குக் கையாளப் பட்ட முக்கியமான முறைகளை விபரமாகக் கூறுக.

18. பாலனவிருத்தி

(I) குடியியற் சேவையும் மத்திய அரசாங்கமும்

கோல்புறாக்கின் தகவுரைகளின்படி குடியியற் சேவை (சிலீல் சேர்விஸ்) சிலகாலம் பாதிக்கப்பட்டது. கோல்புறாக், குடியியற் சேவை உத்தியோகத்திற்கு நொக்கம் வேண்டுமென்றும், உபகாரச் சம்பளத்தை நீக்குவேண்டுமென்றும் தகவுரைகள் வழங்கினார் என முன்பு (பக்கம் 135) அறிக்தோம். சம்பளக்குறைவு, உபகாரச் சம்பளமின்மை என்பவற்றுடன் பதவி உயர்வுக்குப் பல காலம் சென்றமையால் திறமையுள்ளவர்கள் குடியியற் சேவையிற் சேர முன்வந்திலர். சேரங்தவர்களும் கோப்பித் தோட்டங்களைத் தாயித்துப் பொருளீட்டுவதிலே தமது நேரத்தைச் செலவு செய்ததனால் அரசாங்க கடமைகளும் சாதாரண சனங்களின் தேவைகளும் புறக்கணிக்கப் பட்டன. ஆனால் ஹோட்டன் ஆஸ்பதி திறமை மிக்கவர் கணைக் குடியியற் சேவையிற் சேர்க்க வேண்டுமெனவிரும்பி, குடியியற் சேவை உத்தியோகத்திற்கு சம்பளத்தைக் கூட்டவேண்டுமென்று முடிசார் குடியேற்ற அரசுச் செயலாளருக்கு விண்ணப்பித்ததின் பயனாக, இலாம் குடியியற் சேவை உத்தியோகத்திற்கு சம்பளம் 1837இல் அதிகரிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 1839இல் மக்கள்சி ஆஸ்பதி குடியியற்சேவை உத்தியோகத்தரைச் சேவையில் கிரந்தரப்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்கள் 6—9 மாதங்களுக்குப் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டுமெனவிதித்தார். கம்பல் ஆஸ்பதியின் வேண்டுகோளுக்கியைந்து குடியேற்ற அரசுச் செயலாளர், 1845இல் குடியியற் சேவையிற் பெரும் மாற்றங்களைச் செய்தார். குடியியற் சேவைப் பதவிகளை அதிகரித்தார். சேவையிற் சேருவதற்கும் ஒரு பரீட்சையை ஏற்படுத்தினார். உத்தியோக உயர்வு நீண்டகால சேவைக்கல்ல, திறமைக்கென விதித்தார். குடியியற்சேவை உத்தியோகத்தர்

12 வருட சேவையின் பின்பு சேவையிலிருந்தும் ஓய்வு பெற்று உபகாரச் சம்பளம் பெறலாமென முன்பு விதிக்கப் பட்டிருந்தது. இம்முறை மாற்றப்பட்டு 55 வயதிலேதான் உபகாரச் சம்பளம் பெறலாமென விதிக்கப்பட்டது. குடியியற் சேவைக்காரரின் சம்பளம் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் விவசாயத்திலேனும் வியாபாரத்திலேனும் ஈடுபடுதல் கூடாதென விதிக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் சுதேச மொழிகளிலே தேர்ச்சிபெற வேண்டுமென்றும் வற்புறுத் தப்பட்டது.

குடியியற் சேவையிற் சேர விரும்வுவோருக்கு, முதன் முதலாக இங்கிலங்கில் நடாத்தப்பெற்ற புகுமுகப் போட்டிப் பரீட்சை 1870இல் இலங்கையிலும் நடாத்தப் பட்டது. பஸ்கலைப் பட்டதாரிகளே இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம் என விதிக்கப்பட்டது. இவ்வகையான சீர்திருத்தங்களால் திறமையானவர்கள் குடியியற் சேவையிற் சேர்ந்து தமது நேரம் முழுவதையும் சேவையிற் செலவிட்டு நற்பணி ஆற்றினர்.

எத்தனைய திறமை யுள்ளவர்களும் பரந்துபட்ட மாகாணங்களைப் பாலிப்பது கண்டமாகும். கோல்புறாக் தகவுரைகளின்படி இலங்கை ஜங்கு மாகாணங்களைப் பிரிக்கப்பட்டது. இதனால் பல பகுதிகள் கவனிக்கப் படாது பாதிக்கப்பட்டன. உதாரணமாக இப்போதுள்ள அநுரதபுர மாவட்டமான நுவரகலாவியப் பகுதி முந் காலத்திலே இலங்கையில் மிகக்கூடிய குடித்தொகை யைக் கொண்ட பகுதியாகுமென்றும் அது கோல்புறாக் கிண் தகவுரைகளின்படி சிறுவப்பெற்ற வடமாகாணத் துடன் சேர்க்கப்பட்டதென்றும் அப்பகுதி, தலைநகரான பாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதிகம் தொலைச்சிலிருந்த கூரணத்தாற் கவனிக்கப்படாது புறக்கணிக்கப்படவே அங்கு மக்கள் நோயினாலும் வறட்சியினாலும் இறக்கின்றனர் என ஸ்கின்னர் என்பவர் அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்தார் ரென்றும் (பக்கம் 137) அறிந்தோம். நிருவாகக் கண்டங்களை உணர்ந்த அரசாங்கம், மாகாணங்களை அதிகரித்து அரசாங்க முகவர்கள் பாலித்து வந்த இடப் பறப்பைக் குறைத்தது. புத்தளத்தைத் தலைநகராகக்

கொண்டு வடமேல்மாகாணம் ஏற்படுத்தப்பட்ட வகையை முன்பு (பக்கம் 150) அறிந்தோம். 1856இல் குருங்கள் இம்மாகாணத்தின் தலைநகராக்கப்பட்டது. 1870இல் திருக்கோணமலைக்குப் பதிலாக விவசாயம் விருத்தி யெடந்த பகுதியான மட்டக்களப்பு கிழக்கு மாகாணத் தின் தலைநகராக்கப்பட்டது. நுவரகலாசிய, தமன்கடுவ பகுதிகள் முறையே வடமாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் என்பவற்றிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அவற்றை அடக்கிய வடமத்திய மாகாணம் 1873இல் புதிதாக ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதன் தலைநகரம் அநுராதபுரம். இதைத் தொடர்ந்து வெல்லச, கீழ் ஊவாப்பகுதி என்பனவும் விந்தனைப்பகுதியும் முறையே தென்மாகாணத்திலிருந்தும் கிழக்குமாகாணத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு ஊவா மாகாணம் வதுளைப்பத் தலைநகராக்கொண்டு 1886இல் உருவாக்கப்பெற்றது. இதைத் தொடர்ந்து கோலை, இரத்தினபுரி பகுதிகளை ஒன்றுசேர்த்து 1889இல் சப்பிரகமுவ மாகாணம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் தலைநகர் இரத்தினபுரியரகும்.

இலங்கை இவ்விதமாக ஒன்பது மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றும் அரசிறைப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாங்க ஏச்சன்டுமார் எனப்படும் மாகாண அதிபர்கள் மாகாண அரசிறைப்பகுதிகளின் பரிபாலனத்துக்குப் பொறுப்பாக உள்ளனர். இவர்கள் உள்ளாட்டு மந்திரி யீன் கீழ்க்கடமையாற்றிய போதும், தலதாபன ஆட்சிப் பகுதியின் கிழில்லாத பொதுப் பரிபாலன விஷயங்கள் யாவும் இவர்களால் பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. இவர்களுடைய காரியாலயங்கள் “கச்சேரி” எனப்படும். மாகாண அதிபர்களின் கீழ் பெரும் பீரிவுகளுக்குப் பொறுப்பாகக் காரியாதிகாரிகள் எனப்படும் பிரதம தலைமைக்காரர் இருக்கின்றார்கள். கிராமங்களுக்குப் பொறுப்பாகக் கிராமசேவகர் இருக்கின்றார்கள்.

(II) தலதாபன ஆட்சியின் விருத்தி :

பண்ணடக்காலங் தொடக்கமாக கண்சபா என அழறக்கப்பட்ட இராமசுபைகள் இல்லைக்கபீல் இருக்கு வந்தன. இவை, விவசாயிகள் செய்யவேண்டிய நீர்ப் பாசன சம்பந்தமான சேவைகள் போன்ற பாலனைக் கடமைகளையும்; எல்லைத் தகராறு, சிறு கடன்கள், பினைக் குள், களவுகள் போன்ற சிவிள், கிறிமினல் சம்பந்தமான நீதிபாலனைக் கடமைகளையும் புரிந்துவந்தன. இராமத்தின் முதியோரையும் பெரியோரையும் குடும்பத் தலைவர்களையும் தலைமைக்காரரையுங் கொண்ட இச்சபை ஒர் அம்பலத்தி வேலூம் கீழவிலேலூம் தேவையானபோது கூடியது. சபை அங்கத்தவர் வட்டவடிவமாகப் பாயில் அமர்ந்திருந்து விசாரணை செய்து பின்குகளைப் பெரும்பாலும் சமாதான மாகத் தீர்த்து வைத்தனர்.

ஒல்லாங்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களுடைய திறமைபான நீதிச் சட்டங்களினாலும் நீதிபாலன முறை களினாலும் கணர்யோர் மாநிலங்களில் இச்சபைகளின் செல்வாக்குக் குறைந்ததென்னினும் கண்டிப் பகுதியிலே இவை செல்வாக்குடன் விளங்கின. கோல்புறாக் குழு வினார் கண்சபாக்களின் உபயோகத்தைப் புகழ்ந்து அவற்றைப் புனருத்தாரணங்கு செய்து சனங்களின் பண்ணடைய வழக்காறுகளைப் பேணுதல் வேண்டுமென்று தகவுகர செய்தனர். ஆனால் அவர்களுடைய தகவுகரகளின் பிரகாரம் (பக்கம் 136) இராசகாரியமுறை ஒழிக்கப்பட்டதுடன், மாவட்ட மன்றங்கள், பொருள் சம்பந்தமான (பக்கம் 145) தாழைக்கப்பெற்றதாலும் இச்சபைகள் சீர்க்குலைந்தன.

உவாட் ஆள்பதி 1856இல் சட்டமியற்றிக் கண் சபாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கும் அவை சம்பந்தமான பின்குகளைத் தீர்ப்பதற்கும் அதிகாரம் அளித்தார். ரொபின்சன் ஆள்பதி காலத்தில் 1871ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பெற்ற 26ஆம் இலக்க இராமசங்கச் சட்டத்தின் (Village Communities Ordinance) பிரகாரம் ஊர்ச்சனங்கள் தமது ஊர்களின்

கருமங்களை நடாத்துவதற்குக் கிராமசங்கங்களுக்கு; அவை விதிக்கும் சட்டங்களை மீறுவோர்மீது தொடரப்படும் வழக்குகளை விசாரணை செய்யவும்; இருபது ரூபாவுக் குட்பட்ட கடன், கட்டசடு, ஆடு மாடு எல்லை கடத்தல், களை, அற்பமான குற்றச் செயல்கள் முதலியவற்றையும் விசாரணை செய்து இருபது ரூபாவுக்கு மேற்படாது அபரா தம் விதிக்கவும்; அபராதம் கொடுக்கத் தவறின் 14 நாட்களுக்கு மேற்படாது சிறைத்தண்டனை விதிக்கவும் அதிகாரமுடைய *கிராமக் கோடுகளும் தாயிக்கப்பெற்றன. 1889இல் சிறைவேற்றப்பெற்ற சட்டத்தின்படி மணிய காரண், முதலியார், ரட்டேமாத்மயா போன்ற பிரதான தலைமைக்காரர் கிராமசங்களின் தலைவர்களாக மியமிக்கப்பெற்றனர். இந்த முறை 1924இல் நீக்கப்பட்டு, கிராமசங்கங்கள் தாமே தலைவரரத் தெரிந்தெடுக்க விரும்பின் அவ்விதம் தீர்மானிக்கலாம் என விதிக்கப்பட்டது. இன்று கிராமசபை அங்கத்தவர்கள் ஜங்கு வருடங்களுக்க் கொருமுறை பொதுசன இரகசிய வாக்களிப்பு மூலம் தெரியப்படுகின்றனர். அங்கத்தவர்கள் ஒரு தலைவரரயும் உபதலைவரரயும் தெரிவார்கள். கிராமசபைகள் கிராமங்களில் தெருக்கள் பாதைகள் அமைத்தல், பராமரித்தல், கழிவு பொருள்களைத் தகுந்த முறையில் அகற்றுதல்; நீர்வசதிகள் அளித்தல்; போசன சாலைகள், சந்தைகள் முதலியவற்றை மேற்பார்வையிடுதல்; வாசிகாலை, விளையாட்டு நிலங்கள் அமைத்தல் முதலிய சமுதாய நலனுக்குரிய பல சேவைகளைச் செய்கின்றன.

நாட்டுப்புறப் பட்டினங்களில் பட்டினசபைகள் தாயிக்கப்பட்டுள்ளன. பட்டினசபைகள் இலங்கையிலே முதன் முதலாக 1947இல் தாயிக்கப்பட்டன. இச்சபை அங்கத்தவர்களும் தலைவர்களும் ஜங்காண்டுக் கொருமுறை தெரியப்படுவார். நகர்ப்புறங்களிலே நகரசபைகள் தாயிக்கப்பட்டுள்ளன.

* இவை பின்பு ஜார் மன்றுகள் எனப் பெயரிடப்பட்டன.

மிகவும் அபிவிருத்தி பெற்ற பெரிய நகரங்களில் மாநகரசபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1865இல் சிறைவேற்றப்பெற்ற கட்டணீச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 1866ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலும் கண்டியிலும் மாநகரசபைகள் தாபிக்கப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டு காலியில் மாநகரசபை தாபிக்கப்பட்டது. இவற்றைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம், குருஞ்சில், மாத்தளை, தெகிவெளி — கல்கிசை, மட்டக்களப்பு முதலிய பகுதிகளிலும் மாநகரசபைகள் தாபிக்கப்பெற்றுள்ளன.

பலவகைப்பட்ட இந்தத் தலதாபனங்களின் அலுவல்கள் ஏறக்குறைய ஒரேவகையினாதாகும். மக்களின் செளாகரியம், வசதி, நலவுரிமை என்பவற்றைப் பாதுகாத்து அபிவிருத்தி செய்தல்; தங்கள் ஆட்சிப் பிரதேசத்தில் பொதுசன சுகாதார, பொதுசன உபயோக சேவைகள், பொதுசன போக்குவரத்துப் பாதைகள் என்பவற்றை விருத்திசெய்தல் என்பனவே பொதுவில் இவற்றின் அலுவல்களாம்.

தலதாபனத்தின் சேவைகளை விருவுகிக்கப் பலவேறு முறைகளிற் பணம் திரட்டப்படுகின்றது. அவற்றை வகுத்து அறிவாம்.

(i) ஆதனங்கள் மீது வரிகள் விதித்தல்.

(ii) நீர்வசதி, மலைடூசத்தி போன்ற சேவைகளை அமைத்துக் கொடுத்ததற்காகக் கட்டணங்கள், வரிகள் அறவிடுதல்.

(iii) தலதாபனங்களின் உபவிதிகளின் பிரகாரம் “லீசென்ஸ்” பெறவேண்டிய வர்த்தகக் கட்டிடங்களின் “லீசென்ஸ்” கட்டணங்களை அறவிடுதல்.

(iv) தலதாபனத்தின் சொத்துக்களை மற்றவர் உபயோகத்துக்கு விடுவதனுற் கிடைக்கும் வாடகைகள், கட்டணங்களீச் சேகரித்தல்.

(v) மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி நன்கொடை பெறுதல்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

1. குடியிர்சேவை சீர்செய்யப்படுதல் :

- (i) 1837இல் சம்பளம் கூட்டப்படுதல்.
- (ii) சேவையில் நிரந்தரப் படுத்துவதற்கு முன்பு உத்தி யோகத்தர் பயிற்சி பெறுதல்.
- (iii) 1845இல் செய்யப்பெற்ற மாற்றங்கள் ; விபரம் பக்கம் : 226
- (iv) புகுழுகப் பரிட்சையும் பல்கலைப் பட்டமும்.

2. இலங்கை ஒன்பது மாகாணங்களாக வகுக்கப்படுதல் ; விபரம் பக்கம் : 223

3. தலதாபன ஆட்சிமுறையின் விருத்தி :

- (i) கோல்புறாக் குழுவினரின் தகவுமரகளால் கன்சபா பாதிக்கப்படுதல்.
- (ii) உவாட் ஆள்பதி சட்டமியற்றிக் கன்சபாக்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்.
- (iii) ரொபின்சன் ஆள்பதி 26ஆம் இலக்கச் சட்டத்தை இயற்றுதல்.
- (iv) 1889ஆம் ஆண்டுச் சட்டப் பிரகாரம் பிரதான தலைமைக்காரர் கிராமசங்கங்களின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்படுதல் ; இம்முறை 1924இல் நீக்கப் படுதல்.
- (v) கிராமசபைகளின் இன்றைய சிலைமை
- (vi) பட்டினசபைகள்
- (vii) நகரசபைகள்
- (viii) மாநகரசபைகள்

வினாக்கள்

1. இலங்கை ஒன்பது மாகாணங்களாக வகுக்கப்பட்ட வகையையும் இப்போது விலவும் மாகாண ஆட்சி முறை யையும் விபரிக்குத்.
2. இலங்கையில் நிலவுகின்ற தலதாபன ஆட்சி முறையைச் சுருக்கமாக ஆராய்க்.

19. 1850—1913ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிலே ஆண்ட ஆங்கில ஆள்பதிகள் சிலர்

சேர் சோச்சு அன்டர்ஸன் (1850—1855): இவர் கொழும்பு - எட்டியாங்தோட்டை விதியைக் கம்பளை வரையும் இடுவித்தார். செலவுகளைக் குறைத்துச் சிக்கனத்தைக் கைக்கொண்டு அரசாங்க நிதியிலைமயையைச் சீர்செய்தார். இலங்கையிலிருந்த தோட்டத் துறைமாரும் வணிகரும் இருப்புப் பாதை அமைப்பதுபற்றி முடிசார் குடியேந்ற அரசுச் செயலாளருக்கு விண்ணப்பித்தனர். தோட்டத் துறைமார் தமக்கெனத் “தோட்டத்துறைமார் சங்கம்” என ஒரு சங்கத்தைத் தாபித்தனர்.

சேர் ஹென்றி உவாட (1855—1860) ஆள்பதி சனங்களின் தேவைகளை நேரே அறிய அவாவற்று இலங்கை முழுவதையும் கூறியிப்பார்த்தார். சனங்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நெற்செய்கையை விருத்தி செய்வதற்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாரை. இரங்காமம் குளங்களையும் தென்மாகாணத்தில் சிரமா, ஊருபொக்கைக் குளங்களையும் திருத்துவித்து நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தாரென்றும் அவ்வசதி களைப் பயன்படுத்திக் கண்முனை, மட்டக்களைப்பு, அக்கறைப் பற்றுக்கிடையேயுள்ள பகுதிகள் நாளைடுவில் செங்கெந்ற கழனிகளாக மாற்றமடைந்தன வென்றும் முன்பு (பக்கம் 160-161) அறிந்தேரம். 1856இல் அவர் கண்சபாச் சட்டத்தை கிறைவேற்றிக் கண்சபாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கு அதிகாரம் அளித்தார். மாத்தளை, இரத்தோட்டை விதிகளையும் பல பாலங்களையும் அமைத்தார். மேலும் அவர் அமைப்பித்த விதிகள் சம்பந்தமான விபரங்களுக்கு 196ஆம் பக்கம் பார்க்குக. அவர் தபால் முத்திரைச் செலவை ஒரு பென்னியாகக் குறைத்தார். கொழும்பு - கண்டி இருப்புப் பாதை வேலையைத் தொடக்கி வைத்தார். கொழும்பி

விருந்து காலி, கண்டி, மன்னார் முதலிய இடங்களுக்கு மின்சாரத் தங்கி முறையை 1858இல் ஏற்படுத்தினார். 1859இல் கற்கத்தா, பம்பாய், சென்னை முதலிய இடங்களுக்கும் கொழும்புக்கும் தங்கிப் போக்குவரத்து ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சேர் ஹெர்க்குயிலிஸ் ரொபின்சன் (1865—1872) காலத்திலே மாநகரசுபைச் சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கொழும்பு, கண்டி, காலி மாநகரசுபைகள் தாயிக்கப் பட்டன. 1867இல் கண்டிவரைக்கும் இருப்புப்பாகதை யிடப்பட்டது. மேலும் மத்திய பாடசாலைச் சுபைக்குப் பதிலாக ஒரு கல்வித் திணைக்களம் புதிதாக அமைக்கப் பெற்று, பாடசாலைகள் வித்தியா பகுதியாரின் மேற் பார்வையின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. பாடசாலை களுக்கு உதவி நன்கொடைப் பணம் கொடுக்க ஆரம் பிக்கப்பட்டதும் ஆரம்பக் கல்வியைத் தாய்மொழி (தமிழ், சிங்களம்) மூலம் கற்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி 1870இல் தாயிக்கப்பட்டது. கிராமசங்கங்களுக்குக் கூடிய அதிகாரம் 1871இல் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டிலே முதன்முதலாகக் குடிமதிப்புச் செய்யப்பட்டது; இவங்கையின் குடித்தொகை 24,00,380 எனக் கணிக்கப் பட்டது. செல்லுக்கிரையாகக் கிடந்த பாளிமொழி நூல் (ஏட்டுப்பிரதி) களைச் சேர்த்துச் சீர்ப்படுத்த ஒருவர் நியமிக்கப்பெற்றார். நீர்ப்பாசன சாதனங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு 1866இல் ஒரு விசாரணைச் சுபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அச்சுபை செய்த சிபாரிசுகளைச் சட்டக் கூறுகிற அங்கீகாரித்தது. இவருடைப் பாலத்திலே விவசாயி களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பண உதவித் திட்டத்தைப்பற்றி 161ஆம் பக்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. 1872இல் ரூபா, சத நாணயங்கள் இலங்கையில் புழக்கத்துக்கு வந்தன.

சேர் உவில்லியம் கிரெகரி (1872 - 1877): இவரின் பாலனமும் சிறப்புகடையதாக இருந்தது. இவர் 1873இல் வடமத்திய மாகாணத்தை வகுத்தார். மன்னாரிலிருந்து மதவாச்சிக்கும், அநூராதபுரத்திலிருந்து புத்தளத்துக்கும்,

மாங்குளத்திலிருந்து மூல்லைத்திவுக்கும் கற்பாகதகளை அமைப்பித்தார். 1873இல் கம்பனி வரையிலும், 1874இல் நாவலப்பிட்டி வரையிலும் இருப்புப்பாகதபை அமைப்பித்தார். 1875இல் கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கு நீரணை கட்டும் வேலையை ஆரம்பித்து வைத்தார். கொழும்பில் ஒரு பொருட்காட்சிச்சாலையைப் பொடித்தார். அவருடைய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் அவர்கள் 1872இல் ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஏற்படுத்தினார். கழனியில் வித்தியாலங்கப் பிரிவேஞு 1876இல் தாபிக்கப்பட்டது.

சேர் யோசப் வெஸ்ற் றிஜ்வெ (1896—1903)யின் ஏழு வருடப் பாலன காலத்தில் இவங்கை பல நன்மைகளைப் பெற்றது. இவர் பயிர்ச் செய்கைக்குப் போதிப் பண்ணீர் வசதி அளிப்பதற்காக நீர்ப்பாய்ச்சற் பகுதியை அமைத்தாரென்றும்; 1900ஆம் ஆண்டிலே 50 இலட்சம் ரூபா நீர்ப்பாய்ச்சற் சாதனங்களிற் செலவிடப்பட்ட தென்றும்; அதனால் அவருடைய காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் 1,16,000 ஏக்கர் காணியும், திஸமஹராம குளப்பகுதியில் 7,000 ஏக்கர் காணியும், வளவை கங்கைத் திட்டத்தின்கீழ் 10,000 ஏக்கரும் நீர்ப்பாசனத்துக்குரியனவாக இருந்தனவென்றும்; காரச்சித் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தாரென்றும் (பக்கம் 162) அறிந்தோம். இவர் நிலநிருணயப் பகுதியைப் பொடித்தார். இவருடைய காலத்தில் தேயிலை, இறப்பர், தென்னைச் செய்கை அதிகரித்தது. யாழ்ப்பாண இருப்புப் பாகத ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கழனிப் பள்ளத்தாக்கு இருப்புப் பாகத எட்டியாங்தோட்டை வரையும் இடப்பட்டது. இவர் பதவியேற்ற காலத்திலே 207 மைல் நீளமுள்ள தாக விருந்த இருப்புப் பாகத இவர் விட்டுச் செல்லும் போது 386 மைல் நீளமுள்ளதாக விருந்தது. இவர் 300 புதுப் பாலங்களை அமைத்து, 200 மரப்பாலங்களை நிலையான பாலங்களாக மாற்றி அமைத்தார். இவர் அமைப்பித்த கற்பாகதகளின் விபரத்தை 199ஆம் பக்கத்திலே காணக். 1898இல் கொழும்பில் மின்சார வெளிச்சம் ஏற்றப்பட்டது. 1899இல் மின்சார “திராம்” வண்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1901இல் இவங்கை

யில் குடிமதிப்புச் செய்யப்பெற்றது. இதற்குச் சேர் P. அருணாசலம் அவர்கள் பொறுப்பாக இருந்தார்.

அவருடைய குடிமதிப்பு அறிக்கையைப் பற்றி அக்காலத்தில் பிரசித்திபெற்ற செய்தித் தாளான “சிலோன் மோர்னிங் ஸ்டீர்” என்ற இதழின் ஆசிரியர், “இலங்கையின் பொருளாதார, சமுதாய சிலைமகளைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து காட்டும் ஒர் அரிய நூல். ஒர் அரசாங்க அறிக்கையில் பொது வாக்க் கட்டுரை வன்மையையோ, மொழி அழகையோ எதிர்பார்க்கமுடியாது. இதனால் இப்படியான பிரசுரங்கள் பொதுசனங்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதில்லை. ஆனால் சேர் P. அருணாசலம் அவர்கள் எழுதிய இவ்வறிக்கையில் மொழி அழகுக்குப் பேர்போன அடிசன் அவர்களின் நடை அழகு துவங்குகின்றது. மாக்கொலை ஆசிரியரின் கெம்பிரீம் மிளிர்கின்றது. சரித்திர ஆசிரியர், மொம்பெனின் நுண்ணிய ஆராய்ச்சி புலப்படுகின்றது” எனப் புகழ்ந்தார்.

1903இல் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியும், பெண்களும், பிள்ளைகளும், வைத்திய சிகிச்சை பெறுவதற்கு லேடி ஹவ்லொக் வைத்தியசாலையும் றிஜ்வே ஆள்பதி காலத்தில் தாயிக்கப்பெற்றன.

சேர் ஹென்றி பிளேக் (1903 – 1907): இவர் தெதுறு ஓபாத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து 3770 ஏக்கர் சிலத்தையும் நீர்ப்பாய்ச்சக் கூடியதாகச் செய்தாரென்றும் விவசாய சங்கங்களை அமைத்தாரென்றும் (பக்கம் 162) அறிந்தோம். 1905இல் பரந்தனிலிருந்து கராச்சிக்கும், 1906இல் மன்னுரிலிருந்து பேசாலைக்கும் கற்பாகதகள் அமைப்பித்தார். நனுஓபா – ராகலை இருப்புப் பாகதையை 1906இல் முற்றுப்பெறச் செய்து, அடுத்த ஆண்டு புத்தளை இருப்புப் பாகதையை ஆரம்பித்து வைத்தார். பொலிசுப் பகடையைத் திருத்தி அமைத்து அதற்கு ஒரு தலைவரை சீயமித்தார். கொழும்பிலிருந்த அரசாங்க கந்தோர்களுக்குத் தொலைபேசி (தெலிபோன்) வசதிகளை அமைப்பித்துக் கொடுத்தார்.

சேர் வெங்கிலம் (1907—1913) கொழும்புத் துறைமுக வேலையைப் பூர்த்தி செய்வித்தார். இரத்தின புரி வரையும் இருப்புப் பாகையை அமைப்பித்தார். 1911இல் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அர். இவர் காலத்தில் தேயிலை, இறப்பர், தென்னைச் செய்கையால் நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. இரத்தினம், காரீயம் முதலிய தொழில்களும் நல்ல இலாபத்தைக் கொடுத்தன. விவசாய விருத்திக்காக அல்லைத் திட்டமும் மினிப்பைத் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. புத்தள இருப்புப் பாகை முற்றுவிக்கப்பட்டது. இவர் காலத்தில் சட்டக்கழகத்திற் சீர்திருத்தமேற்பட்டது. சீர்திருத்தப்பட்ட சட்டக்கழகம் 1912இல் கூடியது. அதன் விபரத்தை அடுத்த பாடத்தில் அறிவாம்.

முக்கியமான குறிப்புக்கள் :

1. ஆள்பதி உவாட் :

- (i) நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்து நெற்செய்கையை விருத்தி செய்தார். (விபரம் பக்கம் 161—162)
- (ii) கன்சபா சட்டத்தை நிறைவேற்றி கன்சபாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கு அதிகாரம் அளித்தார்.
- (iii) பல கற்பாகைதகளை அமைப்பித்தார் (விபரம் பக்கம் 196)
- (iv) மின்சார தந்தி முறையை ஏற்படுத்தினார்.
- (v) இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் தந்தித் தொடர்பை ஏற்படுத்தினார்.

2. ஆள்பதி ரொயிள்சன் :

- (i) மாநகரசபைச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி கொழும்பு, கண்டி, காவி நகரங்களில் மாநகரசபைகளைத் தாபித்தார்.

- (ii) கொழும்பு - கண்டி இருப்புப் பாதையை முற்றுப் பெறுவித்தார்.
- (iii) கல்வித் திணைக்களத்தைப் புதிதாக அமைத்துப் பாடசாலைகளுக்கு உதவி நன்கொடை கொடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார்.
- (iv) வைத்தியக் கல்லூரியைத் தாபித்தார்.
- (v) கிராமசங்கங்களுக்குக் கூடிய அதிகாரங்களைக் கொடுத்தார்.
- (vi) முதன் முதலாக இலங்கையின் குடித்தொகையை மதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.
- (vii) செல்லுக்கிரையாகக் கிடந்த பாளி மொழி நூல்களைச் சேர்த்துச் சீர்ப்படுத்த ஒருவரை நியமித்தார்.
- (viii) விவசாயிகளுக்கு உதவி அளித்தார். (விபரம் பக்கம் 161)
- (ix) ரூபா, சத நாணயங்களைப் புழக்கத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்.

3. ஆள்பதி கிரைகாரி :

- (i) வடமத்திய மாகாணத்தை வகுத்தார்.
- (ii) கற்பாதைகள் பலவற்றை அமைப்பித்தார். (விபரம் பக்கம் 197)
- (iii) நாவலப்பிடிடி வரையும் இருப்புப் பாதையை அமைப்பித்தார்.
- (iv) கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கு நீரைன கட்டும் வேலையைத் தொடக்கி வைத்தார்.
- (v) கொழும்பில் ஒரு பொருட்கள்டிசுச் சாலையைத் தாபித்தார்.

4. ஆள்பதி றிஜ்வே :

- (i) பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆரம்பித்து வைத்தார். (விபரம் பக்கம் 162)
- (ii) பல கற்பாதைகளையும் இருப்புப் பாதைகளையும் அமைப்பித்தார். (விபரம் பக்கம் 199)
- (iii) மின்சாரம் ஏற்றும் முறையையும் மின்சாரத் திராம் வண்டிகள் மூலம் பிரயாணம் செய்யும் முறையையும் ஏற்படுத்தினார்.
- (iv) ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியையும் ஹவ்லோக் வைத் தியசாலையையும் தாபித்தார்.

வினாக்கள்

1. பின்வருவோரின் பாலனத்தால் இலங்கை அடைந்த நன்மைகளை விபரமாகக் கூறுக.

  - (i) உவாட், (ii) ரொபின்சன், (iii) றிஜ்வே.

2. உவாட், ரொபின்சன், றிஜ்வே, பிளேக், மக்கலம் ஆள்பதிகள் காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட விவசாய வீருத்தியை விபரமாகக் கூறுக.

20. இலங்கையில் நடுவுகுப்பினரின் செல்வாக்கும் அரசியற் சீர்திருத்தங்களும்

இலங்கையிலே ஒவ்வாங்தரின் ஆட்சிக்குப்பட்ட டிருந்த கரைபோர் மாங்கிளங்கள் 1796இல் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குப்பட்டன. தொடக்கத்தில் இலங்கை, சென்னை அரசாங்கத்தின் சார்நாடாக ஆங்கிலேய கிழக் கிண்டிய வர்த்தகக் கம்பனியால் சென்னை ஆள்பதியின் அதிகாரத்துக்குப்பட்ட இராணுவ ஆள்பதிகள் மூலம் பரிபாளிக்கப்பட்டது. 1798ஆம் ஆண்டில் பிரிடெரிக் கோட்டை இலங்கையின் முதற் சிவில் ஆள்பதியாக மன்னரால் ஸ்யமிக்கப்பெற்றார். அவருடைய நியமனத்துடன் இலங்கையின் பாலனம் வர்த்தகக் கம்பனி, ஆங்கிலேய அரசாங்கம் என்னும் இருபுதுதியினரினதும் பொறுப்பின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டு இலங்கையில் “இரட்டை ஆட்சி முறை” ஏற்பட்டது. 1802இல் இவ்வாட்சி முறை நீக்கப்பட்டு இலங்கை ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு முடிசார் குழுயேற்ற நாடானது. ஆள்பதி அதன் பாலனத் துக்குப் பொறுப்புடையவரானார். அவருக்கு உதவியாக ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்டபோதும் கட்டாயமாக அச்சபைக்கு கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்றேனும் அன்றேல் அதன் தீர்மானத்தின்படி ஆள்பதி கடமையாற்ற வேண்டுமென்றேனும் சட்டம் இல்லை. அவர்தாம் விரும்பியவிதமே பாலனத்தை நடத்தலாம். பிரதான விடயங்களில் இங்கிலங்கிலிருந்த குடியேற்ற நட்டுமந்திரியின் கட்டணைகளைப் பெறுவார். அவருடைய ஆட்சி கோணின் அவர்பதவியிலிருந்து கேக்கப்பட்டு வேரெருகுவர் ஸ்யமிக்கப்படுவார்.

கண்டி இராச்சியத்தை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியதின் பின்பு கண்டிப் பிரதேசத்தின் பாலனத்திற்காக “ஞீண்யாளர் சபை” யொன்று தாபிக்கப்பெற்றது. கோல்புறாக்கலவுகரகளின்படி கண்டிப் பிரதேசம், கரையோரப்

பகுதிகள் எனத் தனித்தனி பாலனம் மேலும் தொடர்ந்து சிலவாது இலங்கை முழுவதும் யூள்பதியினதும் சட்டக் கழகத்தினதும் பாலனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. சட்டக் கழகத்தின் அமைப்பைப் பற்றி 146 — 147ஆம் பஞ்சங்களில் அறிந்தோம்.

சட்டக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டதன் பின்பு இலங்கை பொருளாதாரத்திலும், போக்குவரவு, தபால் தந்திச் சேவை என்பவற்றிலும், கல்வியிலும் துரித முன்னேற்ற மடைந்தபோதும் பலகாலமாக அரசியற் சிர்திருத்தம் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை.

இலங்கையிலிருந்த ஆங்கிலேயரும் பறங்கியரும் சட்டக்கழகத்திலுள்ள உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத் தவரின் தொகையைக் கூட்டவேண்டுமென்றும் இலங்கையின் வருடாந்தவரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதில் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுதல் வேண்டுமெனவும் காலத்துக்குக்காலம் கிளர்ச்சி செய்தனர். அவர்கள் தமது நலன் கருதியேயன்றி இலங்கைவாழ் மக்களின் நலன்கருதி அவ்விதம் செய்தாரல்லர். தமது தோட்டங்களுள்ள பகுதிகளுக்குக் கற்பாதைகளும், இருப்புப்பாதைகளும் இடுவதற்கு இலங்கையின் வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைச் செலவிடுவதற்காகவே சட்டக்கழகத்திலே தமக்கு ஆதிக்கமும் அதிகாரமும் இருக்கவேண்டுமென அவர்கள் விரும்பினர். அவர்கள் சித்தியகைந்தில்லரேனும் இலங்கை வர்த்தக சங்கம், தோட்டத் துறைமார் சங்கம் என்னும் இரு தாபனங்களும் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தனுப்புவத்துக்கு ரொறிங்கள் ஆள்பதி காலத்திலே உரிமை பெற்றன. அதனால் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1855இல் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் நிதிமுறி ஒழிந்த வேறு எம்முறையைப் பட்டக் கழகத்திற் சமர்ப்பிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டார்கள். இதனால் பிரதிநிதிகள், மசோதாக்களை அமைப்பதற்குரிய உரிமையைப் பெற்றார்கள்.

இலங்கை 1802இல் முடிசார் குடியேற்ற நாடான காலங் தொடக்கம் 35 ஆண்டுகள் வரையில் இலங்கையின் படைச்செலவைப் பிரிட்டிசு அரசாங்கமே கொடுத்து வந்தது. 1838ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாகப் படைச் செலவின் ஒரு பகுதியை இலங்கை கொடுக்க, மிகுதியைப் பிரிட்டிசு அரசாங்கம் கொடுத்து வந்தது. இலங்கை கொடுக்கவேண்டியதோகைகாலத்துக்குக்காலம் அதிகரிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக, 1838இல் இலங்கை கொடுக்க வேண்டிய தொகை 24,000 பவுண் என விதிக்கப் பட்டது. 1857இல் இத்தொகை 74,359 பவுண் என விதிக்கப்பட்டது. 1853இன் பின்பு கேப்பி பெருங் தொகையாக இலங்கையிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டு ஐரோப்பாவில் உச்சவிலைக்கு விற்கப்பட்டதால் இலங்கைக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. இவ்வருமானத்தைப் பயன்படுத்தி இலங்கையில் கற்பாகத கரும் இருப்புப் பாலங்களும் அமைக்கப்பெற்றன. இருப்புப்பாகத இடுவதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. இலங்கையின் செல்வச் செழிப்பையும்; ஒல்லங்கு, இசுப்பானியா முதலிய தேசங்கள் தமது குடியேற்றங்களிலிருந்து அதிக வருமானம் பெறுவதையும் அறிந்த பிரிட்டிசு அரசாங்கம் இலங்கையே படைச் செலவு முழுவதையும் பொறுக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானித்தது. இலங்கையின் வருமானத்தில் மிகுதியாகவுள்ள தொகையைக் கற்பாகத முதலியன் அமைப்பதிற் செலவிடாது “திறைசேரி”யிற் சேமித்து வைக்கவேண்டுமென்ற பணித்தது. 1863இல் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளரின் கட்டனையின் பிரகாரம், ரொபிள்சன் ஆள்பதி இலங்கையில் வேறு வேலைகளுக்கென அனுமதிக்கப்பெற்ற 30,000 ரூபாஹைப் படைச் செலவுக்கென ஒதுக்கினார். இது சம்பந்தமான எதிர்ப்பு 1864ஆம் ஆண்டு சட்டக்கழக அமர்வின்போது உச்சவிலையடைந்தது. உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் எதிர்த்தார்கள். செலவை ஸ்ரீணயிக்கும் அதிகாரம் சட்டக்கழகத்துக்கே இருக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தினார். அவர்களுடைய கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டதுமன்றி படைச்

செலவுக்குரிய பணத்தொகை உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவர்களின் உதவிபுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. உடனே உத்தியோகப்பற்றந்த ஆறு அங்கத்தவர்களும் தத்தம் பதவிகளிலுமிருந்து விலகிச் சட்டக்கழகச் சீர்திருத்தத்திற்கு முயற்சி செய்தனர்.

1865இல் இலங்கைக் கூட்டுவை (Ceylon League) என்னும் பெயருடன் ஓர் அரசியல்குமாயத்தை உருவாக்கினர். சட்டக் கழகத்திலிருந்து விலகிய உத்தியோகப் பற்றந்த உறுப்பினரும் செய்தித்தான் ஆசிரியர்களும் எல்லாச் சமுகத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் அதிற் சேர்ந்தனர். “சட்டக் கழக நடைமுறையிலும் யாப்பிலும் மாற்றங்கள் செய்து இலங்கையின் நிதிசம்பந்தமான கருமங்களின்து முழுக் கட்டுப்பாட்டையும் பெறுவதே நோக்கம் என்றும்; கழக அமைப்பை விஸ்தரிக்கவேணும் திவிரமான எவ்வகை மாற்றம் செய்யவேணும் நோக்க மில்லீ” என்றும் கூட்டுவை தனது கொள்கையை வெளியிட்டது. அரசியற் சீர்திருத்தங் கோரி அமைதியான முறையிற் பொதுக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்பெற்றன. செய்தித் தலைகளில் கோரிக்கையை ஆதரித்துக் கடிதங்களும் கட்டுரைகளும் தலையங்கங்களும் வெளியிடப்பட்டன. 2500பேருக்கு மேற்பட்டோர் ஒப்பமிட்டுக்குறுவிஞ்ஞாபனம் விழ்ஞாப் பேராசிக்கு ரொயின்சன் ஆள்பதி மூலம் அனுப்பப்பெற்றது. சோச்சு உவால் (பக்கம் 150) என்ற உத்தியோகப்பற்றந்த ஐரோப்பிய அங்கத்தவர் ஆங்கில அன்பரின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் குடியேற்ற அரசுச் செயலாளரை நேரிற் சந்தித்துப் பேசவும் இங்கிலங்குச்சுக் கென்றார். ரொயின்சன் ஆள்பதி சீர்திருத்தக் கோரிக்கைக்குச் சிறிதேனும் பரிவு கொட்டினார்ல்லர். அவர் உத்தியோகப்பற்றந்த ஐரோப்பிய அங்கத்தவர்; “தலைநகரையும் கோப்பித் தோட்டப் பகுதிக்கையுங் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளை அறியாதவர்; தற்காலிகமாக இலங்கையில் வாழ்பவர்; கிளையாக இங்கு வாழ்பவர்களின் சிரத்தைகளுக்கு மாறுபாடான ஒரு அதிகாரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்; தமது அல்லது தமது சமுகத்து நலத்துடன் தொடர்புடையவற்றை முன்னேற்ற

வதற்காக இக்குடியேற்ற நாட்டின் அரசினரையை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு முயல்பவர்” என்ற தாம் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளருக்கு அனுப்பிய சீர்திருத்தக்காரரின் விஞ்ஞாபனத்தில் வருணித்தார். உவாஸ் வெறுங் கையோடு இலங்கை திரும்பினார்.

இதுவரையும் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துச் சீர்திருத்தங் களுக்கு வாதாடிய சில ஆங்கிலேயர் கோப்பிச் செய்கையினுலேற்பட்ட செல்வச் செழிப்பைப் பொன்று தமக்குத் தேவையான கற்பாறைதகளையும் இருப்புப் பாறைதகளையும் அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் ஊக்கங்கொண்ட தாலே தமது இளர்ச்சிகளைக் கைவிட்டு அரசாங்கத் துடன் சேர்ந்தார்கள். 1868இல் இலங்கைக் கூட்டவை குலைந்தது. இதிலே தமிழர், சிங்களர், பறங்கியர் இருந்தனரே நும் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியரே அங்கத் தவர்களாக இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை மக்கள் சார்பில் 1889இல் சட்டக் கழகத்திற் சிறிய அளவிற் சீர்திருத்தஞ் செய்யப்பட்டது. கண்டிச் சிங்களருக்கு ஒருவரும் மூஸ்லிம்களுக்கு ஒருவருமாக இரண்டு உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் கூடுதலாக கியமிக்கப்பெற்றனர். இப்போது சட்டக் கழகத்தில் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களின் தொகை எட்டாக்க கூடினாலும் உத்தியோகப்பற்றுள்ள வர்களின் தொகை (இ அங்கத்தவர்கள்) ஒன்றாற் கூடியது என்பதை நாம் அவதானித்தல் வேண்டும்.

அரசியல் வீடயம் இவ்வாரைக் கிருக்க இலங்கைச் சமூகத்திலே பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கொண்டுவந்தது.

இங்கிலங்கிலே கைத்தொழிற் புரட்சியின் விளை வாக மானியமுறைச் சமுதாயத்தின் அரசியல் ஆதிக்கம் சிதைந்து புதிதாகத் தோன்றிய நடுவுகுப்பினர் அரசியலுரிமை கோரிக் கிளர்ச்சி செய்ததன் பயனாக 1832இல் சீர்திருத்த முறி கிரைவேற்றப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் டயர்குடி ஆட்சியாளரிடமிருந்து நடுவுகுப்பினரிடம் ஆட்சி அதிகாரம் மாறியது என (பக்கம் 116) அறிக்தோம்.

இலங்கையிலும் குடியேற்ற ஆட்சிமுறைப் பொருளாதாரக் கொன்றைகளாற் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. உள்ளூர் விவசாயத்துக்குப் பதிலாக ஏற்றுமதிக்குரிய பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை விருத்தியடைக்கிறது. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையினாலே ஏற்றுமதி இறக்குமதி, ஒப்பந்தவேலை, பொறியியல்வேலை முதலிய பற்பல வேலைகளால் இலங்கையர் பலர் செல்வமீட்டினர். அவர்களிற் பலர் பின்பு பெரும் இறப்பர்த் தோட்டங்கள், தென்னாங் தோட்டங்கள், காரியச் சுரங்கங்கள் முதலிய வற்றின் சொந்தக்காரராகிச் செல்வமீட்டினர். தோட்டங்கள், சுரங்கங்கள் என்பவற்றாலும் வியாபாரத்தாலும் இலங்கையின் பொருளாதாரம் சிறப்புற்றது. போக்குவரத்து வசதிகளும் பாடசாலை, வைத்திப் வசதிகளும் பெருகினா. பற்பல அரசாங்க தினைக்களாங்களும் உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களும் ஏற்படுத்தப்பெற்றன. அவற்றில் பணிபுரியவும் ஆசிரிய, வைத்திய, சட்டத் தொழில்களில் ஈடுபடவும் பலர் ஆங்கிலத்தைக் கற்றனர். இவர்களைக் கொண்ட நடுவகுப்பினர் என்ற ஓர் புதுச் சமூஹம் முன் பிருந்த எதிர்ப் பண்புகளுள்ள முதலாளி, தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கிடையில் உதயமானது. இது தொகையளவில் ஒரு சிறபான்றுமைச் சமூகமாக விருந்தபோதும் இலங்கைத் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு மக்கடபிரிவினரையும் ஒன்று சேர்த்துத் தாம் இலங்கையர் என்ற உணர்ச்சியை ஏற்படுத்திச் செல்வாக்குடன் விளங்கியது இத் தொடர்பிலே பல பரங்களிலும் பெரும் தேசிய இயக்கங்களில் பெரும்பாலும் ஈடுபட்டவர்கள் நடுவகுப்பினரும் அந்த நடுவகுப்பிற் குறேன்றிய தலைவர்களும் என்பது நோக்கத்தக்கது. உதாரணமாக, இந்திய தேசிய மகாசபையும், பர்மிய பாசிஸ்ற் எதிர்ப்பு மக்கள் விடுதலைக் கூட்டவையையும் கொள்க.

ஆங்கிலக் கல்வியைப்பெற்ற இலங்கையர்கள் ஏனைய பகுதிகளில் கிகழ்த அரசியற் கிளர்ச்சிகள், சீர்திருத்தங்கள் என்பனபற்றி அறிந்தனர். அமெரிக்க சுதந்திரப் போர், பிராண்சிய அரசியற் புரட்சி, இங்கிலங்கில் நடுவகுப்பினருக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதற்கு கிரை

வேற்றப்பட்ட “சீர்திருத்தமுறி” முதலியனவற்றைப் பற்றி அறிந்த எமது தேச நடுவகுப்பினர் தமக்கும் ஆட்சியிற் பொறுப்பும் பங்கும் வேண்டும் என விருஷ்டியினர். இவை தவிர இந்திபாவிலே 1885 ஆம் ஆண்டு “இந்திய தேசிய மகாசபை” செய்த கிளர்ச்சியின் பயனாக இந்திய அரசியல் அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் இலங்கை மக்களின் கிளர்ச்சியை மேலும் தூண்டுவதற்குக் காரணிகளாக விருந்தன.

இலங்கையிலே நடு வகுப்பினரிடையில் தேசியக் கிளர்ச்சி உருவாகி வந்த வேளையிற் சமய, கலாசார மறுமலர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டன. பெளத்த சமயத்துக்கு மொதொட்டிலுத்த குணங்கள் பிக்கு அவர்களுடு, கேணல் ஒல்லிகாட் அவர்களும், ஆங்காரிக தர்மபால அவர்களும் தமிழகத்தும் சைவசமயத்துக்கும் ஆறுமுதாவலர் அவர்களும் ஆற்றிய பணிகளையும் புரிந்த தொண்டுகளையும் பற்றி முன்பு (பக்கங்கள் 220 – 221) அறிந்தோம்.

அழிவுற்றிருந்த அநுரதபுரி, பொலன்னருவை முதலிய இடங்களிற் செய்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் பயனாக இலங்கையின் பண்டைய புகழை இலங்கை மக்களும் ஏனையோரும் அறிபவந்தனர். தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியை 1873 ஆம் ஆண்டு தொடக்கிவைத்த புகழும் பெருமையும் ஆள்பதி சேர் உவில்லியம் கிருகெரி (1872 – 77) அவர்களுக்குரியது. அவரே 1876 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் பொருட்காட்சிச்சாலை (நூதனசாலை) யையும் அமைத்தார். 1908 ஆம் ஆண்டு தொல்பொருள் திணைக்களமொன்றும் நிறுவப்பெற்றது.

இலங்கையின் புராதன வரலாற்றைக் கூறும் மகாவமிகம் என்னும் நூலில் குடியியபற் சேயை அதிகாரியான ரேஜனர் என்பவர் மிகச் சிறங்க முறையில் ஆங்கிலமாழிபெயர்ப்புடன் பிரசுரித்தார். கலாயோகி ஆண்டக்குமாரசவாமி அவர்கள் சிவாட்டனம், இந்தியச் சீத்திரங்கள், மத்தியகாலச் சிங்களக் கலை, இடைக்காலச் சிங்களக்கலை என்னும் கலைநூல்களை வெளியிட்டார். சேர் அருணைசலம் அவர்கள் தமது ஒய்வு சேர்த்ததைக் கலைகளுக்காக

அர்ப்பணங்கு செய்தார். அவர் சமயம், இலக்கியம், சரித்திரம், புகதபொருள் ஆராய்ச்சி என்பவற்றில் ஈடுபட்டு “இலங்கைச் சரித்திரம்”, “பொலன்னியை வெண்கல உருவங்களுக் சிவவழிபாடும்” என்னும் நூல்களை வெளியிட்டார். இவை மேலும் நடு வகுப் பினாருக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தன. மேலைத்தீசங்கள் பல சீர்திருந்தாத காலத்திலே இலங்கை நாகரிகத்திற் சிறந்து விளங்கியது என அவர்கள் பெருமைப்பட்டனர். தம்மை ஆட்சிசெய்யும் ஆங்கிலேயரிலும் தாம் எவ்வகை பிலும் குறைந்தவர்கள் அல்லர் என்னும் மனப்பான்மை பலரிடத்தில் உருவாகி அரசியற்கிளர்ச்சி மேஜ் மேலும் வளர்ச்சியற்றது. “சிலோன் ஓப்சேவர்”, “சிலோன் எங்காமினர்” முதலிய செய்தித் தாள்களும் அரசியற் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சிக்குப் பக்கபலமாக விளங்கின.

ஆட்சிக்காரரின் மொழியான ஆங்கிலத்தைக் கற்ற வர்கள் ஆண்பவருடன் நேருக்குநேர் பேசிக்கொள்ளவும், ஆங்கிலத்தில் அவர்களுக்கு விஞ்ஞாபனங்களை அனுப்ப வும் செய்தித்தாள்களில் தமது கோரிக்கைகளைப்பற்றி வெளியிடவும் வாய்ப்புப் பெற்றனர். கரும் சிருவாகக் கழகத்திலே உத்தியோகப்பற்றற்ற இரு அங்கத்தவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென J. N. கம்பஸ் என்ற உத்தியோகப்பற்றற்ற ஐரோப்பிய உறுப்பினர் 1903 இல் சட்டக்கழகத்தில் பிரேரித்தார். அவருடைய பிரேரணை கிழறவேற்றப்பெற்று ஆண்பதி றிஸ்ட்ரீவு அவர்களால் தகவுரை செய்யப்பெற்றதென்னினும் குடியேற்ற அரசுச் செயலாளராலே தன்னப்பெற்றது. அடுத்த ஆண்டு சின்னஞ்சிறிய பப்பான் வல்லரக்களிலேரன் ரூன் இரசியாவைப் போரில் முறியடித்தது. இது கிழக்குத் தேச மக்களுக்குப் பெரும் உற்சாகத்தையும் மதிப்பை பூங் கொடுத்தது. இலங்கையிலே அரசியற் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சி வழுப்பெற்றது. அரசியற் சீர்திருத்தக் கோரி 1908 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் 14 ஆங் திகதி சேர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் அவர்கள் குடியேற்ற அரசுச் செயலாளருக்கு ஒரு கிளைவேட்டை அனுப்பினார். அதிலே

தன்னுட்சி (Self Government) கோரவில்கை பென்றும், குதேச, ஜூரோப்பிய உத்தியோகப்பற்றற் அங்கத்தவர் சனங்களாலே தெரிவுசெய்யப்படவேண்டு மென்றும் நிதி சம்பந்தமாகச் சனங்களுக்குக் கூடிய அதிகாரம் வேண்டு மெனவும் கூறப்பட்டது. அவர் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளரை நேரிற் சங்கித்துத் தமது கோரிக்கைகளைப் பற்றி விளக்கிக் கூறினார். இதைத் தொடர்ந்து இலங்கைப் பிரமுகர்கள் 760 பேரும் H. J. C. பெரோா என்ற பெரியாரும் 1903ஆம் ஆண்டு மாச்சு மாதம் 3ஆம் திகதி ஒரு விஞ்ஞாபனத்தை அனுப்பினார். பெரோா அவர்கள் குடியேற்ற அரசுச் செயலாளரை நேரிற் சங்கித்தார். தலைவர்கள்மாத்திரமான்றி யாழிப்பாணச் சங்கம், சிலாபச் சங்கம், இலங்கைத் தேசீய சங்கம், தாழ்ப்பிரதேச விளைபாருள் சங்கம் முதலிய சங்கங்களும் அரசியற் சீர்திருத்தங்கோரி விஞ்ஞாபனங்கள் அனுப்பின. அவை,

(i) அங்கத்தவர்கள் அரசாங்கத்தால் வகுப்புவாரியாக நியமிக்கப்படாத பிரதேசவாரியாகத் தெரிவுசெய்யப்படுதல் வேண்டும்

(ii) சிறபான்மையினரான ஜூரோப்பிய தோட்டக்காரர், வியாபாரிகள், பறங்கியர், மூஸ்லிம்கள் என்பவர்களுக்குச் சட்டக் கழகத்தில் விசேட பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்

(iii) நிருவாகக் கழகத்தில் உத்தியோகப்பற்றற் ற ஒதுவர் அல்லது இருவர் இடம்பெறுதல் வேண்டும் எனக் கோரின.

மக்கலம் ஆள்பதி அவர்கள் வகுப்புவாரிப் பிரதி நிதித்துவ முறையை ஒழிப்பதையும் எவ்வகையான தெரிவு முறையைப் புகுத்துவதையும் எதிர்த்தார். ஆனால் “கல்விகற்றவரின் முக்கியத்துவம் கடந்த 70 வருடங்களில் மிகவும் கூடியிருப்பதனாலே அவர்களுக்கென ஒரு பிரதி நிதியை ஆள்பதி நியமிக்க வேண்டும்” எனவும்; “எல்லாச் சமூகத்தினரிலும் தாழ்ப்பிரதேசச் சிங்களரின்

தொகை அதிகமானமயீன் அவர்களுக்கென இரண்டாவது பிரதிச்சிபொருவனரயும் ஆள்பதிச்சியமிக்கவேண்டும்; நிருவாகக் கழகத்துக்கு உத்தியோகப்பற்றற் ற அங்கத்தவரை ஸியமிக்கத் தேவையில்லை” எனவும் தகவுரைகள் செய்தார். குடியேற்றநாட்டுச் செயலாளர் ஆள்பதியின் தகவுரைகள் பலவற்றை ஏற்றுச் சட்டக் கழக அமைப்பிற் சிறு மாற்றங்கள் செய்தார். சட்டக்கழக அங்கத்தவர்களின் தொகையை 21ஆக அதிகரித்தார்.

இவர்களில் உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவரின் தொகை 11 ஆகும். உத்தியோகப்பற்றற் 10 அங்கத் தவர்களில் 6 பேர் ஆள்பதியால் ஸியமிக்கப்பட, 4 பேர் இன அடிப்படையிற் தேர்தல் மூலம் தெரியப் பட்டனர். ஸியமன் அங்கத்தவர்களின் விபரம் பின் வருமாறு: தாழ்ப்ரதேசச் சிங்களவர் 2; கண்டிச் சிங்களவர் 1; தமிழர் 2; முஸ்லிம் 1. தெரிவு செய்யப்பட்ட 4 அங்கத்தவர்களில் ஒருவர் கல்வி கற்ற இலங்கையராலும் இருவர் ஐரோப்பியராலும் (நகர்ப்புற ஐரோப்பியர் 1; நாட்டுப்புற ஐரோப்பியர் 1) மேலும் ஒருவர் பறங்கியராலும் தெரிவுசெய்யப் பட்டனர்.

இவ்விதம் சட்டக்கழகம் மக்கலம் ஆள்பதிகாலத்திலே திருத்தியமைக்கப்பட்டமயீன் இச் சட்டக்கழகச் சீர் திருத்தங்கள் “மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள்” எனப்படும். சீர்திருத்தங்களுடன் அமைக்கப்பெற்ற சட்டக் கழகம் முதன்முதலாக 1912ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 16 ஆம் திகதி கூட்டப்பெற்றது. சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் கல்விகற்ற இலங்கையரின் பிரதிச்சிபாக அநில் அங்கத்துவம் வகித்தார்.

இப் புதிய சட்டக்கழகத்தில் ஐரோப்பியரின் பிரதிச்சிகளின் தொகை முன்றிலிருந்து இரண்டாக்குறைக்கப் பட்டது; அவர்களுக்கும் பறங்கியருக்கும் தமது பிரதிச்சிகளைத் தெரிந்தனுப்ப உரிமை வழங்கப்பட்டது. இலங்கையருக்குப் பிரதிச்சிதி ஒருவரைத் தெரிவுசெய்யும்

உரிமை வழங்கப்பட்டது. இவையன்றி வேறுவிதமான விசேட உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை. முன்போலவே உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவரிலும் பார்க்கக் கூடிய தாக இருந்தது. பிரதேசவாரியான தெரிவை விடுத்து இனவாரியாகத் தெரிவு செய்யும் முறை ஏற்படுத்தப் பட்டதால் இலங்கை மக்கன் எல்லோரும் “இலங்கையர்” என்னும் மனப்பான்மையில் ஒரே சமூகமாக முன் நேறவது தடைப்பட்டது. எனினும் போக்குவரவு வசதிகள், செய்தித்தாள்களின் அபிவிருத்தி, ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தி, அரசாங்க உத்தியோகம் என்பவற்றுலே இலங்கையிலுள்ள பல இன மக்களுக்கிடையிற் சமூக ஒற்றுமை விருத்தியடைந்ததன் பயனாக இலங்கை நடு வகுப்பினர் மேலும் அரசியற் சீர்திருத்தம் வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்தனர். ஆனால் முதலாம் உலக மகா யுத்தத்தின் காரணமாக அரசியற் சீர்திருத்த முயற்சிகள் பின்போடப்பட்டன. இவற்றைப்பற்றி இங்நாளின் இரண்டாம் பாகத்தில் வீரிவாக அறிவாம்.

சட்டக் கழக அமைப்பு

21 அங்கத்தவர்கள்

11 உத்தியோகப்பற்றுள்ள
அங்கத்தவர்கள்

6 நியமன
அங்கத்தவர்கள்

தாழ்ப்பிரதேசச் சிங்களவர் 2
கண்டிச் சிங்களவர் 1
தமிழர் 2
முஸ்லிம் 1

10 உத்தியோகப்பற்றுற்ற
அங்கத்தவர்கள்

4 தெரிவுசெய்யப்பட்ட
அங்கத்தவர்கள்

ஜூரோப்பியர் 2
பறங்கியர் 1
கல்விகற்ற இலங்கையர் 1

முக்கியமான குறிப்புக்கள்

அரசியற் சீர்திருத்தங்களின் முக்கியமான அமிசங்கள் :

1. இலங்கை சென்னை அரசாங்கத்தின் சார்காடாகப் பரிபாளிக்கப்படுதல்.
  2. பிரெடெரிக் நோத் ஆஸ்பதியின் நிபுணமாக இரட்டை ஆட்சியும்.
  3. முடிசார் குடியேற்ற நாடாதலும் ஆஸ்பதிக்கு ஆலோசனை கூற ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்படுதலும்.
  4. கண்டிப் பிரதேச “ஆணையாளர் சபை”.
  5. கோல்புறாக் தகவுரைகளின்படி சட்டக் கழகம் அமைக்கப்படுதல்.
  6. சட்டக்கழக அமைப்பு (பக்கம் 146—147).
  7. ஐரோப்பியரும் பறங்கியரும் சட்டக்கழகச் சீர்திருத்தங்களைக் கிளர்ச்சி செய்தல்; கிளர்ச்சியின் விளைவுகள் (பக்கம் 241).
  8. இலங்கைக் கூட்டுவை தாபிக்கப்படுதலும் அதன் சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளும்.
  9. கோச்சு உவால் அவர்களின் பணி.
  10. 1889இல் சட்டக்கழகத்திற் செய்யப்பெற்ற சீர்திருத்தம் (பக்கம் 244).
  11. நடுவனுப்பினரின் தோற்றமும் அவர்கள் அரசியற் சீர்திருத்தங்கள் கோருவதற்கு ஊக்கமுடிய சம்பவங்களும் :
- (i) இங்கிலங்குச் “சீர்திருத்தமுறி”.
  - (ii) இந்திய தேசிய மகாசஸப.
  - (iii) இலங்கையில் சமய, கலாசார மறுமலர்ச்சி.
  - (iv) தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி.
  - (v) மகாவமிச ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு.
  - (vi) கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களின் சேவைகள்.

- (vii) செய்தித் தான்களின் அரசியற் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சிகள்.
- (viii) யப்பானின் வெற்றி.
12. நம்பல் அவர்களின் சீர்திருத்தக் கோரிக்கை - 1903.
13. சேர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ், பெரோரா அவர்களின் அரசியற் சீர்திருத்த முயற்சிகள்.
14. இலங்கைச் சங்கங்களின் அரசியற் கோரிக்கைகள் (பக்கம் 248).
15. மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள் (பக்கம் 249)

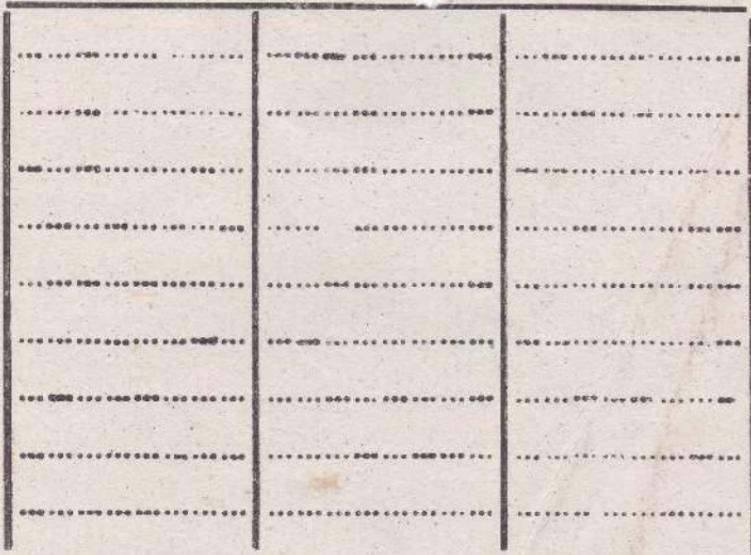
வினாக்கள்

1. 1796ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1914ஆம் ஆண்டு வரையும் இலங்கையிலிருந்த அரசியலமைப்பு முறையை விபரிக்குக. அம்முறை அக்காலத்திற்கேற்றதோ அல்லதோ ஆராய்க.
  2. வரலாற்றுக் குறிப்பெழுதுக:
- (அ) இலங்கைச் சங்கம்
  - (ஆ) கலாயோகி ஆண்தக் குமாரசவாமி
  - (இ) சேர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ்
  - (ஈ) மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள்.

1219

யா/கனகரத்தினம் மத்திய மகா
வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம்.

இப்புத்தகம் கீழ்க்குறிக்கப்பட்டுள்ள திகதி
அல்லது அதற்கு முன்னர் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட
வேண்டும்.

பகுப்பு எண்	சேர்வு இல

பகுப்பு எண்	சேர்வு இல

கண்ணுகம்
திருமகள் அழுத்தகம்